

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) nr 1234/2007

z dnia 22 października 2007 r.

ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Funkcjonowaniu i rozwojowi wspólnego rynku produktów rolnych powinno towarzyszyć ustanowienie wspólnej polityki rolnej (zwanej dalej „WPR”) obejmującej w szczególności wspólną organizację rynków rolnych (zwana dalej „WOR”), która może, zgodnie z art. 34 Traktatu, przybierać różne formy w zależności od produktów.

(2) Od czasu wprowadzenia WPR Rada przyjęła 21 WOR pojedynczego produktu lub grupy produktów, które są regulowane odrębnymi podstawowymi rozporządzeniami Rady:

— rozporządzenie Rady (EWG) nr 234/68 z dnia 27 lutego 1968 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku żywych drzew i innych roślin, bulw, korzeni i podobnych, ciętych kwiatów i ozdobnych liści ⁽²⁾,

— rozporządzenie Rady (EWG) nr 827/68 z dnia 28 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku niektórych produktów wymienionych w załączniku II do Traktatu ⁽³⁾,

— rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny ⁽⁴⁾,

— rozporządzenie Rady (EWG) nr 2771/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj ⁽⁵⁾,

— rozporządzenie Rady (EWG) nr 2777/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego ⁽⁶⁾,

— rozporządzenie Rady (EWG) nr 2075/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku surowca tytoniowego ⁽⁷⁾,

— rozporządzenie Rady (EWG) nr 404/93 z dnia 13 lutego 1993 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku bananów ⁽⁸⁾,

— rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Opinia z dnia 24 maja 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 2.3.1968, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 151 z 30.6.1968, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2004 (Dz.U. L 161 z 30.4.2004, str. 97).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 49. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 679/2006 (Dz.U. L 119 z 4.5.2006, str. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 77. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 679/2006.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 70. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1679/2005 (Dz.U. L 271 z 15.10.2005, str. 1).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 47 z 25.2.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2013/2006 (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 13).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1182/2007 (Dz.U. L 273 z 17.10.2007, str. 1).

- rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych ⁽¹⁾,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny ⁽²⁾,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽³⁾,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina ⁽⁴⁾,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 1673/2000 z dnia 27 lipca 2000 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno ⁽⁵⁾,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 2529/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa baraniego i koziego ⁽⁶⁾,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽⁷⁾,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu ⁽⁸⁾,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 1786/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego ⁽⁹⁾,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 865/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku oliwy z oliwek i oliwek stołowych ⁽¹⁰⁾,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 1947/2005 z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze nasion ⁽¹¹⁾,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 1952/2005 z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków ⁽¹²⁾,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹³⁾.
- (3) Ponadto Rada przyjęła trzy rozporządzenia zawierające szczegółowe przepisy dotyczące niektórych produktów, w odniesieniu do których nie ustanowiono jednak WOR:
- rozporządzenie Rady (WE) nr 670/2003 z dnia 8 kwietnia 2003 r. ustanawiające szczególne środki dotyczące rynku alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego ⁽¹⁴⁾,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 797/2004 z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie środków mających na celu poprawę warunków produkcji i wprowadzania do obrotu produktów pszczelarskich ⁽¹⁵⁾,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 1544/2006 z dnia 5 października 2006 r. w sprawie specjalnych środków w celu wsparcia hodowli jedwabników ⁽¹⁶⁾.
- (4) Wyżej wymienionym rozporządzeniom (zwanym dalej „rozporządzeniami podstawowymi”) towarzyszą często zbiory kolejnych rozporządzeń Rady. Większość rozporządzeń podstawowych ma tę samą strukturę i wiele wspólnych przepisów. Odnosi się to w szczególności do przepisów dotyczących handlu z państwami trzecimi oraz ogólnych przepisów, lecz także w pewnym stopniu do przepisów związanych z rynkiem wewnętrznym. Rozporządzenia podstawowe zawierają często różne rozwiązania identycznych lub podobnych problemów.
- (5) Od pewnego czasu Wspólnota stawia sobie za cel uproszczenie ram prawnych WPR. Przyjmując rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki
-
- ⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1182/2007.
- ⁽²⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005.
- ⁽³⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1152/2007 (Dz.U. L 258 z 4.10.2007, str. 3).
- ⁽⁴⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).
- ⁽⁵⁾ Dz.U. L 193 z 29.7.2000, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 953/2006 (Dz.U. L 175 z 29.6.2006, str. 1).
- ⁽⁶⁾ Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005.
- ⁽⁷⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 735/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 6).
- ⁽⁸⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 797/2006 (Dz.U. L 144 z 31.5.2006, str. 1).
- ⁽⁹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 114. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 456/2006 (Dz.U. L 82 z 21.3.2006, str. 1).
- ⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 161 z 30.4.2004, str. 97.
- ⁽¹¹⁾ Dz.U. L 312 z 29.11.2005, str. 3. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1247/2007 (Dz.U. L 282 z 26.10.2007, str. 1).
- ⁽¹²⁾ Dz.U. L 314 z 30.11.2005, str. 1.
- ⁽¹³⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, str. 1).
- ⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 97 z 15.4.2003, str. 6.
- ⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 125 z 28.4.2004, str. 1.
- ⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 286 z 17.10.2006, str. 1.

rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników⁽¹⁾, utworzono horyzontalne ramy prawne obejmujące wszystkie płatności bezpośrednio i łączące szereg systemów wsparcia w system jednolitej płatności. Podejście to należy również zastosować do rozporządzeń podstawowych. A zatem przepisy zawarte w tych rozporządzeniach należy połączyć w jedne ramy prawne, natomiast podejście opierające się na podziale na poszczególne sektory należy w miarę możliwości zastąpić podejściem horyzontalnym.

- (6) W świetle powyższego należy uchylić rozporządzenia podstawowe i zastąpić je jednym rozporządzeniem.
- (7) Uproszczenie nie powinno prowadzić do kwestionowania decyzji co do polityki dotyczących WPR, które były podejmowane w przeszłości. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem stanowić przede wszystkim uproszczenie techniczne. W związku z tym nie powinno ono uchylać istniejących instrumentów ani ich zmieniać, chyba że uległy one dezaktualizacji, stały się zbędne lub, z uwagi na swój charakter, nie należą do zakresu decyzyjnego Rady; nie powinno ono również wprowadzać nowych instrumentów lub środków.
- (8) W związku z powyższym niniejsze rozporządzenie nie powinno dotyczyć tych elementów wspólnej organizacji rynków rolnych, które są przedmiotem reformy polityki. Dotyczy to niektórych części sektora owoców i warzyw oraz sektora wina. Przepisy zawarte w rozporządzeniach (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1493/1999 należy zatem włączyć do niniejszego rozporządzenia jedynie w zakresie, w jakim nie są one przedmiotem reform politycznych. Podstawowe przepisy regulujące wspólną organizację rynków rolnych powinny jednak zostać włączone dopiero po wdrożeniu stosownych reform.
- (9) Wspólna organizacja rynku zbóż, ryżu, cukru, suszu paszowego, nasion, oliwy z oliwek, oliwek stołowych, lnu i konopi, bananów, mleka i przetworów mlecznych oraz jedwabników przewiduje lata gospodarcze dostosowane przede wszystkim do naturalnego cyklu produkcyjnego każdego z tych produktów. Zatem w niniejszym rozporządzeniu należy uwzględnić lata gospodarcze ustalone w odniesieniu do wspomnianych sektorów.
- (10) Aby zapewnić stabilizację rynków oraz odpowiedni poziom życia ludności wiejskiej, opracowano zróżnicowany system wsparcia cenowego dla poszczególnych sektorów, wprowadzając jednocześnie systemy wsparcia bezpośredniego przy uwzględnieniu, z jednej strony, różnych potrzeb każdego z tych sektorów oraz, z drugiej strony, ich współzależności. Środki te przyjmują formę interwencji publicznej lub dopłat do prywatnego przechowywania produktów sektora zbóż, ryżu, cukru, oliwy z oliwek i oliwek stołowych, wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny oraz mięsa baraniego i koziego. Mając na względzie cele niniejszego rozporządzenia, istnieje zatem konieczność utrzymania środków wsparcia cenowego przewidzianych w instrumentach opracowanych w przeszłości, bez dokonywania istotnych zmian w porównaniu z dotychczasową sytuacją prawną.
- (11) W celu zapewnienia jasności i przejrzystości przepisy regulujące te środki powinny zostać objęte wspólną strukturą przy jednoczesnym zachowaniu strategii w każdym sektorze. W tym celu należy dokonać rozróżnienia pomiędzy cenami referencyjnymi a cenami interwencyjnymi.
- (12) We wspólnej organizacji rynku zbóż, wołowiny i cielęciny oraz mleka i przetworów mlecznych zawarte są przepisy, na podstawie których Rada, działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 37 ust. 2 Traktatu, może zmieniać wysokość cen. Z uwagi na wrażliwość systemów cen należy wyjaśnić, iż możliwość zmiany wysokości cen istnieje w stosunku do wszystkich sektorów objętych niniejszym rozporządzeniem.
- (13) Ponadto rozporządzenie (WE) nr 318/2006 przewiduje możliwość dokonywania przeglądu definicji standardowej jakości cukru, określonej w tym rozporządzeniu; przegląd ten ma służyć zwłaszcza uwzględnieniu wymogów handlowych i postępów w analizie technicznej. To rozporządzenie upoważnia zatem Komisję do wprowadzania zmian do odpowiedniego załącznika. Zachowanie tej możliwości jest szczególnie istotne, ponieważ pozwala Komisji na podjęcie w razie konieczności szybkiego działania.
- (14) W celu uzyskania wiarygodnych informacji na temat wysokości cen rynkowych cukru we Wspólnocie należy do niniejszego rozporządzenia wprowadzić system sprawozdawczości cenowej, przewidziany w ramach WOR cukru, na podstawie którego należy określać wysokość cen rynkowych cukru białego.
- (15) W celu zapobieżenia przekształceniu się systemu interwencji obejmującego zboże, ryż, masło i odtłuszczone mleko w proszku w rynek zbytu należy utrzymać możliwość otwierania interwencji publicznej jedynie podczas pewnych okresów w ciągu roku. W odniesieniu do produktów sektora wołowiny i cielęciny oraz masła możliwość interwencji publicznej powinna być uzależniona od wysokości cen rynkowych w danym okresie. W odniesieniu do sektora zbóż, w szczególności (kukurydzy), ryżu i cukru należy utrzymać ograniczenie dotyczące ilości, która nie może zostać przekroczona podczas zakupu w ramach interwencji publicznej. W odniesieniu do sektora masła oraz odtłuszczonego mleka w proszku należy utrzymać upoważnienie Komisji do wstrzymania normalnego zakupu po osiągnięciu określonej ilości lub do zastąpienia go zakupem w ramach procedury przetargowej.
- (16) Wysokość ceny, która powinna obowiązywać przy zakupie w ramach interwencji publicznej została w przeszłości obniżona we wspólnej organizacji rynku zbóż, ryżu oraz wołowiny i cielęciny oraz ustalona wraz z wprowadzeniem w tych sektorach systemów wsparcia bezpośredniego. Zatem dopłaty udzielane w ramach tych systemów oraz ceny interwencyjne są ściśle ze sobą powiązane. Wysokość ceny dla produktów sektora mleka i przetworów mlecznych została ustalona w celu propagowania konsumpcji produktów tego sektora oraz poprawy ich konkurencyjności. W sektorze ryżu i cukru ceny zostały ustalone w celu przyczynienia się do stabilizacji rynku w przypadkach, gdy w danym roku gospodarczym cena rynkowa spada poniżej ceny referencyjnej ustalonej na kolejny rok gospodarczy. Te

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 552/2007 (Dz.U. L 131 23.5.2007, str. 10).

decyzje dotyczące kierunków polityki podjęte przez Radę mają w dalszym ciągu zastosowanie.

- (17) Podobnie jak w przypadku poprzednich wspólnych organizacji rynków rolnych, w niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć możliwość zbytu produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej. Działania takie należy podjąć w taki sposób, aby zapobiec zakłóceniom rynku oraz zapewnić równy dostęp do towarów i równe traktowanie nabywców.
- (18) Dzięki zapasom interwencyjnym różnych produktów rolnych Wspólnota może w znaczny sposób przyczynić się do poprawy warunków życia najbardziej potrzebujących obywateli. W interesie Wspólnoty leży wykorzystanie tej możliwości, przy zastosowaniu odpowiednich środków, do momentu, w którym zapasy osiągną normalny poziom. W świetle powyższego należy zauważyć, że dystrybucja żywności przez organizacje charytatywne jest obecnie uregulowana rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3730/87 z dnia 10 grudnia 1987 r. ustanawiającym ogólne zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wyznaczonych organizacji celem rozdysponowania jej pomiędzy osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie⁽¹⁾. Ten ważny środek społeczny, mogący stanowić znaczną wartość dla jego beneficjentów, należy utrzymać i włączyć do niniejszego rozporządzenia.
- (19) W celu zapewnienia równowagi na rynku mleka oraz stabilizacji cen rynkowych we wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych przewidziano przyznawanie dopłat do prywatnego przechowywania niektórych produktów z masła i produktów serowych. Ponadto Komisja została upoważniona do podejmowania decyzji w sprawie przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania niektórych innych produktów serowych, cukru białego, niektórych rodzajów oliwy z oliwek, niektórych produktów z wołowiny i cielęciny, odłuszczonego mleka w proszku, wieprzowiny oraz mięsa baraniego i koziego. Mając na względzie cel niniejszego rozporządzenia, środki te należy utrzymać i włączyć do niniejszego rozporządzenia.
- (20) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. dotyczące wspólnotowej skali klasyfikacji tusz dojrzalego bydła⁽²⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 1186/90 z dnia 7 maja 1990 r. rozszerzające zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych⁽³⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 3220/84 z dnia 13 listopada 1984 r. ustanawiające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wieprzowych⁽⁴⁾ oraz rozporządzenie Rady (EWG) nr 2137/92 z dnia 23 lipca 1992 r. dotyczące wspólnotowej skali stosowanej przy klasyfikacji tusz owczych i określaniu wspólnotowych norm jakości świeżych lub schłodzonych tusz owczych⁽⁵⁾ ustanawiają wspólnotowe skale klasyfikacji tusz w sektorach wołowiny i cielęciny, wieprzowiny oraz mięsa baraniego i koziego. Skale te są niezbędne w celu rejestrowania cen oraz stosowania systemu interwencji w tych sektorach. Ponadto służą one realizacji celu, jakim

jest poprawa przejrzystości rynku. Należy utrzymać wymienione skale klasyfikacji tusz. Właściwym rozwiązaniem jest zatem włączenie zasadniczych elementów tych skal do niniejszego rozporządzenia przy jednoczesnym upoważnieniu Komisji do uregulowania w drodze przepisów wykonawczych kwestii o charakterze technicznym.

- (21) Ograniczenia swobodnego obrotu wynikające z zastosowania środków mających na celu zwalczanie rozprzestrzeniania się chorób zwierząt mogą powodować trudności na rynku niektórych produktów w jednym lub kilku państwach członkowskich. Z doświadczeń wynika, że poważne zakłócenia rynku, takie jak znaczny spadek konsumpcji lub cen można przypisać utracie zaufania konsumentów spowodowanej zagrożeniami zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt.
- (22) Nadzwyczajne środki wspierania rynku mające zapobiec takim sytuacjom, określone we wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny, mięsa baraniego i mięsa koziego, jaj oraz drobiu, powinny zatem zostać włączone do niniejszego rozporządzenia na takich samych warunkach, jakie stosowane były dotychczas. Tego rodzaju nadzwyczajne środki wspierania rynku powinny być przyjmowane przez Komisję oraz powinny być bezpośrednio związane ze środkami zdrowotnymi i weterynaryjnymi przyjmowanymi w celu zwalczania rozprzestrzeniania się chorób lub wynikać z przyjęcia tych środków. Środki te należy przyjmować na wniosek państw członkowskich w celu zapobieżenia poważnym zakłóceniom danych rynków.
- (23) Możliwość przyjęcia przez Komisję, w stosownych przypadkach, specjalnych środków interwencyjnych, określonych we wspólnej organizacji rynku zbóż oraz ryżu, w celu sprawnego i skutecznego reagowania na zagrożenia wynikające z zakłóceń rynku w sektorze zbóż oraz w celu zapobieżenia stosowania na szeroką skalę interwencji publicznej w niektórych regionach Wspólnoty w sektorze ryżu lub zrekompensowania niedoborów ryżu nielegalnego występujących w wyniku klęsk żywiołowych powinna zostać utrzymana w niniejszym rozporządzeniu.
- (24) W celu zapewnienia odpowiedniego poziomu życia wspólnotowych plantatorów buraków cukrowych i trzciny cukrowej należy ustalić cenę minimalną buraków kwotowych o jakości standardowej, którą należy określić.
- (25) Do zapewnienia odpowiedniej równowagi praw i obowiązków między przedsiębiorstwami cukrowniczymi a plantatorami buraków cukrowych konieczne są szczególne instrumenty. Do niniejszego rozporządzenia należy zatem przenieść standardowe przepisy dotychczas stosowane we wspólnej organizacji rynku cukru, które regulują stosunki umowne między nabywcami i sprzedawcami buraków cukrowych. Szczegółowe warunki były dotychczas regulowane przepisami wspólnej organizacji rynku cukru zamieszczonymi w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 318/2006. Z uwagi na wysoce techniczny charakter tych przepisów, stosowniejszym jest, by kwestiami tymi zajęła się Komisja.
- (26) Różnorodność warunków naturalnych oraz sytuacji ekonomicznej i technicznej utrudnia ujednoczenie warunków zakupu buraków cukrowych na całym obszarze Wspólnoty. Istnieją już porozumienia branżowe między stowarzysze-

⁽¹⁾ Dz.U. L 352 z 15.12.1987, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2535/95 (Dz.U. L 260 z 31.10.1995, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 214 z 4.8.2006, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 119 z 11.5.1990, str. 32. Rozporządzenie zmienione aktem przystąpienia z 1994 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 301 z 20.11.1984, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3513/93 (Dz.U. L 320 z 22.12.1993, str. 5).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 214 z 30.7.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006.

niami plantatorów buraków cukrowych a przedsiębiorstwami cukrowniczymi. Przepisy ramowe powinny zatem jedynie określać gwarancje minimalne wymagane przez plantatorów buraków cukrowych i przemysł cukrowniczy w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania rynku cukru, z możliwością przyjęcia odstępstwa od niektórych postanowień w ramach porozumienia branżowego.

- (27) Należy stosować opłatę produkcyjną przeznaczoną na finansowanie wydatków związanych ze wspólną organizacją rynku w sektorze cukru.
- (28) W celu utrzymania równowagi strukturalnej na rynkach cukru na poziomie cenowym bliskim cenie referencyjnej Komisja powinna mieć możliwość podjęcia decyzji o wycofaniu cukru z rynku na okres potrzebny do powrotu tego rynku do równowagi.
- (29) We wspólnej organizacji rynku żywych roślin, wołowiny i cielęciny, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego, jaj oraz drobiu przewidziano możliwość przyjęcia szczególnych środków ułatwiających dostosowanie podaży do wymogów rynku. Środki takie mogą przyczynić się do stabilizacji rynków oraz do zapewnienia odpowiedniego poziomu życia ludności wiejskiej. Mając na względzie cele niniejszego rozporządzenia, możliwość tę należy utrzymać. Zgodnie z tymi przepisami Rada może przyjąć ogólne zasady dotyczące takich środków, zgodnie z procedurą określoną w art. 37 Traktatu. Cele, jakie mają być osiągnięte przy pomocy takich środków, są jasno określone i ograniczają rodzaj środków, które mogą zostać przyjęte. Przyjęcie przez Radę dodatkowych przepisów ogólnych dotyczących wymienionych sektorów nie jest zatem konieczne i nie należy go przewidywać.
- (30) W sektorze cukru oraz sektorze mleka i przetworów mlecznych od wielu lat istotnym instrumentem polityki rynkowej jest ilościowe ograniczanie produkcji określone w rozporządzeniu (WE) nr 318/2006 oraz rozporządzeniu Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającym opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾. Przyczyny przyjęcia przez Wspólnotę w przeszłości systemów kwot produkcyjnych w obydwu sektorach są w dalszym ciągu aktualne.
- (31) Podczas gdy system kwot cukru został bezpośrednio włączony do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, odpowiadający mu system dotyczący sektora mleczarskiego jest jak dotąd regulowany odrębnym aktem prawnym, jakim jest rozporządzenie (WE) nr 1788/2003. Mając na uwadze zasadnicze znaczenie tych systemów oraz cele niniejszego rozporządzenia, należy włączyć odpowiednie przepisy do niniejszego rozporządzenia bez dokonywania istotnych zmian w systemach i sposobie ich funkcjonowania, w porównaniu z poprzednią sytuacją prawną.
- (32) System kwot cukru w niniejszym rozporządzeniu powinien zatem odzwierciedlać ustalenia określone w rozporządzeniu (WE) nr 318/2006 oraz, w szczególności, utrzymywać status prawny kwot w zakresie, w jakim, zgodnie

z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, system kwot stanowi mechanizm regulacji rynku w sektorze cukru ukierunkowany na zapewnienie realizacji celów leżących w interesie publicznym.

- (33) Niniejsze rozporządzenie powinno zatem również umożliwić Komisji skorygowanie kwot do zrównoważonego poziomu po zamknięciu w 2010 r. funduszu restrukturyzacji utworzonego rozporządzeniem Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiającym tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie⁽²⁾.
- (34) Mając na uwadze potrzebę zachowania pewnej krajowej elastyczności w strukturalnym dostosowaniu przemysłu przetwórczego oraz uprawy buraków i trzciny cukrowej w okresie, w którym stosowane będą kwoty, państwa członkowskie powinny mieć możliwość zmiany, w ramach pewnych limitów, kwot przydzielanych przedsiębiorstwom, bez ograniczania działalności funduszu restrukturyzacji jako instrumentu.
- (35) W celu zapobieżenia zakłóceniom rynku cukru wywołanym przez nadwyżki cukru Komisja powinna mieć możliwość przeniesienia – na podstawie określonych kryteriów – nadwyżek cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego na kolejny rok gospodarczy jako produkcji kwotowej. Ponadto, jeżeli w przypadku pewnych ilości nie zostaną spełnione obowiązujące warunki, należy nałożyć opłatę z tytułu nadwyżki w celu uniknięcia nagromadzenia się tych dodatkowych ilości, zagrażającego sytuacji na rynku.
- (36) Nadrzędnym celem wprowadzenia systemu kwot mlecznych nadal pozostaje zmniejszenie zachwiań równowagi między podażą a popytem na rynku mleka i przetworów mlecznych oraz wynikających z niego nadwyżek strukturalnych, a tym samym zapewnianie większej równowagi rynkowej. Należy zatem utrzymać zasadę nakładania opłaty z tytułu nadwyżki na mleko odbierane lub sprzedawane do bezpośredniego spożycia przekraczającej określoną gwarantowaną wielkość progową. Zgodnie z celem niniejszego rozporządzenia konieczne jest zwłaszcza terminologiczne ujednoczenie pojęć stosowanych w odniesieniu do systemu kwot cukru i systemu kwot mlecznych, jednocześnie zachowując obowiązujące uwarunkowania prawne tych systemów. Słuszne wydaje się zatem ujednoczenie terminologii stosowanej w sektorze mleka i terminologii stosowanej w sektorze cukru. Pojęcia „krajowa ilość referencyjna” i „indywidualna ilość referencyjna”, w rozporządzeniu (WE) nr 1788/2003, należy zatem zastąpić terminami „kwota krajowa” i „kwota indywidualna”, nie zmieniając przy tym istoty prawnej definiowanego pojęcia.
- (37) Zasadniczo system kwot mlecznych należy opracować zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1788/2003. W szczególności należy utrzymać rozróżnienie pomiędzy dostawami a sprzedażą bezpośrednią, a system powinien być stosowany na podstawie reprezentatywnych zawartości

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 123. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1186/2007 (Dz.U. L 265 z 11.10.2007, str. 22).

⁽²⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 42. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1261/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, str. 8).

tłuszczu i krajowej referencyjnej zawartości tłuszczu. Należy upoważnić rolników, pod pewnymi warunkami, do tymczasowego przekazywania ich kwoty indywidualnej. Mimo że należy utrzymać zasadę, zgodnie z którą w przypadku sprzedaży lub dzierżawy gospodarstwa lub przekazania go w drodze dziedziczenia, odpowiadająca mu kwota jest przekazywana nabywcy, dzierżawcy lub spadkobiercy wraz z odnośnymi gruntami, należy przewidzieć pewne wyjątki od zasady stanowiącej, iż kwoty są przypisane do gospodarstw, w celu kontynuowania restrukturyzacji produkcji mleka oraz poprawy stanu środowiska naturalnego. Państwa członkowskie powinny być upoważnione do umieszczania części przeniesionych ilości w rezerwie krajowej zgodnie z różnymi rodzajami przekazywania kwot i przy zastosowaniu obiektywnych kryteriów.

- (38) Opłata z tytułu nadwyżek powinna zostać ustalona na poziomie odstraszającym i powinna być wnoszona przez państwa członkowskie niezwłocznie po przekroczeniu kwoty krajowej. Państwo członkowskie powinno podzielić ciężar płatności między producentów, którzy przyczynili się do tego przekroczenia. Producenci powinni odpowiadać przed danym państwem członkowskim za zapłacenie swojej części opłaty wyrównawczej, ze względu na sam fakt przekroczenia dostępnej im ilości. Państwa członkowskie powinny wnieść do Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) opłatę wyrównawczą odpowiadającą wysokości przekroczenia ich krajowej kwoty obniżoną o zryczałtowaną sumę w wysokości 1 % w celu uwzględnienia przypadków upadłości lub definitywnej niezdolności niektórych producentów do zapłacenia należnej części opłaty wyrównawczej.
- (39) Rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾ określa dochody uzyskane w wyniku zastosowania dodatkowej opłaty wyrównawczej w sektorze mleczarskim jako „dochody przeznaczone na określony cel”, które muszą zostać przekazane do budżetu Wspólnoty oraz, w przypadku ich ponownego wykorzystania, muszą zostać wykorzystane wyłącznie do finansowania odpowiednio wydatków EFRG lub Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW). Artykuł 22 rozporządzenia (WE) nr 1788/2003, zgodnie z którym opłata wyrównawcza jest uznawana za narzędzie interwencyjne do stabilizowania rynków rolnych i jest stosowana do finansowania wydatków w sektorze mleka, uległ zatem dezaktualizacji i nie powinien zostać włączony do niniejszego rozporządzenia.
- (40) We wspólnej organizacji rynków poszczególnych sektorów przewidziano różne rodzaje systemów pomocy.
- (41) We wspólnej organizacji rynku suszu paszowego oraz lnu i konopi wprowadzono dopłaty do przetworzenia w tych sektorach, jako środek regulujący rynek wewnętrzny w odniesieniu do tych sektorów.
- (42) Z uwagi na szczególną sytuację na rynku zbóż i skrobi ziemniaczanej, we wspólnej organizacji rynku zbóż zawarto przepisy pozwalające na zastosowanie, w razie konieczności, refundacji produkcyjnej. Refundacja produkcyjna powinna umożliwiać udostępnienie danemu

sektorowi przemysłu produktów podstawowych wykorzystywanych przez ten sektor po cenie niższej od ceny wynikającej ze stosowania wspólnych cen. We wspólnej organizacji rynku cukru przewidziano możliwość przyznawania refundacji produkcyjnej w przypadkach, gdy podczas wytwarzania niektórych produktów przemysłowych, chemicznych lub farmaceutycznych, wyniknie potrzeba przyjęcia środków mających na celu udostępnienie określonych produktów cukrowniczych.

- (43) W celu zapewnienia równowagi na rynku mleka oraz stabilizacji cen rynkowych mleka i przetworów mlecznych potrzebne są środki mające na celu zwiększenie możliwości zbytu przetworów mlecznych. We wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych przewidziano zatem przyznanie pomocy na rzecz obrotu niektórymi przetworami mlecznymi z uwagi na ich określone wykorzystanie i przeznaczenie. Ponadto w tej wspólnej organizacji rynku przewidziano, że Wspólnota powinna pokrywać część wydatków związanych z przyznaniem pomocy na dostawy mleka dla uczniów, w celu zachęcenia młodzieży do spożywania mleka.
- (44) Finansowanie wspólnotowe, stanowiące udział procentowy pomocy bezpośredniej, którą państwa członkowskie mają prawo wstrzymać zgodnie z art. 110i ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, musi zachęcać uznane organizacje podmiotów gospodarczych do sporządzania programów prac do celów poprawy jakości produkcji oliwek stołowych i oliwy z oliwek. W tym kontekście we wspólnej organizacji rynku oliwek stołowych i oliwy z oliwek przewidziano, że wspólnotowe wsparcie przydzielane jest zgodnie z priorytetami dla podejmowanych działań ustalonymi w tych programach prac.
- (45) Na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2075/92 ustanowiono wspólnotowy fundusz tytoniowy finansowany przez określone potrącenia z systemów pomocy w tym sektorze w celu przyjmowania w tym sektorze różnorodnych środków. W 2007 roku wspólnotowemu funduszowi tytoniowemu po raz ostatni zostaną udostępnione potrącenia z systemu pomocy określonego w tytule IV rozdział 10c rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Podczas gdy okres finansowania funduszu zakończy się przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, przepisy art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92 należy jednak utrzymać, tak by służyły jako podstawa prawna programów wieloletnich, które mogą być finansowane przez wspólnotowy fundusz tytoniowy.
- (46) Sektor pszczelarski, będący jednym z sektorów rolnictwa, charakteryzuje się różnorodnością warunków produkcji i wielkością plonów oraz rozproszeniem i zróżnicowaniem podmiotów gospodarczych, zarówno na etapie produkcji, jak i wprowadzania do obrotu. Ponadto, w związku z rozprzestrzenianiem się warrozy w kilku państwach członkowskich w ostatnich latach oraz w związku z problemami, które choroba ta stwarza dla produkcji miodu, niezbędne jest podjęcie działań na poziomie Wspólnoty, ponieważ choroby tej nie można całkowicie wykorzenić, a do jej zwalczania należy stosować zatwierdzone produkty. Zważywszy na powyższe okoliczności oraz z uwagi na

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 378/2007 (Dz.U. L 95 z 5.4.2007, str. 1).

usprawnienie produkcji i wprowadzanie do obrotu produktów pszczelich we Wspólnocie, w celu poprawy ogólnych warunków produkcji i wprowadzania do obrotu produktów pszczelich co trzy lata należy sporządzać programy krajowe obejmujące kwestie dotyczące wsparcia technicznego, kontroli warrozy, racjonalizacji sezonowego przenoszenia uli, zarządzania zasiedlaniem uli we Wspólnocie oraz współpracy w zakresie programów badawczych dotyczących pszczelarstwa i produktów pszczelich. Te programy krajowe powinny być częściowo finansowane przez Wspólnotę.

- (47) Rozporządzenie (WE) nr 1544/2006 zastąpiło wszystkie krajowe formy pomocy udzielanej na hodowlę jedwabników przez wspólnotowy system pomocy udzielanej na hodowlę jedwabników, który polega na ustaleniu jej sumy w przeliczeniu na pojennik jaj jedwabników.
- (48) Zważywszy, że względy polityczne, które doprowadziły do wprowadzenia wyżej wymienionych systemów, obowiązują w dalszym ciągu, wszystkie te systemy pomocy należy włączyć w ramy niniejszego rozporządzenia.
- (49) Stosowanie norm handlowych dla produktów rolnych może przyczynić się do poprawy warunków ekonomicznych w zakresie produkcji tych produktów, wprowadzania ich do obrotu oraz do poprawy ich jakości. Stosowanie tego rodzaju norm leży zatem w interesie producentów, przedsiębiorstw handlowych i konsumentów. Zatem w ramach wspólnej organizacji rynków bananów, oliwek stołowych i oliwy z oliwek, żywych roślin, jaj oraz drobiu wprowadzono normy handlowe odnoszące się w szczególności do jakości, podziału na klasy, wagi, rozmiaru, opakowania, sposobu pakowania, przechowywania, transportu, prezentacji, kraju pochodzenia i oznakowania. Podejście to należy zachować w niniejszym rozporządzeniu.
- (50) W ramach wspólnej organizacji rynków oliwek stołowych i oliwy z oliwek oraz bananów Komisja była dotychczas upoważniona do przyjmowania przepisów w sprawie norm handlowych. Ze względu na wysoce techniczny charakter tych norm i ciągłą potrzebę poprawy ich skuteczności oraz dostosowywania ich do zmieniających się praktyk handlowych wydaje się właściwe objęcie tym podejściem również sektora żywych roślin, jednocześnie określając kryteria, które Komisja powinna uwzględniać przy ustanawianiu stosownych przepisów. Ponadto w celu zapobieżenia nadużyciom w zakresie jakości i autentyczności produktów oferowanych konsumentom oraz istotnym zakłóceniom odnośnych rynków może zaistnieć potrzeba przyjęcia szczególnych środków, zwłaszcza aktualnych metod analitycznych oraz innych środków służących określeniu przedmiotowych norm.
- (51) Kilka instrumentów prawnych wprowadzono do celów regulacji wprowadzania do obrotu i określania nazw mleka, przetworów mlecznych i tłuszczów. Ich celem jest z jednej strony poprawa pozycji mleka i przetworów mlecznych na rynku oraz z drugiej strony zapewnienie uczciwej konkurencji mlecznych i niemlecznych tłuszczów do smarowania, z korzyścią dla producentów i konsumentów.
- Przepisy zawarte w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1898/87 z dnia 2 lipca 1987 r. w sprawie ochrony oznaczeń stosowanych w obrocie mlekiem i przetworami mlecznymi⁽¹⁾ mają na celu ochronę konsumenta oraz stworzenie niezakłócających konkurencji warunków dla przetworów mlecznych i produktów konkurujących z nimi w zakresie nazw produktów, etykietowania i reklamy. W rozporządzeniu Rady (WE) nr 2597/97 z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającym dodatkowe zasady w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych w odniesieniu do mleka spożywczego⁽²⁾ ustanowiono przepisy mające na celu zapewnienie wysokiej jakości mleka spożywczego oraz jego przetworów odpowiadających potrzebom i życzeniom konsumentów, tak by przyczynić się do stabilizacji danego rynku i zapewnić konsumentom wysoką jakość mleka spożywczego. W rozporządzeniu Rady (WE) nr 2991/94 z dnia 5 grudnia 1994 r. określającym normy dla tłuszczów do smarowania⁽³⁾ ustanowiono normy handlowe dla przetworów mlecznych i niemlecznych, których to dotyczy, z jasną i wyraźną klasyfikacją uzupełnioną przepisami dotyczącymi oznaczenia produktów. Zgodnie z celami niniejszego rozporządzenia zasady te należy utrzymać bez zmian.
- (52) W odniesieniu do sektorów jaj i drobiu istniejące przepisy regulują normy handlowe, a w niektórych przypadkach również warunki produkcji. Takie przepisy zawarte są w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1028/2006 z dnia 19 czerwca 2006 r. w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj⁽⁴⁾, w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1906/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu⁽⁵⁾ oraz w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2782/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie produkcji i obrotu jajami wylęgowymi i piskletami drobiu hodowlanego⁽⁶⁾. Podstawowe przepisy zawarte w wymienionych rozporządzeniach powinny zostać włączone do niniejszego rozporządzenia.
- (53) Rozporządzenie (WE) nr 1028/2006 przewiduje, że normy handlowe dotyczące jaj powinny przede wszystkim stosować się do wszystkich jaj kur z gatunku *Gallus gallus*, wprowadzanych do obrotu we Wspólnocie oraz co do zasady również do jaj przeznaczonych na wywóz do państw trzecich. Ustanawiając dwie klasy jakości jaj rozporządzenie to wprowadza również rozróżnienie między jajami nadającymi się do bezpośredniego spożycia przez ludzi a jajami nienadającymi się do bezpośredniego spożycia przez ludzi; rozporządzenie zawiera także przepisy, które gwarantują stosowne informowanie konsumenta o klasie jakości i klasie wagowej oraz o stosowanym sposobie chowu. Ponadto rozporządzenie wprowadza unormowania szczególne dotyczące jaj przywożonych z państw trzecich: zgodnie z tymi unormowaniami przepisy szczególne obowiązujące w niektórych państwach trzecich mogą uzasadniać odstępstwa od norm handlo-

(1) Dz.U. L 182 z 3.7.1987, str. 36. Rozporządzenie ostatnio zmienione aktem przystąpienia z 1994 r.

(2) Dz.U. L 351 z 23.12.1997, str. 13. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1153/2007 (Dz.U. L 258 z 4.10.2007, str. 6).

(3) Dz.U. L 316 z 9.12.1994, str. 2.

(4) Dz.U. L 186 z 7.7.2006, str. 1.

(5) Dz.U. L 173 z 6.7.1990, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1029/2006 (Dz.U. L 186 z 7.7.2006, str. 6).

(6) Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 100. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006.

- wych, jeżeli zapewniona jest równorzędność europejskich przepisów prawnych.
- (54) W odniesieniu do mięsa drobiowego rozporządzenie (EWG) nr 1906/90 przewiduje, że normy handlowe powinny co do zasady stosować się do niektórych rodzajów mięsa drobiowego nadającego się do spożycia przez ludzi i wprowadzanych do obrotu we Wspólnocie, natomiast nie powinny stosować się do mięsa drobiowego przeznaczonego na wywóz do państw trzecich. Rozporządzenie to wprowadza podział mięsa drobiowego na dwie kategorie w zależności od budowy i wyglądu tego mięsa oraz ustala warunki oferowania mięsa na sprzedaż.
- (55) Zgodnie z przywołanymi rozporządzeniami państwa członkowskie powinny mieć możliwość uchylecia stosowania wspomnianych norm handlowych w odniesieniu do jaj i mięsa drobiowego, które są sprzedawane przez producenta konsumentowi końcowemu w ramach niektórych form sprzedaży bezpośredniej, jeżeli sprzedaż dotyczy niewielkiej ilości tych produktów.
- (56) Rozporządzenie (WE) nr 2782/75 ustanawia przepisy szczególne dotyczące obrotu jajami wylęgowymi i pisklętami drobiu hodowlanego oraz ich transportu, jak również inkubacji jaj wylęgowych. Rozporządzenie to wprowadza między innymi obowiązek indywidualnego oznaczania jaj wylęgowych przeznaczonych do produkcji piskląt oraz określa sposób ich pakowania oraz rodzaj opakowań stosowanych podczas ich transportu. Z obowiązku stosowania norm ustalonych w rozporządzeniu wyłączone jednak zostały niewielkie zakłady hodowli rodowodowej i inne niewielkie zakłady hodowlane.
- (57) Zgodnie z celami niniejszego rozporządzenia powyższe przepisy powinny zostać utrzymane bez ingerowania w ich treść. Niemniej jednak do tych przepisów przywołanych rozporządzeń, które mają charakter techniczny, powinny mieć zastosowanie przepisy wykonawcze przyjmowane przez Komisję.
- (58) Tak jak dotychczas działo się to w przypadku wspólnej organizacji rynku chmielu, w całej Wspólnocie należy prowadzić politykę jakości, stosując w tym celu przepisy wykonawcze dotyczące certyfikacji oraz przepisy zakazujące zasadniczo wprowadzania do obrotu produktów, którym nie wydano certyfikatu, lub, w przypadku produktów przywożonych, produktów niespełniających odpowiednich wymagań jakościowych.
- (59) Opisy, definicje i nazewnictwo oliwy z oliwek są zasadniczym elementem struktury rynku poprzez ustanowienie norm jakości oraz dostarczenie konsumentom właściwych informacji na temat produktu.
- (60) Jeden z wyżej wspomnianych systemów pomocy przyczyniający się do równowagi na rynku mleka i przetworów mlecznych oraz do stabilizacji cen rynkowych w tym sektorze stanowi system pomocy na rzecz przetwarzania odtłuszczonego mleka na kazeinę i kazeiniany, przewidziany dotychczas w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999. W rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2204/90 z dnia 24 lipca 1990 r. ustanawiającym dodatkowe ogólne zasady wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych w odniesieniu do sera ⁽¹⁾ wprowadzono przepisy dotyczące wykorzystania kazeiny i kazeinianów w wytwarzaniu sera w celu przeciwdziałania potencjalnym negatywnym skutkom wynikającym ze stosowania omawianego systemu pomocy, biorąc pod uwagę wrażliwość sera na działania zastępcze dotyczące kazeiny lub kazeinianów, dążąc tym samym do stabilizacji rynku. Przepisy te należy włączyć do niniejszego rozporządzenia.
- (61) Przetwarzanie niektórych surowców rolnych na alkohol etylowy jest ściśle związane z gospodarką tymi surowcami. Może to w znacznym stopniu przyczynić się do podniesienia ich wartości i może mieć szczególne znaczenie ekonomiczne i społeczne dla gospodarki niektórych regionów Wspólnoty bądź też może być znaczącym źródłem dochodów dla producentów odpowiednich surowców. Pozwala to również na zbyt produktów niedostatecznej jakości i krótkookresowych nadwyżek, które mogą powodować przejściowe problemy w niektórych sektorach.
- (62) W sektorze chmielu, oliwek stołowych i oliwy z oliwek, tytoniu oraz jedwabników stosowanie niektórych instrumentów polityki polega na koncentracji wysiłków w odniesieniu do różnych organizacji, w szczególności w celu stabilizacji rynków tych produktów oraz poprawy i gwarantowania ich jakości poprzez wspólnie podejmowane działania. Przepisy regulujące system tych organizacji opierają się jak do tej pory na organizacjach uznanych przez państwa członkowskie lub, na określonych warunkach, przez Komisję, zgodnie z zasadami przez nią przyjmowanymi. System ten należy utrzymać oraz dokonać harmonizacji dotychczas obowiązujących przepisów.
- (63) W celu wsparcia niektórych działań organizacji międzybranżowych, które są przedmiotem szczególnego zainteresowania w świetle obecnych zasad dotyczących wspólnej organizacji rynku tytoniu, należy przewidzieć możliwość, po spełnieniu określonych warunków, objęcia rozszerzenia zasadami przyjętymi przez organizację międzybranżową w odniesieniu do swoich członków, wszystkich producentów i ich grup, niebędących członkami tych organizacji w jednym lub większej liczbie regionów. To samo podejście należy stosować również w odniesieniu do innych działań uznanych organizacji międzybranżowych, które ze względów ekonomicznych lub technicznych leżą w ogólnym interesie sektora tytoniu i w związku z tym mogą przynosić korzyść wszystkim podmiotom prowadzącym działalność w odnośnych branżach. Należy zapewnić ścisłą współpracę pomiędzy państwami członkowskimi i Komisją. Komisja powinna posiadać stałe uprawnienia kontrolne, w szczególności w odniesieniu do porozumień i uzgodnionych praktyk przyjmowanych przez te organizacje.
- (64) W odniesieniu do sektorów, w których obowiązujące przepisy nie przewidują uznawania organizacji producentów lub organizacji międzybranżowych, państwa członkowskie mogą chcieć wprowadzić możliwość uznawania takich organizacji na podstawie prawa krajowego, o ile uznanie takie będzie zgodne z prawem wspólnotowym. Należy zatem dokładniej wyjaśnić tę możliwość. Ponadto należy przyjąć przepisy, w których zostanie stwierdzone, że uznanie organizacji producentów lub organizacji międzybranżowych zgodnie z obecnie obowiązującymi rozporządzeniami pozostaje wiążące po przyjęciu niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 31.7.1990, str. 7. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2583/2001 (Dz.U. L 345 z 29.12.2001, str. 6).

- (65) Stworzenie jednolitego rynku wspólnotowego wymaga wprowadzenia systemu wymiany handlowej na zewnętrznych granicach Wspólnoty. System wymiany handlowej powinien obejmować należności przywózowe oraz refundacje wywózowe i powinien w zasadzie ustabilizować rynek wspólnotowy. System wymiany handlowej powinien opierać się na zobowiązaniach podejmowanych na mocy wielostronnych negocjacji handlowych w ramach rundy urugwajskiej.
- (66) Monitorowanie wielkości obrotu produktami rolnymi z państwami trzecimi w ramach wspólnej organizacji rynku zbóż, ryżu, cukru, nasion, oliwek stołowych i oliwy z oliwek, lnu i konopi, wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego, jaj, mięsa drobiowego, żywych roślin oraz alkoholu etylowego rolniczego podlegało dotychczas, zarówno w przypadku przywozu, jak i wywozu, obowiązkowym systemom pozwoleń lub systemom, w przypadku których Komisja posiadała uprawnienia do wprowadzenia wymogów w zakresie pozwoleń.
- (67) Monitorowanie obrotu handlowego jest przede wszystkim kwestią zarządzania, w odniesieniu do której należy stosować podejście elastyczne. Wobec tego oraz w świetle doświadczeń zebranych w ramach wspólnych organizacji rynków, w których zarządzanie pozwoleńmi zostało już przekazane Komisji, wydaje się właściwe objęcie tym podejściem wszystkich sektorów, w których stosuje się system pozwoleń na przywóz i wywóz. Decyzja w sprawie wprowadzenia wymogów w zakresie pozwoleń powinna być podejmowana przez Komisję przy uwzględnieniu potrzeby pozwoleń na przywóz w celu zarządzania danymi rynkami oraz, w szczególności, potrzeby monitorowania przywozu odnośnych produktów.
- (68) W większości cła stosowane do produktów rolnych na mocy porozumień Światowej Organizacji Handlu (WTO) są określone we wspólnej taryfie celnej. Jednakże w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze zbóż i sektorze ryżu wprowadzenie dodatkowych mechanizmów stwarza konieczność zapewnienia możliwości przyjęcia odstępstw.
- (69) W celu zapobieżenia lub przeciwdziałania wystąpieniu na rynku Wspólnoty niekorzystnych skutków, które mogłyby wynikać z przywozu niektórych produktów rolnych, przywóz takich produktów powinien w określonych warunkach podlegać dodatkowej należności przywózowej.
- (70) Na określonych warunkach należy przyznać Komisji uprawnienia upoważniające ją do otwarcia i zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz wynikającymi z międzynarodowych umów zawartych zgodnie z Traktatem lub wynikających z innych aktów Rady.
- (71) Celem rozporządzenia Rady (EWG) nr 2729/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie opłat przywózowych na mieszanki zbóż, ryżu i ryżu łamanego⁽¹⁾ jest zapewnienie właściwego funkcjonowania systemu opłat w przypadku przywozu mieszanek zbóż, ryżu i ryżu łamanego. Przepisy te należy włączyć do niniejszego rozporządzenia.
- (72) Wspólnota zawarła kilka umów z państwami trzecimi w sprawie preferencyjnego dostępu do rynku, na mocy których kraje te mogą wywozić do Wspólnoty cukier trzcinowy na korzystnych warunkach. Należy zatem dokonać oceny zapotrzebowania rafinerii na cukier przeznaczony do rafinacji oraz, na określonych warunkach, zachować pozwolenia na przywóz dla wyspecjalizowanych podmiotów zużywających znaczne ilości przywózzonego surowego cukru trzcinowego, uznawanych za rafinerie przemysłowe Wspólnoty.
- (73) W celu zapobieżenia zakłóceniu przez nielegalne uprawy wspólnej organizacji rynku konopi uprawianych na włókno, należy przewidzieć możliwość kontroli przywozu konopi i nasion konopi w celu zapewnienia, że takie produkty oferują określone gwarancje pod względem zawartości tetrahydrokanabinolu. Ponadto przywóz nasion konopi przeznaczonych do celów innych niż siew należy objąć systemem kontroli przewidującym nadawanie upoważnień zainteresowanym importerom.
- (74) W odniesieniu do produktów sektora chmielu w całej Wspólnocie prowadzona jest polityka jakości. W przypadku produktów przywożonych należy ustanowić przepisy gwarantujące, że przywożone są wyłącznie produkty spełniające odpowiednie minimalne wymagania jakościowe.
- (75) Dzięki systemowi ceł nie jest konieczne stosowanie pozostałych środków ochronnych na zewnętrznych granicach Wspólnoty. W wyjątkowych okolicznościach jednak funkcjonowanie rynku wewnętrznego i mechanizmu celnego może okazać się niewystarczające. W takich przypadkach, aby nie pozostawić rynku wspólnotowego bez ochrony przed możliwymi zakłóceniami, Wspólnota powinna mieć możliwość bezwzględnego przedsięwzięcia wszelkich niezbędnych środków. Takie środki powinny być zgodne z międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty.
- (76) W celu zapewnienia właściwego funkcjonowania wspólnych organizacji rynków, a zwłaszcza zapobieżenia zakłóceniom rynków, w ramach wspólnych organizacji rynków wielu produktów tradycyjnie przewidziana została możliwość wprowadzenia zakazu stosowania procedur czynnego i biernego uszlachetniania. Możliwość ta powinna zostać utrzymana. Ponadto z doświadczeń wynika, że w przypadku wystąpienia zakłóceń rynków lub zagrożenia wystąpieniem takich zakłóceń, spowodowanych stosowaniem wspomnianych procedur, konieczne jest jak najszybsze podjęcie działań. W związku z tym należy przyznać stosowne uprawnienia Komisji. W opisanych sytuacjach Komisja powinna mieć zatem możliwość zawieszania stosowania procedur czynnego i biernego uszlachetniania.
- (77) Przepisy dotyczące przyznawania refundacji wywózowych z tytułu wywozu do państw trzecich w oparciu o różnicę między cenami we Wspólnocie i na rynku światowym, podlegające ograniczeniom wynikającym ze zobowiązań Wspólnoty w ramach WTO, powinny służyć zabezpieczeniu możliwości udziału Wspólnoty w międzynarodowym handlu niektórymi produktami objętymi zakresem niniejszego rozporządzenia. Wywozy objęte refundacją powinny podlegać ograniczeniom pod względem wartości i ilości.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 18. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3290/94 (Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 105).

- (78) Zgodność z ograniczeniami pod względem wartości należy zapewnić w momencie ustalania refundacji wywozowych poprzez monitorowanie płatności zgodnie z zasadami związanymi z EFRG. Monitorowanie może być ułatwione przez obowiązek wcześniejszego ustalenia refundacji wywozowych, z dopuszczeniem możliwości, w przypadku zróżnicowania refundacji, zmiany określonego miejsca przeznaczenia w ramach obszaru geograficznego, do którego odnosi się jedna stawka refundacji wywozowej. W przypadku zmiany miejsca przeznaczenia powinna zostać wypłacona refundacja wywozowa mająca zastosowanie do faktycznego miejsca przeznaczenia, przy czym górną granicę stanowi kwota mająca zastosowanie do miejsca przeznaczenia określonego z wyprzedzeniem.
- (79) Zgodność z ograniczeniami ilościowymi należy zapewnić poprzez wprowadzenie rzetelnego i skutecznego systemu monitorowania. W tym celu przyznawanie refundacji wywozowych powinno podlegać obowiązkowi posiadania pozwolenia na wywóz. Refundacje wywozowe powinny być przyznawane w ramach dostępnych limitów w zależności od konkretnej sytuacji każdego produktu. Wyjątki od tej zasady można dopuścić tylko w przypadku produktów przetworzonych niewymienionych w załączniku I do Traktatu, w odniesieniu do których nie stosuje się ograniczeń ilościowych. Należy przewidzieć możliwość wprowadzenia odstępstw od ścisłego stosowania reguł zarządzania, w przypadku gdy nie jest prawdopodobne przekroczenie pułapów ilościowych ustanowionych dla wywozu objętego refundacjami.
- (80) W przypadku wywozu żywego bydła należy przewidzieć możliwość przyznania refundacji wywozowych oraz ich wypłacenia wyłącznie pod warunkiem przestrzegania przepisów prawa wspólnotowego dotyczących dobrostanu zwierząt, a w szczególności ochrony zwierząt podczas transportu.
- (81) Produktów rolnych mogą w określonych przypadkach w państwach trzecich dotyczyć korzystne szczególne regulacje przywozowe, jeżeli produkty te spełniają określone specyfikacje lub warunki cenowe. W celu zapewnienia prawidłowego stosowania takiego systemu konieczna jest współpraca administracyjna organów państwa trzeciego przywozu z organami Wspólnoty. W tym celu odnośnym produktom powinny towarzyszyć certyfikaty wydawane we Wspólnocie.
- (82) Wywóz cebulek kwiatowych do państw trzecich ma istotne znaczenie gospodarcze dla Wspólnoty. Utrzymanie i rozwój tego wywozu mogą zostać zapewnione przez stabilizację cen w tym sektorze handlu. W odniesieniu do omawianych produktów należy zatem przewidzieć minimalne ceny wywozowe.
- (83) Zgodnie z art. 36 Traktatu postanowienia rozdziału dotyczącego reguł konkurencji mają zastosowanie do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi jedynie w zakresie ustalonym przez Radę w ramach postanowień art. 37 ust. 2 i 3 i zgodnie z procedurą w nich przewidzianą. W poszczególnych wspólnych organizacjach rynków przepisy dotyczące pomocy państwowej uznano w większości za mające zastosowanie. W szczególności stosowanie postanowień Traktatu dotyczących przedsiębiorstw zostało dokładnie określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1184/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. dotyczącym stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi⁽¹⁾. Zgodnie z celem, jakim jest opracowanie jednego kompleksowego zbioru przepisów dotyczących polityki rynkowej, omawiane przepisy należy włączyć do niniejszego rozporządzenia.
- (84) Reguły konkurencji odnoszące się do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk, o których mowa w art. 81 Traktatu, oraz przepisy odnoszące się do nadużywania pozycji dominującej powinny mieć zastosowanie do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi w zakresie, w jakim ich stosowanie nie utrudnia funkcjonowania krajowych organizacji rynków rolnych ani nie zagraża realizacji celów WPR.
- (85) Szczególną uwagę poświęca się organizacjom rolniczym, które zajmują się w szczególności wspólną produkcją lub wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych, lub korzystaniem ze wspólnych urządzeń, o ile takie wspólne działanie nie wyklucza konkurencji ani nie zagraża realizacji celów art. 33 Traktatu.
- (86) W celu uniknięcia niewłaściwego rozwoju WPR, jak również w celu zagwarantowania pewności prawnej oraz niedyskryminacyjnego traktowania odnośnych przedsiębiorstw, Komisja powinna posiadać wyłączne uprawnienia, z zastrzeżeniem kontroli ze strony Trybunału Sprawiedliwości, do decydowania, czy porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki, o których mowa w art. 81 Traktatu, są zgodne z celami WPR.
- (87) Przyznawanie pomocy krajowej byłoby zagrożeniem dla właściwego funkcjonowania jednolitego rynku opartego na wspólnych cenach. W związku z tym w odniesieniu do produktów objętych niniejszym rozporządzeniem powinny mieć zastosowanie postanowienia Traktatu dotyczące pomocy państwowej. W niektórych okolicznościach należy zezwolić na wyjątki. W przypadkach, w których stosuje się takie wyjątki, Komisja powinna jednak posiadać możliwość sporządzenia wykazu istniejących, nowych lub proponowanych mechanizmów pomocy krajowej, przekazania stosownych spostrzeżeń państwom członkowskim oraz zaproponowania im przedsięwzięcia odpowiednich środków.
- (88) Finlandia i Szwecja, ze względu na specyficzne uwarunkowania gospodarcze dotyczące produkcji mięsa z reniferów i przetworów z tego mięsa oraz wprowadzania ich do obrotu, mogą od czasu przystąpienia udzielać pomocy w tym zakresie. Z zastrzeżeniem uzyskania zezwolenia Komisji Finlandia może ponadto, ze względu na panujące w tym państwie specyficzne warunki klimatyczne, przyznawać pomoc odpowiednio w odniesieniu do pewnych ilości nasion oraz pewnych ilości nasion zbóż produkowanych wyłącznie w Finlandii. Wyjątki te należy utrzymać.
- (89) W państwach członkowskich, w których nastąpi istotne zmniejszenie kwot cukru, plantatorzy buraków cukrowych napotkają szczególnie poważne problemy związane z dostosowaniem się do tej sytuacji. W takich przypadkach przejściowa pomoc wspólnotowa dla plantatorów buraków cukrowych określona w tytule IV rozdział 10f rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 nie będzie wystarczająca, by

⁽¹⁾ Dz.U. L 214 z 4.8.2006, str. 7.

- w pełni rozwiązać napotkane przez nich problemy. Dlatego państwa członkowskie, które zmniejszyły swoje kwoty o ponad 50 % kwoty cukru określonej w dniu 20 lutego 2006 r. w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, powinny zostać uprawnione do przyznania pomocy państwowej plantatorom buraków cukrowych w okresie stosowania przejściowej pomocy wspólnotowej. W celu zapobieżenia przyznawaniu przez państwa członkowskie pomocy państwowej przekraczającej potrzeby plantatorów buraków cukrowych określenie łącznej sumy odnośnej pomocy państwowej powinno podlegać zatwierdzeniu przez Komisję, z wyjątkiem przypadku Włoch, gdzie maksymalny poziom potrzeb najwydajniejszych plantatorów buraków cukrowych związanych z dostosowaniem do warunków rynkowych po reformie oszacowano na 11 EUR na tonę wyprodukowanych buraków cukrowych. Ponadto ze względu na przewidywane wystąpienie szczególnych problemów we Włoszech, należy utrzymać ustalenia pozwalające plantatorom buraków cukrowych na bezpośrednie lub pośrednie korzystanie z przyznawanej pomocy państwowej.
- (90) W Finlandii uprawa buraków cukrowych jest prowadzona w szczególnych warunkach geograficznych i klimatycznych, których niekorzystny wpływ na sektor będzie nakładać się na ogólne skutki reformy sektora cukru. Z tego względu należy przewidzieć możliwość stałego upoważniania tego państwa członkowskiego do udzielania plantatorom buraków cukrowych na jego terytorium pomocy państwowej w odpowiedniej wysokości.
- (91) Biorąc pod uwagę szczególną sytuację Niemiec, gdzie obecnie wsparcie krajowe przyznaje się dużej liczbie mniejszych producentów alkoholu na warunkach szczególnych dla niemieckiego monopolu alkoholowego, konieczne jest zezwolenie na kontynuację takiego wsparcia przez ograniczony okres. Należy również przewidzieć wymóg złożenia, pod koniec tego okresu, sprawozdania z funkcjonowania tego odstępstwa wraz z wszelkimi stosownymi wnioskami.
- (92) Jeśli państwo członkowskie pragnie wspierać na swoim terytorium środki promujące spożycie mleka i przetworów mlecznych we Wspólnocie, należy przewidzieć możliwość finansowania takich środków przez nałożenie na krajowych producentów mleka opłaty na rzecz działań promocyjnych.
- (93) W celu uwzględnienia potencjalnych zmian w produkcji suszu paszowego Komisja powinna, do dnia 30 września 2008 r., przedstawić Radzie sprawozdanie dotyczące tego sektora, sporządzone na podstawie oceny wspólnej organizacji rynku suszu paszowego. W razie konieczności sprawozdaniu powinny towarzyszyć odpowiednie wnioski. Ponadto Komisja powinna regularnie przedstawiać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania dotyczące systemu pomocy stosowanego w odniesieniu do sektora pszczelarskiego.
- (94) Istnieje potrzeba posiadania rzetelnych informacji na temat sytuacji na wspólnotowym rynku chmielu oraz na temat perspektyw jego rozwoju. Należy zatem przewidzieć rejestrację wszystkich umów dostaw chmielu wyprodukowanego we Wspólnocie.
- (95) Na określonych warunkach i w odniesieniu do niektórych produktów należy przewidzieć przedsięwzięcie środków w przypadku wystąpienia lub potencjalnego wystąpienia zakłóceń związanych ze znacznymi zmianami cen na rynku wewnętrznym lub notowań cen bądź cen na rynku światowym.
- (96) Konieczne jest ustanowienie ram szczególnych środków w odniesieniu do alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego umożliwiających gromadzenie danych gospodarczych i analizę informacji statystycznych do celów monitorowania rynku. W związku z tym, że rynek alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego jest związany z ogólnym rynkiem alkoholu etylowego, należy również gromadzić informacje dotyczące rynku alkoholu etylowego pochodzenia pozarolniczego.
- (97) Wydatki ponoszone przez państwa członkowskie z tytułu zobowiązań wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia powinny być finansowane przez Wspólnotę zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1290/2005.
- (98) Należy upoważnić Komisję do przyjmowania środków niezbędnych do rozwiązania konkretnych problemów praktycznych w nagłych przypadkach.
- (99) Ponieważ wspólne rynki produktów rolnych stale się rozwijają, państwa członkowskie i Komisja powinny przekazywać sobie nawzajem istotne informacje na temat rozwoju sytuacji na tych rynkach.
- (100) W celu zapobieżenia nadużyciom związanym z wszelkimi korzyściami określonymi w niniejszym rozporządzeniu korzyści tych nie należy przyznawać lub, w stosownych przypadkach, należy je cofnąć, jeśli okaże się, że warunki uprawniające do otrzymania jakichkolwiek korzyści zostały stworzone w sposób sztuczny, w sprzeczności z celami niniejszego rozporządzenia.
- (101) W celu zapewnienia przestrzegania obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu istnieje potrzeba wprowadzenia kontroli oraz, w przypadku stwierdzenia nieprzestrzegania tych obowiązków, stosowania środków i sankcji administracyjnych. Należy zatem przyznać Komisji uprawnienia do ustanowienia stosownych przepisów, obejmujących przepisy dotyczące zwrotu nienależnych płatności oraz obowiązków sprawozdawczych państw członkowskich, które to zwroty i obowiązki wynikają ze stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (102) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia zasadniczo należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽¹⁾. Jednak w odniesieniu do niektórych środków wynikających z niniejszego rozporządzenia dotyczących kompetencji Komisji, wymagających bezwłocznego podjęcia działań lub mających wyłącznie administracyjny charakter, Komisja powinna zostać upoważniona do podjęcia samodzielnych czynności.

(1) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

- (103) Ze względu na włączenie do niniejszego rozporządzenia niektórych elementów wspólnej organizacji rynków świeżych owoców i warzyw, przetworów owocowych i warzywnych oraz wina, do organizacji tej należy wprowadzić pewne zmiany.
- (104) Niniejsze rozporządzenie obejmuje przepisy dotyczące zakresu stosowania reguł konkurencji przewidzianych w Traktacie. Przepisy te były dotychczas zawarte w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1184/2006. Rozporządzenie to należy zmienić w celu sprecyzowania, że przepisy w nim zawarte mają zastosowanie do produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu, które nie są objęte niniejszym rozporządzeniem.
- (105) Niniejsze rozporządzenie obejmuje przepisy zawarte w rozporządzeniach podstawowych wymienionych w motywach 2 i 3, z wyjątkiem przepisów zawartych w rozporządzeniach (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1493/1999. Niniejsze rozporządzenie obejmuje ponadto przepisy zawarte w następujących rozporządzeniach:
- rozporządzenie Rady (EWG) nr 2729/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie opłat przywozowych na mieszanki zbóż, ryżu i ryżu łamanego,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 2763/75 z dnia 29 października 1975 r. ustanawiające ogólne zasady przyznawania dopłat do prywatnego składowania wieprzowiny ⁽¹⁾,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 2782/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie produkcji i obrotu jajami wylęgowymi i pisklętami drobiu hodowlanego,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 707/76 z dnia 25 marca 1976 r. w sprawie uznawania grup producentów skupiających hodowców jedwabników ⁽²⁾,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 1055/77 z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie składowania i przepływu produktów skupowanych przez agencję interwencyjną ⁽³⁾,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 2931/79 z dnia 20 grudnia 1979 r. w sprawie udzielania pomocy w wywozie produktów rolnych mogących korzystać ze szczególnych regulacji przywozowych w państwach trzecich ⁽⁴⁾,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 3220/84 z dnia 13 listopada 1984 r. ustanawiające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wieprzowych,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 1898/87 z dnia 2 lipca 1987 r. w sprawie ochrony oznaczeń stosowanych w obrocie mlekiem i przetworami mlecznymi,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 3730/87 z dnia 10 grudnia 1987 r. ustanawiające ogólne zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wyznaczonych organizacji celem rozdysponowania jej pomiędzy osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 386/90 z dnia 12 lutego 1990 r. w sprawie monitorowania wywozu produktów rolnych otrzymujących refundacje lub inne kwoty ⁽⁵⁾,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 1186/90 z dnia 7 maja 1990 r. rozszerzające zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 1906/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 2204/90 z dnia 24 lipca 1990 r. ustanawiające dodatkowe ogólne zasady wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych w odniesieniu do sera,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 2077/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. dotyczące organizacji międzybranżowych i porozumień w sektorze tytoniu ⁽⁶⁾,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 2137/92 z dnia 23 lipca 1992 r. dotyczące wspólnotowej skali stosowanej przy klasyfikacji tusz owczych i określaniu wspólnotowych norm jakości świeżych lub schłodzonych tusz owczych,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 2991/94 z dnia 5 grudnia 1994 r. określające normy dla tłuszczów do smarowania,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 2597/97 z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiające dodatkowe zasady w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych w odniesieniu do mleka spożywczego,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 2250/1999 z dnia 22 października 1999 r. dotyczące kontyngentów taryfowych na masło pochodzące z Nowej Zelandii ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 19.

⁽²⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.1976, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 128 z 24.5.1977, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 334 z 28.12.1979, str. 8.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 42 z 16.2.1990, str. 6. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 163/94 (Dz.U. L 24 z 29.1.1994, str. 2).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 80.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 275 z 26.10.1999, str. 4.

- rozporządzenie Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych,
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1028/2006 z dnia 19 czerwca 2006 r. w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj,
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. dotyczące wspólnotowej skali klasyfikacji tusz dojrzałego bydła.

(106) Rozporządzenia te należy zatem uchylić. Dla zachowania pewności prawnej oraz zważywszy na liczbę aktów prawnych uchylanych niniejszym rozporządzeniem i na liczbę aktów prawnych przyjętych lub zmienionych na ich mocy, należy wyjaśnić, że wspomniane uchylenie nie wpływa na ważność aktów prawnych przyjętych na podstawie uchylonego aktu prawnego lub na ważność zmian, jakie wprowadza on do innych aktów prawnych.

(107) Niniejsze rozporządzenie należy zasadniczo stosować od dnia 1 stycznia 2008 r. Jednak w celu zapewnienia, aby nowe przepisy niniejszego rozporządzenia nie spowodowały zakłóceń w trwającym roku gospodarczym 2007/2008 w stosunku do tych sektorów, dla których przewidziano lata gospodarcze, należy przewidzieć późniejszą datę stosowania. Niniejsze rozporządzenie należy zatem stosować w odniesieniu do tych sektorów jedynie od początku roku gospodarczego 2008/2009. W związku z tym odnośne rozporządzenia regulujące te sektory należy w dalszym ciągu stosować do końca odpowiedniego roku gospodarczego 2007/2008.

(108) Ponadto w stosunku do niektórych innych sektorów, dla których nie przewidziano lat gospodarczych, należy również przewidzieć późniejszą datę stosowania w celu zapewnienia sprawnego przejścia od istniejących wspólnych organizacji rynków do stosowania niniejszego rozporządzenia. W związku z tym rozporządzenia regulujące istniejące wspólne organizacje rynków dla tych sektorów powinny być stosowane do późniejszej daty stosowania przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu.

(109) Jeśli chodzi o rozporządzenie (WE) nr 386/90, uprawnienia do regulowania kwestii w nim zawartych przekazane zostają na mocy niniejszego rozporządzenia Komisji. Ponadto do niniejszego rozporządzenia zostają przeniesione tylko niektóre części rozporządzeń (EWG) nr 3220/84, (EWG) nr 1186/90, (EWG) nr 2137/92 i (WE) nr 1183/2006, które rozporządzenie to uchyla. Pozostałe szczegółowe zagadnienia obecnie regulowane tymi rozporządzeniami zostaną zatem uregulowane przepisami wykonawczymi, które przyjmie Komisja. Należy przewidzieć dodatkowy czas na ustanowienie stosownych przepisów przez Komisję. Wymienione rozporządzenia należy zatem stosować do dnia 31 grudnia 2008 r.

(110) Następujące akty prawne Rady stały się zbędne i należy je uchylić:

- rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/68 z dnia 12 marca 1968 r. ustalające normy jakości bulw kwiatowych, cebulek i bulw ⁽¹⁾,
- rozporządzenie Rady (EWG) nr 316/68 z dnia 12 marca 1968 r. ustalające normy jakości świeżych kwiatów ciętych i świeżych liści ozdobnych ⁽²⁾,
- rozporządzenie Rady (EWG) nr 2517/69 z dnia 9 grudnia 1969 r. ustanawiające określone instrumenty dla reorganizacji produkcji owoców we Wspólnocie ⁽³⁾,
- rozporządzenie Rady (EWG) nr 2728/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie dopłat do produkcji i handlu skrobią ziemniaczaną oraz ziemniakami przeznaczonymi na skrobię ⁽⁴⁾,
- rozporządzenie Rady (EWG) nr 1358/80 z dnia 5 czerwca 1980 r. ustalające cenę orientacyjną i cenę interwencyjną dorosłego bydła na rok gospodarczy 1980/81 i wprowadzające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wołowych ⁽⁵⁾,
- rozporządzenie Rady (EWG) nr 4088/87 z dnia 21 grudnia 1987 r. ustalające warunki stosowania preferencyjnych stawek celnych w imporcie niektórych kwiatów pochodzących z Cypru, Izraela i Jordanii ⁽⁶⁾,
- decyzja Rady 74/583/EWG z dnia 20 listopada 1974 r. w sprawie monitorowania przepływów cukru ⁽⁷⁾.

(111) Przejście od obecnie ustaleń określonych w przepisach i rozporządzeniach uchylanych niniejszym rozporządzeniem może spowodować wystąpienie trudności, którymi nie zajmuje się niniejsze rozporządzenie. W celu pokonania tych trudności należy umożliwić Komisji przyjęcie środków przejściowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

⁽¹⁾ Dz.U. L 71 z 21.3.1968, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 4112/88 (Dz.U. L 361 z 29.12.1988, str. 7).

⁽²⁾ Dz.U. L 71 z 21.3.1968, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 309/79 (Dz.U. L 42 z 17.2.1979, str. 21).

⁽³⁾ Dz.U. L 318 z 18.12.1969, str. 15. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1153/78 (Dz.U. L 144 z 31.5.1978, str. 4).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 17.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.1980, str. 4.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 382 z 31.12.1987, str. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1300/97 (Dz.U. L 177 z 5.7.1997, str. 1).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 317 z 27.11.1974, str. 21.

SPIS TREŚCI

CZĘŚĆ I	PRZEPISY WSTĘPNE	20
CZĘŚĆ II	RYNEK WEWNĘTRZNY	21
TYTUŁ I	INTERWENCJA RYNKOWA	21
ROZDZIAŁ I	<i>Interwencja publiczna i prywatne przechowywanie</i>	21
Sekcja I	Przepisy ogólne	21
Sekcja II	Interwencja publiczna	22
Podsekcja I	Przepisy ogólne	22
Podsekcja II	Otwieranie i wstrzymywanie zakupu	23
Podsekcja III	Cena interwencyjna	24
Podsekcja IV	Zbyt zapasów interwencyjnych	24
Sekcja III	Prywatne przechowywanie	25
Podsekcja I	Dopłaty obowiązkowe	25
Podsekcja II	Dopłaty fakultatywne	26
Sekcja IV	Przepisy wspólne	27
ROZDZIAŁ II	<i>Specjalne środki interwencyjne</i>	29
Sekcja I	Nadzwyczajne środki wspierania rynku	29
Sekcja II	Środki w sektorach zbóż i ryżu	30
Sekcja III	Środki w sektorze cukru	30
Sekcja IV	Dostosowanie podaży	31
ROZDZIAŁ III	<i>Systemy ograniczania produkcji</i>	32
Sekcja I	Przepisy ogólne	32
Sekcja II	Cukier	32
Podsekcja I	Przydział kwot i administrowanie nimi	32
Podsekcja II	Przekroczenie kwoty	33
Sekcja III	Mleko	34
Podsekcja I	Przepisy ogólne	34
Podsekcja II	Przydział kwot i administrowanie nimi	35
Podsekcja III	Przekroczenie kwoty	38

Sekcja IV	Przepisy proceduralne	39
ROZDZIAŁ IV	System pomocy	40
Sekcja I	Pomoc z tytułu przetwórstwa	40
Podsekcja I	Susz paszowy	40
Podsekcja II	Len uprawiany na włókno	41
Sekcja II	Refundacja produkcyjna	42
Sekcja III	Dopłaty w sektorze mleka i przetworów mlecznych	42
Sekcja IV	Dopłaty w sektorze oliwek stołowych i oliwy z oliwek	43
Sekcja V	Wspólnotowy fundusz tytoniowy	44
Sekcja VI	Przepisy szczególne dla sektora pszczelarskiego	44
Sekcja VII	Pomoc w sektorze jedwabników	45
TYTUŁ II	PRZEPISY REGULUJĄCE WPROWADZANIE DO OBROTU I PRODUKCJĘ	45
ROZDZIAŁ I	Normy handlowe i warunki produkcji	45
Sekcja I	Normy handlowe	45
Sekcja II	Warunki produkcji	46
Sekcja III	Przepisy proceduralne	47
ROZDZIAŁ II	Organizacje producentów, organizacje międzybranżowe, organizacje podmiotów gospodarczych	48
Sekcja I	Przepisy ogólne	48
Sekcja II	Przepisy dotyczące organizacji międzybranżowych w sektorze tytoniu	49
Sekcja III	Przepisy proceduralne	49
CZĘŚĆ III	HANDEL Z PAŃSTWAMI TRZECIMI	50
ROZDZIAŁ I	Przepisy ogólne	50
ROZDZIAŁ II	Przywóz	50
Sekcja I	Pozwolenia na przywóz	50
Sekcja II	Należności celne przywozowe i opłaty przywozowe	51
Sekcja III	Zarządzanie kontyngentami przywozowymi	52
Sekcja IV	Przepisy szczególne dla pewnych produktów	53
Podsekcja I	Przepisy szczególne dotyczące przywozu w sektorach zbóż i ryżu	53
Podsekcja II	Preferencyjne ustalenia dotyczące przywozu cukru	54

Podsekcja III	Przepisy szczególne dotyczące przywozu konopi	55
Podsekcja IV	Przepisy szczególne dotyczące przywozu chmielu	55
Sekcja V	Środki ochronne oraz uszlachetnianie czynne	55
ROZDZIAŁ III	Wywóz	56
Sekcja I	Pozwolenia na wywóz	56
Sekcja II	Refundacje wywozowe	56
Sekcja III	Zarządzanie kontyngentami wywozowymi w sektorze mleka i przetworów mlecznych	59
Sekcja IV	Szczególne regulacje przywozowe w państwach trzecich	59
Sekcja V	Szczególne regulacje przywozowe w państwach trzecich	59
Sekcja VI	Uszlachetnianie bierne	60
CZĘŚĆ IV	REGUŁY KONKURENCJI	60
ROZDZIAŁ I	Przepisy mające zastosowanie do przedsiębiorstw	60
ROZDZIAŁ II	Przepisy dotyczące pomocy państwa	61
CZĘŚĆ V	SZCZEGÓŁOWE PRZEPISY DOTYCZĄCE POSZCZEGÓLNYCH SEKTORÓW ...	62
CZĘŚĆ VI	PRZEPISY OGÓLNE	64
CZĘŚĆ VII	PRZEPISY WYKONAWCZE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE	64
ROZDZIAŁ I	Przepisy wykonawcze	64
ROZDZIAŁ II	Przepisy przejściowe i końcowe	65
ZAŁĄCZNIK I	WYKAZ PRODUKTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 1	67
Część I:	Zboża	67
Część II :	Ryż	69
Część III:	Cukier	69
Część IV:	Susz paszowy	70
Część V:	Nasiona	70
Część VI:	Chmiel	71
Część VII:	Oliwa z oliwek i oliwki stołowe	71
Część VIII:	Len i konopie uprawiane na włókno	72
Część IX:	Owoce i warzywa	72
Część X:	Przetwory owocowe i warzywne	73
Część XI:	Banany	75

Część XII: Wino	75
Część XIII: Drzewa i inne rośliny żywe, bulwy, korzenie i tym podobne, kwiaty cięte i liście ozdobne	76
Część XIV: Surowiec tytoniowy	76
Część XV: Wołowina i cielęcina	76
Część XVI: Mleko i przetwory mleczne	76
Część XVII: Wieprzowina	77
Część XVIII: Mięso baranie i kozie	78
Część XIX: Jaja	78
Część XX: Mięso drobiowe	78
Część XXI: Inne wyroby	79
ZAŁĄCZNIK II WYKAZ PRODUKTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 3	87
Część I: Alkohol etylowy pochodzenia rolniczego	87
Część II: Produkty pszczele	87
Część III: Jedwabniki	87
ZAŁĄCZNIK III DEFINICJE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2 UST. 1	88
Część I: Definicje dotyczące sektora ryżu	88
Część II: Definicje dotyczące sektora cukru	89
Część III: Definicje dotyczące sektora chmielu	90
Część IV: Definicje dotyczące sektora wołowiny i cielęciny	90
Część V: Definicje dotyczące sektora mleka i przetworów mlecznych	91
Część VI: Definicje dotyczące sektora jaj	91
Część VII: Definicje dotyczące sektora drobiu	91
Część VIII: Definicje dotyczące sektora pszczelarskiego	91
ZAŁĄCZNIK IV STANDARDOWA JAKOŚĆ RYŻU I CUKRU	93
A. Standardowa jakość ryżu niełuskanego	93
B. Standardowa jakość cukru	93
ZAŁĄCZNIK V WSPÓLNOTOWA SKALA KLASYFIKACJI TUSZ, O KTÓREJ MOWA W ART. 2	95
A. Wspólnotowa skala klasyfikacji tusz bydła dorosłego	95
B. Wspólnotowa skala klasyfikacji tusz wieprzowych	96
C. Wspólnotowa skala klasyfikacji tusz baranich	97

ZAŁĄCZNIK VI	KWOTY KRAJOWE I REGIONALNE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 53 I 56	99
ZAŁĄCZNIK VII	UZUPEŁNIAJĄCE KWOTY IZOGLUKOZY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 58 UST. 2	99
ZAŁĄCZNIK VIII	SZCZEGÓŁOWE ZASADY TRANSFERU KWOT CUKRU LUB IZOGLUKOZY ZGODNIE Z ART. 60	100
ZAŁĄCZNIK IX	KWOTY KRAJOWE I KWOTY REZERWY RESTRUKTURYZACYJNEJ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 66	102
ZAŁĄCZNIK X	REFERENCYJNA ZAWARTOŚĆ TŁUSZCZU, O KTÓREJ MOWA W ART. 70	103
ZAŁĄCZNIK XI	104
A.	Podział maksymalnej gwarantowanej ilości między państwa członkowskie, o którym mowa w art. 94 ust. 1	104
B.	Podział maksymalnej gwarantowanej ilości między państwa członkowskie, o którym mowa w art. 89	104
ZAŁĄCZNIK XII	DEFINICJE I NAZWY, KTÓRE DOTYCZĄ MLEKA I PRZETWORÓW MLECZNYCH I O KTÓRYCH MOWA W ART. 114 UST. 1	105
ZAŁĄCZNIK XIII	WPROWADZANIE DO OBROTU MLEKA PRZEZNACZONEGO DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI, O KTÓRYM MOWA W ART. 114 UST. 2	107
ZAŁĄCZNIK XIV	NORMY HANDLOWE DLA PRODUKTÓW SEKTORÓW JAJ I DROBIU, O KTÓRYCH MOWA W ART. 116a	109
A.	Normy handlowe dla jaj kur z gatunku <i>Gallus gallus</i>	109
B.	Normy handlowe dla mięsa drobiowego	110
C.	Normy dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu jaj wylęgowych i piskląt drobiu hodowlanego	111
ZAŁĄCZNIK XV	NORMY, KTÓRE MAJĄ ZASTOSOWANIE DO TŁUSZCZÓW DO SMAROWANIA I O KTÓRYCH MOWA W ART. 115	112
	Dodatek do załącznika XV	114
ZAŁĄCZNIK XVI	OPISY I DEFINICJE OLIWY Z OLIVEK I OLIWY Z WYTŁOCZYN Z OLIVEK, O KTÓRYCH MOWA W ART. 118	115
ZAŁĄCZNIK XVII	NALEŻNOŚCI CELNE PRZYWOZOWE NA RYŻ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 137 I 139	116
ZAŁĄCZNIK XVIII	ODMIANY RYŻU BASMATI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 138	117
ZAŁĄCZNIK XIX	PAŃSTWA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 153 UST. 3 I ART. 154 UST. 1 LIT. B) ORAZ W ZAŁĄCZNIK U III CZĘŚĆ II PKT 12	118
ZAŁĄCZNIK XX	WYKAZ TOWARÓW Z SEKTORA ZBÓŻ, RYŻU, CUKRU, MLEKA I JAJ DO CELÓW ART. 26 LIT. A) PKT (II) I PRYZNANAWANIA REFUNDACJI WYWOZOWYCH, O KTÓRYCH MOWA W CZĘŚCI III ROZDZIAŁ III SEKCJA II	119
Część I:	Zboża	119
Część II:	Ryż	122
Część III:	Cukier	123

Część IV : Mleko	125
Część V: Jaja	127
ZAŁĄCZNIK XXI WYKAZ NIEKTÓRYCH TOWARÓW ZAWIERAJĄCYCH CUKIER DO CELÓW PRYZNAWANIA REFUNDACJI WYWOZOWYCH, O KTÓRYCH MOWA W CZĘŚCI III ROZDZIAŁ III SEKCJA II	128
ZAŁĄCZNIK XXII TABELA KORELACJI, O KTÓREJ MOWA W ART. 202	129

CZĘŚĆ I
PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólną organizację rynku produktów następujących sektorów, określonych dokładniej w załączniku I:

- a) zbóż, załącznik I część I;
- b) ryżu, załącznik I część II;
- c) cukru, załącznik I część III;
- d) suszu paszowego, załącznik I część IV;
- e) nasion, załącznik I część V;
- f) chmielu, załącznik I część VI;
- g) oliwek stołowych i oliwy z oliwek, załącznik I część VII;
- h) lnu i konopi, załącznik I część VIII;
- i) owoców i warzyw, załącznik I część IX;
- j) przetworów owocowych i warzywnych, załącznik I część X;
- k) bananów, załącznik I część XI;
- l) wina, załącznik I część XII;
- m) żywych roślin i produktów kwaciarstwa, załącznik I część XIII;
- n) surowca tytoniowego, załącznik I część XIV;
- o) wołowiny i cielęciny, załącznik I część XV;
- p) mleka i przetworów mlecznych, załącznik I część XVI;
- q) wieprzowiny, załącznik I część XVII;
- r) mięsa baraniego i koziego, załącznik I część XVIII;
- s) jaj, załącznik I część XIX;
- t) mięsa drobiowego, załącznik I część XX;
- u) innych produktów, załącznik I część XXI.

2. W odniesieniu do sektora owoców i warzyw, przetworów owocowych i warzywnych oraz wina stosuje się wyłącznie art. 195 niniejszego rozporządzenia.

3. Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczególne środki w odniesieniu do następujących sektorów, w stosownych przypadkach określonych dokładnie w załączniku II:

- a) alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego, załącznik II część I (zwanego dalej „sektorem alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego”);
- b) produktów pszczelich, załącznik II część II (zwanego dalej „sektorem produktów pszczelich”);
- c) jedwabników, załącznik II część III.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje dotyczące niektórych sektorów określone w załączniku III.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „rolnik” oznacza rolnika w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- b) „agencja płatnicza” oznacza organ lub organy wyznaczone przez państwo członkowskie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1290/2005;
- c) „cena interwencyjna” oznacza cenę zakupu produktów w ramach interwencji publicznej.

Artykuł 3

Lata gospodarcze

Ustanawia się następujące lata gospodarcze:

- a) od 1 stycznia do 31 grudnia danego roku w przypadku sektora bananów;
- b) od 1 kwietnia do 31 marca następnego roku w przypadku:
 - (i) sektora suszu paszowego;
 - (ii) sektora jedwabników;
- c) od 1 lipca do 30 czerwca następnego roku w przypadku:
 - (i) sektora zbóż;
 - (ii) sektora nasion;
 - (iii) sektora oliwek stołowych i oliwy z oliwek;

- (iv) sektora lnu i konopi;
- (v) sektora mleka i przetworów mlecznych;

- d) od 1 września do 31 sierpnia następnego roku w przypadku sektora ryżu;
- e) od 1 października do 30 września następnego roku w przypadku sektora cukru.

Artykuł 4

Uprawnienia Komisji

W przypadku przyznania Komisji uprawnień, działa ona zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2, o ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej.

Artykuł 5

Przepisy wykonawcze

Komisja może przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące stosowania art. 2.

Komisja może dokonać zmiany definicji dotyczących ryżu, określonych w załączniku III części I oraz definicji „cukru pochodzącego z AKP/Indii” określonej w części II pkt 12 tego załącznika.

Komisja może przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące stosowania art. 2, w szczególności dotyczące ustalania przelicznika dla ryżu na różnych etapach przetworzenia, kosztów przetwarzania oraz wartości produktów ubocznych.

CZĘŚĆ II

RYNEK WEWNĘTRZNY

TYTUŁ I

INTERWENCJA RYNKOWA

ROZDZIAŁ I

Interwencja publiczna i prywatne przechowywanie

Sekcja I

Przepisy ogólne

Artykuł 6

Zakres stosowania

1. Niniejszy rozdział ustanawia przepisy dotyczące, w stosownych przypadkach, dokonywania zakupu w ramach interwencji publicznej oraz przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania w odniesieniu do następujących sektorów:

- a) zbóż;
- b) ryżu;
- c) cukru;
- d) oliwek stołowych i oliwy z oliwek;
- e) wołowiny i cielęciny;
- f) mleka i przetworów mlecznych;
- g) wieprzowiny;
- h) mięsa baraniego i koziego.

2. Do celów niniejszego rozdziału:

- a) „zboża” oznaczają zboża zebrane we Wspólnocie;
- b) „mleko” oznacza mleko krowie wyprodukowane we Wspólnocie;

c) „mleko odtłuszczone” oznacza odtłuszczone mleko uzyskane bezpośrednio i wyłącznie z mleka krowiego wyprodukowanego we Wspólnocie;

d) „śmietanka” oznacza śmietankę uzyskaną bezpośrednio i wyłącznie z mleka.

Artykuł 7

Pochodzenie ze Wspólnoty

Nie naruszając przepisów art. 5 ust. 2 do zakupu w ramach interwencji publicznej lub do przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania kwalifikują się wyłącznie produkty pochodzące ze Wspólnoty.

Artykuł 8

Ceny referencyjne

1. Dla produktów, o których mowa w art. 5 ust. 1, podlegających środkom interwencyjnym ustala się następujące ceny referencyjne:

- a) w odniesieniu do sektora zbóż:

101,31 EUR za tonę, podnoszoną miesięcznie o następujące kwoty:

- listopad: 0,46 EUR za tonę,
- grudzień: 0,92 EUR za tonę,

- styczeń: 1,38 EUR za tonę,
- luty: 1,84 EUR za tonę,
- marzec: 2,30 EUR za tonę,
- kwiecień: 2,76 EUR za tonę,
- maj: 3,22 EUR za tonę,
- czerwiec: 3,22 EUR za tonę.

Cena referencyjna kukurydzy i ziarna sorgo w czerwcu pozostaje ważna w lipcu, sierpniu i wrześniu tego samego roku;

- b) w odniesieniu do ryżu niełuskanego, 150 EUR za tonę w przypadku ryżu standardowej jakości określonej w załączniku IV pkt A;
- c) w odniesieniu do cukru:
- (i) w odniesieniu do cukru białego:
- 541,5 EUR za tonę w roku gospodarczym 2008/2009,
 - 404,4 EUR za tonę od roku gospodarczego 2009/2010;
- (ii) w odniesieniu do cukru surowego:
- 448,8 EUR za tonę w roku gospodarczym 2008/2009,
 - 335,2 EUR za tonę od roku gospodarczego 2009/2010.

Ceny referencyjne, o których mowa w pkt (i) oraz (ii), stosuje się do cukru luzem, na podstawie ceny *ex factory* cukru standardowej jakości określonej w załączniku IV pkt B;

- d) w odniesieniu do sektora wołowiny i cielęciny, 2 224 EUR za tonę tusz bydła płci męskiej klasy R3 według wspólnotowej skali klasyfikacji tusz bydła dorosłego określonej w art. 42 ust. 1 lit. a);
- e) w odniesieniu do sektora mleka i przetworów mlecznych:
- (i) w odniesieniu do masła 246,39 EUR za 100 kg;
- (ii) w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku 174,69 EUR za 100 kg;
- f) w odniesieniu do sektora wieprzowiny 1 509,39 EUR za tonę tusz wieprzowych standardowej jakości określonych pod względem wagi i zawartości chudego mięsa zgodnie ze wspólnotową skalą klasyfikacji tusz wieprzowych określona w art. 42 ust. 1 lit. b):
- (i) tusze ważące od 60 kg do mniej niż 120 kg: klasa E zgodnie z załącznikiem V pkt B.II;

- (ii) tusze ważące od 120 kg do 180 kg: klasa R zgodnie z załącznikiem V pkt B.II.

2. Ceny referencyjne zbóż i ryżu, określone odpowiednio w ust. 1 lit. a) i b), odnoszą się do etapu sprzedaży hurtowej towarów dostarczonych do magazynu, przed ich wyładowaniem. Zasada ta stosuje się do wszystkich wspólnotowych centrów interwencyjnych wyznaczonych zgodnie z art. 41.

3. W świetle zmian w produkcji i zmian sytuacji rynkowej Rada może zmienić ceny referencyjne ustalone w ust. 1 niniejszego artykułu działając zgodnie z procedurą określoną w art. 37 ust. 2 Traktatu.

Artykuł 9

Sprawozdawczość cenowa na rynku cukru

Komisja ustanawia system informacji o cenach na rynku cukru, obejmujący system publikacji danych dotyczących wysokości cen na tym rynku.

System ten opiera się na informacjach dostarczonych przez przedsiębiorstwa produkujące biały cukier lub przez inne podmioty gospodarcze zajmujące się handlem cukrem. Informacje te są traktowane jako poufne.

Komisja dba o to, by opublikowane informacje nie pozwalały na określenie cen stosowanych przez poszczególne przedsiębiorstwa lub podmioty gospodarcze.

Sekcja II

Interwencja publiczna

Podsekcja I

Przepisy ogólne

Artykuł 10

Produkty kwalifikujące się do interwencji publicznej

1. Interwencję publiczną stosuje się w odniesieniu do następujących produktów podlegających warunkom ustanowionym w niniejszej sekcji oraz dodatkowym wymogom i warunkom, które określa Komisja zgodnie z art. 43:

- a) pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy i sorgo;
- b) ryżu niełuskanego;
- c) cukru białego lub cukru surowego, pod warunkiem że został on wyprodukowany w ramach kwot i wytworzony z buraków lub trzciny zebranych we Wspólnocie;
- d) świeżej lub schłodzonej wołowiny i cielęciny objętych kodami CN 0201 10 00 oraz od 0201 20 20 do 0201 20 50;
- e) masła wyprodukowanego bezpośrednio i wyłącznie z pasteryzowanej śmietanki w zatwierdzonym przedsiębiorstwie

we Wspólnocie, o minimalnej zawartości tłuszczu mlecznego 82 % wagowo i maksymalnej zawartości wody 16 % wagowo;

- f) odtłuszczonego mleka w proszku najwyższej jakości wytworzonego bezpośrednio i wyłącznie z odtłuszczonego mleka metodą rozpyłową w zatwierdzonym przedsiębiorstwie we Wspólnocie, o minimalnej zawartości białka wynoszącej 35,6 % w odtłuszczonej masie suchej.

2. O ile zachowane zostaną warunki określone w niniejszej sekcji oraz inne wymogi i warunki określone przez Komisję zgodnie z art. 43, interwencję publiczną można stosować w sektorze wieprzowiny w odniesieniu do tusz lub półtuszy, świeżych lub schłodzonych, objętych kodem CN 0203 11 10, boczku (chudego), świeżego lub schłodzonego, objętego podpozycją ex 0203 19 15 oraz niewytapianego tłuszczu ze świń, świeżego lub schłodzonego, objętego podpozycją ex 0209 00 11.

Podsekcja II

Otwieranie i wstrzymywanie zakupu

Artykuł 11

Zboża

1. Dla zboża interwencja publiczna jest otwarta:
 - a) od 1 sierpnia do 30 kwietnia w przypadku Grecji, Hiszpanii, Włoch i Portugalii;
 - b) od 1 grudnia do 30 czerwca w przypadku Szwecji;
 - c) od 1 listopada do 31 maja w przypadku pozostałych państw członkowskich.

Jednak zakup kukurydzy w ramach interwencji publicznej dokonywany jest wyłącznie w następujących granicach:

- a) 700 000 ton w roku gospodarczym 2008/2009;
- b) 0 ton od roku gospodarczego 2009/2010.

2. Jeżeli w związku z okresem interwencyjnym w Szwecji dojdzie do przesyłania zboża w ramach interwencji z pozostałych państw członkowskich do Szwecji, Komisja przyjmie środki w celu naprawy tej sytuacji.

Artykuł 12

Ryż

Dla ryżu niełuskanego interwencja publiczna jest otwarta w okresie od 1 kwietnia do 31 lipca. Jednakże zakup w ramach interwencji publicznej dokonywany jest wyłącznie w granicach 75 000 ton na dany okres.

Artykuł 13

Cukier

1. Dla cukru interwencja publiczna jest otwarta w latach gospodarczych 2008/2009 i 2009/2010. Jednakże interwencja

publiczna przeprowadzana jest wyłącznie w granicach odpowiadających 600 000 ton cukru białego na dany rok gospodarczy.

2. Cukier przechowywany zgodnie z przepisami ust. 1 w danym roku gospodarczym nie może podlegać innym środkom w zakresie przechowywania przewidzianym w art. 32, 52 lub 63.

Artykuł 14

Wołowina i cielęcina

1. Komisja, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, otwiera dla wołowiny i cielęciny interwencję publiczną, jeżeli przez okres dwóch kolejnych tygodni średnia cena rynkowa w danym państwie członkowskim lub w danym regionie państwa członkowskiego notowana na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz określonej w art. 42 ust. 1, jest niższa niż 1 560 EUR za tonę.

2. Komisja, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, zamyka interwencję publiczną, jeżeli przez okres co najmniej jednego tygodnia warunek, o którym mowa w ust. 1, nie jest spełniony.

Artykuł 15

Masło

1. Jeżeli w reprezentatywnym okresie ceny rynkowe masła w co najmniej jednym państwie członkowskim wynoszą mniej niż 92 % ceny referencyjnej, Komisja, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, otwiera dla masła interwencję publiczną w odnośnym państwie członkowskim lub państwach członkowskich na okres od 1 marca do 31 sierpnia danego roku.

2. Komisja, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, wstrzymuje zakup w ramach interwencji publicznej, jeżeli w reprezentatywnym okresie ceny rynkowe masła w odnośnym państwie członkowskim lub państwach członkowskich wynoszą 92 % lub więcej ceny referencyjnej.

Ponadto Komisja może wstrzymać zakup w ramach interwencji publicznej, jeżeli ilości oferowane w ramach interwencji w okresie, o którym mowa w ustępie pierwszym, przekraczają 30 000 ton. W tym przypadku zakup może być dokonywany w ramach procedury przetargowej, zgodnie z wymogami, które określa Komisja.

3. Komisja ustanawia szczegółowe zasady dotyczące ustalania cen rynkowych masła.

Artykuł 16

Odtłuszczone mleko w proszku

Dla odtłuszczonego mleka w proszku interwencja publiczna jest otwarta w okresie od 1 marca do 31 sierpnia.

Jednakże Komisja może wstrzymać interwencję publiczną, jeżeli ilości oferowane w ramach interwencji w tym okresie przekroczą 109 000 ton. W tym przypadku zakup może być dokonywany w ramach procedury przetargowej, zgodnie z wymogami, które określa Komisja.

Artykuł 17**Wieprzowina**

Komisja może podjąć decyzję o zastosowaniu interwencji publicznej w sektorze wieprzowiny, w przypadku gdy średnia cena rynkowa tusz wieprzowych we Wspólnocie, ustalona na podstawie cen notowanych w poszczególnych państwach członkowskich na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty i ważona przy pomocy współczynników odzwierciedlających stosunkową wielkość stada trzody chlewnej w każdym państwie członkowskim, jest niższa niż 103 % ceny referencyjnej i prawdopodobnie utrzyma się na tym poziomie.

Podsekcja III

Cena interwencyjna**Artykuł 18****Zboża**

Cena interwencyjna zbóż jest równa cenie referencyjnej, co nie ma wpływu na podwyższenie lub obniżenie ceny w związku z jakością zboża.

Artykuł 19**Ryż**

Cena interwencyjna ryżu jest równa cenie referencyjnej.

Jednakże jeśli jakość produktów oferowanych agencji płatniczej różni się od jakości standardowej, o której mowa w załączniku IV pkt A, cena interwencyjna jest korygowana poprzez jej podwyższenie lub obniżenie.

Ponadto Komisja może ustalić podwyższenie i obniżenie ceny interwencyjnej w celu zagwarantowania ukierunkowania produkcji na niektóre odmiany.

Artykuł 20**Cukier**

Cena interwencyjna cukru wynosi 80 % ceny referencyjnej ustalonej na rok gospodarczy następujący po roku gospodarczym, w którym złożono ofertę sprzedaży.

Jednakże jeśli jakość cukru oferowanego agencji płatniczej różni się od jakości standardowej, o której mowa w załączniku IV pkt B, i dla której ustalono cenę referencyjną, cena interwencyjna zostaje stosownie podwyższona lub obniżona.

Artykuł 21**Wołowina i cielęcina**

1. Ceny interwencyjne wołowiny i cielęciny oraz ilości przyjmowane w ramach interwencji określa Komisja w ramach procedury przetargowej. W szczególnych przypadkach mogą one zostać ustalone dla danego państwa członkowskiego lub danego regionu państwa członkowskiego na podstawie notowanych średnich cen rynkowych.

2. Przyjmowane mogą być jedynie oferty o cenie równej średniej cenie rynkowej lub niższej od tej ceny notowanej w danym państwie członkowskim lub w danym regionie państwa członkowskiego podwyższonej o sumę określaną przez Komisję na podstawie obiektywnych kryteriów.

Artykuł 22**Masło**

Bez uszczerbku dla ustalenia ceny interwencyjnej w ramach procedury przetargowej w przypadku, o którym mowa w art. 15 ust. 2 akapit drugi, cena interwencyjna masła wynosi 90 % ceny referencyjnej.

Artykuł 23**Odtłuszczone mleko w proszku**

Bez uszczerbku dla ustalenia ceny interwencyjnej w ramach procedury przetargowej w przypadku, o którym mowa w art. 16 akapit drugi, cena interwencyjna odtłuszczonego mleka w proszku jest równa cenie referencyjnej.

Jednakże jeśli rzeczywista zawartość białka jest mniejsza od ustalonej w art. 10 lit. f) minimalnej zawartości białka w odtłuszczonej masie suchej wynoszącej 35,6 %, lecz nie mniejsza niż 31,4 %, cena interwencyjna jest równa cenie referencyjnej pomniejszonej o 1,75 % na każdy punkt procentowy poniżej 35,6 %.

Artykuł 24**Wieprzowina**

1. Cena interwencyjna w sektorze wieprzowiny ustalana jest przez Komisję w odniesieniu do tusz wieprzowych standardowej jakości. Cena interwencyjna nie może być wyższa niż 92 % lub niższa niż 78 % ceny referencyjnej.

2. W odniesieniu do produktów standardowej jakości innych niż tusze wieprzowe ceny interwencyjne ustalane są przez odniesienie do ceny interwencyjnej tusz wieprzowych na podstawie stosunku wartości handlowej tych produktów do wartości handlowej tusz wieprzowych.

3. W odniesieniu do produktów innych niż produkty standardowej jakości ceny interwencyjne ustalane są na podstawie cen obowiązujących dla odpowiednich produktów standardowej jakości przez odniesienie różnicy jakości do jakości standardowej. Ceny te mają zastosowanie do produktów określonej jakości.

Podsekcja IV

Zbyt zapasów interwencyjnych**Artykuł 25****Zasady ogólne**

Zbyt produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej odbywa się w sposób zapobiegający zakłóceniom rynku oraz zapewniający równy dostęp do towarów i równe traktowanie

nabywców, a także zgodnie ze zobowiązaniami wynikającymi z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.

Artykuł 26

Zbyt cukru

W odniesieniu do cukru zakupionego w ramach interwencji publicznej agencje płatnicze mogą sprzedawać cukier jedynie po cenie wyższej od ceny referencyjnej ustalonej dla roku gospodarczego, w którym sprzedaż ma miejsce.

Jednakże Komisja może zdecydować, że agencje płatnicze:

- a) mogą sprzedawać cukier za cenę równą cenie referencyjnej, o której mowa w akapicie pierwszym, lub niższą od tej ceny, jeżeli cukier jest przeznaczony do:
 - (i) wykorzystania jako pasza dla zwierząt; lub
 - (ii) wywozu, bez dalszego przetwarzania lub po przetworzeniu na produkty wymienione w załączniku I do Traktatu bądź na towary wymienione w załączniku XX część III do niniejszego rozporządzenia;
- b) mają udostępnić utrzymywany zapas nieprzetworzonego cukru, przeznaczonego do spożycia przez ludzi na rynku wewnętrznym Wspólnoty, organizacjom charytatywnym uznanym przez dane państwo członkowskie lub, w przypadkach, gdy państwo członkowskie nie dokonuje uznania takich organizacji, przez Komisję, za cenę niższą od aktualnej ceny referencyjnej lub bezpłatnie do celów dystrybucji w ramach jednostkowych akcji pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych.

Artykuł 27

Dystrybucja wśród osób najbardziej potrzebujących we Wspólnocie

1. Produkty stanowiące zapasy interwencyjne udostępniane są niektórym wyznaczonym organizacjom w celu umożliwienia ich dystrybucji, zgodnie z planem rocznym, między osoby najbardziej potrzebujące we Wspólnocie.

Dystrybucja ta jest:

- a) bezpłatna; lub
 - b) odpłatna, ale cena w żadnym przypadku nie jest wyższa od ceny uzasadnionej kosztami poniesionymi przez wyznaczoną organizację w ramach prowadzenia akcji.
2. Dany produkt może zostać pozyskany na rynku wspólnotowym, w przypadku gdy:
- a) jest on tymczasowo niedostępny we wspólnotowych zapasach interwencyjnych w okresie wykonywania rocznego planu, o którym mowa w ust. 1, w zakresie niezbędnym do umożliwienia realizacji tego planu w jednym lub więcej państwach członkowskich oraz pod warunkiem, że ponoszone koszty mieszczą się w granicach środków przeznaczonych na ten cel z budżetu wspólnotowego; lub

- b) realizacja planu pociągałaby za sobą transfer między państwami członkowskimi niewielkich ilości produktów z zapasów interwencyjnych danego państwa członkowskiego, innego niż państwo lub państwa, w których istnieje zapotrzebowanie na ten produkt.

3. Odnośne państwa członkowskie wyznaczają organizacje, o których mowa w ust. 1, i corocznie w stosownym czasie powiadamiają Komisję o zamiarze stosowania tego mechanizmu.

4. Produkty, o których mowa w ust. 1 i 2, są bezpłatnie przekazywane wyznaczonym organizacjom. Wartość księgową takich produktów odpowiada cenie interwencyjnej, w razie konieczności skorygowanej przy pomocy współczynników, tak aby uwzględnić różnice jakościowe.

5. Nie naruszając przepisów art. 190, produkty udostępnione na mocy przepisów ust. 1 i 2 niniejszego artykułu są finansowane ze środków przyznanych w ramach odpowiedniego tytułu budżetowego EFRG z budżetu Wspólnot Europejskich. Można również postanowić, aby finansowanie to przyczyniało się do pokrycia kosztów transportu produktów z centrów interwencyjnych oraz kosztów administracyjnych ponoszonych przez wyznaczone organizacje w związku z realizacją mechanizmu przewidzianego w niniejszym artykule, z wyłączeniem wszelkich kosztów, które mogą być ponoszone przez beneficjentów w ramach stosowania przepisów ust. 1 i 2.

Sekcja III

Prywatne przechowywanie

Podsekcja I

Dopłaty obowiązkowe

Artykuł 28

Kwalifikujące się produkty

Dopłaty do prywatnego przechowywania przyznaje się w odniesieniu do następujących produktów podlegających warunkom ustanowionym w niniejszej sekcji oraz dodatkowym wymogom i warunkom, które określa Komisja zgodnie z art. 40:

- a) w przypadku śmietanki i masła:
 - (i) śmietanka;
 - (ii) masło niesolone wyprodukowane – w zatwierdzonym przedsiębiorstwie we Wspólnocie – ze śmietany lub mleka o minimalnej zawartości tłuszczu mlecznego 82 % wagowo i maksymalnej zawartości wody 16 % wagowo;
 - (iii) masło solone wyprodukowane – w zatwierdzonym przedsiębiorstwie we Wspólnocie – ze śmietany lub mleka o minimalnej zawartości tłuszczu mlecznego 80 % wagowo, maksymalnej zawartości wody 16 % wagowo i maksymalnej zawartości soli 2 % wagowo;

- b) w przypadku sera:
- (i) przynajmniej dziewięciomiesięczny ser Grana Padano;
 - (ii) przynajmniej piętnastomiesięczny ser Parmigiano Reggiano;
 - (iii) przynajmniej trzymiesięczny ser Provolone.

Artykuł 29

Warunki i wysokość dopłat do śmietanki i masła

Komisja określa klasy jakości masła, które kwalifikują się do dopłat. Na tej podstawie masło zostaje odpowiednio oznaczone.

Wysokość dopłat do śmietanki i masła ustala Komisja na podstawie kosztów przechowywania i prawdopodobnych tendencji cenowych na rynku masła świeżego i masła z zapasów.

Jeśli w chwili wycofania ze składu następuje niekorzystna zmiana na rynku, której nie można było przewidzieć w chwili wprowadzania do składu, dopłata może zostać zwiększona.

Artykuł 30

Warunki i wysokość dopłat do sera

Warunki oraz wysokość dopłat do sera ustanawia Komisja. Wysokość dopłaty ustalana jest na podstawie kosztów przechowywania i prawdopodobnych tendencji cen rynkowych.

Agencja płatnicza wyznaczona przez państwo członkowskie, w którym odnośne sery są produkowane i w którym są kwalifikowane do przyznania nazwy pochodzenia, stosuje środki przyjęte przez Komisję na mocy akapitu pierwszego.

Podsekcja II

Dopłaty fakultatywne

Artykuł 31

Kwalifikujące się produkty

1. Dopłaty do prywatnego przechowywania mogą być przyznawane w odniesieniu do następujących produktów podlegających warunkom ustanowionym w niniejszej sekcji oraz dodatkowym wymogom i warunkom, które przyjmuje Komisja zgodnie z art. 43:

- a) cukru białego;
- b) oliwy z oliwek;
- c) świeżego lub schłodzonego mięsa z bydła dorosłego w postaci tusz, półtuszy, ćwierci kompensowanych, ćwierci przednich lub ćwierci tylnych, sklasyfikowanych na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tuszy bydła dorosłego określonej w art. 42 ust. 1;
- d) odtuszczonego mleka w proszku najwyższej jakości, wyprodukowanego w zatwierdzonym przedsiębiorstwie Wspólnoty, bezpośrednio i wyłącznie z mleka odtuszczonego;
- e) serów nadających się do długiego składowania oraz serów, które są produkowane z mleka owczego lub koziego

i wymagają przynajmniej sześciomiesięcznego okresu dojrzewania;

- f) wieprzowiny;
- g) mięsa baraniego i koziego.

Komisja może dokonać zmiany w wykazie produktów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c), jeśli wymaga tego sytuacja na rynku.

2. Komisja ustala wysokość dopłat do prywatnego przechowywania, o których mowa w ust. 1, z wyprzedzeniem lub w ramach procedur przetargowych;

W odniesieniu do produktów, o których mowa w ust. 1 lit. d) i e), wysokość dopłat ustalana jest przy uwzględnieniu kosztów przechowywania oraz, odpowiednio:

- (i) prawdopodobnych tendencji cenowych na rynku odtuszczonego mleka w proszku;
- (ii) konieczności utrzymania równowagi między serami objętymi dopłatami a pozostałymi serami wprowadzanymi na rynek.

Artykuł 32

Warunki przyznawania dopłat w przypadku cukru białego

1. Jeżeli średnia notowana wspólnotowa cena cukru białego jest niższa w reprezentatywnym okresie od ceny referencyjnej i prawdopodobnie utrzyma się na tym poziomie, to Komisja może, biorąc pod uwagę sytuację na rynku, podjąć decyzję o przyznaniu dopłat do prywatnego przechowywania cukru białego przedsiębiorstwom, którym przydzielono kwoty cukru.

2. Cukier przechowywany zgodnie z przepisami ust. 1 w danym roku gospodarczym nie może podlegać innym środkom w zakresie przechowywania zgodnie z art. 13, 52 lub 63.

Artykuł 33

Warunki przyznawania dopłat w przypadku oliwy z oliwek

Komisja może podjąć decyzję o upoważnieniu instytucji, które dają odpowiednie gwarancje i zostały zatwierdzone przez państwa członkowskie, do zawierania umów przechowywania sprzedawanej przez nie oliwy z oliwek, w przypadku poważnych zakłóceń rynku w niektórych regionach Wspólnoty, między innymi w przypadku, gdy średnia cena notowana na rynku w reprezentatywnym okresie jest niższa od:

- a) 1 779 EUR za tonę oliwy z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia; lub
- b) 1 710 EUR za tonę oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia; lub
- c) 1 524 EUR za tonę oliwy z oliwek typu lampante o kwasowości wynoszącej 2°, która to suma podlega obniżeniu o 36,70 EUR za tonę za każdy dodatkowy stopień kwasowości.

Artykuł 34

Warunki przyznawania dopłat w przypadku produktów sektora wołowy i cielęciny

Jeżeli średnia wspólnotowa cena rynkowa notowana na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz bydła dorosłego określonej w art. 42 ust. 1, nie przekracza 103 % ceny referencyjnej i prawdopodobnie utrzyma się na tym poziomie, Komisja może podjąć decyzję o przyznaniu dopłat do prywatnego przechowywania.

Artykuł 35

Warunki przyznawania dopłat w przypadku odtłuszczonego mleka w proszku

Komisja może podjąć decyzję o przyznaniu dopłat do prywatnego przechowywania odtłuszczonego mleka w proszku, w szczególności jeśli tendencje cenowe i zapasy produktów wskazują na poważne zakłócenie równowagi na rynku, którego można uniknąć lub które można zredukować dzięki przechowywaniu sezonowemu.

Artykuł 36

Warunki przyznawania dopłat w przypadku sera

1. Jeżeli rozwój tendencji cenowych i stan zapasów produktów serowych, o których mowa w art. 31 ust. 1 lit. e), wskazują na poważne zakłócenie równowagi na rynku, którego można uniknąć lub które można zredukować dzięki przechowywaniu sezonowemu, Komisja może podjąć decyzję o przyznaniu dopłat do prywatnego przechowywania.

2. Jeżeli w momencie wygaśnięcia umowy przechowywania poziom cen rynkowych przechowywanych serów jest wyższy od poziomu cen w momencie podpisywania umowy, Komisja może podjąć decyzję o skorygowaniu wysokości przyznanej dopłaty.

Artykuł 37

Warunki przyznawania dopłat w przypadku wieprzowiny

W przypadku gdy średnia cena rynkowa tusz wieprzowych we Wspólnocie, ustalona na podstawie cen notowanych w poszczególnych państwach członkowskich na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty i ważona przy pomocy współczynników odzwierciedlających stosunkową wielkość stada trzody chlewnej w każdym państwie członkowskim, jest niższa od 103 % ceny referencyjnej i prawdopodobnie utrzyma się na tym poziomie, Komisja może podjąć decyzję o przyznaniu dopłat do prywatnego przechowywania.

Artykuł 38

Warunki przyznawania dopłat w przypadku mięsa baraniego i koziego

Komisja może podjąć decyzję o przyznaniu dopłat do prywatnego przechowywania w przypadku istnienia szczególnie trudnej sytuacji na rynku mięsa baraniego i koziego w jednym lub więcej z następujących obszarów notowań:

a) Wielka Brytania;

b) Irlandia Północna;

c) każde inne pojedyncze państwo członkowskie poza Zjednoczonym Królestwem.

Sekcja IV

Przepisy wspólne

Artykuł 39

Przepisy dotyczące przechowywania

1. Agencje płatnicze nie mogą przechowywać produktów przez nie zakupionych poza terytorium państwa członkowskiego, którego jurysdykcji podlegają, chyba że otrzymały uprzednio zezwolenie wydane przez Komisję.

Do celów niniejszego artykułu terytorium Belgii i terytorium Luksemburga są uznawane za jedno państwo członkowskie.

2. Zezwolenie jest udzielane, w przypadku gdy przechowywanie jest nieodzowne, przy uwzględnieniu następujących kwestii:

a) możliwości i wymogów związanych z przechowywaniem na terytorium państwa członkowskiego, którego jurysdykcji dana agencja płatnicza podlega, oraz na terytorium pozostałych państw członkowskich;

b) wszelkich dodatkowych kosztów związanych z przechowywaniem na terytorium państwa członkowskiego, którego jurysdykcji podlega dana agencja płatnicza, a także z transportem.

3. Zezwolenie na przechowywanie na terytorium państwa trzeciego jest udzielane wyłącznie w przypadku gdy na podstawie kryteriów określonych w ust. 2, przechowywanie na terytorium innego państwa członkowskiego stwarza poważne trudności.

4. Informacje, o których mowa w ust. 2 lit. a), sporządzane są po konsultacji ze wszystkimi państwami członkowskimi.

5. Wszelkie należności celne i inne kwoty przyznawane lub pobierane w ramach wspólnej polityki rolnej nie mają zastosowania w odniesieniu do produktów:

a) transportowanych po uzyskaniu zezwolenia udzielonego na mocy ust. 1, 2 i 3; lub

b) przekazywanych z jednej agencji płatniczej do innej.

6. Każda agencja płatnicza działająca zgodnie z ust. 1, 2 i 3 jest odpowiedzialna za produkty przechowywane poza terytorium państwa członkowskiego, którego jurysdykcji podlega.

7. Jeśli produkty przechowywane przez agencję płatniczą poza terytorium państwa członkowskiego, którego jurysdykcji agencja ta podlega, nie zostaną przywiezione z powrotem na terytorium tego państwa, są one sprzedawane po cenach i zgodnie z warunkami ustalonymi lub które zostaną ustalone w odniesieniu do miejsca przechowywania tych produktów.

Artykuł 40

Przepisy dotyczące procedur przetargowych

Procedury przetargowe zapewniają równe szanse uczestnictwa w przetargu wszystkim zainteresowanym osobom.

Przy wyborze ofert pierwszeństwo mają te, które są najbardziej korzystne dla Wspólnoty. Udzielenie zamówienia nie jest jednak konieczne.

Artykuł 41

Centra interwencyjne

1. Komisja wyznacza centra interwencyjne dla sektora zbóż i sektora ryżu oraz określa warunki mające zastosowanie w tym zakresie.

W odniesieniu do produktów sektora zbóż Komisja może wyznaczyć centra interwencyjne dla poszczególnych rodzajów zbóż.

2. Przy sporządzaniu wykazu centrów interwencyjnych Komisja uwzględni w szczególności następujące czynniki:

- a) usytuowanie centrów na obszarach z nadwyżką odnośnych produktów;
- b) dostępność odpowiednich pomieszczeń i wyposażenia technicznego;
- c) korzystne usytuowanie ze względu na transport.

Artykuł 42

Klasyfikacja tusz

1. Wspólnotowe skale klasyfikacji tusz stosowane są zgodnie z przepisami załącznika V w odniesieniu do następujących sektorów:

- a) wołowiny i cielęciny w odniesieniu do tusz bydła dorosłego;
- b) wieprzowiny w odniesieniu do tusz świń niebędących sviniami hodowlanymi;

W odniesieniu do sektora mięsa baraniego i koziego państwa członkowskie mogą stosować wspólnotową klasyfikację tusz w przypadku tusz baranich zgodnie z przepisami załącznika V pkt C.

2. Kontrole na miejscu dotyczące klasyfikacji tusz bydła dorosłego i tusz baranich przeprowadzane są w imieniu Wspólnoty przez wspólnotową komisję kontrolną złożoną z ekspertów wyznaczonych przez Komisję i z ekspertów wyznaczonych przez państwa członkowskie. Komisja kontrolna składa sprawozdania z przeprowadzonych kontroli Komisji i państwu członkowskiemu.

Koszty przeprowadzanych kontroli ponosi Wspólnota.

Artykuł 43

Przepisy wykonawcze

Nie naruszając poszczególnych uprawnień przyznanych Komisji na mocy przepisów niniejszego rozdziału, Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące jego stosowania, które mogą dotyczyć w szczególności:

- a) wymogów i warunków, które mają spełniać produkty – a w przypadku wieprzowiny również wykazu produktów – przeznaczone do zakupu w ramach interwencji publicznej, o której mowa w art. 10, lub w odniesieniu do których przyznano dopłaty do prywatnego przechowywania, o których mowa w art. 28 i 31, w szczególności dotyczące jakości, grup jakości, kategorii, ilości, opakowania, w tym oznakowania, maksymalnego wieku, konserwowania, stanu produktów, do których odnosi się cena interwencyjna, długości okresu prywatnego przechowywania;
- b) wprowadzenia zmian do załącznika IV części B;
- c) w stosownych przypadkach, stopnia stosownego podwyższenia i obniżania cen;
- d) procedur i warunków przejmowania zakupów interwencyjnych przez agencje płatnicze i przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania, w szczególności w odniesieniu do:
 - (i) zawierania umów i ich treści;
 - (ii) długości okresu prywatnego przechowywania oraz warunków, na podstawie których okres ten, wyznaczony w umowie, może zostać skrócony lub wydłużony;
 - (iii) warunków, na podstawie których można podjąć decyzję o ponownym wprowadzeniu do obrotu lub o zbyciu produktów objętych umowami prywatnego przechowywania;
 - (iv) państwa członkowskiego, w którym można złożyć wniosek o prywatne przechowywanie;
- e) przyjęcia wykazu reprezentatywnych rynków, o których mowa w art. 17 i 37;
- f) przepisów dotyczących warunków zbytu produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej, w szczególności w odniesieniu do cen sprzedaży, warunków zwolnienia z przechowywania oraz, w stosownych przypadkach, dalszego wykorzystania lub przeznaczenia produktów zwolnionych w ten sposób, kontroli, które należy przeprowadzić oraz, w razie konieczności, systemu wymaganych zabezpieczeń;
- g) ustanowienia planu rocznego, o którym mowa w art. 27 ust. 1;
- h) warunku pozyskiwania produktów na rynku wspólnotowym, o których mowa w art. 27 ust. 2;
- i) przepisów dotyczących zezwoleń, o których mowa w art. 39, w tym, wyłącznie w przypadku wyraźnej potrzeby, odstępstw od przepisów dotyczących handlu;

- j) przepisów związanych z procedurami, których należy przestrzegać w przypadku stosowania procedur przetargowych;
- k) przepisów dotyczących wyznaczania centrów interwencyjnych, o których mowa w art. 41;
- l) warunków, jakie powinny spełniać składy, w których mogą być przechowywane produkty;
- m) wspólnotowych skali klasyfikacji tusz określonych w art. 42 ust. 1 zwłaszcza w odniesieniu do:
- (i) definicji;
 - (ii) prezentacji tusz do celów sprawozdawczości cenowej w przypadku klasyfikacji tusz bydła dorosłego;
 - (iii) środków, które powinny zostać przedsięwzięte przez ubojnię zgodnie z załącznikiem V pkt A ppkt III:
 - odstępstw, o których mowa w art. 5 dyrektywy 88/409/EWG i dotyczących ubojni, które
- chcą ograniczyć swoją produkcję do rynku lokalnego,
- odstępstw, które mogą zostać przyznane państwom członkowskim na ich wniosek dla ubojni, w których dokonuje się uboju niewielu sztuk bydła;
 - (iv) upoważnienia państw członkowskich do niestosowania skali klasyfikacji tusz wieprzowych oraz na stosowanie dodatkowych kryteriów oceny oprócz kryterium wagi i szacowanej zawartości chudego mięsa;
 - (v) przepisów dotyczących dostarczania przez państwa członkowskie informacji o cenach niektórych produktów.

ROZDZIAŁ II

Specjalne środki interwencyjne

Sekcja I

Nadzwyczajne środki wspierania rynku

Artykuł 44

Choroby zwierząt

1. Komisja może przyjąć nadzwyczajne środki wspierania rynku dotkniętego trudnościami w celu uwzględnienia ograniczeń w handlu wewnątrzspółnotowym i w handlu z państwami trzecimi, które to ograniczenia mogą wynikać ze stosowania środków zwalczania rozprzestrzeniania się chorób zwierząt.

Środki określone w akapicie pierwszym mają zastosowanie do następujących sektorów:

- a) wołowiny i cielęciny;
- b) mleka i przetworów mlecznych;
- c) wieprzowiny;
- d) mięsa baraniego i koziego;
- e) jaj;
- f) drobiu.

2. Środki określone w ust. 1 akapit pierwszy stosowane są na wniosek zainteresowanego państwa lub państw członkowskich.

Środki te mogą być stosowane wyłącznie, jeżeli zainteresowane państwo lub państwa członkowskie szybko zastosowały środki zdrowotne i weterynaryjne w celu wyeliminowania choroby, oraz wyłącznie w zakresie i przedziale czasowym niezbędnym do wsparcia odnośnego rynku.

Artykuł 45

Utrata zaufania konsumentów

W odniesieniu do sektora mięsa drobiowego i sektora jaj Komisja może przyjąć nadzwyczajne środki wspierania rynku, aby uwzględnić poważne zakłócenia na rynku bezpośrednio związane z utratą zaufania konsumentów, wynikającą z zagrożeń dla zdrowia publicznego bądź dla zdrowia zwierząt.

Środki te są przyjmowane na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego (państw członkowskich).

Artykuł 46

Finansowanie

1. W przypadku nadzwyczajnych środków, o których mowa w art. 44 i 45, Wspólnota zapewnia częściowe finansowanie odpowiadające 50 % wydatków poniesionych przez państwa członkowskie.

Jednakże w odniesieniu do sektorów wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny oraz mięsa baraniego i koziego Wspólnota zapewnia częściowe finansowanie odpowiadające 60 % takich wydatków, jeżeli wydatki te poniesiono w związku ze zwalczaniem pryszczycy.

2. Państwa członkowskie gwarantują, że jeżeli producenci mają swój udział w wydatkach ponoszonych przez państwa członkowskie, nie powoduje to zakłócenia konkurencji między producentami w różnych państwach członkowskich.

3. Do wkładów finansowych wnoszonych przez państwa członkowskie i przeznaczonych na nadzwyczajne środki, o których mowa w art. 44 i 45, nie stosuje się art. 87, 88 i 89 Traktatu.

Sekcja II

Środki w sektorach zbóż i ryżu

Artykuł 47

Specjalne środki rynkowe w sektorze zbóż

1. Jeżeli wymaga tego sytuacja rynkowa, Komisja może przedsięwziąć specjalne środki interwencyjne w odniesieniu do sektora zbóż. Takie środki interwencyjne mogą zostać w szczególności przedsięwzięte, jeżeli w jednym lub więcej regionach Wspólnoty nastąpił lub może nastąpić spadek cen w odniesieniu do ceny interwencyjnej.

2. Komisja określa charakter i zastosowanie specjalnych środków interwencyjnych oraz warunki i procedury sprzedaży lub inne formy zbytu produktów objętych tymi środkami.

Artykuł 48

Specjalne środki rynkowe w sektorze ryżu

1. Komisja może podjąć specjalne działania w celu:
 - a) zapobieżenia stosowaniu na dużą skalę interwencji publicznej określonej w rozdziale I sekcja II niniejszej części w odniesieniu do sektora ryżu w niektórych regionach Wspólnoty;
 - b) zrekompensowania niedoborów ryżu niełuskanego występujących na skutek klęsk żywiołowych.
2. Komisja przyjmuje przepisy szczegółowe dotyczące wprowadzenia niniejszego artykułu w życie.

Sekcja III

Środki w sektorze cukru

Artykuł 49

Cena minimalna buraków

1. Cena minimalna buraków kwotowych wynosi:
 - a) 27,83 EUR za tonę w roku gospodarczym 2008/2009;
 - b) 26,29 EUR za tonę od roku gospodarczego 2009/2010.
2. Cena minimalna, o której mowa w ust. 1, dotyczy buraków cukrowych standardowej jakości określonej w załączniku IV pkt B.
3. Przedsiębiorstwa cukrownicze skupujące buraki kwotowe nadające się do przetworzenia na cukier i przeznaczone do przetworzenia na cukier kwotowy są zobowiązane do zapłaty co najmniej ceny minimalnej skorygowanej przez podwyższenie lub obniżenie ceny w celu uwzględnienia odchyień od jakości standardowej.

Podwyższenie i obniżenie ceny, o których mowa w akapicie pierwszym, stosuje się zgodnie z przepisami wykonawczymi ustanawianymi przez Komisję.

4. W odniesieniu do ilości buraków cukrowych odpowiadającej ilościom cukru przemysłowego lub nadwyżek cukru, które podlegają opłacie z tytułu nadwyżek określonej w art. 61, zainteresowane przedsiębiorstwo cukrownicze koryguje cenę zakupu, tak by była ona co najmniej równa cenie minimalnej buraków kwotowych.

Artykuł 50

Porozumienia międzybranżowe

1. Porozumienia branżowe oraz umowy dostawy są zgodne z przepisami ust. 3 oraz z warunkami zakupu określonymi przez Komisję, w szczególności w odniesieniu do warunków regulujących zakup, dostawę i odbiór buraków oraz zapłatę za nie.

2. Warunki zakupu buraków cukrowych i trzciny cukrowej są regulowane przez porozumienia branżowe zawierane pomiędzy wspólnotowymi plantatorami tych surowców a wspólnotowymi przedsiębiorstwami cukrowniczymi.

3. W umowach dostawy wprowadza się rozróżnienie w zależności od tego, czy cukier, który ma zostać wyprodukowany z buraków cukrowych, będzie:

- a) cukrem kwotowym; czy
- b) cukrem pozakwotowym.

4. Każde przedsiębiorstwo cukrownicze przekazuje państwu członkowskiemu, w którym produkuje cukier, informacje dotyczące:

- a) ilości buraków, o których mowa w ust. 3 lit. a), na którą przedsiębiorstwo zawarło przedświadczone umowy dostawy, oraz zawartości cukru, jakiej dotyczą te umowy;
- b) odpowiadającemu im szacunkowemu uzyskowi.

Państwa członkowskie mogą zwrócić się o udzielenie dodatkowych informacji.

5. Przedsiębiorstwa cukrownicze, które nie podpisały przedświadczonej umowy dostawy buraków kwotowych po cenach minimalnych na ilość buraków odpowiadającą ich cukrowi kwotowemu, są zobowiązane do zapłacenia co najmniej ceny minimalnej buraków kwotowych za wszystkie buraki cukrowe, które przetwarzają na cukier.

6. Porozumienia branżowe mogą przewidywać odstępstwa od ust. 3 i 4, pod warunkiem że odstępstwa te zostaną zatwierdzone przez dane państwo członkowskie.

7. W przypadku braku porozumień branżowych dane państwo członkowskie podejmuje niezbędne kroki zgodne z niniejszym rozporządzeniem w celu ochrony interesów zainteresowanych stron.

Artykuł 51

Opłata produkcyjna

1. Kwoty cukru, izoglukozy i syropu inulinowego posiadane zgodnie z art. 56 ust. 2 przez przedsiębiorstwa produkujące cukier, izoglukozę lub syrop inulinowy podlegają opłacie produkcyjnej.
2. Ustala się opłatę produkcyjną w wysokości 12,00 EUR za tonę cukru kwotowego i kwotowego syropu inulinowego. Opłata produkcyjna za izoglukozę wynosi 50 % opłaty za cukier.
3. Państwa członkowskie pobierają od przedsiębiorstw mających siedzibę na ich terytorium opłatę produkcyjną wnoszoną zgodnie z ust. 1, której wysokość jest uzależniona od wysokości kwoty przyznanej w danym roku gospodarczym.

Przedsiębiorstwa uiszczają opłatę produkcyjną najpóźniej do końca lutego danego roku gospodarczego.

4. Wspólnotowe przedsiębiorstwa produkujące cukier i syrop inulinowy mogą zażądać od plantatorów buraków cukrowych lub trzciny cukrowej lub od dostawców cykorii poniesienia do 50 % kosztów opłaty produkcyjnej.

Artykuł 52

Wycofanie cukru z rynku

1. W celu zachowania równowagi strukturalnej rynku na poziomie cenowym bliskim cenie referencyjnej, z uwzględnieniem zobowiązań Wspólnoty wynikających z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu, do dnia rozpoczęcia kolejnego roku gospodarczego można wycofać z rynku jednakowy dla wszystkich państw członkowskich odsetek cukru kwotowego, izoglukozy kwotowej i kwotowego syropu inulinowego.

W takim przypadku tradycyjne zapotrzebowanie rynku na importowany cukier surowy przeznaczony do rafinacji, o którym mowa w art. 153, zostaje zmniejszone o tę samą wartość odsetka dla danego roku gospodarczego.

2. Odsetek wycofania, o którym mowa w ust. 1, ustala się najpóźniej do dnia 31 października danego roku gospodarczego na podstawie spodziewanych tendencji rynkowych w tym roku gospodarczym.

3. W okresie wycofania każde przedsiębiorstwo, któremu przyznano kwotę, przechowuje na własny koszt ilość cukru wynikającą z zastosowania do jego produkcji w ramach kwoty na dany rok gospodarczy odsetka wycofania, o którym mowa w ust. 1.

Ilości cukru wycofane w roku gospodarczym uznaje się za pierwsze ilości wyprodukowane w ramach kwoty dla kolejnego roku gospodarczego. Jednakże uwzględniając spodziewane

tendencje na rynku cukru, Komisja może podjąć decyzję o uznaniu, na bieżący lub kolejny rok gospodarczy, całości lub części wycofanego cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego za:

- a) nadwyżkę cukru, nadwyżkę izoglukozy lub nadwyżkę syropu inulinowego, które można przeznaczyć do zaklasyfikowania jako cukier przemysłowy, izoglukozę przemysłową lub przemysłowy syrop inulinowy; lub
 - b) produkcję w ramach kwoty tymczasowej, z której część może zostać zarezerwowana na wywóz, z poszanowaniem zobowiązań Wspólnoty wynikających z umów zawartych na mocy art. 300 Traktatu.
4. Jeżeli podaż cukru we Wspólnocie jest niewystarczająca, Komisja może podjąć decyzję o sprzedaży pewnej ilości wycofanego cukru, izoglukozy i syropu inulinowego na rynku wspólnotowym przed końcem okresu wycofania.
 5. Cukier przechowywany zgodnie z przepisami niniejszego artykułu w danym roku gospodarczym nie może podlegać innym środkom w zakresie przechowywania zgodnie z art. 12, 29 lub 60.

Artykuł 53

Przepisy wykonawcze

Komisja może przyjąć szczegółowe przepisy wprowadzania niniejszej sekcji w życie, a w szczególności:

- a) kryteria, jakie mają być stosowane przez przedsiębiorstwa cukrownicze przy podziale między sprzedawców buraków ilości buraków objętych przedsięwziętymi umowami dostawy, o których mowa w art. 50 ust. 4;
- b) odsetek wycofanego cukru kwotowego, o którym mowa w art. 52 ust. 1;
- c) warunki płatności ceny minimalnej w przypadku sprzedaży wycofanego cukru na rynku wspólnotowym na mocy art. 52 ust. 4.

Sekcja IV

Dostosowanie podaży

Artykuł 54

Środki ułatwiające dostosowanie podaży do wymogów rynku

W celu zachęcenia organizacji branżowych i organizacji międzybranżowych do podjęcia działań na rzecz łatwiejszego dostosowania podaży do wymogów rynku, z wyjątkiem działań związanych z wycofaniem z rynku, Komisja może przyjąć

następujące środki w odniesieniu do sektorów żywych roślin, wołowiny i cielęciny, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego, jaj oraz drobiu:

- a) środki mające na celu poprawę jakości;
- b) środki mające na celu wsparcie lepszej organizacji produkcji, przetwarzania i wprowadzania do obrotu;

c) środki ułatwiające odnotowywanie tendencji w zakresie cen rynkowych;

d) środki umożliwiające opracowywanie prognoz krótko- i długoterminowych na podstawie wykorzystywanych środków produkcji.

ROZDZIAŁ III

Systemy ograniczania produkcji

Sekcja I

Przepisy ogólne

Artykuł 55

Systemy kwot

1. System kwot ma zastosowanie do następujących produktów:

- a) mleko i inne przetwory mleczne zdefiniowane w art. 65 lit. a) i b);
- b) cukier, izoglukoza i syrop inulinowy.

2. Jeżeli producent przekroczy odpowiednią kwotę oraz, w przypadku cukru, nie wykorzysta ilości nadwyżek w dozwolony sposób, wnosi opłatę z tytułu nadwyżek w odniesieniu do tych ilości, zgodnie z warunkami określonymi w sekcji II i III.

3. Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1868/94 ustanawiającego system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej⁽¹⁾.

Sekcja II

Cukier

Podsekcja I

Przydział kwot i administrowanie nimi

Artykuł 56

Przydział kwot

1. Kwoty produkcyjne cukru, izoglukozy i syropu inulinowego na poziomie krajowym lub regionalnym określono w załączniku VI.

2. Państwa członkowskie przydzielają kwotę każdemu przedsiębiorstwu produkującemu cukier, izoglukozę lub syrop inulinowy mającemu siedzibę na ich terytorium oraz zatwierdzonemu zgodnie z art. 57.

W przypadku każdego przedsiębiorstwa przydzielona kwota jest równa kwocie przewidzianej na mocy rozporządzenia (WE) nr 318/2006, którą przydzielono danemu przedsiębiorstwu na rok gospodarczy 2007/2008.

3. W przypadku przydziału kwoty przedsiębiorstwu cukrowniczemu posiadającemu więcej niż jeden zakład produkcyjny, państwa członkowskie przyjmują środki, które uważają za konieczne dla właściwego uwzględnienia interesów plantatorów buraków cukrowych i trzciny cukrowej.

Artykuł 57

Zatwierdzone przedsiębiorstwa

1. Państwa członkowskie na wniosek przedsiębiorstwa produkującego cukier, izoglukozę lub syrop inulinowy lub przedsiębiorstwa przetwarzającego te produkty na jeden z produktów zawartych w wykazie, o którym mowa w art. 62 ust. 2, dokonują zatwierdzenia takiego przedsiębiorstwa, pod warunkiem że:

- a) przedsiębiorstwo wykaże zdolność prowadzenia produkcji na skalę przemysłową;
- b) przedsiębiorstwo wyraża zgodę na przedstawienie wszelkich wymaganych informacji i poddanie się kontrolom związanym z niniejszym rozporządzeniem;
- c) nie zawieszono lub nie wycofano zatwierdzenia danego przedsiębiorstwa.

2. Zatwierdzone przedsiębiorstwa przedstawiają państwu członkowskiemu, na którego terytorium ma miejsce zbiór buraków bądź trzciny cukrowej lub rafinacja, następujące informacje:

- a) ilość buraków lub trzciny cukrowej, na którą zawarto umowę dostawy, oraz odpowiadający im szacunkowy plon buraków lub trzciny cukrowej oraz uzysk cukru z hektara;
- b) dane dotyczące tymczasowych i rzeczywistych dostaw buraków cukrowych, trzciny cukrowej i cukru surowego oraz produkcji cukru, a także bilansu zapasów cukru;
- c) ilość sprzedanego cukru białego oraz jego ceny i warunki sprzedaży.

⁽¹⁾ Dz.U. L 197 z 30.7.1994 r., str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 617/2007 (Dz.U. L 156 z 16.6.2007, str. 1).

Artykuł 58

Dodatkowa i uzupełniająca kwota izoglukozy

1. W roku gospodarczym 2008/2009 do kwoty przyznanej w poprzednim roku gospodarczym dodaje się dodatkową kwotę izoglukozy wynoszącą 100 000 ton. Dodanie dodatkowej kwoty nie dotyczy Bułgarii i Rumunii.

W roku gospodarczym 2008/2009 do kwoty przyznanej w poprzednim roku gospodarczym dodaje się dodatkową kwotę izoglukozy wynoszącą 11 045 ton w przypadku Bułgarii i 1 966 ton w przypadku Rumunii.

Państwa członkowskie przydzielają przedsiębiorstwom dodatkowe kwoty proporcjonalnie do kwot izoglukozy przydzielonych zgodnie z art. 56 ust. 2.

2. Włochy, Litwa i Szwecja mogą przydzielić uzupełniającą kwotę izoglukozy w latach gospodarczych 2008/2009 i 2009/2010 na wniosek przedsiębiorstwa mającego siedzibę na ich terytorium. Maksymalne kwoty uzupełniające określone są w podziale na poszczególne państwa członkowskie w załączniku VII.

3. Na kwoty, które przydzielono przedsiębiorstwom zgodnie z ust. 2, nakłada się jednorazową opłatę w wysokości 730 EUR. Opłatę pobiera się od tony przydzielonej kwoty uzupełniającej.

Artykuł 59

Zarządzanie kwotami

1. Komisja koryguje kwoty określone w załączniku VI najpóźniej do końca lutego poprzedniego roku gospodarczego dla każdego z lat gospodarczych 2008/2009, 2009/2010 oraz 2010/2011. Korekta wynika z zastosowania ust. 2 niniejszego artykułu i art. 58 niniejszego rozporządzenia oraz art. 3 rozporządzenia (WE) nr 320/2006.

2. Uwzględniając skutki systemu restrukturyzacji określonego w rozporządzeniu (WE) nr 320/2006, Komisja ustala, najpóźniej do dnia 28 lutego 2010 r., wspólną wartość odsetka konieczną do zmniejszenia istniejących kwot cukru, izoglukozy i syropu inulinowego dla każdego państwa członkowskiego lub regionu w celu uniknięcia zachwiań równowagi rynku począwszy od roku gospodarczego 2010/2011.

3. Państwa członkowskie odpowiednio korygują kwotę w odniesieniu do każdego przedsiębiorstwa.

Artykuł 60

Ponowny przydział kwoty krajowej

1. Państwo członkowskie może zmniejszyć kwotę cukru lub izoglukozy przydzieloną przedsiębiorstwu mającemu siedzibę na jego terytorium o najwyżej 10 % na każdy rok gospodarczy.

2. Państwa członkowskie mogą dokonywać transferu kwot między przedsiębiorstwami zgodnie z przepisami określonymi w załączniku VIII oraz po uwzględnieniu interesów każdej z zainteresowanych stron, a w szczególności plantatorów buraków cukrowych i trzciny cukrowej.

3. Dane państwo członkowskie przydziela część kwoty uwolnioną na mocy ust. 1 i 2 jednemu lub więcej przedsiębiorstwom mającym siedzibę na jego terytorium, bez względu na to, czy wcześniej została im przydzielona kwota.

Podsekcja II

Przekroczenie Kwoty

Artykuł 61

Zakres stosowania

Cukier, izoglucoza lub syrop inulinowy wyprodukowane w roku gospodarczym w ilościach przekraczających kwotę, o której mowa w art. 53, mogą być:

- a) wykorzystane do przetworzenia pewnych produktów, o których mowa w art. 62;
- b) przeniesione do kwoty produkcyjnej kolejnego roku gospodarczego, zgodnie z art. 63;
- c) wykorzystane w ramach szczególnego systemu dostaw dla regionów najbardziej oddalonych zgodnie z tytułem II rozporządzenia Rady (WE) nr 247/2006⁽¹⁾; lub
- d) wywiezione w ramach limitu ilościowego ustalonego przez Komisję przy poszanowaniu zobowiązań wynikających z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.

Pozostałe ilości podlegają opłacie z tytułu nadwyżek, o której mowa w art. 64.

Artykuł 62

Cukier przemysłowy

1. Cukier przemysłowy, izoglucoza przemysłowa lub przemysłowy syrop inulinowy są zastrzeżone do produkcji jednego z produktów, o których mowa w ust. 2, w przypadku gdy:

- a) są objęte umową dostawy zawartą przed końcem roku gospodarczego między producentem i użytkownikiem, zatwierdzonymi zgodnie z art. 57; oraz
- b) zostały dostarczone użytkownikowi najpóźniej do dnia 30 listopada kolejnego roku gospodarczego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 42 z 14.2.2006, str. 1.

2. Komisja sporządza wykaz produktów, w których produkcji wykorzystuje się cukier przemysłowy, izoglukozę przemysłową lub przemysłowy syrop inulinowy.

Wykaz ten obejmuje w szczególności:

- a) bioetanol, alkohol, rum, żywe kultury drożdży i określone ilości syropów do rozprowadzania i syropów przetwarzanych na „Rinse appelstroop”;
- b) niektóre produkty przemysłowe niezawierające cukru, do przetworzenia których używa się cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego;
- c) niektóre produkty chemiczne lub farmaceutyczne zawierające cukier, izoglukozę lub syrop inulinowy.

Artykuł 63

Przeniesienie nadwyżki cukru

1. Każde przedsiębiorstwo może podjąć decyzję o przeniesieniu całości lub części nadwyżki produkcji wykraczającej poza przyznaną mu kwotę cukru, kwotę izoglukozy lub kwotę syropu inulinowego, tak aby nadwyżka ta była traktowana jako część produkcji z następnego roku gospodarczego. Nie naruszając ust. 3, decyzja taka jest nieodwołalna.

2. W przypadku podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo:

- a) powiadamia dane państwo członkowskie przed terminem, który ustala to państwo członkowskie:
 - pomiędzy dniem 1 lutego a dniem 30 czerwca bieżącego roku gospodarczego – o przenoszonych ilościach cukru trzcinowego,
 - pomiędzy dniem 1 lutego a dniem 15 kwietnia bieżącego roku gospodarczego – o innych przenoszonych ilościach cukru lub syropu inulinowego;
- b) zobowiązuje się do przechowywania tych ilości na własny koszt do końca bieżącego roku gospodarczego.

3. Jeżeli ostateczna produkcja przedsiębiorstwa w danym roku gospodarczym była niższa niż produkcja szacowana w momencie podejmowania decyzji zgodnie z ust. 1, przeniesioną ilość można skorygować z mocą wsteczną najpóźniej do dnia 31 października kolejnego roku gospodarczego.

4. Przeniesione ilości uznaje się za pierwsze ilości wyprodukowane w ramach kwoty w kolejnym roku gospodarczym.

5. Cukier przechowywany zgodnie z przepisami niniejszego artykułu w danym roku gospodarczym nie może podlegać innym środkom w zakresie przechowywania zgodnie z art. 12, 29 lub 49.

Artykuł 64

Oплата z tytułu nadwyżek

1. Opłatę z tytułu nadwyżek nalicza się w stosunku do ilości:

- a) nadwyżek cukru, nadwyżek izoglukozy i nadwyżek syropu inulinowego wyprodukowanych w dowolnym roku gospodarczym, z wyjątkiem ilości przeniesionych do produkcji kwotowej w kolejnym roku gospodarczym i przechowywanych zgodnie z art. 60 lub ilości, o których mowa w art. 61 lit. c) i d);
- b) cukru przemysłowego, izoglukozy przemysłowej oraz przemysłowego syropu inulinowego, w odniesieniu do których w terminie ustalonym przez Komisję nie dostarczono dowodu, że zostały przetworzone na jeden z produktów, o których mowa w art. 62 ust. 2;
- c) cukru, izoglukozy i syropu inulinowego wycofanych z rynku zgodnie z art. 52, w odniesieniu do których nie wypełniono zobowiązań określonych w art. 52 ust. 3.

2. Komisja ustala wysokość opłaty z tytułu nadwyżek na dostatecznie wysokim poziomie, tak aby uniknąć gromadzenia ilości, o których mowa w ust. 1.

3. Państwa członkowskie pobierają opłatę z tytułu nadwyżek, o której mowa w ust. 1 od przedsiębiorstw na ich terytorium w wysokości zależnej od ilości produkcji, o której mowa w ust. 1, stwierdzonej w tych przedsiębiorstwach w danym roku gospodarczym.

Sekcja III

Mleko

Podsekcja I

Przepisy ogólne

Artykuł 65

Definicje

Do celów niniejszej sekcji:

- a) „mleko” oznacza produkt pochodzący z doju co najmniej jednej krowy;
- b) „przetwory mleczne” oznaczają wszelkie przetwory mleczne inne niż mleko, w szczególności mleko odtłuszczone, śmietankę, masło, jogurt i ser; w odpowiednich przypadkach produkty te przelicza się na „ekwiwalenty mleka” poprzez zastosowanie współczynników określonych przez Komisję;
- c) „producent” oznacza rolnika, którego gospodarstwo jest położone na terytorium geograficznym państwa członkowskiego i który produkuje i wprowadza do obrotu mleko lub który przygotowuje się do prowadzenia takiej działalności w najbliższej przyszłości;
- d) „gospodarstwo” oznacza gospodarstwo zgodnie z definicją w art. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;

- e) „podmiot skupujący” oznacza przedsiębiorstwa lub grupy, które kupują mleko od producentów:
- w celu odbioru, konfekcjonowania, przechowywania, chłodzenia lub przetwarzania, w tym także w ramach umowy,
 - w celu sprzedania go co najmniej jednemu przedsiębiorstwu poddającemu mleko lub przetwory mleczne obróbce lub przetwarzaniu.

Jednakże jakkolwiek grupę nabywców z tego samego obszaru geograficznego, która prowadzi działania administracyjne i rachunkowe niezbędne do uiszczenia opłaty z tytułu nadwyżek w imieniu swoich członków, uznaje się za podmiot skupujący. Do celów pierwszego zdania niniejszego akapitu Grecja jest uznawana za jeden obszar geograficzny i może ona uznać oficjalny organ za grupę nabywców;

- f) „dostawa” oznacza wszelkie dostawy mleka, z wyłączeniem przetworów mlecznych, od producenta do podmiotu skupującego, niezależnie od tego, czy transportu dokonuje producent, podmiot skupujący, przedsiębiorstwo poddające takie produkty przetwarzaniu lub obróbce, czy też inny podmiot;
- g) „sprzedaż bezpośrednia” oznacza wszelką sprzedaż lub wszelkie przekazanie mleka przez producenta bezpośrednio konsumentom, a także wszelką sprzedaż lub wszelkie przekazanie przez producenta przetworów mlecznych. Komisja może dostosować definicję „sprzedaży bezpośredniej” – przy uwzględnieniu definicji „dostawy” podanej w lit. f) – zwłaszcza po to, by zagwarantować, że z ustaleń dotyczących kwot nie zostaną wyłączone żadne wprowadzone do obrotu ilości przetworzonego mleka lub innych przetworów mlecznych;
- h) „wprowadzenie do obrotu” oznacza dostawy mleka lub sprzedaż bezpośrednią mleka lub przetworów mlecznych;
- i) „kwota indywidualna” oznacza kwotę producenta obowiązującą w dniu 1 kwietnia dowolnego dwunastomiesięcznego okresu;
- j) „kwota krajowa” oznacza kwotę, o której mowa w art. 63 i która jest ustalana dla każdego państwa członkowskiego;
- k) „dostępna kwota” oznacza kwotę dostępną dla producentów w dniu 31 marca dwunastomiesięcznego okresu, dla którego oblicza się opłatę z tytułu nadwyżek, i uwzględniającą wszystkie transfery, sprzedaż, konwersje i tymczasowe ponowne przydziały określone w niniejszym rozporządzeniu, które nastąpiły w trakcie tego dwunastomiesięcznego okresu.

Podsekcja II

Przydział kwot i administrowanie nimi

Artykuł 66

Kwoty krajowe

1. Kwoty krajowe przewidziane na produkcję mleka i przetworów mlecznych wprowadzanych do obrotu w trakcie siedmiu

kolejnych dwunastomiesięcznych okresów, począwszy od dnia 1 kwietnia 2008 r. (zwanymi dalej „dwunastomiesięcznymi okresami”), zostały określone w załączniku X pkt 1.

2. Kwoty, o których mowa w ust. 1, są rozdzielane między producentów zgodnie z art. 64 – z rozróżnieniem na dostawy i sprzedaż bezpośrednią. Fakt, że przekroczone zostały kwoty krajowe, stwierdza się na szczeblu krajowym w każdym państwie członkowskim zgodnie z niniejszą sekcją i z rozróżnieniem na dostawy i sprzedaż bezpośrednią.

3. Kwoty krajowe określone w załączniku X pkt 1 są ustalane bez uszczerbku dla ewentualnych weryfikacji w świetle ogólnej sytuacji rynkowej i szczególnych warunków panujących w danych państwach członkowskich.

4. W przypadku Bułgarii i Rumunii ustanawia się specjalną rezerwę restrukturyzacyjną zgodnie z załącznikiem X pkt 2. Rezerwa ta zostanie uwolniona 1 kwietnia 2009 r. w takim zakresie, w jakim od 2002 r. zmniejszy się wykorzystanie mleka i przetworów mlecznych na potrzeby gospodarstwa w każdym z tych państw.

Komisja podejmie decyzję dotyczącą uwolnienia rezerwy i jej podziału na kwotę dostaw i sprzedaży bezpośredniej na podstawie sprawozdania przedstawionego Komisji przez Bułgarię i Rumunię przed dniem 31 grudnia 2008 r. W sprawozdaniu tym szczegółowo omówione zostaną wyniki i tendencje trwającego obecnie procesu restrukturyzacji w sektorze mleczarskim obu państw, a w szczególności przejście od produkcji na potrzeby gospodarstwa do produkcji rynkowej.

5. W przypadku Bułgarii, Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Rumunii, Słowenii i Słowacji kwoty krajowe obejmują całe mleko lub ekwiwalent mleka dostarczone podmiotowi skupującemu lub sprzedawane bezpośrednio, niezależnie od tego, czy zostały wyprodukowane lub wprowadzone do obrotu w ramach środka przejściowego mającego zastosowanie w tych państwach.

Artykuł 67

Kwoty indywidualne

1. Indywidualna kwota lub indywidualne kwoty producentów w dniu 1 kwietnia 2008 r. są równe ich indywidualnej ilości referencyjnej lub indywidualnym ilościom referencyjnym z dnia 31 marca 2008 r. bez uszczerbku dla transferów, sprzedaży i konwersji kwoty nabierających mocy w dniu 1 kwietnia 2008 r.

2. Producenci mogą otrzymać jedną lub dwie kwoty indywidualne: jedną przeznaczoną na dostawy, a drugą – na sprzedaż bezpośrednią. Konwersji z jednej kwoty do drugiej może dokonać wyłącznie właściwy organ państwa członkowskiego, na odpowiednio uzasadniony wniosek producenta.

3. Jeżeli producent posiada dwie kwoty, jego wkład we wszelkie należne opłaty z tytułu nadwyżek oblicza się osobno dla każdej kwoty.

4. Komisja może zwiększyć część fińskiej kwoty krajowej przyznanej na dostawy, o których mowa w art. 63, po to by zapewnić fińskim producentom „SLOM” wyrównanie ilości maksymalnie do 200 000 ton. Rezerwa ta zostaje przydzielona

zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym i może zostać wykorzystana wyłącznie w imieniu producentów, których prawo do ponownego podjęcia produkcji zostało naruszone w wyniku przystąpienia tego kraju do UE.

5. Kwoty indywidualne są w odpowiednich przypadkach modyfikowane dla każdego dwunastomiesięcznego okresu, tak aby dla każdego państwa członkowskiego suma kwot indywidualnych przewidzianych na dostawy i suma kwot indywidualnych przewidzianych na sprzedaż bezpośrednią nie przekraczały odpowiadających im części kwoty krajowej dostosowanej zgodnie z art. 69, przy uwzględnieniu wszelkich redukcji związanych z uzupełnianiem rezerwy krajowej określonej w art. 71.

Artykuł 68

Przydział kwot z rezerwy krajowej

Państwa członkowskie przyjmują przepisy umożliwiające przydzielanie producentom całości lub części kwot z rezerwy krajowej określonej w art. 71 na podstawie obiektywnych kryteriów, które należy zgłosić Komisji.

Artykuł 69

Administrowanie kwotami

1. Dla każdego państwa członkowskiego i dla każdego okresu Komisja dostosowuje przed upływem tego okresu podział kwot krajowych na „dostawy” i „sprzedaż bezpośrednią” w świetle konwersji, o które zwracają się producenci, pomiędzy kwotami indywidualnymi przewidzianymi na dostawy a kwotami indywidualnymi przewidzianymi na sprzedaż.

2. Co roku państwa członkowskie przekazują Komisji, według dat i stosownie do przepisów ustalonych przez Komisję zgodnie z art. 192 ust. 2, informacje niezbędne, by:

- dokonać dostosowania, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;
- obliczyć opłatę z tytułu nadwyżek, którą powinny wnieść.

Artykuł 70

Zawartość tłuszczu

1. Każdemu producentowi przypisuje się referencyjną zawartość tłuszczu, która ma zastosowanie do indywidualnej kwoty dostaw przydzielonej temu producentowi.

2. W przypadku kwot przydzielonych producentom dnia 31 marca 2008 r. zgodnie z art. 67 ust. 1 referencyjna zawartość tłuszczu, o której mowa w ust. 1, jest taka sama jak referencyjna zawartość tłuszczu mająca zastosowanie do tej kwoty w tym terminie.

3. Referencyjna zawartość tłuszczu zostaje zmieniona w trakcie konwersji, o której mowa w art. 67 ust. 2, oraz w przypadku nabycia, transferu lub tymczasowego transferu kwot – zgodnie z przepisami ustanawianymi przez Komisję.

4. W przypadku nowych producentów, których cała kwota indywidualna przewidziana na dostawy pochodzi z rezerwy

krajowej, zawartość tłuszczu zostaje określona zgodnie z przepisami ustanawianymi przez Komisję.

5. W odpowiednich przypadkach indywidualna referencyjna zawartość tłuszczu, o której mowa w ust. 1, jest dostosowywana zaraz po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie w razie potrzeby na początku każdego dwunastomiesięcznego okresu, tak aby średnia ważona indywidualnych reprezentatywnych zawartości tłuszczu dla każdego państwa członkowskiego nie przekraczała referencyjnej zawartości tłuszczu ustanowionej w załączniku X o więcej niż 0,1 grama na kilogram.

W przypadku Rumunii referencyjna zawartość tłuszczu ustanowiona w załączniku X zostanie zweryfikowana na podstawie danych liczbowych za cały rok 2004 oraz, jeżeli to konieczne, dostosowana przez Komisję.

Artykuł 71

Rezerwa krajowa

1. Każde państwo członkowskie ustanawia rezerwę krajową jako część kwot krajowych ustalonych w załączniku IX, mając na uwadze w szczególności dokonywanie przydziałów określonych w art. 68. Rezerwa krajowa jest w odpowiednich przypadkach uzupełniana przez odbieranie pewnych ilości określonych w art. 72, zatrzymywanie części ilości objętych transferem określonych w art. 76 lub przez liniową redukcję wszystkich kwot indywidualnych. Początkowe przeznaczenie odnośnych kwot, tzn. dostawy lub sprzedaż bezpośrednia, zostaje zachowane.

2. Wszelkie dodatkowe kwoty przyznane państwu członkowskiemu są automatycznie wliczane do rezerwy krajowej i dzielone na dostawy i sprzedaż bezpośrednią zgodnie z przewidywanymi potrzebami.

3. Kwoty wliczone do rezerwy krajowej nie posiadają referencyjnej zawartości tłuszczu.

Artykuł 72

Przypadki unieruchomienia produkcji

1. Jeżeli osoba fizyczna lub prawna posiadająca kwoty indywidualne przestaje spełniać w dwunastomiesięcznym okresie warunki, o których mowa w art. 65 lit. c), odpowiednie ilości zostają przekazane do rezerwy krajowej nie później niż dnia 1 kwietnia kolejnego roku kalendarzowego, z wyjątkiem sytuacji, kiedy osoba ta przed tą datą ponownie staje się producentem w rozumieniu art. 62 lit. c).

Jeżeli przed upływem drugiego dwunastomiesięcznego okresu, po tym jak kwota została odebrana, dana osoba ponownie staje się producentem, całość lub część kwoty indywidualnej, którą odebrano tej osobie lub podmiotowi, zostaje im zwrócona nie później niż dnia 1 kwietnia po dacie zgłoszenia wniosku.

2. Jeśli producenci nie wprowadzą do obrotu ilości równej przynajmniej 70 % ich kwoty indywidualnej podczas co najmniej jednego dwunastomiesięcznego okresu, państwa członkowskie mogą zdecydować, czy i na jakich warunkach całość lub część niewykorzystanej kwoty zostanie przekazana do rezerwy krajowej.

Państwa członkowskie mogą określać, na jakich warunkach kwota zostaje ponownie przydzielona danemu producentowi, jeżeli wznowił on wprowadzanie do obrotu.

3. Ustępy 1 i 2 nie mają zastosowania w przypadkach działania siły wyższej ani w należycie uzasadnionych i uznanych przez właściwy organ przypadkach tymczasowo wpływających na zdolność produkcyjną danych producentów.

Artykuł 73

Transfery tymczasowe

1. Do końca każdego dwunastomiesięcznego okresu państwa członkowskie zezwalają w odniesieniu do tego okresu na wszelkie tymczasowe transfery części kwot indywidualnych, których nie zamierzają wykorzystać uprawnieni do nich producenci.

Państwa członkowskie mogą regulować transfery kwot zgodnie z kategoriami producentów lub danych struktur produkcji mlecznej, mogą ograniczać je do poziomu podmiotu skupującego lub do regionów, zezwalać na transfery całkowite w przypadkach, o których mowa w art. 72 ust. 3, oraz ustalać, do jakiego stopnia przekazujący może powtarzać transfer kwot.

2. Każde państwo członkowskie może zdecydować o niewykonaniu przepisów ust. 1 z uwagi na co najmniej jedno z następujących kryteriów:

- a) konieczność ułatwienia zmian i dostosowań strukturalnych;
- b) nadrzędne potrzeby administracyjne.

Artykuł 74

Transfer kwot wraz z gruntem

1. Kwoty indywidualne są wraz z gospodarstwem przekazywane producentom, którzy przejmują je w drodze sprzedaży, dzierżawy, rzeczywistego lub przewidywanego dziedziczenia lub w jakikolwiek inny sposób mający dla producentów porównywalne skutki prawne, zgodnie ze szczegółowymi przepisami ustanawianymi przez państwa członkowskie, przy uwzględnieniu obszarów wykorzystywanych do produkcji mlecznej oraz innych obiektywnych kryteriów i w odpowiednich przypadkach wszelkich porozumień między stronami. Ta część kwoty, która nie została objęta transferem wraz z gospodarstwem, dodawana jest do rezerwy krajowej.

2. Jeżeli kwoty zostały przekazane lub są przekazywane zgodnie z ust. 1 w drodze dzierżaw rolnych lub innych środków mających porównywalne skutki prawne, państwa członkowskie mogą zdecydować – na podstawie obiektywnych kryteriów i z zamiarem dopilnowania, by kwoty były przypisane wyłącznie producentom – że kwota nie zostanie przekazana wraz z gospodarstwem.

3. W przypadku transferu gruntu na rzecz organów publicznych lub na rzecz użytkownika publicznego bądź w przypadku gdy transfer jest przeprowadzany do celów nierolniczych, państwa członkowskie dopilnowują, by przedsięwzięte zostały

niezbędne środki w celu ochrony prawnych interesów stron, a w szczególności by producenci odstępujący takie grunty mieli możliwość kontynuowania produkcji mlecznej, jeśli sobie tego życzą.

4. Jeżeli strony nie osiągnęły porozumienia, w przypadku dzierżaw mających wygasnąć bez możliwości ich odnowienia na podobnych warunkach lub w sytuacjach mających porównywalne skutki prawne, odnośne kwoty indywidualne są przekazywane w całości lub w części obejmującym je producentom, zgodnie z przepisami przyjętymi przez państwa członkowskie, z uwzględnieniem prawnych interesów stron.

Artykuł 75

Środki dotyczące transferów specjalnych

1. W celu pomyślnego zrestrukturyzowania produkcji mleka lub poprawy stanu środowiska naturalnego państwa członkowskie mogą, zgodnie z ustanowionymi uprzednio szczegółowymi przepisami i z uwzględnieniem prawnych interesów zainteresowanych stron:

- a) przyznać rekompensatę w co najmniej jednej rocznej racie producentom, którzy zobowiązują się całkiem lub częściowo zaniechać produkcji mleka, i wliczyć tak uwolnione kwoty indywidualne do rezerwy krajowej;
- b) na podstawie obiektywnych kryteriów określić warunki, na których właściwy organ lub podmiot wyznaczony przez ten organ może na początku dwunastomiesięcznego okresu ponownie przydzielić producentom – w zamian za opłatę – kwoty indywidualne ostatecznie uwolnione pod koniec poprzedniego dwunastomiesięcznego okresu przez innych producentów w zamian za rekompensatę w co najmniej jednej rocznej racie, równą wyżej wymienionej opłacie;
- c) centralizować i nadzorować transfery kwot bez gruntu;
- d) w przypadku transferu gruntów w celu poprawy stanu środowiska naturalnego zagwarantować, że odnośna kwota indywidualna zostanie przydzielona producentowi odstępującemu grunty, ale chcącemu kontynuować produkcję mleka;
- e) określić na podstawie obiektywnych kryteriów regiony lub obszary odbioru mleka, w obrębie których dozwolony jest stały transfer kwot bez transferu odpowiadających im gruntów, w celu poprawy struktury produkcji mleka;
- f) zezwolić, na wniosek producenta skierowany do właściwego organu lub podmiotu wyznaczonego przez ten organ, na ostateczny transfer kwot bez transferu odpowiadających im gruntów lub odwrotnie, w celu poprawy struktury produkcji mleka na szczeblu gospodarstwa bądź umożliwienia ekstensyfikacji produkcji.

2. Przepisy ust. 1 mogą być wprowadzane w życie na poziomie krajowym, na właściwym poziomie terytorialnym lub na określonych obszarach odbioru mleka.

Artykuł 76

Zatrzymywanie kwot

1. W przypadku transferów, o których mowa w art. 74 i 75, państwa członkowskie mogą, kierując się obiektywnymi kryteriami, zatrzymać część kwot indywidualnych jako rezerwę krajową.

2. Jeśli kwoty zostały przekazane lub są przekazywane zgodnie z art. 74 i 75 wraz z odpowiadającymi im gruntami lub bez nich w drodze dzierżaw rolnych lub innych środków mających porównywalne skutki prawne, państwa członkowskie mogą zdecydować, kierując się obiektywnymi kryteriami i chcąc dopilnować, by kwoty były przypisane wyłącznie producentom, czy i na jakich warunkach całość lub część kwoty objętej transferem zostaje przekazana do rezerwy krajowej.

Artykuł 77

Pomoc na nabycie kwot

Żaden organ publiczny nie może przyznać pomocy finansowej bezpośrednio związanej z nabywaniem kwot w przypadku sprzedaży, transferu lub przydziału kwot dokonywanych na mocy niniejszej sekcji.

Podsekcja III

Przekroczenie kwoty

Artykuł 78

Opłata z tytułu nadwyżek

1. Jeżeli mleko i przetwory mleczne zostaną wprowadzone do obrotu w ilości przewyższającej kwotę krajową ustaloną zgodnie z podsekcją II, wnosi się opłatę z tytułu nadwyżek.

Opłata wynosi 27,83 EUR za 100 kilogramów mleka.

2. Za opłatę z tytułu nadwyżek wynikającą z przekroczenia kwoty krajowej, co stwierdzono na szczelbu krajowym, oddzielnie dla dostaw i dla sprzedaży bezpośredniej, państwa członkowskie odpowiadają przed Wspólnotą, i w okresie między dniem 16 października a dniem 30 listopada po upływie danego dwunastomiesięcznego okresu wpłacają ją, w 99 % należnej sumy, do Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG).

3. Jeżeli opłaty z tytułu nadwyżek określonej w ust. 1 nie wniesiono w odpowiednim terminie, Komisja po konsultacji z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych odlicza sumę równą nieuiszczonej opłacie z tytułu nadwyżek od płatności miesięcznych w rozumieniu art. 14 i 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005. Przed podjęciem decyzji Komisja kieruje ostrzeżenie do danego państwa członkowskiego, które w ciągu tygodnia informuje o swoim stanowisku. Przepisy art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 2040/2000⁽¹⁾ nie mają zastosowania.

4. Komisja dokonuje ustaleń dotyczących wprowadzania w życie niniejszego artykułu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, str. 27.

Artykuł 79

Wkład producentów w należną opłatę z tytułu nadwyżek

Opłata z tytułu nadwyżek zostaje w całości rozdzielona, zgodnie z przepisami art. 80 i 83, pomiędzy producentów, którzy przyczynili się do przekroczenia kwot krajowych, o których mowa w art. 66 ust. 2.

Bez uszczerbku dla przepisów art. 80 ust. 3 i art. 83 ust. 1 producenci odpowiadają przed państwem członkowskim za wpłacenie swojej części należnej opłaty z tytułu nadwyżek; część tę wylicza się zgodnie z art. 69, 70 i 80 ze względu na sam fakt przekroczenia dostępnych kwot.

Artykuł 80

Opłata z tytułu nadwyżek w dostawach

1. Na użytek ostatecznego zestawienia opłaty z tytułu nadwyżek, ilości dostarczone przez każdego producenta zostają zwiększone lub obniżone – przy zastosowaniu współczynników i na warunkach ustalonych przez Komisję – tak aby odzwierciedlały różnice między rzeczywistą zawartością tłuszczu a referencyjną zawartością tłuszczu.

2. Jeżeli na szczelbu krajowym suma dostaw dostosowanych zgodnie z ust. 1 jest mniejsza niż dostawy faktycznie zrealizowane, opłata z tytułu nadwyżek jest wyliczana na podstawie tych ostatnich. W takich przypadkach każde dostosowanie w dół zostaje proporcjonalnie obniżone, tak aby suma dostosowanych dostaw odpowiadała dostawom faktycznie zrealizowanym.

Jeżeli suma dostaw dostosowanych zgodnie z ust. 1 jest większa niż wielkość dostaw faktycznie zrealizowanych, opłata z tytułu nadwyżek jest obliczana na podstawie tej pierwszej.

3. Wkład każdego producenta w opłatę z tytułu nadwyżek zostaje ustalony w drodze decyzji danego państwa członkowskiego – po tym jak wszelkie niewykorzystane części kwoty krajowej przydzielonej na dostawy zostaną lub nie zostaną ponownie przydzielone – proporcjonalnie do kwot indywidualnych każdego producenta lub zgodnie z obiektywnymi kryteriami uzgodnionymi przez państwa członkowskie:

- a) na szczelbu krajowym na podstawie sumy, o którą została przekroczona kwota producenta; lub
- b) najpierw na poziomie podmiotu skupującego, a później w odpowiednich przypadkach na szczelbu krajowym.

Artykuł 81

Rola podmiotów skupujących

1. Podmioty skupujące są odpowiedzialne za to, by pobierać od producentów należne wkłady na rzecz opłaty z tytułu nadwyżek; wypłacają one właściwemu organowi państwa

członkowskiego – przed określoną datą i zgodnie z procedurą ustanowioną przez Komisję – sumę tych wkładów odliczoną od ceny mleka wypłaconej producentom odpowiedzialnym za przekroczenie kwoty, a jeżeli nie jest to możliwe, pobraną jakimkolwiek innym właściwym sposobem.

2. W przypadku gdy podmiot skupujący w całości lub w części zastępuje co najmniej jeden inny podmiot skupujący, kwoty indywidualne, którymi dysponują producenci, są uwzględniane dla reszty trwającego dwunastomiesięcznego okresu – po odliczeniu ilości już dostarczonych oraz po uwzględnieniu ich zawartości tłuszczu. Ma to również zastosowanie, w przypadku gdy producent zmienia jeden podmiot skupujący na inny.

3. Jeżeli podczas okresu odniesienia ilości dostarczone przez producenta przekroczą kwotę dostępną temu producentowi, odpowiednie państwo członkowskie może zdecydować, że podmiot skupujący odliczy część ceny mleka za którąkolwiek dostawę pochodzącą od odnośnego producenta i przekraczającą wspomnianą kwotę i że będzie to zaliczka na poczet wkładu producenta – zgodnie ze szczegółowymi przepisami ustanowionymi przez to państwo członkowskie. Państwo członkowskie może dokonać konkretnych ustaleń w celu umożliwienia podmiotom skupującym odliczenia tej zaliczki, w przypadku gdy producenci kierują dostawy do kilku podmiotów skupujących.

Artykuł 82

Zatwierdzenie

Status podmiotu skupującego podlega uprzedniemu zatwierdzeniu przez państwo członkowskie zgodnie z kryteriami ustanowionymi przez Komisję.

Komisja określa warunki, które muszą spełnić producenci prowadzący sprzedaż bezpośrednią, oraz informacje, które muszą oni przedstawić.

Artykuł 83

Oплата z tytułu nadwyżek w sprzedaży bezpośredniej

1. W przypadku sprzedaży bezpośredniej wkład każdego producenta w opłatę z tytułu nadwyżek zostaje ustalony w drodze decyzji danego państwa członkowskiego – na właściwym szczeblu terytorialnym lub na szczeblu krajowym – po tym jak wszelkie niewykorzystane części kwoty krajowej przydzielonej na sprzedaż bezpośrednią zostaną lub nie zostaną ponownie przydzielone.

2. Jako podstawę do obliczenia wkładu producenta w należną opłatę z tytułu nadwyżek państwa członkowskie ustanawiają całkowitą ilość mleka sprzedanego, przekazanego lub wykorzystanego do produkcji przetworów mlecznych sprzedawanych lub przekazywanych, przy zastosowaniu kryteriów ustalonych przez Komisję.

3. Na użytek ostatecznego zestawienia opłat z tytułu nadwyżek nie uwzględnia się żadnych korekt związanych z zawartością tłuszczu.

4. Komisja decyduje, jak i kiedy należy wnieść opłatę z tytułu nadwyżek do właściwego organu państwa członkowskiego.

Artykuł 84

Nadpłaty lub kwoty niewpłacone

1. Jeżeli w przypadku dostaw lub sprzedaży bezpośredniej opłata z tytułu nadwyżek okaże się wymagana, a wkład pobrany od producentów – większy niż ta opłata, państwo członkowskie może:

- a) częściowo lub całkowicie wykorzystać nadwyżkę do finansowania środków, o których mowa w art. 75 ust. 1 lit. a); lub
- b) częściowo lub całkowicie rozdzielić ją między producentów:
 - którym przysługuje kategoria pierwszeństwa ustanowiona przez państwo członkowskie na podstawie obiektywnych kryteriów w okresie ustalonym przez Komisję, lub
 - na których ma wpływ wyjątkowa sytuacja wynikająca z przepisu krajowego niezwiązanego z istniejącym systemem kwotowania mleka i przetworów mlecznych ustanowionym w niniejszym rozdziale.

2. Jeżeli stwierdza się, że opłata z tytułu nadwyżek nie jest wymagana, wszelkie zaliczki pobrane przez podmioty skupujące lub przez państwo członkowskie zostają zwrócone nie później niż z końcem kolejnego dwunastomiesięcznego okresu.

3. W przypadku gdy podmiot skupujący nie wywiązuje się z obowiązku pobierania od producentów wkładu w opłatę z tytułu nadwyżek zgodnie z art. 81, państwo członkowskie może pobrać niewpłacone kwoty bezpośrednio od producenta, bez uszczerbku dla wszelkich kar, które może ono nałożyć na podmiot skupujący niewywiązujący się ze wspomnianego obowiązku.

4. Jeżeli producent lub podmiot skupujący nie dotrzyma terminu zapłaty, musi uiścić na rzecz państwa członkowskiego odsetki za zwłokę ustalone przez Komisję.

Sekcja IV

Przepisy proceduralne

Artykuł 85

Przepisy wykonawcze

Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego rozdziału, które mogą odnosić się w szczególności do:

- a) dodatkowych informacji, które mają być przekazywane przez zatwierdzone przedsiębiorstwa, o których mowa w art. 57, a także kryteriów nakładania kar, zawieszenia lub wycofywania zatwierdzenia przedsiębiorstw;
- b) ustalania wysokości kwot, o których mowa w art. 58, i opłat z tytułu nadwyżek, o których mowa w art. 64, oraz przekazywania informacji dotyczących tych kwot i opłat;
- c) odstępstw od terminów ustanowionych w art. 63.

ROZDZIAŁ IV

Systemy pomocy

Sekcja I

Pomoc z tytułu przetwórstwa

Podsekcja I

Susz paszowy

Artykuł 86

Kwalifikujące się przedsiębiorstwa

1. Pomoc z tytułu przetwórstwa produktów sektora suszu paszowego przyznaje się przedsiębiorstwom zajmującym się przetwórstwem produktów tego sektora należącym do co najmniej jednej z następujących kategorii:

- a) przetwórcy, którzy zawarli umowy z producentami zielonki do suszenia. W przypadku gdy umowa jest specjalną umową o przetwórstwo zielonki dostarczonej przez producenta, zawiera ona klauzulę zawierającą zobowiązanie przedsiębiorstw przetwórczych do wypłaty producentowi pomocy otrzymanej w odniesieniu do ilości przetworzonej na podstawie umowy;
- b) przedsiębiorstwa, które przetworzyły swoje zbiory, lub w przypadku grupy przedsiębiorstw, zbiory członków tej grupy;
- c) przedsiębiorstwa, które otrzymały dostawy od osób fizycznych lub prawnych, które to osoby zawarły umowy z producentami paszy przeznaczonej do suszenia.

2. Pomoc określoną w ust. 1 wypłaca się w odniesieniu do suszu paszowego, który opuścił zakład przetwórczy i który spełnia następujące wymogi:

- a) maksymalna wilgotność wynosi od 11 % do 14 % i może różnić się w zależności od prezentacji produktu;
- b) minimalna zawartość surowego białka w suchej masie jest nie mniejsza niż:
 - (i) 15 % w odniesieniu do produktów, o których mowa w załączniku I część IV lit. a) oraz lit. b) tiret drugie;
 - (ii) 45 % w odniesieniu do produktów, o których mowa w załączniku I część IV lit. b) tiret pierwsze;
- c) solidna i właściwa jakość handlowa.

Artykuł 87

Zaliczka

1. Przedsiębiorstwa przetwórcze są uprawnione do zaliczki w wysokości 19,80 EUR za tonę lub 26,40 EUR za tonę, jeśli wniosły zabezpieczenie w wysokości 6,60 EUR za tonę.

Państwa członkowskie przeprowadzają niezbędne kontrole w celu sprawdzenia uprawnienia do uzyskania pomocy. Zaliczka jest wypłacana po stwierdzeniu istnienia uprawnienia.

Jednakże zaliczka może zostać wypłacona przed stwierdzeniem istnienia uprawnienia, pod warunkiem że przetwórcza złoży zabezpieczenie równe wysokości zaliczki powiększonej o 10 %. Zabezpieczenie to służy również jako zabezpieczenie do celów akapitu pierwszego. Zabezpieczenie to ulega zmniejszeniu do poziomu określonego w akapicie pierwszym w momencie stwierdzenia istnienia uprawnienia do uzyskania pomocy oraz zostaje zwolnione w całości po wypłaceniu wyrównania.

2. Zanim zaliczka zostanie wypłacona, susz paszowy musi opuścić przedsiębiorstwo przetwórcze.

3. W przypadku gdy została wypłacona zaliczka, wyrównanie, stanowiące różnicę między wysokością zaliczki a całkowitą sumą dopłaty należącą się przedsiębiorstwu przetwórczemu, jest wypłacane z zastrzeżeniem stosowania art. 88 ust. 2.

4. W przypadku gdy zaliczka przekracza całą kwotę, do której przedsiębiorstwo przetwórcze jest uprawnione w wyniku stosowania art. 88 ust. 2, przetwórcza zwraca nadwyżkę właściwemu organowi państwa członkowskiego na jego żądanie.

Artykuł 88

Stawka dopłat

1. Pomoc określona w art. 86 wynosi 33 EUR za tonę.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, w przypadku gdy w trakcie danego roku gospodarczego ilość suszu paszowego, w odniesieniu do którego złożono wnioski o przyznanie pomocy, przekracza maksymalną ilość gwarantowaną określoną w art. 89, pomoc jest zmniejszana dla każdego państwa członkowskiego, w którym produkcja przekracza gwarantowaną ilość krajową, przez zmniejszenie wydatków w zależności od udziału procentowego w sumie przekroczeń reprezentowanego przez przekroczenie w danym państwie członkowskim.

Komisja ustala wysokość zmniejszenia na poziomie zapewniającym, że wydatki budżetowe nie przekraczają tego, co zostałyby osiągnięte, jeśli maksymalna ilość gwarantowana nie zostałaby przekroczona.

Artykuł 89

Ilość gwarantowana

Niniejszym ustanawia się maksymalną ilość gwarantowaną na rok gospodarczy w wysokości 4 960 723 ton suszu paszowego

lub suszu suszonego na słońcu, w odniesieniu do której może zostać przyznana pomoc określona w art. 86. Ilość ta jest rozdzielana między zainteresowane państwa członkowskie jako krajowe ilości gwarantowane zgodnie z załącznika XI pkt B.

Artykuł 90

Przepisy wykonawcze

Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące wprowadzenia niniejszej podsekcji w życie, które mogą w szczególności obejmować przepisy dotyczące:

- a) deklaracji przedkładanych przez przedsiębiorstwa przy składaniu wniosku o pomoc;
- b) warunków, które należy spełnić przy określaniu kwalifikowalności do uzyskania pomocy, w szczególności w odniesieniu do prowadzenia ewidencji towarowej i innej dokumentacji uzupełniającej;
- c) przyznawania pomocy określonej w niniejszej podsekcji oraz zaliczki, jak również zwrotu zabezpieczeń, określonych w art. 87 ust. 1;
- d) warunków i kryteriów, które mają spełnić przedsiębiorstwa, o których mowa w art. 86, oraz, w przypadku gdy przedsiębiorstwa uzyskują dostawy od osób fizycznych lub prawnych, przepisów dotyczących gwarancji zapewnianych przez te osoby;
- e) warunków zatwierdzania nabywców zielonki przeznaczonej do suszenia, stosowanych przez państwa członkowskie;
- f) kryteriów określania norm jakości, o których mowa w art. 86 ust. 2;
- g) kryteriów, które należy spełnić przy zawieraniu umów, oraz informacji, które zawierają te umowy;
- h) stosowania maksymalnej ilości gwarantowanej, o której mowa w art. 89;
- i) innych wymogów poza wymogami, o których mowa w art. 86, w szczególności dotyczących zawartości karotenu i włókna.

Podsekcja II

Len uprawiany na włókno

Artykuł 91

Kwalifikowalność

1. Pomoc z tytułu przetwórstwa słomy lnu uprawianego na włókno przyznaje się upoważnionym głównym przetwórcom na podstawie ilości włókna faktycznie uzyskanego ze słomy, w odniesieniu do której została zawarta z rolnikiem umowa kupna/sprzedazy.

Jednakże w przypadkach, gdy rolnicy zachowują własność słomy, której przetwarzanie zostało zlecone upoważnionemu głównemu przetwórcy i gdy udowodnią, że wprowadzili uzyskane włókno do obrotu, pomoc przyznawana jest tym rolnikom.

W przypadkach, w których upoważniony główny przetwórca i rolnik są jedną i tą samą osobą, umowę kupna/sprzedazy zastępuje się zobowiązaniem zainteresowanej strony do przetworzenia we własnym zakresie.

2. Do celów niniejszej podsekcji „upoważniony główny przetwórca” oznacza osobę fizyczną lub prawną lub grupę osób fizycznych lub prawnych, bez względu na status prawny tej osoby lub grupy osób w świetle prawa krajowego, która została upoważniona przez właściwy organ państwa członkowskiego, na którego terytorium znajdują się jej zakłady produkcji włókna lnianego.

Artykuł 92

Stawka dopłat

1. Pomoc z tytułu przetwórstwa określona w art. 91 wynosi 200 EUR za tonę długiego włókna lnianego.

2. Ilości włókna kwalifikujące się do przyznawania pomocy są ograniczane w zależności od wielkości obszarów, których dotyczyła jedna z umów lub jedno ze zobowiązań, o których mowa w art. 91.

Ograniczenia, o których mowa w akapicie pierwszym, są ustalane przez państwa członkowskie w taki sposób, aby były zgodne z krajowymi ilościami gwarantowanymi, o których mowa w art. 94.

Artykuł 93

Zaliczka

Na wniosek upoważnionych głównych przetwórców wypłaca się zaliczkę na poczet pomocy, o której mowa w art. 91, na podstawie ilości uzyskanego włókna.

Artykuł 94

Ilość gwarantowana

1. Ustanawia się maksymalną gwarantowaną ilość długiego włókna lnianego wynoszącą 80 878 ton na rok gospodarczy, która może być objęta pomocą. Ilość ta jest rozdzielana między niektóre państwa członkowskie jako gwarantowane krajowe ilości zgodnie z załącznika XI pkt A.

2. W przypadkach, w których włókno otrzymane w jednym państwie członkowskim pochodzi ze słomy wyprodukowanej w innym państwie członkowskim, ilości tego włókna są potrącane z gwarantowanej krajowej ilości państwa członkowskiego, w którym słoma została zebrana. Pomoc jest wypłacana przez to państwo członkowskie, z którego gwarantowanej krajowej ilości dokonano potrącenia.

Artykuł 95

Przepisy wykonawcze

Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące wprowadzenia niniejszej podsekcji w życie, które mogą w szczególności obejmować przepisy dotyczące:

- a) warunków przyznawania upoważnień głównym przetwórcom, o których mowa w art. 91;
- b) warunków, które muszą być spełnione przez upoważnionych głównych przetwórców odnośnie do umów kupna/sprzedazy i do zobowiązań, o których mowa w art. 91 ust. 1;
- c) wymogów, które muszą spełnić rolnicy w przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 1 akapit drugi;
- d) kryteriów, które musi spełniać długie włókno lniane;
- e) warunków przyznawania dopłaty i wypłacania zaliczki, a zwłaszcza dowodu przetworzenia słomy;
- f) warunków, które muszą być spełnione dla określenia ograniczeń, o których mowa w art. 92 ust. 2.

Sekcja II

Refundacja produkcyjna

Artykuł 96

Refundacja produkcyjna dla skrobi

1. Refundacja produkcyjna może zostać przyznana:
 - a) dla skrobi uzyskanej z kukurydzy, pszenicy lub ziemniaków oraz dla pewnych produktów pochodnych używanych do wyrobu niektórych produktów, których wykaz sporządza Komisja;
 - b) w przypadku braku znaczącej produkcji krajowej innych zbóż do produkcji skrobi, dla następujących ilości skrobi uzyskanej w każdym roku gospodarczym w Finlandii i Szwecji z jęczmienia i owsa, o ile nie wiąże się to ze zwiększeniem poziomu produkcji skrobi z tych dwóch zbóż:
 - (i) 50 000 ton w przypadku Finlandii;
 - (ii) 10 000 ton w przypadku Szwecji.
2. Komisja okresowo ustala kwotę refundacji, o której mowa w ust. 1.

Artykuł 97

Refundacja produkcyjna w sektorze cukru

1. Dla produktów sektora cukru wymienionych w załączniku I część III lit. b)–e) może zostać przyznana refundacja produkcyjna, jeżeli nadwyżka cukru, cukier importowany, nadwyżka izoglukozy lub nadwyżka syropu inulinowego, potrzebne do wytworzenia produktów, o których mowa w art. 62

ust. 2 lit. b) i c), nie są dostępne w cenie odpowiadającej cenom światowym.

2. Refundację produkcyjną, o której mowa w ust. 1, ustala się biorąc pod uwagę w szczególności koszty wynikające z wykorzystywania cukru importowanego, które przemysł musiałby ponieść w przypadku zaopatrywania się na rynku światowym, oraz cenę nadwyżki cukru dostępnej na rynku wspólnotowym lub cenę referencyjną, w przypadku gdy nie ma nadwyżki cukru.

Artykuł 98

Warunki przyznawania

Komisja przyjmuje warunki przyznawania refundacji produkcyjnych, o których mowa w niniejszej sekcji, jak również stawki takich refundacji oraz w odniesieniu do refundacji produkcyjnej dla cukru określonej w art. 97 – kwalifikujące się ilości.

Sekcja III

Dopłaty w sektorze mleka i przetworów mlecznych

Artykuł 99

Dopłaty do mleka odtłuszczonego i odtłuszczonego mleka w proszku przeznaczonego na paszę

1. Dopłaty do mleka odtłuszczonego i odtłuszczonego mleka w proszku przeznaczonego na paszę przyznawane są zgodnie z warunkami i normami dla produktów określanymi przez Komisję.

Do celów niniejszego artykułu maślanka i maślanka w proszku uważane są za mleko odtłuszczone i mleko odtłuszczone w proszku.

2. Komisja ustala wysokość dopłat, uwzględniając następujące czynniki:

- a) cenę referencyjną określoną w art. 8 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) w przypadku odtłuszczonego mleka w proszku;
- b) rozwój sytuacji w zakresie podaży mleka odtłuszczonego i odtłuszczonego mleka w proszku, i rozwoju ich zastosowania jako pasz;
- c) tendencje w zakresie cen cieląt;
- d) tendencje w zakresie cen rynkowych białek, które to ceny są konkurencyjne w porównaniu z cenami białek odtłuszczonego mleka w proszku.

Artykuł 100

Dopłaty do mleka odtłuszczonego przetwarzanego na kazeinę i kazeiniany

1. Dopłaty przyznawane są do produkowanego we Wspólnocie mleka odtłuszczonego, przetwarzanego na kazeinę i kazeiniany, zgodnie z określanymi przez Komisję warunkami i normami produktów mającymi zastosowanie do takiego mleka i kazeiny lub kazeinianów z niego wyprodukowanych.

2. Komisja ustala wysokość dopłat, uwzględniając następujące czynniki:

- a) cenę referencyjną odtłuszczonego mleka w proszku lub cenę rynkową odtłuszczonego mleka w proszku najwyższej jakości otrzymanego metodą rozpyłową, jeśli ta cena przewyższa cenę referencyjną;
- b) cenę rynkową kazeiny i kazeinianów na rynku Wspólnoty i na rynku światowym.

Wysokość dopłat może być różna, zależnie od tego, czy odtłuszczone mleko jest przetwarzane na kazeinę lub kazeiniany i zależnie od jakości tych produktów.

Artykuł 101

Dopłaty do zakupu śmietanki, masła i masła skoncentrowanego po obniżonych cenach

Jeśli powstaną nadwyżki przetworów mlecznych lub jeśli zaistnieje możliwość powstania takich nadwyżek, Komisja może podjąć decyzję o przyznaniu – na warunkach, które sama określi – dopłat umożliwiających zakup śmietanki, masła i masła skoncentrowanego po obniżonych cenach:

- a) przez organizacje i instytucje niekomercyjne;
- b) przez siły zbrojne i jednostki o porównywalnym statusie w państwach członkowskich;
- c) przez wytwórców produktów cukierniczych i lodów;
- d) przez wytwórców innych środków spożywczych, które określa Komisja;
- e) w celu bezpośredniego spożycia masła skoncentrowanego.

Artykuł 102

Dopłaty do przetworów mlecznych dostarczanych uczniom

1. Na warunkach określanych przez Komisję przyznawane są dopłaty wspólnotowe do niektórych określanych przez Komisję produktów przetworów mlecznych oznaczonych kodami CN 0401, 0403, 0404 90 i 0406 lub kodem CN 2202 90, dostarczanych uczniom uczęszczającym do placówek oświatowych.

2. W drodze odstępstwa od art. 180 państwa członkowskie mogą, w ramach uzupełniania dopłat wspólnotowych, przyznać dopłaty krajowe do produktów, o których mowa w ust. 1, dostarczanych uczniom uczęszczającym do placówek oświatowych. Państwa członkowskie mogą finansować swoje dopłaty krajowe z opłaty nakładanej na sektor mleczarski lub z innego wkładu ze strony sektora mleczarskiego.

3. W przypadku mleka pełnego dopłata wspólnotowa wynosi 18,15 EUR za 100 kg.

W przypadku innych przetworów mlecznych wysokość dopłat określa Komisja, biorąc pod uwagę składniki mleka w tych przetworach.

4. Dopłaty, o których mowa w ust. 1, przyznawane są na maksymalnie 0,25 l ekwiwalentu mleka na ucznia na dzień.

Sekcja IV

Dopłaty w sektorze oliwek stołowych i oliwy z oliwek

Artykuł 103

Dopłaty dla organizacji podmiotów gospodarczych

1. Wspólnota finansuje, z kwot zatrzymanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 110i ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, trzyletnie programy prac sporządzane przez organizacje podmiotów gospodarczych, o których mowa w art. 125, w jednej lub więcej z poniższych dziedzin:

- a) badania rynkowe oraz zarządzanie administracyjne w sektorze oliwek stołowych i oliwy z oliwek;
- b) poprawa sytuacji w zakresie oddziaływania uprawy oliwek na środowisko;
- c) poprawa jakości produkcji oliwek stołowych i oliwy z oliwek;
- d) system identyfikacji, certyfikacja i ochrona jakości oliwek stołowych i oliwy z oliwek, w szczególności monitorowanie jakości oliwy z oliwek sprzedawanej konsumentom końcowym, pod kontrolą administracji krajowej;
- e) rozpowszechnianie informacji na temat działalności prowadzonej przez organizacje podmiotów gospodarczych w celu poprawy jakości oliwy z oliwek.

2. Maksymalne finansowanie przez Wspólnotę programów prac, o których mowa w ust. 1, jest równe części kwot zatrzymanych przez państwa członkowskie. Finansowanie obejmuje kwalifikujące się koszty w maksymalnej wysokości:

- a) 100 % z tytułu działalności w dziedzinach, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b);
- b) 100 % z tytułu inwestycji w aktywa trwałe oraz 75 % z tytułu innej działalności w dziedzinie, o której mowa w ust. 1 lit. c);
- c) 75 % z tytułu programów prac przeprowadzonych w co najmniej trzech państwach trzecich lub państwach członkowskich niebędących producentami przez zatwierdzone organizacje podmiotów gospodarczych z co najmniej dwóch państw członkowskich będących producentami w dziedzinach, o których mowa w ust. 1 lit. d) i e), oraz 50 % z tytułu innej działalności w tych dziedzinach.

Państwo członkowskie zapewnia finansowanie uzupełniające do wysokości 50 % kosztów niepokrytych w drodze finansowania wspólnotowego.

Komisja określa szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu, w szczególności procedury zatwierdzania programów przyjmowanych przez państwa członkowskie i rodzaje działalności kwalifikujące się do finansowania w ramach tych programów.

3. Nie naruszając przepisów szczegółowych, które Komisja może przyjąć zgodnie z art. 194, państwa członkowskie sprawdzają, czy spełnione są warunki przyznania finansowania wspólnotowego. W tym celu przeprowadzają audyt programów

prac oraz realizują plan kontroli obejmujący próbę określoną na podstawie analizy ryzyka oraz co najmniej 30 % organizacji producentów i wszelkich innych organizacji podmiotów gospodarczych rocznie, otrzymujących finansowanie wspólnotowe na mocy niniejszego artykułu.

Sekcja V

Wspólnotowy fundusz tytoniowy

Artykuł 104

Fundusz tytoniowy

1. Ustanawia się Wspólnotowy Fundusz Tytoniowy (dalej zwany „Funduszem”) w celu finansowania środków w następujących dziedzinach:

- a) podniesienie społecznej świadomości na temat szkodliwych skutków wszystkich form konsumpcji tytoniu, w szczególności przez informowanie i edukację, pomoc w zakresie gromadzenia danych mających na celu określenie zarówno wzorów konsumpcji tytoniu, jak i przeprowadzenie badań epidemiologicznych dotyczących nikotynizmu we Wspólnocie oraz badań nad zapobieganiem temu zjawisku;
- b) szczególne środki mające pomóc plantatorom tytoniu przejść na inne uprawy lub podjąć innego rodzaju działalność gospodarczą tworzącą nowe miejsca pracy, jak również przeprowadzenie badań dotyczących możliwości, jakimi w tym zakresie dysponują plantatorzy tytoniu.

2. Fundusz jest finansowany:

- a) w odniesieniu do zbiorów z 2002 r. przez potrącenie 2 %, a w przypadku zbiorów z lat 2003, 2004 i 2005 3 % premii określonej w tytule I rozporządzenia (EWG) nr 2075/92 stosowanej do zbiorów z 2005 r., włącznie z tymi zbiorami, w zakresie finansowania wszelkich rodzajów środków określonych w ust. 1;
- b) w odniesieniu do lat kalendarzowych 2006 i 2007, zgodnie z art. 110m rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

3. Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu.

Sekcja VI

Przepisy szczególne dla sektora pszczelarskiego

Artykuł 105

Zakres stosowania

1. W celu poprawy ogólnych warunków produkcji i wprowadzania do obrotu produktów pszczelich państwa członkowskie

mogą opracować trzyletni program krajowy zwany dalej „programem pszczelarskim”.

2. W drodze odstępstwa od art. 180 art. 87, 88 i 89 Traktatu nie mają zastosowania do:

- a) wkładu finansowego państw członkowskich w środki objęte wsparciem wspólnotowym zgodnie z niniejszą sekcją;
- b) szczególnych rodzajów pomocy krajowej w zakresie ochrony pasiek o niekorzystnych warunkach strukturalnych lub naturalnych, lub w ramach programów rozwoju gospodarczego, z wyjątkiem pomocy na cele związane z produkcją lub handlem.

Państwa członkowskie zgłaszają Komisji pomoc, o której mowa w lit. b), wraz z przedstawieniem programu pszczelarskiego zgodnie z art. 106.

Artykuł 106

Środki kwalifikujące się do uzyskania pomocy

Środki, które mogą zostać włączone do programów pszczelarskich, są następujące:

- a) pomoc techniczna skierowana do pszczelarzy i grup pszczelarzy;
- b) zwalczanie warrozy;
- c) racjonalizacja sezonowego przenoszenia uli;
- d) środki wspierające laboratoria przeprowadzające analizy dotyczące fizyko-chemicznych właściwości miodu;
- e) środki mające na celu wsparcie zasiedlania uli we Wspólnocie;
- f) współpraca z wyspecjalizowanymi organami w zakresie wdrażania stosowanych programów naukowo-badawczych w dziedzinie pszczelarstwa i produktów pszczelich.

Z programu pszczelarskiego wyłącza się środki finansowane z EFRROW zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1698/2005 ⁽¹⁾.

Artykuł 107

Analiza struktur produkcji i wprowadzania do obrotu w sektorze pszczelarskim

Aby kwalifikować się do częściowego finansowania określonego w art. 108 ust. 1, państwa członkowskie przeprowadzają analizę struktur produkcji i wprowadzania do obrotu w sektorze pszczelarskim na swoim terytorium.

⁽¹⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, str. 1.

Artykuł 108

Finansowanie

1. Wspólnota zapewnia częściowe finansowanie programów pszczelarskich w wysokości 50 % wydatków poniesionych przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie ponoszą wydatki związane ze środkami przyjętymi w ramach programów pszczelarskich do 15 października każdego roku.

Artykuł 109

Konsultacje

Program pszczelarski jest sporządzany w ścisłej współpracy z przedstawicielami organizacji i spółdzielni pszczelarskich. Program zostaje przedstawiony Komisji w celu zatwierdzenia.

Artykuł 110

Przepisy wykonawcze

Komisja określa szczegółowe zasady stosowania niniejszej sekcji.

Sekcja VII

Pomoc w sektorze jedwabników

Artykuł 111

Pomoc przyznawana hodowcom jedwabników

1. Przyznaje się pomoc w odniesieniu do jedwabników oznaczonych kodem CN ex 0106 90 00 i w odniesieniu do jaj jedwabników oznaczonych kodem CN ex 0511 99 85 hodowanych we Wspólnocie.

2. Pomoc przyznaje się hodowcom jedwabników w odniesieniu do każdego zapełnionego pojemnika jaj jedwabników, pod warunkiem że pojemniki te zawierają minimalną liczbę jaj, którą należy określić, oraz że udało się wyhodować jedwabniki.

3. Pomoc w odniesieniu do zapełnionego pojemnika jaj jedwabników wynosi 133,26 EUR.

Artykuł 112

Przepisy wykonawcze

Komisja przyjmuje szczegółowe zasady stosowania niniejszej sekcji, które obejmują w szczególności minimalną liczbę, o której mowa w art. 111 ust. 2.

TYTUŁ II

PRZEPISY REGULUJĄCE WPROWADZANIE DO OBROTU I PRODUKCJĘ

ROZDZIAŁ I

Normy handlowe i warunki produkcji

Sekcja I

Normy handlowe

Artykuł 113

Normy handlowe

1. Komisja może wprowadzić przepisy dotyczące norm handlowych dla jednego z produktów lub większej ich liczby w ramach następujących sektorów:

- a) oliwki stołowe i oliwa z oliwek, w odniesieniu do produktów, o których mowa w załączniku I część VII lit. a);
- b) banany;
- c) żywe rośliny.

2. Normy, o których mowa w ust. 1:

- a) ustanawiane są z uwzględnieniem w szczególności:
 - (i) specyfikacji odnośnych produktów;

(ii) konieczności zapewnienia warunków dla płynnego zbytu tych produktów na rynku;

(iii) interesu konsumentów w zakresie otrzymywania dokładnych i jasnych informacji na temat produktów;

(iv) jeśli chodzi o oliwę z oliwek, o której mowa w załączniku I część VII lit. a), zmian w metodach stosowanych do określenia jej właściwości fizycznych, chemicznych i organoleptycznych;

b) mogą odnosić się w szczególności do jakości, podziału na klasy, wagi, rozmiaru, pakowania, opakowywania, przechowywania, transportu, prezentacji, pochodzenia i oznakowania.

3. O ile Komisja nie postanowi inaczej zgodnie z kryteriami, o których mowa w ust. 2 lit. a), produkty, dla których ustanowiono normy handlowe, można wprowadzać do obrotu we Wspólnocie wyłącznie zgodnie z takimi normami.

Nie naruszając jakichkolwiek szczegółowych przepisów, które Komisja może przyjąć zgodnie z art. 194, państwa członkowskie kontrolują, czy produkty te są zgodne z tymi normami, oraz we właściwych przypadkach stosują sankcje.

*Artykuł 114***Normy handlowe dla mleka i przetworów mlecznych**

1. Produkty żywnościowe przeznaczone do spożycia przez ludzi można wprowadzać do obrotu jako mleko i przetwory mleczne, tylko jeśli są one zgodne z definicjami i nazwami ustanowionymi w załączniku XII.

2. Nie naruszając wyjątków określonych prawem wspólnotowym i środków ochrony zdrowia publicznego, mleko oznaczone kodem CN 0401 przeznaczone do spożycia przez ludzi można wprowadzać do obrotu wyłącznie we Wspólnocie zgodnie z przepisami załącznika XI, w tym zwłaszcza z definicjami zawartymi w pkt I tego załącznika.

*Artykuł 115***Normy handlowe dla tłuszczów**

Nie naruszając art. 114 ust. 1 ani żadnych przepisów przyjętych w sektorze weterynarii i sektorze środków spożywczych, w celu zagwarantowania, że produkty te spełniają normy higieny i zdrowia oraz ochrony zdrowia ludzi i zwierząt, normy ustanowione w załączniku XV mają zastosowanie do następujących produktów o zawartości tłuszczu wynoszącej co najmniej 10 %, ale mniejszej niż 90 % wagowo, przeznaczonych do spożycia przez ludzi:

- a) tłuszczów mlecznych oznaczonych kodem CN 0405 i ex 2106;
- b) tłuszczów oznaczonych kodem CN ex 1517;
- c) tłuszczów złożonych z produktów roślinnych lub zwierzęcych oznaczonych kodem CN ex 1517 i ex 2106.

Zawartość tłuszczu po wyłączeniu soli wynosi przynajmniej dwie trzecie suchej masy.

Jednak normy te obowiązują wyłącznie w stosunku do produktów, które pozostają w stanie stałym w temperaturze 20 °C i które nadają się do smarowania.

*Artykuł 116***Normy handlowe dla produktów sektorów jaj i drobiu**

Produkty sektorów jaj i drobiu są wprowadzane do obrotu zgodnie z przepisami zamieszczonymi w załączniku XIV.

*Artykuł 117***Certyfikacja chmielu**

1. Produkty sektora chmielu, pochodzące ze zbiorów lub wytworzone we Wspólnocie, podlegają procedurze certyfikacji.

2. Certyfikaty można wydawać wyłącznie dla produktów spełniających minimalne wymagania jakościowe obowiązujące na danym etapie wprowadzania do obrotu. W przypadku mączki chmielowej, mączki chmielowej z podwyższoną zawartością lupuliny, wyciągu z szyszek chmielu oraz mieszanych produktów chmielowych certyfikat może zostać wydany wyłącznie pod warunkiem, że zawartość alfa-kwasów w tych produktach nie

jest mniejsza od zawartości w chmielu, z którego zostały one wytworzone.

3. Certyfikaty zawierają co najmniej następujące informacje:

- a) miejsce produkcji chmielu;
- b) rok zbioru,
- c) odmiany.

4. Produkty sektora chmielu można wprowadzać do obrotu bądź wywozić wyłącznie jeżeli wydano certyfikat, o którym mowa w ust. 1, 2 i 3.

W przypadku przywożonych produktów sektora chmielu świadectwo określone w art. 158 ust. 2 uważa się za równoważne certyfikatowi.

5. Komisja może przyjąć środki stanowiące odstępstwo od ust. 4:

- a) w celu spełnienia wymagań handlowych niektórych państw trzecich; lub
- b) w odniesieniu do produktów przeznaczonych do zastosowań specjalnych.

Środki, o których mowa w akapicie pierwszym:

- a) nie zagrażają normalnemu obrotowi produktami, dla których został wydany certyfikat;
- b) zawierają gwarancje mające na celu uniknięcie wszelkich pomyłek ze wspomnianymi produktami.

*Artykuł 118***Normy handlowe dla oliwy z oliwek i oliwy z wyciśniętej z oliwek**

1. Stosowanie opisów i definicji oliwy z oliwek oraz oliwy z wyciśniętej z oliwek określonych w załączniku XV jest obowiązkowe w odniesieniu do wprowadzenia do obrotu danych produktów we Wspólnocie oraz, o ile to zgodne z obowiązkowymi międzynarodowymi przepisami, handlu z państwami trzecimi.

2. Wyłącznie oliwy, o których mowa w załączniku XV pkt 1 lit. a) i b), pkt 3 i pkt 6 mogą zostać wprowadzone do obrotu w sprzedaży detalicznej.

Sekcja II

Warunki produkcji*Artykuł 119***Stosowanie kazeiny i kazeinianów w wyrobie sera**

Stosowanie kazeiny i kazeinianów w wyrobie sera jest przedmiotem uprzedniego zezwolenia, które jest udzielane jedynie wtedy, gdy takie stosowanie jest warunkiem koniecznym do wytwarzania tych produktów.

Artykuł 120

Metoda produkcji alkoholu etylowego rolniczego

Komisja może określić metodę produkcji oraz cechy alkoholu etylowego rolniczego uzyskanego z określonego produktu rolnego wymienionego w załączniku I do Traktatu.

Sekcja III

Przepisy proceduralne

Artykuł 121

Przyjmowanie norm, przepisów wykonawczych i odstępstw

Komisja ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego rozdziału, które mogą w szczególności odnosić się do:

- a) norm handlowych, o których mowa w art. 113, w tym przepisów dotyczących odstępstw od norm, przedstawiania szczegółowych informacji wymaganych przez normy oraz stosowania norm do produktów przywożonych do Wspólnoty oraz produktów wywożonych ze Wspólnoty;
 - b) w przypadku definicji i nazw, które można stosować przy wprowadzaniu do obrotu mleka i przetworów mlecznych zgodnie z art. 114 ust. 1:
 - (i) sporządzania i, w razie konieczności, uzupełnienia wykazu produktów, o których mowa w załączniku XII pkt III.1 akapit drugi, na podstawie wykazów przesłanych jej przez państwa członkowskie;
 - (ii) rozszerzania, w razie konieczności, wykazu nazw podanego w załączniku XII pkt II.2 akapit drugi lit. a);
 - c) w przypadku norm dla tłuszczów do smarowania, o których mowa w art. 115:
 - (i) wykazu produktów, o których mowa w załączniku XV pkt I.2 akapit trzeci lit. a), na podstawie wykazów przesłanych Komisji przez państwa członkowskie;
 - (ii) metod analizy potrzebnej do skontrolowania składu i cech produkcyjnych produktów, o których mowa w art. 115;
 - (iii) szczegółowych zasad pobierania próbek;
 - (iv) szczegółowych zasad uzyskiwania informacji statystycznych na rynkach produktów, o których mowa w art. 115;
 - d) w przypadku przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu jaj, o których mowa w załączniku XIV część A:
 - (i) definicji;
 - (ii) częstotliwości odbioru, dostawy, przechowywania i przenoszenia jaj;
 - (iii) kryteriów jakości, w szczególności wyglądu skorupki, konsystencji białka i żółtka oraz wysokości komory powietrznej;
 - (iv) klasyfikacji wagowej, w tym wyjątków;
 - (v) znakowania jaj i oznaczeń na opakowaniach, w tym wyjątków i zasad mających zastosowanie do zakładów pakowania;
 - (vi) wymiany handlowej z państwami trzecimi;
 - (vii) sposobów chowu;
- e) w przypadku przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu mięsa drobiowego, o których mowa w załączniku XIV część B:
- (i) definicji;
 - (ii) wykazu tusz drobiowych, ich części i podrobów, w tym *foie gras*, do których ma zastosowanie załącznik XIV część B;
 - (iii) kryteriów klasyfikowania przewidzianych w załączniku XIV część B pkt III.1;
 - (iv) zasad dotyczących dodatkowych oznaczeń zamieszczanych w towarzyszących dokumentach handlowych, oznakowaniu, prezentacji i reklamy mięsa drobiowego przeznaczonego dla konsumenta końcowego oraz nazwy, pod jaką produkt jest sprzedawany w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2000/13/WE;
 - (v) fakultatywnego oznaczenia zastosowanej metody chłodzenia i sposobów chowu;
 - (vi) odstępstw, które można stosować w przypadku dostaw do zakładów rozbioru lub zakładów przetwórstwa;
 - (vii) zasad mających zastosowanie w odniesieniu do określenia procentowego udziału absorpcji wody podczas przygotowywania tusz świeżych, mrożonych i głęboko mrożonych oraz ich części, jak również oznaczeń, które w tym zakresie należy wprowadzić;
- f) w przypadku przepisów dotyczących norm produkcji i wprowadzania do obrotu jaj wylęgowych i piskląt drobiu hodowlanego, o których mowa w załączniku XIa część C:
- (i) definicji;
 - (ii) rejestracji zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu jaja wylęgowe lub pisklęta drobiu hodowlanego;

- (iii) sposobów oznaczania jaj wylęgowych, w tym również jaj przywożonych z państw trzecich lub do nich wywożonych, oraz opakowań, jak również zasad mających zastosowanie w odniesieniu do piskląt pochodzących z państw trzecich;
- (iv) rejestrów prowadzonych przez wylęgarnie;
- (v) wykorzystania jaj inkubowanych wyjętych z inkubatora do celów innych niż spożycie przez ludzi;
- (vi) informacji przekazywanych przez wylęgarnie i inne zakłady właściwym organom państw członkowskich;
- (vii) towarzyszących im dokumentów;
- g) minimalnych wymagań jakościowych dla produktów sektora chmielu, o których mowa w art. 117;
- h) stosowanych metod analizy, w odpowiednich przypadkach;
- i) w odniesieniu do stosowania kazeiny i kazeinianów, o którym mowa w art. 119:
 - (i) warunków udzielania przez państwa członkowskie zezwoleń oraz maksymalnych zawartości procentowych, na podstawie obiektywnych kryteriów ustanowionych z uwzględnieniem wymogów technologicznych;
 - (ii) zobowiązań przedsiębiorstw posiadających zezwolenie zgodnie z pkt (i).

ROZDZIAŁ II

Organizacje producentów, organizacje międzybranżowe, organizacje podmiotów gospodarczych

Sekcja I

Artykuł 123

Zasady ogólne**Organizacje międzybranżowe**

Artykuł 122

Organizacje producentów

Państwa członkowskie uznają organizacje międzybranżowe, które:

Państwa członkowskie uznają organizacje producentów, które:

- a) skupiają producentów jednego z następujących sektorów:
 - (i) sektor chmielu;
 - (ii) sektor oliwek stołowych i oliwy z oliwek;
 - (iii) sektor jedwabników;
- b) powstały z inicjatywy producentów;
- c) dążą do określonego celu, który może w szczególności odnosić się do:
 - (i) koncentracji podaży i do wprowadzania do obrotu produktów ich członków;
 - (ii) wspólnego dostosowania produkcji do wymagań rynku i ulepszenia produktu;
 - (iii) wspierania racjonalizacji i mechanizacji produkcji.
- a) skupiają przedstawicieli działalności gospodarczej związanej z produkcją lub przetwórstwem produktów następujących sektorów lub związanej z handlem nimi:
 - (i) sektor oliwek stołowych i oliwy z oliwek;
 - (ii) sektor tytoniu;
- b) powstały z inicjatywy wszystkich lub niektórych organizacji lub związków, które je tworzą;
- c) dążą do określonego celu, który może w szczególności odnosić się do:
 - (i) koncentracji i koordynacji podaży i wprowadzania do obrotu produktów ich członków;
 - (ii) wspólnego dostosowania produkcji i przetwórstwa do wymagań rynku oraz ulepszenia produktu;
 - (iii) wspierania racjonalizacji i ulepszenia produkcji oraz przetwórstwa;
 - (iv) prowadzenia badań nad zrównoważonymi metodami produkcji i rozwojem sytuacji rynkowej.

Jeżeli jednak organizacje międzybranżowe prowadzą działalność na terytoriach kilku państw członkowskich, są one uznawane przez Komisję bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1.

Artykuł 124

Wspólne przepisy dotyczące organizacji producentów i organizacji międzybranżowych

1. Artykuł 122 i art. 123 akapit pierwszy stosuje się bez uszczerbku do uznawania przez państwa członkowskie na podstawie prawa krajowego i zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego, odpowiednio, organizacji producentów lub organizacji międzybranżowych w każdym z sektorów, o których mowa w art. 1, z wyjątkiem sektorów, o których mowa w art. 122 i w art. 123 akapit pierwszy.

2. Organizacje producentów uznane lub zatwierdzone zgodnie z rozporządzeniami (WE) nr 865/2004, (WE) nr 1952/2005 i (WE) nr 1544/2006 są uważane za uznane organizacje producentów zgodnie z art. 122 niniejszego rozporządzenia.

Organizacje międzybranżowe uznane lub zatwierdzone zgodnie z rozporządzeniami (EWG) nr 2077/92 i (WE) nr 865/2004 są uważane za uznane organizacje międzybranżowe zgodnie z art. 123 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 125

Organizacje podmiotów gospodarczych

Do celów niniejszego rozporządzenia w skład organizacji podmiotów gospodarczych wchodzi uznane organizacje producentów, uznane organizacje międzybranżowe lub uznane organizacje innych podmiotów gospodarczych w sektorze oliwek stołowych i oliwy z oliwek lub ich stowarzyszenia.

Sekcja II

Przepisy dotyczące organizacji międzybranżowych w sektorze tytoniu

Artykuł 126

Płatność składek przez podmioty niebędące członkami

1. Jeżeli uznana organizacja międzybranżowa w sektorze tytoniu prowadzi co najmniej jedno z działań, o których mowa w ust. 2, leżących w ogólnym interesie gospodarczym osób, których działania dotyczą co najmniej jednego z odnośnych produktów, państwo członkowskie, które uznało organizację, lub Komisja, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, w przypadku gdy to ona uznała organizację, może podjąć decyzję, że osoby fizyczne lub grupy, które nie są członkami organizacji, lecz odnoszą korzyści z tych działań, wpłacają na rzecz organizacji całość lub część składek płaconych przez jej członków w zakresie, w którym składki te mają pokrywać

koszty, inne niż wszelkie rodzaje kosztów administracyjnych, poniesione bezpośrednio w związku z prowadzeniem tych działań.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, odnoszą się do jednego z następujących celów:

- badania w celu dodania wartości do produktów, w szczególności poprzez nowe zastosowania, które nie stanowią zagrożenia dla zdrowia publicznego;
- badania nad ulepszeniem jakości liści tytoniu lub tytoniu w belach;
- badania nad metodami uprawy pozwalającymi na zmniejszenie stosowania środków ochrony roślin i zagwarantowanie zachowania stanu gleby oraz środowiska.

3. Dane państwa członkowskie powiadamiają Komisję o decyzjach, które zamierzają podjąć na mocy ust. 1. Decyzje takie nie mogą być stosowane przed upływem trzech miesięcy od dnia powiadomienia Komisji. Komisja może w okresie 3 miesięcy wezwać do odrzucenia całości lub części projektu decyzji, jeżeli przedstawiony ogólny interes gospodarczy nie wydaje się odpowiednio uzasadniony.

4. W przypadku gdy działania organizacji międzybranżowej uznanej przez Komisję zgodnie z niniejszym rozdziałem są zgodne z ogólnym interesem gospodarczym, Komisja przekazuje projekt decyzji zainteresowanym państwom członkowskim, które mają wówczas dwa miesiące na zgłoszenie swoich uwag.

Sekcja III

Przepisy proceduralne

Artykuł 127

Przepisy wykonawcze

Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego rozdziału, w szczególności warunki i procedury zatwierdzania organizacji producentów, organizacji międzybranżowych i organizacji podmiotów gospodarczych w poszczególnych sektorach, w tym:

- szczegółowe cele realizowane przez takie organizacje;
- zasady zrzeszania się takich organizacji;
- działania takich organizacji;
- odstępstwa od wymogów ustanowionych w art. 122, 123 i 125;
- w zależności od przypadku, wszelkie skutki spowodowane uznaniem za organizację międzybranżową.

CZĘŚĆ III

HANDEL Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 128

Zasady ogólne

Jeśli niniejsze rozporządzenie lub przepisy przyjęte zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie stanowią inaczej, w handlu z państwami trzecimi zakazuje się:

- a) nakładania jakiegokolwiek opłaty o skutku równoważnym do ceł;
- b) stosowania jakichkolwiek ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równoważnym.

Artykuł 129

Nomenklatura scalona

Ogólne zasady interpretowania nomenklatury scalonej przewidzianej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87⁽¹⁾ (zwanej dalej „nomenklaturą scaloną”) oraz specjalne zasady dotyczące jej stosowania stosuje się do klasyfikacji taryfowej produktów objętych niniejszym rozporządzeniem. Nomenklatura taryfowa wynikająca ze stosowania niniejszego rozporządzenia, w tym, w zależności od przypadku, definicje w załączniku III, zawarta jest we wspólnej taryfie celnej.

ROZDZIAŁ II

Przywóz

Sekcja I

Pozwolenia na przywóz

Artykuł 130

Pozwolenia na przywóz

1. Nie naruszając przypadków, w których pozwolenia na przywóz są wymagane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, Komisja może nałożyć obowiązek przedłożenia pozwolenia na przywóz do Wspólnoty jednego z produktów lub większej ich liczby w ramach następujących sektorów:

- a) zbóż;
- b) ryżu;
- c) cukru;
- d) nasion;
- e) oliwek stołowych i oliwy z oliwek, w przypadku produktów oznaczonych kodami CN 1509, 1510 00, 0709 90 39, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 oraz 1522 00 39;
- f) lnu i konopi, w odniesieniu do konopi;
- g) bananów;
- h) żywych roślin;

- i) wołowiny i cielęciny;
- j) mleka i przetworów mlecznych;
- k) wieprzowiny;
- l) mięsa baraniego i koziego;
- m) jaj;
- n) drobiu;
- o) alkoholu etylowego rolniczego.

2. Stosując ust. 1, Komisja uwzględni konieczność stosowania pozwoleń na przywóz w celu zarządzania odnośnymi rynkami, a w szczególności w celu monitorowania przywozu odnośnych produktów.

Artykuł 131

Wydawanie pozwoleń

Państwa członkowskie wydają pozwolenia na przywóz każdemu wnioskodawcy, niezależnie od tego, gdzie znajduje się jego siedziba we Wspólnocie, o ile rozporządzenie Rady lub inny akt Rady nie stanowi inaczej, oraz nie naruszając środków przyjętych w celu zastosowania niniejszego rozdziału.

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 733/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 1).

*Artykuł 132***Ważność pozwoleń**

Pozwolenia na przywóz obowiązują na terenie całej Wspólnoty.

*Artykuł 133***Zabezpieczenie**

1. O ile Komisja nie postanowi inaczej, pozwolenia wydawane są pod warunkiem złożenia zabezpieczenia gwarantującego, że produkty zostaną przywiezione w okresie ważności pozwolenia.

2. Z wyjątkiem przypadków wystąpienia siły wyższej zabezpieczenie ulega przepadłowi w całości lub w części, jeżeli przywóz nie został zrealizowany, lub jeżeli został zrealizowany jedynie częściowo, w okresie ważności pozwolenia.

*Artykuł 134***Przepisy wykonawcze**

Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy stosowania niniejszej sekcji, w tym dotyczące okresów ważności pozwoleń i stawki zabezpieczenia.

*Sekcja II***Należności celne przywozowe i opłaty przywozowe***Artykuł 135***Należności celne przywozowe**

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, w odniesieniu do produktów, o których mowa w art. 1, mają zastosowanie stawki należności przywozowych wspólnej taryfy celnej.

*Artykuł 136***Obliczanie należności celnych przywozowych na zboża**

1. Niezależnie od przepisów art. 135, należność celna przywozowa na produkty oznaczone kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002 00 00, 1005 10 90, 1005 90 00 oraz 1007 00 90 inne niż hybrydy do siewu, są równe cenie interwencyjnej obowiązującej na takie produkty w przywozie, powiększonej o 55 %, minus cena importowa cif stosowana wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć komercyjnej stawki celnej określonej na podstawie nomenklatury scalonej.

2. Do celów obliczenia należności celnych przywozowych, o których mowa w ust. 1, reprezentatywne ceny przywozowe cif ustanawiane są regularnie dla produktów określonych w tym ustępie.

*Artykuł 137***Obliczanie należności celnych przywozowych na ryż łuskany**

1. Niezależnie od przepisów art. 135, Komisja ustala bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1 należność celną przywozową na ryż łuskany oznaczony kodem CN 1006 20 w terminie dziesięciu dni od zakończenia odpowiedniego okresu odniesienia zgodnie z załącznikiem XVII pkt 1.

Komisja ustala bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, nową obowiązującą należność, jeżeli obliczenia dokonane na mocy tego załącznika wskazują na konieczność zmiany należności. Do czasu ustalenia nowej należności przywozowych stosuje się stawkę ustaloną wcześniej.

2. W celu obliczenia przywozu, o którym mowa w załączniku XVII pkt 1, uwzględnia się ilości, na które wydano pozwolenia na przywóz w odniesieniu do ryżu łuskanego oznaczonego kodem CN 1006 20 w odpowiednim okresie odniesienia, z wyłączeniem pozwoleń na przywóz ryżu łuskanego Basmati, o którym mowa w art. 138.

3. Roczna ilość referencyjna wynosi 449 678 ton. Częściowa ilość referencyjna dla każdego roku gospodarczego odpowiada połowie rocznej ilości referencyjnej.

*Artykuł 138***Obliczanie należności celnych przywozowych na ryż łuskany Basmati**

Niezależnie od przepisów art. 135 odmiany ryżu łuskanego Basmati oznaczone kodami CN 1006 20 17 oraz 1006 20 98 wymienione w załączniku XVIII kwalifikują się do zerowej stawki należności przywozowej na warunkach określonych przez Komisję.

*Artykuł 139***Obliczanie należności celnych przywozowych na ryż bielony**

1. Niezależnie od przepisów art. 135 Komisja ustala bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1 należność celną przywozową za ryż częściowo bielony lub całkowicie bielony oznaczony kodem CN 1006 30 w terminie dziesięciu dni od zakończenia odpowiedniego okresu odniesienia zgodnie z załącznikiem XVII pkt 2.

Komisja ustala bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1 nową obowiązującą należność, jeżeli obliczenia dokonane na mocy tego załącznika wskazują na konieczność jej zmiany. Do czasu ustalenia nowej stawki należności przywozowych stosuje się stawkę ustaloną wcześniej.

2. W celu obliczenia przywozu, o którym mowa w załączniku XVII pkt 2, uwzględnia się ilości, na które wydano pozwolenia na przywóz w odniesieniu do ryżu częściowo bielonego lub całkowicie bielonego oznaczonego kodem CN 1006 30 w odpowiednim okresie odniesienia.

Artykuł 140

Obliczanie należności celnych przywozowych na ryż łamany

Niezależnie od przepisów art. 135, należność celna przywozowa na ryż łamany oznaczony kodem CN 1006 40 00 wynosi 65 EUR za tonę.

Artykuł 141

Dodatkowe należności celne przywozowe

1. Do przywozu jednego z produktów sektora zbóż, ryżu, cukru, wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego, jaj, drobiu i bananów lub większej ich liczby stosuje się dodatkową należność celną przywozową o stawce należności określonej w art. 135–140 w celu zapobieżenia lub przeciwdziałania niekorzystnemu wpływowi na rynek wspólnotowy, który może być spowodowany tym przywozem, jeżeli:

- a) przywóz realizowany jest po cenie niższej od poziomu zgłoszonego Światowej Organizacji Handlu przez Wspólnotę („cena progowa”); lub
- b) wielkość przywozu w dowolnym roku przekracza pewien poziom („wielkość progowa”).

Wielkość progowa jest oparta na równych szansach dostępu do rynku, zdefiniowanych, w odpowiednich przypadkach, jako procentowy udział w spożyciu danego kraju w trzech poprzednich latach.

2. Nie nakłada się dodatkowych należności celnych przywozowych, jeżeli przywóz prawdopodobnie nie zakłóci funkcjonowania rynku wspólnotowego lub jeżeli skutki takiego nałożenia byłyby nieproporcjonalne do zakładanego celu.

3. Dla celów ust. 1 lit. a) ceny przywozowe określa się na podstawie cen przywozowych cif danej przesyłki.

Ceny przywozowe cif są porównywane z cenami reprezentatywnymi dla danego produktu na rynku światowym lub na wspólnotowym rynku przywozowym tego produktu.

Artykuł 142

Zawieszenie należności celnych przywozowych w sektorze cukru

Komisja może zawiesić należności celne przywozowe w całości lub części w przypadku pewnych ilości następujących produktów w celu zagwarantowania podaży niezbędnej do wyrobu produktów, o których mowa w art. 62 ust. 2:

- a) cukru oznaczonego kodem CN 1701;

- b) izoglukozy oznaczonej kodami CN 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 oraz 1702 90 30.

Artykuł 143

Przepisy wykonawcze

Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszej sekcji, w szczególności:

- a) w odniesieniu do art. 136:
 - (i) minimalne wymogi dla pszenicy zwyczajnej wysokiej jakości;
 - (ii) notowania cenowe, jakie należy brać pod uwagę;
 - (iii) możliwość, w odpowiednich przypadkach, zapoznania się przez podmioty gospodarcze przed dostarczeniem przedmiotowych przesyłek z obowiązującą wysokością należności;
- b) w odniesieniu do art. 141, produkty, do których mają zastosowanie dodatkowe należności celne przywozowe oraz inne kryteria konieczne do zapewnienia stosowania ust. 1 tego artykułu.

Sekcja III

Zarządzanie kontyngentami przywozowymi

Artykuł 144

Kontyngenty taryfowe

1. Kontyngenty taryfowe na przywóz produktów, o których mowa w art. 1, wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu lub z innego aktu prawnego przyjętego przez Radę, są otwierane i administrowane przez Komisję zgodnie ze szczegółowymi przepisami przyjętymi przez Komisję.

2. Zarządzanie kontyngentami taryfowymi odbywa się w sposób pozwalający uniknąć dyskryminowania któregokolwiek z zainteresowanych podmiotów gospodarczych, przy użyciu jednej z poniższych metod, ich połączenia lub innej stosownej metody:

- a) metoda oparta na kolejności chronologicznej składania wniosków (według zasady „kto pierwszy ten lepszy”);
- b) metoda proporcjonalnego podziału wnioskowanych ilości po złożeniu wniosków (za pomocą „metody równoczesnego badania”);
- c) metoda oparta na uwzględnianiu tradycyjnego modelu handlu (metoda „przywozów tradycyjnych lub nowych”).

3. Przyjęta metoda zarządzania, w stosownych przypadkach, uwzględni należycie wymagania w zakresie zaopatrzenia rynku Wspólnoty oraz konieczność utrzymania równowagi rynku.

Artykuł 145

Otwieranie kontyngentów taryfowych

Komisja określa roczne kontyngenty taryfowe, w razie konieczności stosownie rozłożone w ciągu roku, oraz stosowaną metodę administracyjną.

Artykuł 146

Przepisy szczegółowe

1. W przypadku kontyngentów przywózowych w wysokości 54 703 ton mrożonej wołowiny i cielęciny oznaczonych kodami CN 0202 20 30, 0202 30 oraz 0206 29 91 i przeznaczonych do przetworzenia, Rada, zgodnie z procedurą określoną w art. 37 ust. 2 Traktatu, może postanowić, by całość lub część kontyngentu stanowiły równorzędne ilości mięsa wysokiej jakości, przy zastosowaniu przelicznika wynoszącego 4,375.

2. W przypadku kontyngentu taryfowego na przywóz do Hiszpanii w wysokości 2 000 000 ton kukurydzy i 300 000 ton sorgo oraz kontyngentu taryfowego na przywóz do Portugalii w wysokości 500 000 ton kukurydzy, szczegółowe przepisy, o których mowa w art. 148, obejmują również przepisy niezbędne do realizacji kontyngentów taryfowych na przywóz i, w odpowiednich przypadkach, do przechowywania przywózonych ilości w magazynach publicznych przez agencje płatnicze zainteresowanych państw członkowskich oraz ich zbywania na rynkach tych państw członkowskich.

Artykuł 147

Stawki celne w odniesieniu do bananów

Niniejszy rozdział ma zastosowanie bez uszczerbku dla rozporządzenia Rady (EWG) nr 1964/2005 ⁽¹⁾.

Artykuł 148

Przepisy wykonawcze

Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące wprowadzania niniejszej sekcji w życie, w szczególności dotyczące:

- gwarancji obejmujących rodzaj, kraj wywozu i kraj pochodzenia produktu;
- uznawania dokumentu stosowanego przy sprawdzaniu gwarancji, o których mowa w lit. a);
- warunków wydawania pozwoleń na przywóz oraz terminu ich ważności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 2.12.2005, str. 1.

Sekcja IV

Przepisy szczególne dla pewnych produktów

Podsekcja I

Przepisy szczególne dotyczące przywozu w sektorach zbóż i ryżu

Artykuł 149

Przywóz mieszanek różnych zbóż

Należność celną przywózową obowiązującą w odniesieniu do mieszanek złożonych ze zbóż objętych załącznikiem I część I lit. a) i b) ustala się, jak następuje:

- w przypadku gdy mieszanka składa się z dwóch takich zbóż, zastosowanie ma należność celna przywózowa obowiązująca:
 - w przypadku głównego pod względem wagowym zboża składowego, jeśli to zboże stanowi co najmniej 90 % masy mieszanki;
 - w przypadku zboża składowego podlegającego wyższej należności celnej przywózowej, jeśli żadne z dwóch zbóż składowych nie stanowi co najmniej 90 % masy mieszanki;
- w przypadku gdy mieszanka składa się z więcej niż dwóch takich zbóż oraz jeśli spośród kilku tych zbóż każde stanowi więcej niż 10 % masy mieszanki, do mieszanki ma zastosowanie najwyższa należność celna przywózowa stosowana dla takich zbóż, nawet jeśli wysokość należności celnej przywózowej jest taka sama dla dwóch lub więcej zbóż.

W przypadku gdy tylko jedno zboże stanowi ponad 10 % masy mieszanki, zastosowanie ma należność celna przywózowa stosowana dla tego zboża;

- we wszystkich przypadkach nieobjętych lit. a) i b) zastosowanie ma najwyższa należność celna przywózowa stosowana dla zbóż wchodzących w skład odnośnej mieszanki, nawet jeśli wysokość należności celnej przywózowej jest taka sama dla dwóch lub więcej zbóż.

Artykuł 150

Przywóz mieszanek zbóż i ryżu

Do mieszanek złożonych, z jednej strony, z co najmniej jednego ze zbóż objętych załącznikiem I część I lit. a) i b) oraz, z drugiej strony, z co najmniej jednego z produktów objętych załącznikiem I część II lit. a) i b) zastosowanie ma należność celna przywózowa stosowana do tego zboża lub produktu wchodzącego w skład mieszanki, który podlega najwyższej stawce należności przywózowej.

Artykuł 151**Przywóz mieszanek ryżu**

Należność celna przywózowa obowiązująca w odniesieniu do mieszanek złożonych z ryżu podlegającego klasyfikacji w ramach kilku różnych grup lub etapów przetwórczych lub z ryżu podlegającego klasyfikacji w ramach co najmniej jednej z grup lub etapów przetwórczych z jednej strony oraz z ryżu łamanego z drugiej strony to należność obowiązująca:

- a) do głównego pod względem wagowym składnika, jeśli składnik ten stanowi co najmniej 90 % masy mieszanki;
- b) do składnika podlegającego najwyższej należności celnej przywózowej, jeśli żaden ze składników nie stanowi co najmniej 90 % masy mieszanki.

Artykuł 152**Zakres stosowania klasyfikacji taryfowej**

Jeżeli nie można zastosować metody obliczania należności celnej przywózowej określonej w art. 149–151, należność obowiązująca w odniesieniu do mieszanek, o których mowa w tych artykułach, ustala się na podstawie klasyfikacji taryfowej mieszanek.

Podsekcja II**Preferencyjne ustalenia dotyczące przywozu cukru****Artykuł 153****Tradycyjne zapotrzebowanie na cukier do rafinacji**

1. Niezależnie od przepisów art. 52 ust. 1, tradycyjne zapotrzebowanie na cukier do rafinacji ustala się dla Wspólnoty na 2 424 735 ton na rok gospodarczy, wyrażone w cukrze białym.

W roku gospodarczym 2008/2009 tradycyjne zapotrzebowanie rozdziela się w następujący sposób:

- a) 198 748 ton dla Bułgarii;
- b) 296 627 ton dla Francji;
- c) 100 000 ton dla Włoch;
- d) 291 633 tony dla Portugalii;
- e) 329 636 ton dla Rumunii;
- f) 19 585 ton dla Słowenii;
- g) 59 925 ton dla Finlandii;
- h) 1 128 581 ton dla Zjednoczonego Królestwa.

2. Tradycyjne zapotrzebowanie, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy, zwiększa się o 65 000 ton. Ilość ta odnosi się do surowego cukru trzcinowego i jest zarezerwowana na rok gospodarczy 2008/2009 dla jedyne go zakładu przetwórstwa buraków cukrowych czynnego w Portugalii w 2005 roku. Zakład ten uznaje się za rafinerię przemysłową.

3. Pozwolenia na przywóz cukru przeznaczonego do rafinacji są wydawane jedynie rafineriom przemysłowym, pod warunkiem że ilości, których dotyczy pozwolenie, nie przekraczają ilości, które można przywieźć w ramach tradycyjnego zapotrzebowania, o którym mowa w ust. 1. Pozwolenia można przenosić tylko między rafineriami przemysłowymi, a ich ważność wygasa z końcem roku gospodarczego, którego dotyczą.

Niniejszy ustęp stosuje się do roku gospodarczego 2008/2009 oraz do pierwszych trzech miesięcy każdego kolejnego roku gospodarczego.

4. Stosowanie należności celnych przywózowych nakładanych na cukier trzcinowy do rafinacji oznaczony kodem CN 1701 11 10 i pochodzący z państw, o których mowa w załączniku XIX, zawieszają się w odniesieniu do ilości uzupełniającej, koniecznej dla zapewnienia odpowiednich dostaw do rafinerii przemysłowych w roku gospodarczym 2008/2009.

Komisja ustala ilość uzupełniającą na podstawie różnicy między tradycyjnym zapotrzebowaniem, o którym mowa w ust. 1, a przewidywanym zapotrzebowaniem na cukier do rafinacji w odnośnym roku gospodarczym. Komisja może zweryfikować tę różnicę w trakcie roku gospodarczego i obliczyć ją na podstawie historycznych zryczałtowanych danych szacunkowych dotyczących cukru surowego przeznaczonego do spożycia.

Artykuł 154**Cena gwarantowana**

1. Ceny gwarantowane ustalone dla cukru pochodzącego z AKP/Indii stosuje się do przywozu cukru surowego i białego jakości standardowej z:

- a) najmniej rozwiniętych państw na mocy porozumień, o których mowa w art. 12 i 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 980/2005 ⁽¹⁾;
- b) państw wymienionych w załączniku XIX dla ilości uzupełniającej, o której mowa w art. 153 ust. 3.

2. Wnioski dotyczące pozwolenia na przywóz cukru po cenie gwarantowanej są stosowane łącznie z pozwoleniami na wywóz, wydawanymi przez organy kraju wywozu, poświadczającymi, że cukier spełnia zasady określone w odpowiednich porozumieniach.

Artykuł 155**Zobowiązania wynikające z protokołu w sprawie cukru**

Komisja może przyjąć środki zapewniające przywóz cukru pochodzącego z AKP/Indii do Wspólnoty na warunkach określonych w protokole 3 do załącznika V do Umowy o partnerstwie między AKP a WE oraz w Porozumieniu w sprawie cukru trzcinowego między Wspólnotą Europejską a Republiką Indii. Środki te mogą, w razie konieczności, stanowić odstępstwo od przepisów art. 153 niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 30.6.2005, str. 1.

Artykuł 156

Przepisy wykonawcze

Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszej podsekcji, w szczególności w celu przestrzegania umów międzynarodowych. Przepisy te mogą obejmować zmiany w załączniku XIX.

Podsekcja III

Przepisy szczególne dotyczące przywozu konopi

Artykuł 157

Przywóz konopi

1. Następujące produkty można przywozić do Wspólnoty wyłącznie po spełnieniu następujących warunków:

- a) surowe właściwe konopie oznaczone kodem CN 5302 10 00 spełniają warunki określone w art. 52 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- b) nasiona odmian konopi oznaczone kodem CN 1207 99 15 przeznaczone do siewu muszą być zaopatrzone w dowód, że poziom tetrahydrokanabinolu nie przekracza poziomu ustalonego zgodnie z art. 52 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- c) nasiona konopi inne niż do siewu, oznaczone kodem CN 1207 99 91, mogą być przywożone wyłącznie przez importerów upoważnionych przez państwo członkowskie, aby zagwarantować, że nasiona te nie są przeznaczone do siewu.

2. Nie naruszając żadnych przepisów szczegółowych, które Komisja może przyjąć zgodnie z art. 194, przywóz do Wspólnoty produktów określonych w ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu podlega kontrolom w celu stwierdzenia, czy warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu zostały spełnione.

3. Niniejszy artykuł stosuje się, nie naruszając bardziej restrykcyjnych przepisów przyjętych przez państwa członkowskie zgodnie z Traktatem i zobowiązaniami wynikającymi z porozumienia Światowej Organizacji Handlu w sprawie rolnictwa.

Podsekcja IV

Przepisy szczególne dotyczące przywozu chmielu

Artykuł 158

Przywóz chmielu

1. Produkty sektora chmielu można przywozić z państw trzecich tylko wtedy, gdy ich normy jakościowe są przynajmniej równoważne normom przyjętym w odniesieniu do podobnych produktów zebranych we Wspólnocie lub uzyskanych z takich produktów.

2. Produkty uważa się za spełniające normy, o których mowa w ust. 1, jeżeli dołączone jest do nich świadectwo wydane przez organy kraju pochodzenia i jest ono uznane za równoważne certyfikatowi, o którym mowa w art. 117.

W przypadku mączki chmielowej, mączki chmielowej z podwyższoną zawartością lupuliny, wyciągu z szyszek chmielowych oraz mieszanych produktów chmielowych świadectwo może być uznane za równoważne certyfikatowi, jeżeli zawartość alfa-kwasów w tych produktach nie jest mniejsza od zawartości w chmielu, z którego zostały one wytworzone.

Równoważność tych świadectw jest weryfikowana zgodnie ze szczegółowymi przepisami przyjętymi przez Komisję.

Sekcja V

Środki ochronne oraz uszlachetnianie czynne

Artykuł 159

Środki ochronne

1. Komisja przyjmuje środki ochronne przeciwko przywozowi do Wspólnoty, z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 519/94 ⁽¹⁾ oraz (WE) nr 3285/94 ⁽²⁾.

2. O ile nie postanowiono inaczej na mocy innego aktu Rady, środki ochronne przeciwko przywozowi do Wspólnoty określone w umowach międzynarodowych zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu, są przyjmowane przez Komisję zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.

3. Komisja bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, może przyjąć środki, o których mowa w ust. 1 i 2, na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy. Jeżeli Komisja otrzymuje wniosek od państwa członkowskiego, podejmuje stosowną decyzję w jego sprawie w terminie pięciu dni roboczych od daty jego otrzymania.

Środki takie zostają zgłoszone państwom członkowskim i podlegają zastosowaniu w trybie natychmiastowym.

O decyzjach podjętych przez Komisję zgodnie z ust. 1 i 2 każde państwo członkowskie może poinformować Radę w terminie pięciu dni roboczych od dnia, w którym o nich powiadomiono. Rada zbiera się niezwłocznie. Stanowiąc większością kwalifikowaną, może ona zmienić lub uchylić daną decyzję w terminie miesiąca od dnia, w którym została o niej poinformowana.

4. Jeżeli Komisja uzna, że dowolny środek ochronny przyjęty zgodnie z ust. 1 lub 2 należy uchylić lub zmienić, podejmuje następujące działania:

- a) w przypadku gdy środek został ustanowiony przez Radę, Komisja występuje z wnioskiem do Rady o jego uchylenie lub zmianę. Rada stanowi większością kwalifikowaną;

⁽¹⁾ Dz.U. L 67 z 10.3.1994, str. 89.

⁽²⁾ Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 53.

- b) we wszystkich innych przypadkach wspólnotowe środki ochronne uchyla lub zmienia Komisja bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 188 ust. 1.

Środki takie zostają zgłoszone państwu członkowskim i podlegają zastosowaniu w trybie natychmiastowym.

Artykuł 160

Zawieszenie procedury uszlachetniania czynnego

1. Jeżeli występują lub mogą wystąpić zakłócenia na rynku wspólnotowym spowodowane procedurą uszlachetniania czynnego, Komisja może na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy zawiesić w całości lub w części stosowanie procedury uszlachetniania czynnego w odniesieniu do produktów sektorów zbóż, ryżu, cukru, oliwek stołowych i oliwy z oliwek, wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego, jaj, drobiu i alkoholu etylowego rolniczego. Jeżeli Komisja otrzymuje wniosek od państwa członkowskiego, podejmuje stosowną decyzję w jego sprawie w terminie pięciu dni roboczych od daty jego otrzymania.

Środki, co do których Komisja podjęła decyzję zgodnie z akapitem pierwszym mogą zostać skierowane do Rady przez każde państwo członkowskie w terminie pięciu dni roboczych od dnia, w którym o nich powiadomiono. Rada zbiera się niezwłocznie. Stanowiąc większością kwalifikowaną, może ona zmienić lub uchylić dane środki w terminie miesiąca od dnia, w którym wpłynął do niej wniosek o ich rozpatrzenie.

2. W zakresie niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania WOR rolnych Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 37 ust. 2 Traktatu, może całkowicie lub częściowo zabronić stosowania procedury uszlachetniania czynnego w odniesieniu do produktów, o których mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ III

Wywóz

Sekcja I

Pozwolenia na wywóz

Artykuł 161

Pozwolenia na wywóz

1. Nie naruszając przypadków, w których pozwolenia na wywóz są wymagane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, Komisja może nałożyć obowiązek przedłożenia pozwolenia na wywóz ze Wspólnoty jednego z produktów lub większej ich liczby w ramach następujących sektorów:

- a) zbóż;
- b) ryżu;
- c) cukru;
- d) oliwek stołowych i oliwy z oliwek, w odniesieniu do oliwy z oliwek, o której mowa w załączniku I część VII lit. a);
- e) wołowiny i cielęciny;
- f) mleka i przetworów mlecznych;
- g) wieprzowiny;
- h) mięsa baraniego i koziego;
- i) jaj;
- j) drobiu;
- k) alkoholu etylowego rolniczego.

Stosując akapit pierwszy, Komisja uwzględni konieczność stosowania pozwoleń na wywóz w celu zarządzania odnośnymi rynkami, a w szczególności w celu monitorowania wywozu odnośnych produktów.

2. Artykuły 131–133 stosuje się *mutatis mutandis*.

3. Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania ust. 1 i 2, w tym dotyczące okresów ważności pozwoleń i stopnia zabezpieczenia.

Sekcja II

Refundacje wywozowe

Artykuł 162

Zakres refundacji wywozowych

1. W zakresie niezbędnym do umożliwienia wywozu w oparciu o notowania cenowe lub ceny osiągnięte przez dane produkty na rynkach światowych i w ramach limitów wynikających z umów zawartych zgodnie z postanowieniami art. 300 Traktatu, różnica między tymi notowaniami lub cenami i cenami we Wspólnocie może zostać pokryta refundacjami wywozowymi na:

- a) produkty następujących sektorów wywożone bez dalszego przetworzenia:
 - (i) zbóż;
 - (ii) ryżu;
 - (iii) cukru, w odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku I część III lit. b), c), d) i g);

- (iv) wołowiny i cielęciny;
 - (v) mleka i przetworów mlecznych;
 - (vi) wieprzowiny;
 - (vii) jaj;
 - (viii) drobiu;
- b) produkty wymienione w lit. a) ppkt (i), (ii), (iii), (v) i (vii) wywożone w postaci towarów wymienionych w załącznikach XX i XXI.

W przypadku mleka i przetworów mlecznych wywożonych w postaci produktów wymienionych w załączniku XX część IV, refundacje wywozowe mogą zostać przyznane na produkty wymienione w załączniku I część XVI lit. a)–e) oraz g).

2. Refundacje wywozowe dotyczące produktów wywożonych w postaci produktów przetworzonych wymienionych w załącznikach XX i XXI nie mogą być wyższe niż refundacje stosowane do tych samych produktów wywożonych bez dalszego przetworzenia.

3. Na tyle, na ile konieczne jest uwzględnienie szczególnych cech procesu produkcji niektórych napojów alkoholowych otrzymywanych ze zbóż, kryteria przyznawania refundacji wywozowych, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz procedura weryfikacji mogą być dostosowywane przez Komisję do tej szczególnej sytuacji.

Artykuł 163

Rozdział refundacji wywozowych

Rozdziału ilości, które mogą zostać wywiezione przy zastosowaniu refundacji wywozowej, dokonuje się metodą, która:

- a) najlepiej odpowiada danemu typowi produktu i sytuacji na danym rynku oraz pozwala na możliwie najbardziej efektywne wykorzystanie dostępnych zasobów, mając na względzie wydajność i strukturę wywozu wspólnotowego, nie doprowadzając jednak do dyskryminacji między zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi, a w szczególności między dużymi i małymi podmiotami gospodarczymi;
- b) jest najmniej niewygodna z administracyjnego punktu widzenia podmiotów gospodarczych, przy uwzględnieniu wymogów administracyjnych;
- c) pozwala uniknąć wszelkiej dyskryminacji między danymi podmiotami gospodarczymi.

Artykuł 164

Ustalanie refundacji wywozowych

1. Refundacje wywozowe są takie same dla całej Wspólnoty. Mogą się one różnić w zależności od miejsca przeznaczenia, zwłaszcza jeżeli jest to konieczne ze względu na sytuację na rynku światowym, szczególnie wymogi niektórych rynków lub zobowiązania wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.

2. Refundacje są ustalane przez Komisję.

Refundacje mogą być ustalane:

- a) w regularnych odstępach czasu;
- b) w drodze zaproszenia do składania ofert przetargowych dla produktów, w odniesieniu do których przewidziano taką procedurę przed rozpoczęciem stosowania niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 204 ust. 2.

Z wyjątkiem sytuacji określonej w warunkach przetargu, wykaz produktów, w odniesieniu do których przyznawana jest refundacja wywozowa, oraz wysokość refundacji wywozowej ustala się przynajmniej raz na trzy miesiące. Wysokość refundacji może jednak utrzymywać się na tym samym poziomie przez okres dłuższy niż trzy miesiące i może, w razie konieczności, zostać skorygowana w okresie interwencyjnym przez Komisję bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, albo na wniosek państwa członkowskiego albo z własnej inicjatywy Komisji.

3. Przy ustalaniu refundacji na dany produkt uwzględnia się co najmniej jeden z następujących aspektów:

- a) sytuacja bieżąca i prognozy na przyszłość w odniesieniu do:
 - cen i dostępności tego produktu na rynku wspólnotowym,
 - cen tego produktu na rynku światowym;
- b) cele wspólnej organizacji rynku, które mają zapewnić równowagę i naturalny rozwój cen i handlu na tym rynku;
- c) potrzebę unikania zakłóceń mogących powodować przedłużającą się nierównowagę między podażą i popytem na rynku wspólnotowym;
- d) gospodarcze aspekty proponowanego wywozu;
- e) limity wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu;
- f) konieczność ustanowienia równowagi między stosowaniem podstawowych produktów wspólnotowych w wytwarzaniu towarów przetworzonych przeznaczonych na wywóz do państw trzecich, a wykorzystaniem produktów pochodzących z państw trzecich sprowadzonych w ramach procedury uszlachetniania;
- g) najbardziej korzystne koszty wprowadzania do obrotu i koszty transportu z rynków Wspólnoty do portów Wspólnoty lub innych miejsc wywozu wraz z kosztami wysyłki do państw przeznaczenia;
- h) popyt istniejący na rynku wspólnotowym;
- i) w odniesieniu do sektorów wieprzowiny, jaj i drobiu różnicę między cenami we Wspólnocie a cenami na rynku światowym odnośnie do ilości zboża paszowego potrzebnego do wyprodukowania produktów tych sektorów we Wspólnocie.

4. Komisja może ustalić sumę korygującą mającą zastosowanie do refundacji wywozowych w odniesieniu do sektorów zbóż i ryżu. W razie konieczności jednak Komisja, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, może zmienić kwoty korygujące.

Akapit pierwszy można również stosować do produktów wywożonych w postaci towarów wymienionych w załączniku XX.

Artykuł 165

Refundacja wywozowa dla składowanego słoðu

W okresie pierwszych trzech miesięcy roku gospodarczego refundacja obowiązująca w odniesieniu do wywozu słoðu składowanego w końcu poprzedniego roku gospodarczego lub wytworzonego z jęczmienia składowanego w tym okresie jest równa tej, jaką zastosowano by w odniesieniu do przedmiotowych pozwoleń wywozowych w okresie ostatniego miesiąca poprzedniego roku gospodarczego.

Artykuł 166

Dostosowanie refundacji wywozowych dla zbóż

O ile Komisja nie postanowi inaczej, refundacja dla produktów wymienionych w załączniku I część I lit. a) i b), ustanowiona zgodnie z art. 167 ust. 2, jest dostosowywana przez Komisję zgodnie z poziomem comiesięcznych podwyżek mających zastosowanie do ceny interwencyjnej oraz, w odpowiednich przypadkach, ze zmianami tej ceny.

Akapit pierwszy może być stosowany, w całości lub częściowo, do produktów wymienionych w załączniku I część I lit. c) i d), jak również do produktów, o których mowa w załączniku I część I, i wywożonych w postaci towarów, o których mowa w załączniku XX część I. W tym przypadku dostosowanie określone w akapicie pierwszym jest korygowane przez zastosowanie do comiesięcznej podwyżki współczynnika wyrażającego stosunek między ilością produktu podstawowego a jego ilością zawartą w produkcie przetworzonym, wywiezionym lub wykorzystanym w produktach wywiezionych.

Artykuł 167

Przyznawanie refundacji wywozowej

1. Refundacje na produkty wymienione w art. 162 ust. 1 lit. a) wywożone bez dalszego przetworzenia są przyznawane wyłącznie na wniosek i po przedłożeniu pozwolenia na wywóz.

2. Refundacja stosowana do produktów, o których mowa w ust. 1, jest refundacją obowiązującą w dniu złożenia wniosku o pozwolenie lub, w zależności od przypadku, wynikającą z odnośnej procedury przetargowej oraz, w przypadku refundacji zróżnicowanej, obowiązującą w tym samym dniu:

a) w odniesieniu do miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu; lub

b) w stosownych przypadkach, w odniesieniu do faktycznego miejsca przeznaczenia, jeżeli różni się ono od miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu, przy czym obowiązująca w takim przypadku suma nie przekracza sumy obowiązującej w odniesieniu do miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu.

Komisja może przedsięwziąć właściwe środki w celu zapobieżenia nadużywaniu elastyczności określonej w niniejszym ustępie.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 Komisja może zdecydować, że w przypadku jaj wylęgowych oraz jednodniowych piskląt pozwolenia na wywóz można przyznać ex-post.

4. Może zostać podjęta decyzja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93⁽¹⁾, o zastosowaniu ust. 1 i 2 do towarów, o których mowa w art. 162 ust. 1 lit. b).

5. Komisja może przyznać odstępstwa od ust. 1 i 2 w przypadku produktów, w odniesieniu do których wypłacane są refundacje wywozowe w ramach działań w zakresie pomocy żywnościowej.

6. Refundacja jest wypłacana po przedłożeniu dowodu na to, że:

a) produkty zostały wywiezione ze Wspólnoty;

b) w przypadku refundacji zróżnicowanej, produkty dotarły do miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu lub innego miejsca przeznaczenia, dla którego ustalono refundację, nie naruszając ust. 2 lit. b).

Komisja może jednak zezwolić na wyjątki pod warunkiem ustanowienia warunków zapewniających równoważne gwarancje.

7. Komisja może ustanowić dalsze warunki przyznawania refundacji wywozowych w odniesieniu do jednego produktu lub większej liczby produktów. Warunki te mogą stanowić:

a) że refundacje wypłaca się wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzących ze Wspólnoty;

b) że wysokość refundacji na produkty przywożone jest ograniczona do należności pobranych przy przywozie, w przypadku gdy należności te są niższe niż obowiązująca refundacja.

Artykuł 168

Refundacje wywozowe do żywych zwierząt w sektorze wołowiny i cielęciny

W odniesieniu do produktów sektora wołowiny i cielęciny przyznawanie i wypłata refundacji w odniesieniu do wywozu żywych zwierząt jest uzależniona od przestrzegania przepisów prawodawstwa wspólnotowego dotyczących dobrostanu zwierząt oraz, w szczególności, właściwego zabezpieczenia zwierząt podczas transportu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 20.12.1993, str. 18.

Artykuł 169

Limity wywozowe

Pozwolenia na wywóz wydawane na okresy odniesienia obowiązujące w odniesieniu do danych produktów stanowią gwarancję przestrzegania zobowiązań ilościowych wynikających z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu. Odnośnie do przestrzegania zobowiązań wynikających z porozumienia w sprawie rolnictwa WTO koniec okresu odniesienia nie ma wpływu na ważność pozwoleń na wywóz.

Artykuł 170

Przepisy wykonawcze

Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszej sekcji, w szczególności:

- a) przepisy dotyczące redystrybucji ilości przeznaczonych na wywóz, które nie zostały przydzielone lub wykorzystane;
- b) przepisy regulujące jakość i inne szczegółowe wymogi i warunki dotyczące produktów kwalifikujących się do objęcia refundacją wywozową;
- c) przepisy dotyczące monitorowania, czy faktycznie i poprawnie zrealizowano operacje przekazywania uprawnień do wypłaty refundacji i wszelkich innych kwot związanych z transakcjami wywozowymi; przepisy te obejmują kontrole na miejscu i kontrole dokumentów.

Komisja wprowadza wszelkie niezbędne zmiany w załączniku XX, uwzględniając kryteria, o których mowa w art. 8 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 3448/93.

Jednak szczegółowe przepisy dotyczące stosowania art. 160 w odniesieniu do produktów, o których mowa w art. 162 ust. 1 lit. b), przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 3448/93.

Sekcja III

Zarządzanie kontyngentami wywozowymi w sektorze mleka i przetworów mlecznych

Artykuł 171

Zarządzanie kontyngentami taryfowymi otwartymi przez państwa trzecie

1. W odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych, jeżeli umowa zawarta zgodnie z art. 300 Traktatu ustanawia całkowite lub częściowe administrowanie kontyngentem taryfowym otwartym przez państwo trzecie, Komisja przyjmuje metodę administrowania, która ma być stosowana i szczegółowe przepisy związane z tą metodą.

2. Zarządzanie kontyngentami taryfowymi, o których mowa w ust. 1, odbywa się w sposób pozwalający uniknąć

dyskryminowania któregokolwiek z zainteresowanych podmiotów gospodarczych i gwarantujący całkowite wykorzystanie możliwości dostępnych w ramach odnośnej kwoty, przy użyciu jednej z poniższych metod, ich połączenia lub innej stosownej metody:

- a) metoda oparta na kolejności chronologicznej składania wniosków (według zasady „kto pierwszy ten lepszy”);
- b) metoda proporcjonalnego podziału wnioskowanych ilości po złożeniu wniosków (za pomocą „metody równoczesnego badania”);
- c) metoda oparta na uwzględnianiu tradycyjnego modelu handlu (metoda „przywozów tradycyjnych lub nowych”).

Sekcja IV

Szczególne regulacje przywozowe w państwach trzecich

Artykuł 172

Certyfikaty dla produktów korzystających ze szczególnych regulacji przywozowych w państwie trzecim

1. W przypadku wywozu produktów, które na mocy umów zawartych przez Wspólnotę zgodnie z art. 300 Traktatu mogą korzystać ze szczególnych regulacji przywozowych w państwach trzecich pod warunkiem przestrzegania określonych warunków, właściwe organy państw członkowskich mogą, na wniosek i po dokonaniu odpowiedniej kontroli, wystawić dokument potwierdzający, iż warunki zostały spełnione.

2. Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu.

Sekcja V

Przepisy szczególne dotyczące żywych roślin

Artykuł 173

Minimalne ceny wywozowe

1. Dla każdego z produktów sektora żywych roślin oznaczonego kodem CN 0601 10 Komisja może co roku, odpowiednio wcześniej przed sezonem handlowym, ustalić jedną minimalną cenę wywozową przy wywozie do państw trzecich lub więcej takich cen.

Wywóz tych produktów jest dozwolony tylko po cenie równej cenie minimalnej zatwierdzonej dla danego produktu lub wyższej od tej ceny.

2. Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania ust. 1, uwzględniając zobowiązania wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 ust. 2 Traktatu.

Sekcja VI

Uszlachetnianie bierne

Artykuł 174

Zawieszenie procedury uszlachetniania biernego

1. Jeżeli występują lub mogą wystąpić zakłócenia na rynku wspólnotowym spowodowane procedurą uszlachetniania biernego, Komisja może na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy zawiesić w całości lub w części stosowanie tej procedury uszlachetniania biernego w odniesieniu do produktów sektorów zbóż, ryżu, wołowiny i cielęciny, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego oraz drobiu. Jeżeli Komisja otrzymuje wniosek od państwa członkowskiego, podejmuje stosowną decyzję w jego sprawie w terminie pięciu dni roboczych od daty jego otrzymania.

Środki takie zostają zgłoszone państwom członkowskim i podlegają natychmiastowemu zastosowaniu.

Środki, co do których Komisja podjęła decyzję zgodnie z akapitem pierwszym, mogą zostać skierowane do Rady przez każde państwo członkowskie w terminie pięciu dni roboczych od dnia, w którym o nich powiadomiono. Rada zbiera się niezwłocznie. Stanowiąc większością kwalifikowaną, może ona zmienić lub uchylić dane środki w terminie miesiąca od dnia, w którym wpłynął do niej wniosek o ich rozpatrzenie.

2. W zakresie niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania WOR rolnych Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 37 ust. 2 Traktatu, może całkowicie lub częściowo zabronić stosowania procedury uszlachetniania biernego w odniesieniu do produktów, o których mowa w ust. 1.

CZĘŚĆ IV

REGUŁY KONKURENCJI

ROZDZIAŁ I

Przepisy mające zastosowanie do przedsiębiorstw

Artykuł 175

Stosowanie art. 81–86 Traktatu

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, art. 81–86 Traktatu oraz przepisy wykonawcze do nich, z zastrzeżeniem przepisów art. 176 niniejszego rozporządzenia, mają zastosowanie do wszystkich porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, o których mowa w art. 81 ust. 1 i art. 82 Traktatu, które odnoszą się do produkcji produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–h), lit. k) i lit. m)–u) oraz w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, lub do handlu nimi.

2. Po zasięgnięciu opinii państw członkowskich i wysłuchaniu zainteresowanych przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw i wszelkich innych osób fizycznych lub prawnych, które uważa za właściwe, Komisja ma wyłączne uprawnienia, z zastrzeżeniem kontroli ze strony Trybunału Sprawiedliwości, do określania w drodze decyzji podlegającej opublikowaniu, które porozumienia, decyzje i praktyki uzgodnionych spełniają warunki określone w ust. 1.

Komisja dokona takiego określenia z własnej inicjatywy lub na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego, albo na wniosek zainteresowanego przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw.

Artykuł 176

Wyjątki

1. Artykułu 81 ust. 1 Traktatu nie stosuje się do tych porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, o których mowa w art. 175 niniejszego rozporządzenia, które stanowią integralną część krajowej organizacji rynku lub są niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 33 Traktatu.

W szczególności, art. 81 ust. 1 Traktatu nie stosuje się do porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych rolników, zrzeszeń rolników, czy też związków takich zrzeszeń należących do jednego państwa członkowskiego, które dotyczą produkcji lub sprzedaży produktów rolnych lub korzystania ze wspólnych urządzeń do przechowywania, obróbki lub przetwarzania produktów rolnych, oraz na podstawie których nie istnieje obowiązek stosowania jednolitych cen, o ile Komisja nie stwierdzi, że skutkiem tego jest wykluczenie konkurencji lub że zagrożona jest realizacja celów określonych w art. 33 Traktatu.

3. Publikacja decyzji, o której mowa w ust. 2 akapit pierwszy, zawiera nazwy zainteresowanych stron i zasadniczą treść decyzji. Treść publikacji uwzględnia uzasadniony interes przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnicy handlowej.

Artykuł 177

Porozumienia i uzgodnione praktyki w sektorze tytoniu

1. Artykuł 81 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania się do porozumień i uzgodnionych praktyk uznanych organizacji międzybranżowych w sektorze tytoniu, mających na celu realizację celów, o których mowa w art. 123 lit. c) niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że:

a) porozumienia i uzgodnione praktyki zostały zgłoszone Komisji;

- b) w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wszystkich wymaganych szczegółowych informacji Komisja nie stwierdziła, że porozumienia lub uzgodnione praktyki są niezgodne ze wspólnotowymi regułami konkurencji.

Porozumienia i uzgodnione praktyki nie mogą zostać wprowadzone przed upływem tego trzymiesięcznego okresu.

2. Porozumienia i uzgodnione praktyki uznaje się za sprzeczne ze wspólnotowymi regułami konkurencji w następujących przypadkach:

- a) mogą one prowadzić do podziału rynków w jakiegokolwiek formie wewnątrz Wspólnoty;
- b) mogą one wpływać na prawidłowe funkcjonowanie organizacji rynku;
- c) mogą one powodować zakłócenia konkurencji, które nie są niezbędne do osiągnięcia celów wspólnej polityki rolnej realizowanych za pomocą środka organizacji międzybranżowej;
- d) wiążą się one z ustalaniem cen lub kwot, nie naruszając środków przedsięwziętych przez organizacje międzybranżowe w zakresie stosowania szczegółowych przepisów wspólnotowych;
- e) mogą one prowadzić do dyskryminacji lub wyeliminowania konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów.

3. Jeżeli po upływie trzymiesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 1 lit. b), Komisja stwierdzi, że warunki stosowania niniejszego rozdziału nie zostały spełnione, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, podejmuje ona decyzję o stosowaniu art. 81 ust. 1 Traktatu do odnośnego porozumienia lub uzgodnionej praktyki.

Decyzji tej nie stosuje się przed datą powiadomienia zainteresowanej organizacji międzybranżowej, chyba że organizacja ta podała nieprawidłowe informacje lub nadużyła zwolnienia określonego w ust. 1.

Artykuł 178

Wiążący charakter porozumień i uzgodnionych praktyk dla podmiotów niebędących członkami organizacji międzybranżowych w sektorze tytoniu

1. Organizacje międzybranżowe w sektorze tytoniu mogą zwrócić się, aby niektóre z ich porozumień lub uzgodnionych praktyk były wiążące przez ograniczony okres w stosunku do osób fizycznych lub grup w odnośnym sektorze gospodarki, niebędących członkami branż handlowych, które reprezentują, na obszarach, na których działają te branże.

Aby rozszerzyć zakres zastosowania swoich przepisów, organizacje międzybranżowe reprezentują co najmniej dwie trzecie odnośnej produkcji lub handlu. W przypadku gdy proponowane rozszerzenie przepisów ma zakres międzyregionalny, organizacje międzybranżowe udowadniają, że posiadają minimalny stopień reprezentatywności w odniesieniu do każdej zorganizowanej branży w każdym regionie, w którym prowadzą działalność.

2. Przepisy, o których rozszerzenie zakresu zastosowania występuje się, obowiązują co najmniej od roku i dotyczą jednego z następujących celów:

- a) znajomości produkcji i rynku;
- b) definicji minimalnych cech;
- c) wykorzystywania metod uprawy zgodnych z ochroną środowiska;
- d) definicji minimalnych norm w zakresie pakowania oraz prezentacji;
- e) stosowania kwalifikowanego materiału siewnego i monitorowania jakości produktu.

3. Rozszerzenie zakresu zastosowania przepisów jest uzależnione od zatwierdzenia przez Komisję.

Artykuł 179

Przepisy wykonawcze odnoszące się do porozumień i uzgodnionych praktyk w sektorze tytoniu

Komisja ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące stosowania art. 177 i 178, w tym przepisy odnoszące się do powiadamiania i publikowania.

ROZDZIAŁ II

Przepisy dotyczące pomocy państwa

Artykuł 180

Stosowanie art. 87, 88 i 89 Traktatu

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, w szczególności z wyjątkiem pomocy państwa, o której mowa w art. 182, do produkcji produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–h), lit. k) i lit. m)–u) oraz w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i do handlu nimi stosuje się art. 87, 88 i 89 Traktatu.

Artykuł 181

Szczegółowe przepisy dotyczące sektora mleka i przetworów mlecznych

Z zastrzeżeniem art. 87 ust. 2 Traktatu pomoc, której wysokość jest ustalona na podstawie ceny lub ilości przetworów mlecznych, jest zabroniona.

Krajowe środki pozwalające na wyrównanie cen przetworów mlecznych są także zabronione.

Artykuł 182

Szczegółowe przepisy krajowe

1. Z zastrzeżeniem uzyskania zezwolenia od Komisji Finlandia i Szwecja mogą przyznawać pomoc dla produkcji i wprowadzania do obrotu mięsa z reniferów i przetworów z tego mięsa (kod CN ex 0208 oraz ex 0210), o ile nie wiąże się to z jakimkolwiek wzrostem tradycyjnych poziomów produkcji.

2. Z zastrzeżeniem uzyskania zezwolenia od Komisji Finlandia może przyznawać pomoc odpowiednio w odniesieniu do pewnych ilości nasion oraz pewnych ilości nasion zbóż produkowanych wyłącznie w Finlandii ze względu na panujące w tym państwie specyficzne warunki klimatyczne.

3. Państwa członkowskie, które zmniejszają kwotę cukru o ponad 50 % kwoty cukru określonej na dzień 20 lutego 2006 r. w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, mogą przyznać tymczasową pomoc państwa w okresie, za który wypłacana jest przejściowa pomoc dla plantatorów buraków zgodnie z tytułem IV rozdział 10f rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Na podstawie wniosku zainteresowanego państwa członkowskiego Komisja decyduje o dostępnej łącznej wielkości pomocy państwa, jaką można przeznaczyć na ten cel.

W przypadku Włoch, o których mowa w pierwszym akapicie, tymczasowa pomoc państwa nie przekracza łącznej kwoty 11 EUR na rok gospodarczy za tonę buraków cukrowych przyznawanej plantatorom buraków cukrowych oraz na transport buraków cukrowych.

Finlandia może przyznać plantatorom buraków cukrowych maksymalną pomoc w wysokości do 350 EUR na hektar na rok gospodarczy.

Zainteresowane państwa członkowskie informują Komisję w terminie 30 dni od zakończenia każdego roku gospodarczego o wysokość pomocy państwa faktycznie przyznanej w danym roku gospodarczym.

4. Nie naruszając stosowania art. 88 ust. 1 i art. 88 ust. 3 zdanie pierwsze Traktatu, do dnia 31 grudnia 2010 r. Niemcy mogą przyznawać pomoc w ramach niemieckiego monopolu alkoholowego w odniesieniu do produktów wprowadzonych przez monopol do obrotu, po dalszym przetworzeniu, jako alkohol etylowy pochodzenia rolniczego wymieniony w załączniku I do Traktatu. Całkowita wysokość tej pomocy nie przekracza 110 mln EUR rocznie.

Każdego roku do dnia 30 czerwca Niemcy składają Komisji sprawozdanie na temat funkcjonowania systemu.

CZĘŚĆ V

SZCZEGÓŁOWE PRZEPISY DOTYCZĄCE POSZCZEGÓLNYCH SEKTORÓW

Artykuł 183

Opłata na rzecz działań promocyjnych w sektorze mleka i przetworów mlecznych

Bez uszczerbku dla stosowania art. 87, 88 i 89 Traktatu określonego w art. 180 niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie może nałożyć na swoich producentów mleka opłatę na rzecz działań promocyjnych w odniesieniu do wprowadzanych na rynek ilości mleka lub jego ekwiwalentu, aby sfinansować działania promujące spożycie mleka we Wspólnocie, rozwijanie rynków mleka i przetworów mlecznych oraz podnoszenie jakości.

Artykuł 184

Sprawozdawczość dotycząca niektórych sektorów

Komisja przedstawia sprawozdanie:

1) Radzie do dnia 30 września 2008 r. – dotyczące sektora suszu paszowego, na podstawie oceny przepisów zawartych w niniejszym rozporządzeniu, omawiające w szczególności rozwój obszarów produkcji roślin strączkowych oraz

innych pasz zielonych, produkcję suszu paszowego oraz osiągniętych oszczędności w wykorzystaniu paliw kopalnych. W razie potrzeby sprawozdaniu towarzyszą odpowiednie wnioski;

2) Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, co trzy lata i po raz pierwszy do dnia 31 grudnia 2010 r., dotyczące wprowadzenia w życie środków dotyczących sektora pszczelarstwa określonych w części II tytuł I rozdział IV sekcja IV;

3) Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 31 grudnia 2009 r. – dotyczące zastosowania odstępstw określonych w art. 182 ust. 4 w odniesieniu do niemieckiego monopolu alkoholowego wraz z oceną pomocy przyznanej w ramach tego monopolu oraz z właściwymi wnioskami.

Artykuł 185

Rejestracja umów w sektorze chmielu

1. Wszystkie umowy dostawy chmielu wyprodukowanego we Wspólnocie zawarte między producentem lub organizacją producentów z jednej strony a kupującym z drugiej strony są

rejestrowane przez organy wyznaczone do tego celu przez każde zainteresowane państwo członkowskie będące producentem.

2. Umowy dotyczące dostawy określonych ilości po umówionych cenach, odnoszące się do okresu obejmującego jeden lub więcej zbiorów i zawarte przed dniem 1 sierpnia w roku pierwszych zbiorów, uważa się za „umowy zawarte z wyprzedzeniem”. Umowy te podlegają osobnej rejestracji.

3. Dane, na których podstawie dokonuje się rejestracji, mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia.

4. Komisja ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące rejestracji umów dostaw chmielu.

Artykuł 186

Zakłócenia dotyczące cen na rynku wewnętrznym

W następujących sytuacjach Komisja może przedsięwziąć konieczne środki, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że sytuacje te utrzymają się, prowadząc do zakłócenia rynków lub grożąc ich zakłóceniem:

- a) w odniesieniu do produktów sektora cukru, chmielu, wołowiny i cielęciny oraz mięsa baraniego i koziego, jeżeli ceny dowolnego z produktów tych sektorów znacząco wzrosną lub spadną na rynku wspólnotowym;
- b) w odniesieniu do produktów sektora wieprzowiny, jaj i drobiu oraz w odniesieniu do oliwy z oliwek, jeżeli ceny dowolnego z tych produktów na rynku wspólnotowym znacząco wzrosną.

Artykuł 187

Zakłócenia spowodowane notowaniami lub cenami na rynku światowym

Jeżeli w odniesieniu do produktów sektora zbóż, ryżu, cukru oraz mleka i przetworów mlecznych notowania lub ceny na rynku światowym co najmniej jednego z tych produktów osiągną poziom, który zakłóca lub grozi zakłóceniem podaży na rynku wspólnotowym i sytuacja ta prawdopodobnie utrzyma się lub będzie się pogarszać, Komisja może przedsięwziąć konieczne środki w odniesieniu do danego sektora. Komisja może w szczególności w całości lub części zawiesić należności celne przywozowe w odniesieniu do pewnych ilości.

Artykuł 188

Warunki dotyczące środków stosowanych w przypadkach zakłóceń i przepisy wykonawcze

1. Środki określone w art. 186 i 187 mogą zostać przyjęte:

- a) pod warunkiem że inne środki dostępne na mocy niniejszego rozporządzenia wydają się niewystarczające;

- b) uwzględniając zobowiązania wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 ust. 2 Traktatu.

2. Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania art. 186 i 187.

Artykuł 189

Przekazywanie informacji w sektorze alkoholu etylowego

1. W odniesieniu do produktów sektora alkoholu etylowego państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje:

- a) produkcja alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego wyrażona w hektolitrach czystego alkoholu, w podziale według produktu wykorzystanego do produkcji alkoholu;
- b) ilość zbytego alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego, podana w hektolitrach czystego alkoholu, w podziale według sektora docelowego;
- c) zapasy alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego dostępne w państwie członkowskim na koniec poprzedniego roku;
- d) przewidywana produkcja w roku bieżącym.

Komisja przyjmuje przepisy dotyczące przekazywania tych informacji, a w szczególności częstotliwości przekazywania informacji i określa sektory docelowe.

2. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, i wszelkich innych dostępnych informacji Komisja bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 188 ust. 1, opracowuje wspólnotowy bilans obrotu alkoholem etylowym pochodzenia rolniczego za rok poprzedni i szacunkowy bilans za rok bieżący.

Bilans wspólnotowy zawiera również informacje na temat alkoholu etylowego pochodzenia pozarolniczego. Komisja ustanawia dokładną zawartość i metody zbierania takich informacji.

Do celów niniejszego ustępu „alkohol etylowy pochodzenia pozarolniczego” oznacza produkty oznaczone kodami CN 2207, 2208 90 91 i 2208 90 99, które nie są otrzymywane z określonego produktu rolnego wymienionego w załączniku I do Traktatu.

3. Komisja zgłasza państwom członkowskim bilanse, o których mowa w ust. 2.

CZĘŚĆ VI PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 190

Przepisy finansowe

Do wydatków poniesionych przez państwa członkowskie w związku z realizacją zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia stosuje się rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 oraz przepisy przyjęte w celu jego wykonania.

Artykuł 191

Sytuacje nadzwyczajne

Komisja przyjmuje środki, które są konieczne i uzasadnione w sytuacji nadzwyczajnej w celu rozwiązania szczególnych problemów praktycznych.

Środki te mogą stanowić odstępstwo od przepisów niniejszego rozporządzenia, ale jedynie w takim zakresie i przez taki okres, jakie są niezbędne.

Artykuł 192

Wymiana informacji między państwami członkowskimi i Komisją

1. Państwa członkowskie i Komisja przekazują sobie wzajemnie informacje niezbędne do stosowania niniejszego rozporządzenia lub monitorowania rynku i analizy rynkowej oraz do wypełnienia międzynarodowych zobowiązań dotyczących produktów, o których mowa w art. 1.

2. Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy w celu określenia, jakie informacje są niezbędne do stosowania ust. 1, jak również w celu określenia ich formy, treści, terminów oraz uzgodnień w zakresie przekazywania lub udostępniania informacji i dokumentów.

Artykuł 193

Klauzula dotycząca przypadków obchodzenia prawa

Nie naruszając żadnych szczegółowych przepisów, osobom fizycznym ani prawnym nie przyznaje się żadnych korzyści wynikających z niniejszego rozporządzenia, jeżeli stwierdzono, że osoby te sztucznie stworzyły warunki wymagane do uzyskania takich korzyści, co stoi w sprzeczności z celami niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 194

Kontrole oraz środki i sankcje administracyjne oraz sprawozdania z nimi związane

Komisja określa:

- przepisy dotyczące kontroli administracyjnych i na miejscu prowadzonych przez państwa członkowskie w odniesieniu do przestrzegania obowiązków wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia;
- system stosowania środków i sankcji administracyjnych w przypadku stwierdzenia nieprzestrzegania jakichkolwiek obowiązków wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia;
- przepisy dotyczące odzyskiwania nienależnych płatności przyznanych w wyniku stosowania niniejszego rozporządzenia;
- przepisy dotyczące składania sprawozdań z przeprowadzonych kontroli i ich wyników.

Sankcje administracyjne, o których mowa w lit. b), są zróżnicowane zgodnie z powagą, zakresem, czasem trwania i powtarzalnością stwierdzonych przypadków nieprzestrzegania zobowiązań.

CZĘŚĆ VII PRZEPISY WYKONAWCZE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

ROZDZIAŁ I

Przepisy wykonawcze

Artykuł 195

Komitet

1. Komisję wspiera Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych (zwany dalej „komitetem”).

2. W razie odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres wskazany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

Artykuł 196

Organizacja komitetu

Przygotowując posiedzenia komitetu, o którym mowa w art. 195, należy uwzględnić w szczególności zakres odpowiedzialności tego organu, charakter rozpatrywanych zagadnień i potrzebę wykorzystania stosownej wiedzy fachowej.

ROZDZIAŁ II

Przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 197

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1493/1999

Skreśla się art. 74–76 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Artykuł 198

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 2200/96

Skreśla się art. 46 i 47 rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

Artykuł 199

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 2201/96

Skreśla się art. 29 i 30 rozporządzenia (WE) nr 2201/96.

Artykuł 200

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1184/2006

W rozporządzeniu (WE) nr 1184/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Rozporządzenie Rady (WE) nr 1184/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. dotyczące stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu niektórymi produktami rolnymi”;

- 2) artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady dotyczące stosowania artykułów 81–86 oraz niektórych postanowień art. 88 Traktatu, które odnoszą się do produkcji produktów wyszczególnionych w załączniku I do Traktatu lub handlu nimi z wyjątkiem produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–h), lit. k) i lit. m)–u) i w art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 (*).

Artykuł 1a

Artykuły 81–86 Traktatu, jak również przepisy ustanowione w celu ich wykonania, z zastrzeżeniem przepisów art. 2 niniejszego rozporządzenia, mają zastosowanie do wszystkich porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, o których mowa w art. 81 ust. 1 i art. 82 Traktatu, jakie odnoszą się do produkcji produktów, o których mowa w art. 1, lub handlu nimi.

(*) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1.”;

- 3) artykuł 2 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie

„1. Artykuł 81 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania do tych porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych,

o których mowa w art. 1a niniejszego rozporządzenia, które stanowią integralną część krajowej organizacji rynku lub są niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 33 Traktatu.”;

- 4) artykuł 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Przepisy art. 88 ust. 1 i art. 88 ust. 3 zdanie pierwsze Traktatu mają zastosowanie do pomocy przyznanej na produkcję produktów, o których mowa w art. 1, i handel tymi produktami.”.

Artykuł 201

Uchylenie

1. Z zastrzeżeniem ust. 3 uchyla się następujące rozporządzenia:

- a) rozporządzenia (EWG) nr 234/68, (EWG) nr 827/68, (EWG) nr 2517/69, (EWG) nr 2728/75, (EWG) nr 1055/77, (EWG) nr 2931/79, (EWG) nr 1358/80, (EWG) nr 3730/87, (EWG) nr 4088/87, (EWG) nr 404/93, (WE) nr 670/2003 i (WE) nr 797/2004 – z dniem 1 stycznia 2008 r.;
- b) rozporządzenia (EWG) nr 707/76, (WE) nr 1786/2003, (WE) nr 1788/2003 oraz (WE) nr 1544/2006 – z dniem 1 kwietnia 2008 r.;
- c) rozporządzenia (EWG) nr 315/68, (EWG) nr 316/68, (EWG) nr 2729/75, (EWG) nr 2759/75, (EWG) nr 2763/75, (EWG) nr 2771/75, (EWG) nr 2777/75, (EWG) nr 2782/75, (EWG) nr 1898/87, (EWG) nr 1906/90, (EWG) nr 2204/90, (EWG) nr 2075/92, (EWG) nr 2077/92, (EWG) nr 2991/94, (WE) nr 2597/97, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1255/1999, (WE) nr 2250/1999, (WE) nr 1673/2000, (WE) nr 2529/2001, (WE) nr 1784/2003, (WE) nr 865/2004 oraz (WE) nr 1947/2005, (WE) nr 1952/2005 i (WE) nr 1028/2006 – z dniem 1 lipca 2008 r.;
- d) rozporządzenie (WE) nr 1785/2003 z dniem 1 września 2008 r.;
- e) rozporządzenie (WE) nr 318/2006 z dniem 1 października 2008 r.;
- f) rozporządzenia (EWG) nr 3220/84, (EWG) nr 386/90, (EWG) nr 1186/90, (EWG) nr 2137/92 i (WE) 1183/2006 – z dniem 1 stycznia 2009 r.

2. Decyzję 74/583/EWG uchyla się z dniem 1 stycznia 2008 r.

3. Uchylenie rozporządzeń, o których mowa w ust. 1, pozostaje bez uszczerbku dla:

- a) obowiązywania aktów wspólnotowych przyjętych na podstawie tych rozporządzeń; oraz
- b) ważności zmian wprowadzonych na mocy tych rozporządzeń do innych aktów prawa wspólnotowego, które nie zostały uchylone niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 202

Interpretacja odesłań

Odesłania do przepisów i rozporządzeń, które zmieniono lub uchylono na mocy art. 197–201, traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i interpretuje zgodnie z tabelami korelacji zamieszczonymi w załączniku XXII.

Artykuł 203

Przepisy przejściowe

Komisja może przyjąć środki konieczne do ułatwienia przejścia od przepisów określonych w rozporządzeniach, które zmieniono lub uchylono na mocy art. 197–201, do przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 204

Wejście w życie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 22 października 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie jednak stosuje się:

- a) od dnia 1 lipca 2008 r. w odniesieniu do sektorów zbóż, nasion, chmielu, oliwek stołowych i oliwy z oliwek, lnu i konopi, surowca tytoniowego, wołowiny i cielęciny, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego, jaj i drobiu;
- b) od dnia 1 września 2008 r. w odniesieniu do sektora ryżu;
- c) od dnia 1 października 2008 r. w odniesieniu do sektora cukru, z wyjątkiem art. 59, który stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.;
- d) od dnia 1 kwietnia 2008 r. w odniesieniu do sektorów suszu paszowego i jedwabników;
- e) od dnia 1 sierpnia 2008 r. w odniesieniu do sektora wina, jak również art. 197;
- f) od dnia 1 lipca 2008 r. w odniesieniu do sektora mleka i przetworów mlecznych, z wyjątkiem przepisów zawartych w części II tytuł I rozdział III;
- g) od dnia 1 kwietnia 2008 r. w odniesieniu do systemu ograniczania produkcji mleka ustanowionego w części II tytuł I rozdział III;
- h) od dnia 1 stycznia 2009 r. w odniesieniu do wspólnotowej skali klasyfikacji tusz, o której mowa w art. 42 ust. 1;

Artykuły 27, 39 i 172 mają zastosowanie się od dnia 1 stycznia 2008 r., a art. 149–152 od dnia 1 lipca 2008 r. w odniesieniu do wszystkich stosownych produktów.

3. W odniesieniu do sektora cukru stosuje się przepisy części II tytuł I do końca roku gospodarczego 2014/2015 dla cukru.
4. Przepisy dotyczące systemu ograniczania produkcji mleka ustanowionego w części II tytuł I rozdział III stosuje się, zgodnie z art. 66, do dnia 31 marca 2015 r.

W imieniu Rady

J. SILVA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ PRODUKTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 1

Część I: Zboża

W odniesieniu do zbóż niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) 0709 90 60	Kukurydza cukrowa, świeża lub schłodzona
0712 90 19	Kukurydza cukrowa suszona, cała, cięta w kawałki, w plasterkach, łamana lub w proszku, ale dalej nieprzetworzona, inna niż hybrydy do siewu
1001 90 91	Nasiona pszenicy zwyczajnej i meslin
1001 90 99	Orkisz, pszenica zwyczajna i meslin, inne niż do siewu
1002 00 00	Żyto
1003 00	Jęczmień
1004 00	Owies zwyczajny
1005 10 90	Kukurydza (nasiona), inna niż hybrydy
1005 90 00	Kukurydza, inna niż nasiona
1007 00 90	Ziarno sorgo, inne niż hybrydy do siewu
1008	Nasiona gryki, prosa i mozgi kanaryjskiej; pozostałe zboża
b) 1001 10	Pszenica durum
c) 1101 00 00	Mąka pszenna lub z meslin
1102 10 00	Mąka żytnia
1103 11	Kasze i mączki z pszenicy
1107	Słód, nawet palony
d) 0714	Maniok, maranta, salep, topinambur, słodkie ziemniaki i podobne korzenie i bulwy o dużej zawartości skrobi lub inuliny, świeże, schłodzone, zamrożone lub suszone, nawet w plastrach lub w postaci granulek; rdzeń sagowca
ex 1102	Mąki ze zbóż, innych niż pszenica lub meslin:
1102 20	– Mąka kukurydziana
1102 90	– Pozostałe:
1102 90 10	– – Mąka jęczmienna
1102 90 30	– – Mąka owsiana
1102 90 90	– – Pozostałe
ex 1103	Kasze, mączki i granulki, zbożowe, z wyjątkiem kasz i mączek z pszenicy (podpozycja 1103 11), kasz i mączek z ryżu (podpozycja 1103 19 50) oraz granulek z ryżu (podpozycja 1103 20 50)
ex 1104	Ziarna zbóż obrobione w inny sposób (na przykład łuszczone, miażdżone, płatkowane, perełkowane, krojone lub śrutowane), z wyjątkiem ryżu objętego pozycją 1006 i ryżu płatkowanego objętego pozycją 1104 19 91; zarodki zbóż całe, miażdżone, płatkowane lub mielone
1106 20	Mąka, mączka i proszek z sago lub z korzeni lub bulw objętych pozycją 0714
ex 1108	Skrobie; inulina:
	– Skrobie:
1108 11 00	– – Skrobia pszenna
1108 12 00	– – Skrobia kukurydziana
1108 13 00	– – Skrobia ziemniaczana
1108 14 00	– – Skrobia z manioku (cassava)

Kod CN	Opis
ex 1108 19	-- Pozostałe skrobie
1108 19 90	--- Pozostałe
1109 00 00	Gluten pszenny, nawet suszony
1702	Pozostałe cukry, włącznie z chemicznie czystymi: laktozą, maltozą, glukozą i fruktozą, w postaci stałej; syropy cukrowe nie zawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących; miód sztuczny, nawet zmieszany z miodem naturalnym; karmel:
ex 1702 30	- Glukoza i syrop glukozowy, niezawierające fruktozy lub zawierające w stanie suchym mniej niż 20 % masy fruktozy: -- Pozostałe: --- Pozostałe:
1702 30 91	---- W postaci białego, krystalicznego proszku, nawet aglomerowanego
1702 30 99	---- Pozostałe
ex 1702 40	- Glukoza i syrop glukozowy, zawierające w stanie suchym co najmniej 20 % masy, ale mniej niż 50 % masy fruktozy, z wyłączeniem cukru inwertowanego:
1702 40 90	-- Pozostałe
ex 1702 90	- Pozostałe, włącznie z cukrem inwertowanym i innymi cukrami oraz mieszankami syropów cukrowych, zawierającymi w stanie suchym 50 % masy fruktozy: -- Maltodekstryna i syrop maltodekstrynowy -- Karmel: --- Pozostałe:
1702 90 75	---- W postaci proszku, nawet aglomerowanego
1702 90 79	---- Pozostałe
2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
ex 2106 90	- Pozostałe -- Aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe --- Pozostałe
2106 90 55	---- Syrop glukozowy i z maltodekstryny
ex 2302	Otręby, śruta i inne pozostałości odsiewu, przemiału lub innej obróbki zbóż, nawet granulowane
ex 2303	Pozostałości z produkcji skrobi i podobne pozostałości, wysłodki buraczane, wycłoczyny z trzciny cukrowej i pozostałe odpady z produkcji cukru, pozostałości i odpady browarnicze i gorzelniane, nawet w postaci granulek: 2303 10 - Pozostałości z produkcji skrobi i podobne pozostałości 2303 30 00 - Pozostałości i odpady browarnicze i gorzelniane
ex 2306	Makuchy i inne pozostałości stałe, nawet mielone lub w postaci granulek, pozostałe z ekstrakcji tłuszczów lub olejów roślinnych, inne niż te objęte pozycją 2304 lub 2305: - Pozostałe -- Z zarodków kukurydzy
2306 90 05	
ex 2308	Materiały roślinne i odpady roślinne, pozostałości roślinne i produkty uboczne, nawet w postaci granulek, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone: 2308 00 40 - Żołądźcie i kasztany; wycłoczyny z jabłek i z owoców innych niż winogrona 2309 Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt: ex 2309 10 - Karma dla psów lub kotów, pakowana do sprzedaży detalicznej: 2309 10 11 --- zawierająca skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop maltodekstrynowy, objęte podpozycjami 1702 30 51 do 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 oraz 2106 90 55, lub produkty mleczne ⁽¹⁾ , z wyjątkiem preparatów i karm zawierających co najmniej 50 % masy produktów mlecznych 2309 10 13 2309 10 31 2309 10 33 2309 10 51 2309 10 53

Kod CN	Opis
ex 2309 90	Pozostałe:
2309 90 20	-- Produkty, o których mowa w uwadze dodatkowej 5 do działu 23 nomenklatury scalonej
	-- Pozostałe, włącznie z przedmieszkami:
2309 90 31	--- Pozostałe, zawierające skrobię, glukozę, syrop glukozowy, syrop maltodekstrynowy objęte podpozycjami 1702 30 51 do 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 oraz 2106 90 55 lub produkty mleczne ⁽¹⁾ , z wyjątkiem preparatów i karm zawierających co najmniej 50 % masy produktów mlecznych
2309 90 33	
2309 90 41	
2309 90 43	
2309 90 51	
2309 90 53	

⁽¹⁾ Do celów tej podpozycji „przetwory mleczne” oznaczają produkty objęte pozycjami 0401 do 0406, jak również podpozycjami 1702 11, 1702 19 i 2106 90 51.

Część II: Ryż

W odniesieniu do ryżu niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) 1006 10 21 do 1006 10 98	Ryż niełuskany, inny niż do siewu
1006 20	Ryż łuskany (brązowy)
1006 30	Ryż częściowo lub całkowicie bielony, nawet polerowany lub glazurowany
b) 1006 40 00	Ryż łamany
c) 1102 90 50	Mąka ryżowa
1103 19 50	Kasze i mączka z ryżu
1103 20 50	Granulki z ryżu
1104 19 91	Ryż płatkowany
ex 1104 19 99	Pozostałe
1108 19 10	Skrobia z ryżu

Część III: Cukier

W odniesieniu do cukru niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) 1212 91	Burak cukrowy
1212 99 20	Trzcina cukrowa
(b) 1701	Cukier trzcinowy lub buraczany i chemicznie czysta sacharoza, w postaci stałej
(c) 1702 20	Cukier klonowy i syrop klonowy
1702 60 95 i 1702 90 99	Pozostałe cukry w postaci stałej i syropy cukrowe niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących, z wyłączeniem laktozy, glukozy, maltodekstryny i izoglukozy
1702 90 60	Miód sztuczny, nawet zmieszany z miodem naturalnym
1702 90 71	Karmel zawierający w substancji suchej 50 % masy sacharozy lub więcej
2106 90 59	Aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe, inne niż syropy izoglukozowe, laktozowe, glukozowe lub z maltodekstryny
d) 1702 30 10	Izoglukozę
1702 40 10	
1702 60 10	
1702 90 30	

	Kod CN	Opis
e)	1702 60 80 1702 90 80	Syrop inulinowy
f)	1703	Melasy powstałe z ekstrakcji lub rafinacji cukru
g)	2106 90 30	Aromatyzowane lub barwione syropy izoglukozowe
h)	2303 20	Wysłodki buraczane, wyłoczyny z trzciny cukrowej i pozostałe odpady z produkcji cukru

Część IV: Susz paszowy

W odniesieniu do suszu paszowego niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

	Kod CN	Opis
a)	ex 1214 10 00	-- Mączka i granulaty z lucerny, sztucznie suszone
		-- Mączka i granulki, z lucerny, inaczej suszone i mielone
	ex 1214 90 90	-- Lucerna, esparceta, koniczyna, łubin, wyka i podobne produkty paszowe sztucznie suszone, z wyjątkiem siana i kapusty pastewnej oraz produktów zawierających siano
		-- Lucerna, esparceta, koniczyna, łubin, wyka, nostrzyk, groszek zwyczajny i komonica, inaczej suszone i mielone
b)	ex 2309 90 99	-- Koncentraty białkowe otrzymywane z soku z lucerny i z soku z trawy
		-- Produkty w proszku otrzymywane wyłącznie z pozostałości stałych i z soku powstających przy wytwarzaniu powyższych koncentratów

Część V: Nasiona

W odniesieniu do nasion niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

	Kod CN	Opis
	0712 90 11	Hybrydy kukurydzy cukrowej: – do siewu
	0713 10 10	Groch (<i>Pisum sativum</i>): – do siewu
ex	0713 20 00	Ciecierzycza (cieciorka): – do siewu
ex	0713 31 00	Fasola z gatunku <i>Vigna mungo</i> (L.) Hepper lub <i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek: – do siewu
ex	0713 32 00	Fasolka czerwona mała (Adzuki) (<i>Phaseolus</i> lub <i>Vigna angularis</i>): – do siewu
	0713 33 10	Fasola, włącznie z białą groszkową (<i>Phaseolus vulgaris</i>): – do siewu
ex	0713 39 00	Pozostałe fasole – do siewu
ex	0713 40 00	Soczewica: – do siewu
ex	0713 50 00	Bób (<i>Vicia faba</i> var. <i>major</i>) i bobik (<i>Vicia faba</i> var. <i>equina</i> , <i>Vicia faba</i> var. <i>minor</i>): – do siewu

Kod CN	Opis
ex 0713 90 00	Pozostałe suszone warzywa strączkowe: – do siewu
1001 90 10	Orkisz: – do siewu
ex 1005 10	Kukurydza, nasiona, hybrydy
1006 10 10	Ryż niełuskany – do siewu
1007 00 10	Hybrydy ziarna sorgo: – do siewu
1201 00 10	Nasiona soi, nawet łamane: – do siewu
1202 10 10	Orzeszki ziemne nieprażone ani niepoddane w inny sposób obróbce cieplnej, w łupinkach: – do siewu
1204 00 10	Nasiona lnu, nawet łamane: – do siewu
1205 10 10 i ex 1205 90 00	Nasiona rzepaku lub rzepiku, nawet łamane, do siewu – Pozostałe
1206 00 10	Nasiona słonecznika, nawet łamane: – do siewu
ex 1207	Pozostałe nasiona i owoce oleiste, nawet łamane: – do siewu
1209	Nasiona, owoce i zarodniki, w rodzaju stosowanych: – do siewu

Część VI: Chmiel

1. W odniesieniu do chmielu niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
1210	Szyszki chmielowe, świeże lub suszone, nawet mielone, sproszkowane lub w formie granulatów; lupulina

2. Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące wprowadzania do obrotu i wymiany handlowej z państwami trzecimi stosuje się także do następujących produktów:

Kod CN	Opis
1302 13 00	Soki i ekstrakty roślinne z chmielu

Część VII: Oliwa z oliwek i oliwki stołowe

W odniesieniu do oliwy z oliwek i oliwek stołowych niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) 1509	Oliwa i jej frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
1510 00	Pozostałe oleje i ich frakcje, otrzymywane wyłącznie z oliwek, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, włącznie z mieszaninami tych olejów lub ich frakcji z olejami lub frakcjami objętymi pozycją 1509

Kod CN	Opis
b) 0709 90 31	Oliwki świeże lub schłodzone do celów innych niż produkcja oliwy
0709 90 39	Pozostałe oliwki świeże lub schłodzone
0710 80 10	Oliwki (niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie), zamrożone
0711 20	Oliwki zakonserwowane tymczasowo (na przykład w gazowym ditlenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia
ex 0712 90 90	Oliwki suszone, całe, cięte w kawałki, w plasterkach, łamane lub w proszku, ale dalej nieprzetworzone
2001 90 65	Oliwki, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym
ex 2004 90 30	Oliwki, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożone
2005 70	Oliwki, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone
c) 1522 00 31	Pozostałości powstałe przy obróbce substancji tłuszczowych lub wosków zwierzęcych lub roślinnych, zawierające olej o właściwościach oliwy
1522 00 39	
2306 90 11	Makuchy i inne pozostałości stałe z ekstrakcji oliwy
2306 90 19	

Część VIII: Len i konopie uprawiane na włókno

W odniesieniu do lnu i konopi uprawianych na włókno niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
5301	Len, surowy lub przerobione, ale nieprzędzony; odpady i pakuły lnu (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)
5302	Konopie siewne (<i>Cannabis sativa</i> L.), surowe lub przerobione, ale nieprzędzone; odpady i pakuły konopi siewnych (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)

Część IX: Owoce i warzywa

W odniesieniu do owoców i warzyw niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
0702 00 00	Pomidory, świeże lub schłodzone
0703	Cebula, szalotka, czosnek, pory oraz pozostałe warzywa cebulowe, świeże lub schłodzone
0704	Kapusty, kalafior, kalarepa, jarmuż i podobne jadalne warzywa kapustne, świeże lub schłodzone
0705	Sałata (<i>Lactuca sativa</i>) i cykoria (<i>Cichorium</i> spp.), świeże lub schłodzone
0706	Marchew, rzepa, buraki sałatkowe, salsefia, selery, rzodkiewki i podobne korzenie jadalne, świeże lub schłodzone
0707 00	Ogórki i korniszony, świeże lub schłodzone
0708	Warzywa strączkowe, łuskane lub niełuskane, świeże lub schłodzone
ex 0709	Pozostałe warzywa, świeże lub schłodzone, z wyłączeniem warzyw objętych podpozycjami 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 90 31, 0709 90 39 i 0709 90 60
ex 0802	Pozostałe orzechy, świeże lub suszone, nawet łuskane lub obrane, z wyłączeniem orzechów areca (lub betel) i cola objętych podpozycją 0802 90 20
0803 00 11	Plantany świeże
ex 0803 00 90	Plantany suszone

Kod CN	Opis
0804 20 10	Figi, świeże
0804 30 00	Ananasy
0804 40 00	Awokado
0804 50 00	Guawa, mango i smaczelina
0805	Owoce cytrusowe, świeże lub suszone
0806 10 10	Winogrona stołowe, świeże
0807	Melony (włącznie z arbuzami) i papaje, świeże
0808	Jabłka, gruszki i pigwy, świeże
0809	Morele, wiśnie i czereśnie, brzoskwinie (włącznie z nektarynami), śliwki i owoce tarniny, świeże
0810	Pozostałe owoce, świeże
0813 50 31	Mieszanki wyłącznie orzechów suszonych objętych pozycjami 0801 i 0802
0813 50 39	
0910 20	Szafran
ex 0910 99	Tymianek, świeży lub schłodzony
ex 1211 90 85	Bazylija, melisa, mięta, <i>origanum vulgare</i> (lebiodka pospolita/dziki majeranek), rozmaryn, szałwia, świeże lub schłodzone
1212 99 30	Chleb świętojański

Część X: Przetwory owocowe i warzywne

W odniesieniu do przetworów owocowych i warzywnych niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) ex 0710	Warzywa (niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie), zamrożone, z wyłączeniem kukurydzy cukrowej objętej podpozycją 0710 40 00, oliwek objętych podpozycją 0710 80 10 i owoców z rodzaju <i>Capsicum</i> lub z rodzaju <i>Pimenta</i> objętych podpozycją 0710 80 59
ex 0711	Warzywa zakonserwowane tymczasowo (na przykład w gazowym ditenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia, z wyłączeniem oliwek objętych podpozycją 0711 20, owoców z rodzaju <i>Capsicum</i> lub z rodzaju <i>Pimenta</i> objętych podpozycją 0711 90 10 i kukurydzy cukrowej objętej podpozycją 0711 90 30
ex 0712	Warzywa suszone, całe, cięte w kawałki, w plasterkach, łamane lub w proszku, ale dalej nieprzetworzone, z wyłączeniem ziemniaków sztucznie suszonych i nienadających się do spożycia przez ludzi, objętych podpozycją ex 0712 90 05, kukurydzy cukrowej objętej podpozycjami ex 0712 90 11 i 0712 90 19 oraz oliwek objętych podpozycją ex 0712 90 90
0804 20 90	Figi suszone
0806 20	Winogrona suszone
ex 0811	Owoce i orzechy, niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie, zamrożone, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, z wyłączeniem bananów mrożonych objętych podpozycją ex 0811 90 95
ex 0812	Owoce i orzechy zakonserwowane tymczasowo (na przykład gazowym ditenkiem siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia, z wyłączeniem bananów objętych podpozycją ex 0812 90 98
ex 0813	Owoce suszone, inne niż te objęte pozycjami 0801 do 0806; mieszanki orzechów lub owoców suszonych objętych niniejszym działem, z wyłączeniem mieszanek wyłącznie orzechów objętych podpozycjami 0813 50 31 i 0813 50 39
0814 00 00	Skórki owoców cytrusowych lub melonów (włącznie z arbuzami), świeże, zamrożone, suszone lub zakonserwowane tymczasowo w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących
0904 20 10	Słodka papryka, nierozgniatana ani niemielona

Kod CN	Opis
b) ex 0811	Owoce i orzechy, niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie, zamrożone, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego
ex 1302 20	Substancje pektynowe, pektyniany i pektany
ex 2001	<p>Warzywa, owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym, z wyłączeniem:</p> <ul style="list-style-type: none"> — owoców z rodzaju <i>Capsicum</i>, innych niż słodka papryka lub pieprz angielski objętych podpozycją 2001 90 20 — kukurydzy cukrowej (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) objętej podpozycją 2001 90 30 — ignamów, słodkich ziemniaków i podobnych jadalnych części roślin, zawierających 5 % masy skrobi lub więcej objętych podpozycją 2001 90 40 — rdzeni palmowych objętych podpozycją 2001 90 60 — oliwek objętych podpozycją 2001 90 65 — liści winorośli, kiełków chmielu i podobnych jadalnych części roślin objętych podpozycją ex 2001 90 99
2002	Pomidory przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym
2003	Grzyby i trufle, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym
ex 2004	<p>Pozostałe warzywa, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006, z wyłączeniem kukurydzy cukrowej (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) objętej podpozycją ex 2004 90 10, oliwek objętych podpozycją ex 2004 90 30 i ziemniaków przetworzonych lub zakonserwowanych w postaci mąki, mączki lub płatków objętych podpozycją 2004 10 91</p>
ex 2005	<p>Pozostałe warzywa, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006, z wyłączeniem oliwek objętych podpozycją 2005 70, kukurydzy cukrowej (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) objętej podpozycją 2005 80 00 i owoców z rodzaju <i>Capsicum</i>, innych niż słodka papryka i pieprz angielski objętych podpozycją 2005 99 10 i ziemniaków przetworzonych lub zakonserwowanych w postaci mąki, mączki lub płatków objętych podpozycją 2005 20 10</p>
ex 2006 00	<p>Warzywa, orzechy, skórki z owoców i pozostałe części roślin, zakonserwowane cukrem (odsączone, lukrowane lub kandyzowane), z wyłączeniem bananów zakonserwowanych cukrem objętych pozycjami ex 2006 00 38 i ex 2006 00 99</p>
ex 2007	<p>Dżemy, galaretki owocowe, marmolady, przeciery i pasty owocowe lub orzechowe, otrzymane przez gotowanie, nawet zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, z wyłączeniem:</p> <ul style="list-style-type: none"> — przetworów homogenizowanych z bananów objętych podpozycją ex 2007 10 — dżemów, galaretek, marmolad, przecierów i past z bananów objętych podpozycjami ex 2007 99 39, ex 2007 99 57 i ex 2007 99 98
ex 2008	<p>Owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, inaczej przetworzone lub zakonserwowane, nawet zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, lub alkoholu, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, z wyłączeniem:</p> <ul style="list-style-type: none"> — masła orzechowego objętego podpozycją 2008 11 10 — rdzeni palmowych objętych podpozycją 2008 91 00 — kukurydzy objętej podpozycją 2008 99 85 — ignamów, słodkich ziemniaków i podobnych jadalnych części roślin, zawierających 5 % masy skrobi lub więcej objętych podpozycją 2008 99 91 — liści winorośli, kiełków chmielu i podobnych jadalnych części roślin objętych podpozycją ex 2008 99 99 — mieszanek bananów inaczej przetworzonych lub zakonserwowanych objętych podpozycjami ex 2008 92 59, ex 2008 92 78, ex 2008 92 93 i ex 2008 92 98 — bananów inaczej przetworzonych lub zakonserwowanych objętych podpozycjami ex 2008 99 49, ex 2008 99 67 i ex 2008 99 99
ex 2009	<p>Soki owocowe (z wyłączeniem soku winogronowego i moszczu gronowego objętych podpozycjami 2009 61 i 2009 69 oraz soku bananowego objętego podpozycją ex 2009 80) i soki warzywne niesfermentowane i niezawierające dodatku alkoholu, nawet z dodatkiem cukru lub innej substancji słodzącej</p>

Część XI: Banany

W odniesieniu do bananów niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
0803 00 19	Banany świeże (z wyłączeniem plantanów)
ex 0803 00 90	Banany suszone, z wyłączeniem plantanów
ex 0812 90 98	Banany zakonserwowane tymczasowo
ex 0813 50 99	Mieszanki zawierające banany suszone
1106 30 10	Mąka, mączka i proszek z bananów
ex 2006 00 99	Banany zakonserwowane cukrem
ex 2007 10 99	Homogenizowane przetwory z bananów
ex 2007 99 39	Dżemy, galaretki, marmolady, przeciery i pasty bananowe
ex 2007 99 39	
ex 2007 99 98	
ex 2008 92 59	Mieszanki zawierające banany, inaczej przetworzone lub zakonserwowane, nie-zawierające dodatku alkoholu
ex 2008 92 59	
ex 2008 92 59	
ex 2008 92 98	
ex 2008 99 39	Banany inaczej przetworzone lub zakonserwowane
ex 2008 99 39	
ex 2008 99 99	
ex 2009 80 35	Sok bananowy
ex 2009 80 38	
ex 2009 80 79	
ex 2009 80 86	
ex 2009 80 89	
ex 2009 80 99	

Część XII: Wino

W odniesieniu do wina niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) 2009 61	Sok winogronowy (włączając moszcz gronowy)
2009 69	
2204 30 92	Pozostały moszcz gronowy, inny niż w trakcie fermentacji lub z fermentacją zatrzymaną inaczej niż przez dodanie alkoholu
2204 30 94	
2204 30 96	
2204 30 98	
b) ex 2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz gronowy inny niż ten objęty podpozycjami 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 i 2204 30 98
c) 0806 10 90	Winogrona świeże inne niż winogrona stołowe
2209 00 11	Ocet winny
2209 00 19	
d) 2206 00 10	Napoje fermentowane wzbudzone
2307 00 11	Osad winny z drożdży
2307 00 19	
2308 00 11	Wytłoki winogron
2308 00 19	

Część XIII: Drzewa i inne rośliny żywe, bulwy, korzenie i tym podobne, kwiaty cięte i liście ozdobne

W odniesieniu do drzew i innych roślin żywych, bulw, korzeni i tym podobnych, kwiatów ciętych i liści ozdobnych, niniejsze rozporządzenie obejmuje wszystkie produkty wchodzące w zakres rozdziału 6 nomenklatury scalonej.

Część XIV: Surowiec tytoniowy

W odniesieniu do surowca tytoniowego niniejsze rozporządzenie obejmuje surowiec tytoniowy lub tytoń nieprzetworzony oraz odpady tytoniowe objęte pozycją 2401.

Część XV: Wołowina i cielęcina

W odniesieniu do wołowiny i cielęciny niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) 0102 90 05 do 0102 90 79	Zwierzęta żywe z gatunku bydła domowego, z wyjątkiem zwierząt hodowlanych czystej krwi
0201	Mięso z bydła, świeże lub schłodzone
0202	Mięso z bydła, zamrożone
0206 10 95	Przepona gruba i przepona cienka, świeża lub schłodzona
0206 29 91	Przepona gruba i przepona cienka, zamrożona
0210 20	Mięso z bydła, solone, w solance, suszone lub wędzone
0210 99 51	Przepona gruba i przepona cienka, solona, w solance, suszona lub wędzona
0210 99 90	Mąki i mączki, jadalne, z mięsa lub podrobów
1602 50 10	Pozostałe mięso, przetworzone lub zakonserwowane lub podroby z bydła, niepoddane obróbce cieplnej; mieszanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów z niepoddanym obróbce cieplnej mięsem lub podrobami
1602 90 61	Pozostałe mięso, przetworzone lub zakonserwowane, zawierające mięso lub podroby z bydła, niepoddane obróbce cieplnej; mieszanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów z niepoddanym obróbce cieplnej mięsem lub podrobami
b) 0102 10	Bydło żywe – zwierzęta hodowlane czystej krwi
0206 10 91	Jadalne podroby z bydła, z wyłączeniem przepony grubej i przepony cienkiej, świeże lub schłodzone, inne niż te przeznaczone do produkcji wyrobów farmaceutycznych
0206 10 99	Jadalne podroby z bydła, z wyłączeniem przepony grubej i przepony cienkiej, zamrożone, inne niż te przeznaczone do produkcji wyrobów farmaceutycznych
0206 21 00	Jadalne podroby z bydła, z wyłączeniem przepony grubej i przepony cienkiej, zamrożone, inne niż te przeznaczone do produkcji wyrobów farmaceutycznych
0206 22 00	Jadalne podroby z bydła, z wyłączeniem przepony grubej i przepony cienkiej, zamrożone, inne niż te przeznaczone do produkcji wyrobów farmaceutycznych
0206 29 99	Jadalne podroby z bydła, z wyłączeniem przepony grubej i przepony cienkiej, zamrożone, inne niż te przeznaczone do produkcji wyrobów farmaceutycznych
0210 99 59	Jadalne podroby z bydła, solone, w solance, suszone lub wędzone, inne niż przepona gruba i przepona cienka
ex 1502 00 90	Tłuszcze z bydła inne niż te objęte pozycją 1503
1602 50 31 do 1602 50 80	Pozostałe mięso lub podroby z bydła, przetworzone lub zakonserwowane, inne niż niepoddane obróbce cieplnej mięso lub podroby oraz mieszanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów z niepoddanym obróbce cieplnej mięsem lub podrobami
1602 90 69	Pozostałe mięso, przetworzone lub zakonserwowane, zawierające mięso lub podroby z bydła inne niż niepoddane obróbce cieplnej oraz mieszanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów z niepoddanym obróbce cieplnej mięsem lub podrobami.

Część XVI: Mleko i przetwory mleczne

W odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) 0401	Mleko i śmietanka, niezagęszczone ani niezawierające dodatku cukru lub innego środka słodzącego
b) 0402	Mleko i śmietanka, zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego

Kod CN	Opis
c) 0403 10 11 do 0403 10 39 0403 90 11 do 0403 90 69	Maślanka, mleko ukwaszone i śmietanka ukwaszona, jogurt, kefir i inne fermentowane lub zakwaszone mleko i śmietanka, nawet zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, niearomatyzowane i niezawierające dodatku owoców, orzechów lub kakao
d) 0404	Serwatka, nawet zagęszczona lub zawierająca dodatek cukru lub innego środka słodzącego; produkty składające się ze składników naturalnego mleka, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
e) ex 0405	Masło i pozostałe tłuszcze oraz oleje otrzymane z mleka; tłuszcze mleczne do smarowania o zawartości tłuszczu większej niż 75 % masy, ale mniejszej niż 80 % masy
f) 0406	Ser i twaróg
g) 1702 19 00	Laktoza i syrop laktozowy niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących, zawierające mniej niż 99 % masy laktozy wyrażonej jako laktoza bezwodna, w przeliczeniu na suchą masę
h) 2106 90 51	Syrop laktozowy aromatyzowany lub barwiony
i) ex 2309	Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt: – preparaty i pasze zawierające produkty, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie bezpośrednio lub na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1667/2006, z wyjątkiem preparatów i pasz wchodzących w zakres stosowania części I niniejszego załącznika.

Część XVII: Wieprzowina

W odniesieniu do wieprzowiny niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) ex 0103	Świnie żywe, gatunki domowe inne niż zwierzęta hodowlane czystej krwi
b) ex 0203	Mięso ze świń domowych, świeże, schłodzone lub zamrożone
ex 0206	Jadalne podroby ze świń domowych, inne niż do produkcji wyrobów farmaceutycznych, świeże, schłodzone lub zamrożone
ex 0209 00	Tłuszcz ze świń, bez chudego mięsa, niewytapiany lub inaczej wyekstrahowany, świeży, schłodzony, zamrożony, solony, w solance, suszony lub wędzony
ex 0210	Mięso i podroby jadalne ze świń domowych, solone, w solance, suszone lub wędzone
1501 00 11	Tłuszcz ze świń (włącznie ze smalcem)
1501 00 19	
c) 1601 00	Kiełbasy i podobne wyroby z mięsa, podrobów lub krwi; przetwory żywnościowe na bazie tych wyrobów
1602 10 00	Przetwory homogenizowane z mięsa, podrobów lub krwi
1602 20 90	Przetwory lub konserwy z wątroby dowolnych zwierząt innych niż geś lub kaczka
1602 41 10	Pozostałe przetwory i konserwy zawierające mięso lub podroby ze świń domowych
1602 42 10	
1602 49 11 do	
1602 49 50	
1602 90 10	Przetwory z krwi dowolnych zwierząt
1602 90 51	Pozostałe przetwory lub konserwy zawierające mięso lub podroby ze świń domowych
1902 20 30	Makarony nadziewane, nawet poddane obróbce cieplnej lub inaczej przygotowane, zawierające więcej niż 20 % masy kiełbasy i tym podobnych, mięsa i podrobów, dowolnego rodzaju, włącznie z tłuszczami dowolnego rodzaju lub pochodzenia

Część XVIII: Mięso baranie i kozie

W odniesieniu do mięsa baraniego i koziego niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) 0104 10 30	Jagnięta (do jednego roku życia)
0104 10 80	Owce żywe inne niż zwierzęta hodowlane czystej krwi i jagnięta
0104 20 90	Kozy żywe inne niż zwierzęta hodowlane czystej krwi
0204	Mięso z owiec lub kóz, świeże, schłodzone lub zamrożone
0210 99 21	Mięso z owiec i kóz: z kośćmi, solone, w solance, suszone lub wędzone
0210 99 29	Mięso z owiec i kóz: bez kości, solone, w solance, suszone lub wędzone
b) 0104 10 10	Owce żywe – zwierzęta hodowlane czystej krwi
0104 20 10	Kozy żywe – zwierzęta hodowlane czystej krwi
0206 80 99	Jadalne podroby z owiec i kóz, świeże lub schłodzone, inne niż do produkcji wyrobów farmaceutycznych
0206 90 99	Jadalne podroby z owiec i kóz, zamrożone, inne niż do produkcji wyrobów farmaceutycznych
0210 99 60	Jadalne podroby z owiec i kóz, solone, w solance, suszone lub wędzone
ex 1502 00 90	Tłuszcze z owiec lub kóz, inne niż te objęte pozycją 1503
c) 1602 90 72	Pozostałe przetworzone lub zakonserwowane mięso lub podroby z owiec lub kóz niepoddane obróbce cieplnej;
1602 90 74	mieszanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów z niepoddanym obróbce cieplnej mięsem lub podrobami
d) 1602 90 76	Pozostałe przetworzone lub zakonserwowane mięso lub podroby z owiec lub kóz, inne niż niepoddane obróbce cieplnej lub mieszanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów lub niepoddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów
1602 90 78	

Część XIX: Jaja

W odniesieniu do jaj niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) 0407 00 11	Jaja drobiu w skorupkach, świeże, zakonserwowane albo gotowane
0407 00 19	
0407 00 30	
b) 0408 11 80	Jaja ptasie bez skorupki i żółtka jaj, świeże, suszone, gotowane na parze lub w wodzie, formowane, zamrożone lub inaczej zakonserwowane, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, inne niż nienadające się do spożycia przez ludzi
0408 19 81	
0408 19 89	
0408 91 80	
0408 99 80	

Część XX: Mięso drobiowe

W odniesieniu do mięsa drobiowego niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) 0105	Drób domowy żywy, to znaczy ptactwo z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , kaczki, gęsi, indyki i perliczki
b) ex 0207	Mięso i podroby jadalne, z drobiu objętego pozycją 0105, świeże, schłodzone lub zamrożone, z wyłączeniem wątrób wchodzących w zakres lit. c)

Kod CN	Opis	
c) 0207 13 91	Wątróbki drobiowe, świeże, schłodzone lub zamrożone	
0207 14 91		
0207 26 91		
0207 27 91		
0207 34		
0207 35 91		
0207 36 81		
0207 36 85		
0207 36 89		
0210 99 71		Wątróbki drobiowe solone, w solance, suszone lub wędzone
0210 99 79		
d) 0209 00 90	Tłuszcz drobiowy niewytapiany lub inaczej wyekstrahowany, świeży, schłodzony, zamrożony, solony, w solance, suszony lub wędzony	
e) 1501 00 90	Tłuszcz z drobiu	
f) 1602 20 11	Wątróbki gęsie lub kacze, inaczej przetworzone lub zakonserwowane	
1602 20 19		
1602 31		Mięso lub podroby z drobiu objętego pozycją 0105, inaczej przetworzone lub zakonserwowane
1602 32		
1602 39		

Część XXI: Inne wyroby

Kod CN	Opis
ex 0101	Konie, osły, muły i osłomuły, żywe:
0101 10	– Zwierzęta hodowlane czystej krwi:
0101 10 10	– – Konie ^(a)
0101 10 90	– – Pozostałe
0101 90	– Pozostałe:
	– – Konie:
0101 90 19	– – – Inne niż do uboju
0101 90 30	– – Osły
0101 90 90	– – Muły i osłomuły
ex 0102	Bydło żywe:
ex 0102 90	– Inne niż zwierzęta hodowlane czystej krwi:
0102 90 90	– – Inne niż gatunki domowe
ex 0103	Świnie żywe:
0103 10 00	– Zwierzęta hodowlane czystej krwi ^(b)
	– Pozostałe:
ex 0103 91	– – O masie mniejszej niż 50 kg:
0103 91 90	– – – Inne niż gatunki domowe
ex 0103 92	– – O masie 50 kg lub większej
0103 92 90	– – Inne niż gatunki domowe
0106 00	Pozostałe zwierzęta żywe

Kod CN	Opis
ex 0203	Mięso ze świń, świeże, schłodzone lub zamrożone:
	– Świeże lub schłodzone:
ex 0203 11	– – Tusze i półtusze:
0203 11 90	– – – Inne niż ze świń domowych
ex 0203 12	– – Szyunki, łopatki i ich kawałki, z kośćmi:
0203 12 90	– – – Inne niż ze świń domowych
ex 0203 19	– – Pozostałe:
0203 19 90	– – – Inne niż ze świń domowych
	– – Zamrożone:
ex 0203 21	– – Tusze i półtusze:
0203 21 90	– – – Inne niż ze świń domowych
ex 0203 22	– – Szyunki, łopatki i ich kawałki, z kośćmi:
0203 22 90	– – – Inne niż ze świń domowych
ex 0203 29	– – Pozostałe:
0203 29 90	– – – Inne niż ze świń domowych
ex 0205 00	Mięso z osłów, mułów i osłomułów, świeże, schłodzone lub zamrożone:
ex 0206	Jadalne podroby z bydła, świń, owiec, kóz, koni, osłów, mułów lub osłomułów, świeże, schłodzone lub zamrożone:
ex 0206 10	– Z bydła, świeże lub schłodzone
0206 10 10	– – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (*)
	– Z bydła, zamrożone:
ex 0206 22 00	– – Wątroby:
	– – – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (*)
ex 0206 29	– – Pozostałe:
0206 29 10	– – – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (*)
ex 0206 30 00	– Ze świń, świeże lub schłodzone:
	– – – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (*)
	– – Pozostałe:
	– – – Inne niż ze świń domowych
	– Ze świń, zamrożone:
ex 0206 41 00	– – Wątroby:
	– – – – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (*)
	– – – Pozostałe:
	– – – – Inne niż ze świń domowych
ex 0206 49	– – Pozostałe:
ex 0206 49 20	– – – Ze świń domowych:
	– – – – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (*)
0206 49 80	– – – Pozostałe
ex 0206 80	– Inne, świeże lub schłodzone:
0206 80 10	– – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (*)
	– – Pozostałe:
0206 80 91	– – – Z koni, osłów, mułów i osłomułów
ex 0206 90	– Pozostałe, zamrożone:
0206 90 10	– – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (*)
	– – Pozostałe:

Kod CN	Opis
0206 90 91	--- Z koni, osłów, mułów i osłomułów
0208	Pozostałe mięso i podroby jadalne, świeże, schłodzone lub zamrożone
ex 0210	Mięso i podroby jadalne, solone, w solance, suszone lub wędzone; jadalne mąki i mączki, z mięsa lub podrobów:
	- Mięso ze świń:
ex 0210 11	-- Szyunki, łopatki i ich kawałki, z kośćmi:
0210 11 90	--- Inne niż ze świń domowych
ex 0210 12	-- Boczek i jego kawałki:
0210 12 90	--- Inne niż ze świń domowych
ex 0210 19	-- Pozostałe:
0210 19 90	--- Inne niż ze świń domowych
	- Pozostałe, włącznie z jadalnymi mąkami i mączkami, z mięsa lub podrobów:
0210 91 00	-- Z naczelnych
0210 92 00	-- Z wielorybów, delfinów i morświnów (ssaki z rzędu waleni); z manatów i krów morskich (ssaki z rzędu syren)
0210 93 00	-- Z gadów (włącznie z węzami i żółwiami)
ex 0210 99	-- Pozostałe:
	--- Mięso
0210 99 31	----- Z reniferów
0210 99 39	----- Pozostałe
	--- Podroby:
	----- Inne niż ze świń domowych, bydła, owiec i kóz
0210 99 80	----- Inne niż wątróbki drobiowe
ex 0407 00	Jaja ptasie w skorupkach, świeże, zakonserwowane lub gotowane:
0407 00 90	- Inne niż drobiu
ex 0408	Jaja ptasie bez skorupki i żółtka jaj, świeże, suszone, gotowane na parze lub w wodzie, formowane, zamrożone lub inaczej zakonserwowane, nawet zawierające dodatek cukru albo innego środka słodzącego:
	- Żółtka jaj:
ex 0408 11	-- Suszone:
0408 11 20	--- Nienadające się do spożycia przez ludzi ^(d)
ex 0408 19	-- Pozostałe:
0408 19 20	--- Nienadające się do spożycia przez ludzi ^(d)
	- Pozostałe:
ex 0408 91	-- Suszone:
0408 91 20	--- Nienadające się do spożycia przez ludzi ^(d)
ex 0408 99	-- Pozostałe:
0408 99 20	--- Nienadające się do spożycia przez ludzi ^(d)
0410 00 00	Jadalne produkty pochodzenia zwierzęcego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
0504 00 00	Jelita, pęcherze i żołądki zwierząt (z wyjątkiem rybich), całe i w kawałkach, świeże, schłodzone, zamrożone, solone, w solance, suszone lub wędzone
ex 0511	Produkty pochodzenia zwierzęcego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; martwe zwierzęta objęte działem 1 lub 3, nienadające się do spożycia przez ludzi:
0511 10 00	- Nasienie bydłace
	- Pozostałe:
0511 91	-- Produkty z ryb lub skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych; martwe zwierzęta objęte działem 3

Kod CN	Opis
ex 0511 99	-- Pozostałe:
0511 99 31	-- gąbki naturalne pochodzenia zwierzęcego
i	-- Pozostałe
0511 99 39	
0511 99 85	
ex 0709	Pozostałe warzywa, świeże lub schłodzone:
ex 0709 60	- Owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> lub z rodzaju <i>Pimenta</i> :
	-- Pozostałe:
0709 60 91	---- Z rodzaju <i>Capsicum</i> , do produkcji pieprzu tureckiego lub barwników oleożywiczych <i>Capsicum</i> (*)
0709 60 95	--- Do przemysłowej produkcji olejków eterycznych lub żywicznych (*)
0709 60 99	--- Pozostałe
ex 0710	Warzywa (niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie), zamrożone:
ex 0710 80	- Pozostałe warzywa:
	-- Owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> lub z rodzaju <i>Pimenta</i> :
0710 80 59	--- Inne niż słodka papryka
ex 0711	Warzywa zakonserwowane tymczasowo (na przykład w gazowym ditlenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia:
ex 0711 90	- Pozostałe warzywa; mieszanki warzyw:
	-- Warzywa:
0711 90 10	----- Owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> lub z rodzaju <i>Pimenta</i> , z wyłączeniem słodkiej papryki
ex 0713	Warzywa strączkowe, suszone, łuskane, nawet bez skórki lub dzielone:
ex 0713 10	- Groch (<i>Pisum sativum</i>):
0713 10 90	-- Inne niż do siewu
ex 0713 20 00	- Ciecierzycza (cieciorka):
	-- Inne niż do siewu
	- Fasola (<i>Vigna spp.</i> , <i>Phaseolus spp.</i>)
ex 0713 31 00	--- Fasola z gatunku <i>Vigna mungo</i> (L.) Hepper lub <i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek:
	--- Inne niż do siewu
ex 0713 32 00	-- Fasolka czerwona mała (Adzuki) (<i>Phaseolus</i> lub <i>Vigna angularis</i>):
	--- Inne niż do siewu
ex 0713 33	-- Fasola, włącznie z białą groszkową (<i>Phaseolus vulgaris</i>):
0713 33 90	--- Inne niż do siewu
ex 0713 39 00	-- Pozostałe:
	--- Inne niż do siewu
ex 0713 40 00	- Soczewica:
	--- Inne niż do siewu
ex 0713 50 00	- Bób (<i>Vicia faba</i> var. <i>major</i>) i bobik (<i>Vicia faba</i> var. <i>equina</i> i <i>Vicia faba</i> var. <i>minor</i>):
	-- Inne niż do siewu
ex 0713 90 00	- Pozostałe:
	-- Inne niż do siewu
0801	Orzechy kokosowe, orzechy brazylijskie i orzechy nerkowca, świeże lub suszone, nawet łuskane lub obrane
ex 0802	Pozostałe orzechy, świeże lub suszone, nawet łuskane lub obrane:
ex 0802 90	- Pozostałe:

Kod CN	Opis
ex 0802 90 20	-- Areca (lub betel) i cola
ex 0804	Daktyle, figi, ananasy, awokado, guawa, mango i smaczelina, świeże lub suszone:
0804 10 00	- Daktyle
0902	Herbata, nawet aromatyzowana
ex 0904	Pieprz z rodzaju <i>Piper</i> ; owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> lub z rodzaju <i>Pimenta</i> , suszone lub rozgniatane lub mielone, z wyłączeniem słodkiej papryki objętej pozycją 0904 20 10
0905 00 00	Wanilia
0906	Cynamon i kwiaty cynamonowca
0907 00 00	Goździki (całe owoce, kwiaty i szypułki)
0908	Gałka muszkatołowa, kwiat muszkatołowy i kardamony
0909	Nasiona anyżku, badianu, kopru, kolendry, kminu lub kminku; jagody jałowca
ex 0910	Imbir, kurkuma, liście laurowe, curry i pozostałe przyprawy korzenne z wyłączeniem tymianku i szafranu
ex 1106	Mąka, mączka i proszek z suszonych warzyw strączkowych objętych pozycją 0713, z sago lub z korzeni lub bulw, objętych pozycją 0714, lub z produktów objętych działem 8:
1106 10 00	- Z suszonych warzyw strączkowych objętych pozycją 0713
ex 1106 30	- Z produktów objętych działem 8:
1106 30 90	-- Inne niż banany
ex 1108	Skrobie; inulina:
1108 20 00	- Inulina
1201 00 90	Nasiona soi, nawet łamane, inne niż do siewu
1202 10 90	Orzeszki ziemne, nieprażone ani niepoddane w inny sposób obróbce cieplnej, w łupinkach, inne niż do siewu
1202 20 00	Orzeszki ziemne, nieprażone ani niepoddane w inny sposób obróbce cieplnej, łuskane, nawet łamane
1203 00 00	Kopra
1204 00 90	Nasiona lnu, nawet łamane, inne niż do siewu
1205 10 90 i	Nasiona rzepaku lub rzepiku, nawet łamane, inne niż do siewu
ex 1205 90 00	
1206 00 91	Nasiona słonecznika, nawet łamane, inne niż do siewu
1206 00 99	
1207 20 90	Nasiona bawełny, nawet łamane, inne niż do siewu
1207 40 90	Nasiona sezamu, nawet łamane, inne niż do siewu
1207 50 90	Nasiona gorczycy, nawet łamane, inne niż do siewu
1207 91 90	Nasiona maku, nawet łamane, inne niż do siewu
1207 99 91	Nasiona konopi, nawet łamane, inne niż do siewu
ex 1207 99 97	Pozostałe nasiona i owoce oleiste, nawet łamane, inne niż do siewu
1208	Mąka i mączka, z nasion lub owoców oleistych, innych niż gorczyca
1211	Rośliny i części roślin (włącznie z nasionami i owocami) w rodzaju stosowanych głównie w perfumerii, farmacji lub stosowane do celów owadobójczych, grzybobójczych lub podobnych, świeże lub suszone, nawet krojone, kruszone lub proszkowane
ex 1212	Chleb świętojański, wodorosty morskie i pozostałe algi, burak cukrowy i trzcina cukrowa, świeże, schłodzone, zamrożone lub suszone, nawet mielone; pestki i jądra owoców oraz pozostałe produkty roślinne (włącznie z niepalonymi korzeniami cykorii odmiany <i>Cichorium intybus sativum</i>) w rodzaju stosowanych głównie do spożycia przez ludzi, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:

Kod CN	Opis
ex 1212 20 00	– Wodorosty morskie i pozostałe algi stosowane głównie w farmacji lub do spożycia przez ludzi
	– Pozostałe:
ex 1212 99	– – Inne niż trzcina cukrowa:
1212 99 41	– – – Nasiona chleba świętojańskiego
i 1212 99 49	
ex 1212 99 70	– – – Pozostałe, z wyłączeniem korzenia cykorii
1213 00 00	Słoma i plewy zbóż, niepreparowane, nawet siekane, mielone, prasowane lub w formie granulki
ex 1214	Brukiew, buraki pastewne, korzenie pastewne, siano, lucerna (alfalfa), koniczyna, esparceta, kapusta pastewna, łubin, wyka i podobne produkty pastewne, nawet granulowane:
ex 1214 10 00	– Mączka i granulki z lucerny (alfalfa), z wyłączeniem: – z lucerny, sztucznie suszonych lub – z lucerny, inaczej suszonych i mielonych
ex 1214 90	– Pozostałe:
1214 90 10	– – Buraki pastewne, brukiew i pozostałe korzenie pastewne
ex 1214 90 90	– – Pozostałe, z wyłączeniem: – Lucerny, esparcety, koniczyny, łubinu, wyki i podobnych produktów pastewnych sztucznie suszonych, z wyjątkiem siana i kapusty pastewnej oraz produktów zawierających siano – – Lucerny, esparcety, koniczyny, łubinu, wyki, nostryka, groszku zwyczajnego i komonicy, inaczej suszonych i mielonych
ex 1502 00	Tłuszcze z bydła, owiec lub kóz, inne niż te objęte pozycją 1503:
ex 1502 00 10	– – Do zastosowań przemysłowych innych niż produkcja artykułów spożywanych przez ludzi, z wyłączeniem tłuszczu otrzymywanych z kości i odpadów (*)
1503 00	Stearyna smalcowa, olej smalcowy, oleostearyna, oleina i olej łojowy, nieemulgowane lub niez mieszane, lub nieprzygotowane inaczej
1504	Tłuszcze i oleje i ich frakcje, z ryb lub ssaków morskich, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
1507	Olej sojowy i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
1508	Olej z orzeszków ziemnych i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
1511	Olej palmowy i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
1512	Olej z nasion słonecznika, z krokosza balwierskiego lub z nasion bawełny i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
1513	Olej kokosowy (z kopry), olej z ziaren palmowych lub olej babassu oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
1514	Olej rzepakowy, rzepikowy lub gorczycowy i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
ex 1515	Pozostałe ciekłe tłuszcze i oleje roślinne (z wyłączeniem oleju jojoba objętego podpozycją ex 1515 90 11) i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
ex 1516	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne, i ich frakcje, częściowo lub całkowicie uwodornione, estryfikowane wewnątrz, reestryfikowane lub elaidynizowane, nawet rafinowane, ale dalej nieprzetworzone (z wyłączeniem uwodornionego oleju rycynowego, tzw. „wosku opalowego” objętego podpozycją 1516 20 10)
ex 1517	Margaryna; jadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów, z niniejszego działu, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje lub ich frakcje, objęte pozycją 1516, z wyłączeniem podpozycji 1517 10 10, 1517 90 10 oraz 1517 90 93
1518 00 31	Oleje roślinne, ciekłe, zmieszane, do zastosowań technicznych lub przemysłowych,
1518 00 39	innych niż produkcja artykułów spożywanych przez ludzi (*)
1522 00 91	Osady i szlamy olejowe; sospoki, powstałe przy obróbce substancji tłuszczowych oraz wosków zwierzęcych lub roślinnych, z wyłączeniem zawierających olej o właściwościach oliwy

Kod CN	Opis
1522 00 99	Inne pozostałości powstałe przy obróbce substancji tłuszczowych oraz wosków zwierzęcych lub roślinnych, z wyłączeniem zawierających olej o właściwościach oliwy
ex 1602	Pozostałe mięso, podroby lub krew, przetworzone lub zakonserwowane:
	– Ze świń:
ex 1602 41	– – Szyunki i ich kawałki:
1602 41 90	– – – Inne niż ze świń domowych
ex 1602 42	– – Łopatki i ich kawałki:
1602 42 90	– – – Inne niż ze świń domowych
ex 1602 49	– – Pozostałe, włącznie z mieszkankami:
1602 49 90	– – – Inne niż ze świń domowych
ex 1602 90	– Pozostałe, włącznie z przetworami z krwi dowolnych zwierząt:
	– – Inne niż przetwory z krwi dowolnych zwierząt:
1602 90 31	– – – Z dziczyzny lub z królików
1602 90 41	– – – Z reniferów
	– – – Pozostałe:
	– – – – Inne niż zawierające mięso lub podroby ze świń domowych:
	– – – – – Inne niż zawierające mięso lub podroby z bydła:
1602 90 98	– – – – – Inne niż z owiec lub kóz
1603 00	Ekstrakty i soki, z mięsa, ryb lub skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych
1801 00 00	Ziarno kakao, całe lub łamane, surowe lub palone
1802 00 00	Łuski kakao, łupiny, osłonki i pozostałe odpady z kakao
ex 2001	Warzywa, owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym:
ex 2001 90	– Pozostałe:
2001 90 20	– – Owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> inne niż słodka papryka lub pieprz angielski
ex 2005	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:
ex 2005 99	– Pozostałe warzywa i mieszanki warzywne:
2005 99 10	– – Owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> inne niż słodka papryka lub pieprz angielski
ex 2206	Pozostałe napoje fermentowane (na przykład cydr (cidr), perry i miód pitny); mieszanki napojów fermentowanych oraz mieszanki napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
2206 00 31 do	– Inne niż napoje wzbudzone
2206 00 89	
ex 2301	Mąki, mączki i granulki, z mięsa i podrobów, ryb lub skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych, nienadające się do spożycia przez ludzi; skwarki:
2301 10 00	– Mąki, mączki i granulki, z mięsa i podrobów; skwarki
ex 2302	Otręby, śruta i inne pozostałości odsiewu, przemiału lub innej obróbki zbóż i roślin strączkowych, nawet granulowane:
2302 50 00	– Z roślin strączkowych
2304 00 00	Makuchy i inne pozostałości stałe, nawet mielone lub w postaci granulki, pozostałe z ekstrakcji oleju sojowego
2305 00 00	Makuchy i inne pozostałości stałe, nawet mielone lub w postaci granulki, pozostałe z ekstrakcji oleju z orzeszków ziemnych
ex 2306	Makuchy i inne pozostałości stałe, nawet mielone lub w postaci granulki, pozostałe z ekstrakcji tłuszczów lub olejów roślinnych, inne niż te objęte pozycją 2304 lub 2305 z wyłączeniem kodów CN 2306 90 05 (makuchy i inne pozostałości stałe pozostałe z ekstrakcji zarodków kukurydzy) oraz 2306 90 11 i 2306 90 19 (makuchy i inne pozostałości stałe pozostałe z ekstrakcji oliwy)

Kod CN	Opis
ex 2307 00	Osad winny z drożdży; kamień winny:
2307 00 90	– Kamień winny
ex 2308 00	Materiały roślinne i odpady roślinne, pozostałości roślinne i produkty uboczne, nawet w postaci granulek, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt, gdzie indziej nie wymienione ani nie włączone:
2308 00 90	– – – – Inne niż wycinki winogron, żołądźcie i kasztany, wycieczyny z jabłek lub owoców innych niż winogrona
ex 2309	Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt:
ex 2309 10	– Karma dla psów lub kotów, pakowana do sprzedaży detalicznej:
2309 10 90	– – – – Inne niż zawierające skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop z maltodekstryny objęte podpozycjami 1702 30 51 do 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55, lub produkty mleczne
ex 2309 90	– Pozostałe:
2309 90 10	– – Roztwory z ryb lub ssaków morskich
	– – Pozostałe, włącznie z przedmieszkami:
ex 2309 90 91 do	– – – Inne niż zawierające skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop z maltodekstryny objęte podpozycjami 1702 30 51 do 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55, lub produkty mleczne, z wyłączeniem
2309 90 99	– Koncentratów białkowych otrzymywanych z soku z lucerny i z soku z trawy
	– Produktów w proszku otrzymywanych wyłącznie z pozostałości stałych i z soku powstających przy wytwarzaniu koncentratów określonych w tiret pierwszym

(^a) Zaklasyfikowanie do tej podpozycji podlega warunkom ustanowionym w odpowiednich przepisach wspólnotowych (patrz: dyrektywa Rady 94/28/WE (Dz.U. L 178 z 12.7.1994, str. 66); decyzja Komisji 93/623/EWG (Dz.U. L 298 z 3.12.1993, str. 45)).

(^b) Zaklasyfikowanie do tej podpozycji podlega warunkom ustanowionym w odpowiednich przepisach wspólnotowych (patrz: dyrektywa Rady 88/661/EWG (Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 36); dyrektywa Rady 94/28/WE (Dz.U. L 178 z 12.7.1994, str. 66); decyzja Komisji 96/510/WE (Dz.U. L 210 z 20.8.1996 str. 53)).

(^c) Zaklasyfikowanie do tej podpozycji podlega warunkom ustanowionym w odpowiednich przepisach wspólnotowych (patrz: art. 291–300 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1) wraz ze zmianami).

(^d) Zaklasyfikowanie do tej podpozycji podlega warunkom ustanowionym w ust. F sekcji II przepisów wstępnych nomenklatury.

ZAŁĄCZNIK II

WYKAZ PRODUKTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 3

Część I: Alkohol etylowy pochodzenia rolniczego

1. W odniesieniu do alkoholu etylowego niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
ex 2207 10 00	Alkohol etylowy nieskażony o zawartości alkoholu 80 % obj. lub większej, otrzymany z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu
ex 2207 20 00	Alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone, otrzymane z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu
ex 2208 90 91 i ex 2208 90 99	Alkohol etylowy nieskażony, o zawartości alkoholu mniejszej niż 80 % obj., otrzymany z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu

2. Część III rozdział II sekcja I w sprawie pozwoleń na przywóz oraz rozdział III sekcja I tej części ma zastosowanie również do produktów na bazie alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego oznaczonych kodem 2208 CN, w pojemnikach o objętości większej niż dwa litry i posiadających wszelkie właściwości alkoholu etylowego opisanego w pkt 1.

Część II: Produkty pszczele

W odniesieniu do produktów pszczelich niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
0409	Miód naturalny
ex 0410 00 00	Mleczko pszczele i propolis, jadalne
ex 0511 99 85	Mleczko pszczele i propolis, niejadalne
ex 1212 99 70	Pyłek
ex 1521 90	Wosk pszczeli

Część III: Jedwabniki

W odniesieniu do jedwabników niniejsze rozporządzenie obejmuje jedwabniki objęte podpozycją CN ex 0106 90 00 oraz jaja jedwabników objęte podpozycją ex 0511 99 85.

ZAŁĄCZNIK III

DEFINICJE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2 UST. 1

Część I: Definicje dotyczące sektora ryżu

- I. Pojęcia „ryż niełuskany”, „ryż łuskany”, „ryż częściowo bielony”, „ryż całkowicie bielony”, „ryż okrągłoziaarnisty”, „ryż średnioziaarnisty”, „ryż długoziaarnisty A lub B” i „ryż łamany” mają następujące definicje:
- 1) a) „ryż niełuskany” oznacza ryż, który zachował łuskę po omlóceniu;
 - b) „ryż łuskany” oznacza ryż niełuskany, z którego usunięto tylko łuskę. Przykładami ryżu wchodzącego w zakres tej definicji jest ryż posiadający nazwę handlową: „ryż brązowy”, „ryż cargo”, „loonzain” i „riso sbramato”.
 - c) „ryż częściowo bielony” oznacza ryż niełuskany, z którego usunięto łuskę, część zarodka i całość lub część zewnętrznych warstw owocni, ale pozostawiono warstwy wewnętrzne;
 - d) „ryż całkowicie bielony” oznacza ryż niełuskany, z którego usunięto łuskę, całość zewnętrznych i wewnętrznych warstw owocni, całość zarodka w przypadku ryżu długoziaarnistego i średnioziaarnistego oraz co najmniej część zarodka w przypadku ryżu okrągłoziaarnistego, ale w którym wzdłużne białe prążkowanie może pozostać na nie więcej niż 10 % ziaren;
 - 2) a) „ryż okrągłoziaarnisty” oznacza ryż, którego ziarna mają długość nieprzekraczającą 5,2 mm, a stosunek długości do szerokości jest mniejszy niż 2;
 - b) „ryż średnioziaarnisty” oznacza ryż, którego ziarna mają długość przekraczającą 5,2 mm, ale nieprzekraczającą 6 mm, a stosunek długości do szerokości jest nie większy niż 3;
 - c) „ryż długoziaarnisty” oznacza
 - (i) ryż długoziaarnisty A, ryż, którego ziarna mają długość przekraczającą 6,0 mm, a stosunek długości do szerokości jest większy niż 2, ale mniejszy niż 3;
 - (ii) ryż długoziaarnisty B, ryż, którego ziarna mają długość przekraczającą 6,0 mm, a stosunek długości do szerokości jest równy lub większy niż 3;
 - d) „pomiar ziaren” oznaczają pomiary ziaren wykonywane na ryżu całkowicie bielonym następującymi metodami:
 - (i) pobranie reprezentatywnej próbki partii;
 - (ii) przesianie próbki, tak aby zatrzymać jedynie całe ziarna, włącznie z ziarnami niedojrzałymi;
 - (iii) przeprowadzenie dwóch pomiarów, dotyczących po 100 ziaren każdy, i wyliczenie średniej;
 - (iv) wyrażenie wyniku w milimetrach, zaokrąglonego do pierwszego miejsca po przecinku;
 - 3) „ryż łamany” oznacza fragmenty ziaren, których długość nie przekracza trzech czwartych średniej długości całego ziarna.
- II. W odniesieniu do ziaren i ziaren łamanych niebędących nie pogorszonej jakości stosuje się następujące definicje:
- A. „ziarno całe” oznacza ziarno, w którym tylko część końcówki została usunięta, bez względu na cechy na każdym etapie obróbki;
 - B. „ziarno obcięte” oznacza ziarno, w którym cała końcówka została usunięta;
 - C. „ziarno łamane lub kawałki” oznacza ziarno, w którym została usunięta część większa niż końcówka; ziarno łamane obejmuje:
 - ziarno łamane duże (części ziarna o długości nie mniejszej niż połowa długości ziarna, lecz niestanowiące całego ziarna),
 - ziarno łamane średnie (kawałki ziarna o długości nie mniejszej, niż jedna czwarta długości ziarna, lecz mniejsze niż minimalny rozmiar „ziarna łamanego dużego”),

- ziarno łamane drobne (kawałki ziarna mniejsze niż jedna czwarta ziarna, lecz zbyt duże, aby przechodziły przez sito o oczkach 1,4 mm),
 - kawałki (małe odłamki lub cząstki ziarna przechodzące przez sito o oczkach 1,4 mm); definicja obejmuje ziarno połamane (kawałki powstałe w wyniku podłużnego przełamania się ziarna);
- D. „ziarno zielone” oznacza ziarno, które nie jest w pełni dojrzałe;
- E. „ziarno z naturalnymi anomaliami rozwojowymi” oznacza ziarno naturalne anomalie rozwojowe oznaczają deformacje – spowodowane czynnikami dziedzicznymi lub innymi – cech morfologicznych typowych dla odmiany;
- F. „ziarno kredowe” oznacza ziarno, którego nie mniej niż trzy czwarte powierzchni ma wygląd matowo-kredowy;
- G. „ziarno z czerwonymi prążkami” oznacza ziarno wykazujące wzdłużne czerwone paski o różnej intensywności i odcieniu barwy, stanowiące pozostałość owocni;
- H. „ziarno plamiste” oznacza ziarno wykazujące wyraźne małe krążki ciemnego koloru o mniej lub bardziej regularnym kształcie; do ziarna plamistego zalicza się także ziarno wykazujące niewielkie czarne prążki tylko na powierzchni; prążki i plamki nie mogą mieć żółtej lub ciemnej otoczki;
- I. „ziarno zaplamione” oznacza ziarno, które na niewielkiej części powierzchni ma wyraźnie zmieniony kolor naturalny; plamy mogą mieć różny kolor (czarniawy, czerwony, brązowy); głębokie czarne prążki są również uznawane za plamy. Jeśli kolor plam jest wystarczająco wyraźny (czarny, różowy, czerwono-brązowy), aby je natychmiast zauważyć, i jeśli pokrywają one nie mniej niż połowę powierzchni ziarna, ziarno należy zakwalifikować do ziarna żółtego;
- J. „ziarno żółte” oznacza ziarno, które w całości lub części, z przyczyn innych niż suszenie, zmieniło kolor naturalny i które przybrało kolor cytrynowy lub pomarańczowo-żółty;
- K. „ziarno bursztynowe” oznacza ziarno, którego kolor, z powodów innych niż suszenie, uległ niewielkiej jednolitej zmianie na całej powierzchni; na skutek tej zmiany kolor ziarna stał się jasny bursztynowo-żółty.

Część II: Definicje dotyczące sektora cukru

1. „Cukry białe” oznaczają cukry bez dodatku środków aromatyzujących, barwiących lub też innych substancji, zawierające, w stanie suchym, wagowo 99,5 % lub więcej sacharozy określonej metodą polarymetryczną.
2. „Cukry surowe” oznaczają cukry bez dodatku środków aromatyzujących, barwiących lub innych substancji, o zawartości wagowej sacharozy mniejszej niż 99,5 % w stanie suchym, określonej metodą polarymetryczną.
3. „Izoglukoza” oznacza produkt otrzymany z glukozy lub jej polimerów o zawartości wagowej w stanie suchym co najmniej 10 % fruktozy.
4. „Syrop inulinowy” oznacza bezpośredni produkt otrzymany w wyniku hydrolizy inuliny lub oligofruktoz, zawierający w stanie suchym co najmniej 10 % fruktozy w postaci wolnej lub w postaci sacharozy, wyrażony w ekwiwalencie cukru/izoglukozy. W celu uniknięcia ograniczeń na rynku produktów o słabych właściwościach słodzących, wytwarzanych przez przetwórców włókna inulinowego poza kwotę syropu inulinowego, ta definicja może zostać zmieniona przez Komisję.
5. „Cukier kwotowy”, „izoglukoza kwotowa” i „kwotowy syrop inulinowy” oznaczają każdą wielkość produkcji cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego przypisaną do danego roku gospodarczego w ramach kwoty danego przedsiębiorstwa.
6. „Cukier przemysłowy” oznacza każdą wielkość produkcji cukru przypisaną do danego roku gospodarczego przekraczającą ilość cukru, o której mowa w pkt 5, przeznaczoną do produkcji przemysłowej jednego z produktów, o których mowa w art. 59 ust. 2.
7. „Izoglukoza przemysłowa” i „przemysłowy syrop inulinowy” oznaczają każdą wielkość produkcji izoglukozy lub syropu inulinowego przypisaną do danego roku gospodarczego, przeznaczoną do produkcji przemysłowej jednego z produktów, o których mowa w art. 62 ust. 2.
8. „Nadwyżka cukru”, „nadwyżka izoglukozy” i „nadwyżka syropu inulinowego” oznaczają każdą wielkość produkcji cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego przypisaną do danego roku gospodarczego, przekraczającą stosowne ilości, o których mowa w pkt 5, 6 i 7.

9. „Buraki kwotowe” oznaczają wszystkie buraki cukrowe przetwarzane na cukier kwotowy.
10. „Umowa dostawy” oznacza umowę dostawy buraków do produkcji cukru zawartą pomiędzy sprzedawcą a przedsiębiorstwem.
11. „Porozumienie branżowe” oznacza jedno z poniższych:
 - a) porozumienie zawarte na szczeblu Wspólnoty, przed zawarciem jakiejkolwiek umowy dostawy, między grupą krajowych organizacji przedsiębiorstw z jednej strony a grupą krajowych organizacji zrzeszających sprzedawców z drugiej strony;
 - b) porozumienie zawarte, przed zawarciem jakiejkolwiek umowy dostawy, między przedsiębiorstwami lub organizacją przedsiębiorstw uznaną przez dane państwo członkowskie z jednej strony a stowarzyszeniem sprzedawców uznanym przez dane państwo członkowskie z drugiej strony;
 - c) w przypadku braku porozumień, o których mowa w lit. a) lub b), przepisy dotyczące spółek oraz przepisy dotyczące spółdzielni, w zakresie w jakim regulują dostawę buraków cukrowych przez wspólników spółek lub członków spółdzielni produkujących cukier;
 - d) w przypadku braku porozumień, o których mowa w lit. a) lub b), uzgodnienia istniejące przed zawarciem jakiejkolwiek umowy dostawy, pod warunkiem że sprzedawcy akceptujący te uzgodnienia dostarczają co najmniej 60 % łącznej ilości buraków kupowanych przez przedsiębiorstwo do celów produkcji cukru w jednym lub kilku zakładach.
12. „Cukier pochodzący z AKP/Indii” oznacza cukier oznaczony kodem CN 1701 pochodzący z państw wymienionych w załączniku XIX i przywożony do Wspólnoty na mocy:
 - protokołu 3 do załącznika V do umowy o partnerstwie AKP-WE, lub
 - porozumienia w sprawie cukru trzcinowego między Wspólnotą Europejską a Republiką Indii ⁽¹⁾.
13. „Rafineria przemysłowa” oznacza zakład produkcyjny:
 - którego wyłączną działalnością jest rafinacja surowego cukru trzcinowego pochodzącego z importu, lub
 - który dokonał w roku gospodarczym 2004/2005 rafinacji surowego cukru trzcinowego pochodzącego z importu w ilości co najmniej 15 000 ton.

Część III: Definicje dotyczące sektora chmielu

1. „Chmiel” oznacza wysuszone kwiatostany, znane także jako szyszki, (żeńskiego) pnącego chmielu (*Humulus lupulus*); kwiatostany te są zielonkawo-żółte i o owalnym kształcie, mają ogonki, a ich długość wynosi zasadniczo 2–5 cm.
2. „Mączka chmielowa” oznacza produkt otrzymany przez mielenie szyszek chmielu, zawierający wszystkie jego naturalne elementy.
3. „Mączka chmielowa z podwyższoną zawartością lupuliny” oznacza produkt otrzymany przez mielenie szyszek chmielu po mechanicznym usunięciu części listków, ogonków, przylistków i osadek.
4. „Ekstrakt z szyszek chmielowych” oznacza skoncentrowane produkty otrzymane poprzez działanie rozpuszczalników na szyszki chmielu lub na mączkę chmielową.
5. „Mieszane produkty chmielowe” oznaczają mieszaninę dwóch lub więcej produktów, o których mowa w pkt 1–4.

Część IV: Definicje dotyczące sektora wołowiny i cielęciny

1. „Bydło” oznacza żywe zwierzęta z gatunku bydła domowego oznaczone kodem CN ex 0102 10, 0102 90 05 do 0102 90 79.
2. „Bydło dorosłe” oznacza bydło żywe o masie powyżej 300 kg.

⁽¹⁾ Dz.U. L 190 z 23.7.1975, str. 36.

Część V: Definicje dotyczące sektora mleka i przetworów mlecznych

1. Do celów stosowania kwot taryfowych na masło pochodzące z Nowej Zelandii termin „wyprodukowane bezpośrednio z mleka lub śmietanki” nie wyłącza masła wyprodukowanego z mleka lub śmietanki, bez użycia materiałów przechowywanych, w jednorazowym, autonomicznym i nieprzerwanym procesie, który obejmuje przechodzenie śmietanki przez stan koncentracji tłuszczu lub frakcjonowanie tego tłuszczu.
2. Do celów stosowania art. 119 w odniesieniu do stosowania kazeiny i kazeinianów w produkcji sera:
 - a) „ser” oznacza produkty oznaczone kodem CN 0406 i wytwarzane na terytorium Wspólnoty;
 - b) „kazeina i kazeiniany” oznaczają produkty oznaczone kodami CN 3501 10 90 i 3501 90 90, stosowane jako takie lub w postaci mieszanki.

Część VI: Definicje dotyczące sektora jaj

1. „Jaja w skorupkach” oznaczają jaja drobiu w skorupkach, świeże, zakonserwowane lub gotowane, inne niż jaja wylęgowe, o których mowa w pkt 2.
2. „Jaja wylęgowe” oznaczają jaja drobiu wylęgowe.
3. „Produkty całe” oznaczają jaja ptasie pozbawione skorupki, zawierające dodatek cukru albo innego środka słodzącego lub go nie zawierające, nadające się do spożycia przez ludzi.
4. „Produkty oddzielone” oznaczają żółtka jaj ptasich, zawierające dodatek cukru albo innego środka słodzącego lub go nie zawierające, nadające się do spożycia przez ludzi.

Część VII: Definicje dotyczące sektora drobiu

1. „Drób domowy żywy” oznacza żywe kury, kaczki, gęsi, indyki i perliczki o masie ponad 185 gramów.
2. „Pisklęta” oznaczają żywe kury, kaczki, gęsi, indyki i perliczki o masie nieprzekraczającej 185 gramów.
3. „Drób bity” oznacza martwe kury, kaczki, gęsi, indyki i perliczki, całe, z podrobami lub bez.
4. „Produkty pochodne” oznaczają:
 - a) produkty określone w lit. a) części XX załącznika I;
 - b) produkty określone w lit. b) części XX załącznika I, z wyłączeniem drobiu bitego i podrobów jadalnych, zwane „drobiem porcjowanym”;
 - c) podroby jadalne określone w lit. b) części XX załącznika I;
 - d) produkty określone w lit. c) części XX załącznika I;
 - e) produkty określone w lit. d) i e) części XX załącznika I;
 - f) produkty określone w lit. f) części XX załącznika I, inne niż oznaczone kodami CN 1602 20 11 i 1602 20 19.

Część VIII: Definicje dotyczące sektora pszczelarskiego

1. „Miód” oznacza naturalnie słodką substancję produkowaną przez pszczoły *Apis mellifera* z nektaru roślin lub wydzielin żywych części roślin lub wydzielin owadów wysysających żywe części roślin, zbieranych przez pszczoły, przerabianych przez łączenie specyficznych substancji z pszczoł, składanych, odwodnionych, gromadzonych i pozostawionych w plastrach miodu do dojrzewania.

Główne rodzaje miodu to:

- a) w zależności od pochodzenia:
 - (i) miód kwiatowy lub nektarowy: miód otrzymany z nektaru roślinnego;
 - (ii) miód spadziowy: miód otrzymany głównie z wydzielin owadów wysysających (*Hemiptera*) żywe części roślin lub z wydzielin żywych części roślin;
- b) w zależności od sposobu produkcji lub konfekcjonowania:
 - (iii) plaster miodu: miód zgromadzony przez pszczoły w komórkach świeżo zbudowanych plastrów bez czerwiu lub węże zrobione wyłącznie z wosku pszczelego i sprzedawany w plastrach zasklepionych w lub częściach takich plastrów;
 - (iv) miód w bryłkach lub krojone plastry w miodzie: miód zawierający jedną lub więcej części plastra miodu;
 - (v) miód odsączany: miód uzyskany przez odsączenie odkrytych plastrów bez czerwiu;
 - (vi) miód odciągnięty: miód otrzymany przez odwirowanie odkrytych plastrów bez czerwiu;
 - (vii) miód wyciskany: miód uzyskany przez wyciskanie plastrów bez czerwiu, z zastosowaniem umiarkowanego podgrzewania nie przekraczającego 45 °C lub bez;
 - (viii) miód filtrowany: miód uzyskany przez usunięcie obcych substancji organicznych lub nieorganicznych w taki sposób, aby usunąć znaczną ilość pyłku.

„Miód piekarski” oznacza miód:

- a) odpowiedni do użytku przemysłowego lub jako składnik innych środków spożywczych następnie przetworzonych oraz
 - b) który może:
 - posiadać obcy smak lub zapach, lub
 - zaczynać fermentować lub być sfermentowany, lub
 - być przegrzany.
2. „Produkty pszczele” oznaczają miód, wosk pszczeli, mleczko pszczele, propolis lub pyłek.
-

ZAŁĄCZNIK IV

STANDARDOWA JAKOŚĆ RYŻU I CUKRU

A. *Standardowa jakość ryżu niełuskanego*

Ryż niełuskany standardowej jakości:

- a) to ryż o dobrej jakości handlowej zgodnej z obowiązującymi przepisami, bez zapachu;
- b) wilgotność takiego ryżu wynosi maksymalnie 13 %;
- c) ryż ten daje uzysk ryżu całkowicie bielonego wynoszący 63 % całych ziaren wagowo (z tolerancją 3 % dla ziaren obciętych), który to procent odnosi się do wagi ziaren całkowicie bielonego ryżu niepogorszonej jakości:

ziarno kredowe ryżu niełuskanego oznaczone kodami CN 1006 10 27 i CN 1006 10 98	1,5 %
ziarno kredowe ryżu niełuskanego oznaczone innymi kodami niż CN 1006 10 27 i CN 1006 10 98:	2,0 %
ziarno z czerwonymi prążkami	1,0 %
ziarno plamiste	0,50 %
ziarno zaplamione	0,25 %
ziarno żółte	0,02 %
ziarno bursztynowe	0,05 %

B. *Standardowa jakość cukru:*I. *Standardowa jakość buraków cukrowych*

Burak standardowej jakości:

- a) to burak o dobrej jakości handlowej zgodnej z obowiązującymi przepisami;
- b) cechuje się zawartością cukru 16 % w punkcie przyjęcia.

II. *Standardowa jakość cukru białego*

1. Cukier biały standardowej jakości ma następujące właściwości:

- a) jest dobrej jakości, zgodnej z prawem, dobrymi zwyczajami i praktyką kupiecką; suchy, w formie jednorodnych granulowanych kryształków, sypki;
- b) minimalna polaryzacja: 99,7°;
- c) maksymalna zawartość wilgoci: 0,06 %;
- d) maksymalna zawartość cukru inwertowanego: 0,04 %;
- e) liczba punktów określonych na podstawie pkt 2 nie przekracza ogółem 22, ani też:
 - 15 w odniesieniu do zawartości popiołu,
 - 9 w odniesieniu do typu barwnego określonego przy zastosowaniu metody Instytutu Technologii Rolniczych w Brunszwiku (zwanej dalej „metodą Brunszwik”),
 - 6 w odniesieniu do barwienia roztworu określonego przy zastosowaniu metody Międzynarodowej Komisji ds. Unifikacji Metod Analizy Cukru (zwanej dalej „metodą ICUMSA” – *International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis*).

2. Jeden punkt odpowiada:
 - a) 0,0018 % zawartości popiołu określonej przy zastosowaniu metody ICUMSA przy 28° Brix;
 - b) 0,5 jednostki typu barwnego określonego przy zastosowaniu metody Brunswick;
 - c) 7,5 jednostki barwienia roztworu określonego przy zastosowaniu metody ICUMSA.
3. Metodami oznaczania czynników, o których mowa w pkt 1, są metody stosowane do oznaczania takich czynników w ramach środków interwencyjnych.

III. *Standardowa jakość cukru surowego*

1. Za cukier surowy jakości standardowej uważa się cukier, z którego uzysk cukru białego wynosi 92 %.
 2. Uzysk cukru surowego buraczanego oblicza się poprzez odjęcie od stopnia polaryzacji takiego cukru:
 - a) jego procentowej zawartości popiołu pomnożonej przez cztery;
 - b) jego procentowej zawartości cukru inwertowanego pomnożonej przez dwa;
 - c) liczby 1.
 3. Uzysk cukru surowego trzcinowego jest obliczany poprzez odjęcie liczby 100 od stopnia polaryzacji takiego cukru pomnożonego przez dwa.
-

ZAŁĄCZNIK V

WSPÓLNOTOWA SKALA KLASYFIKACJI TUSZ, O KTÓREJ MOWA W ART. 42

A. *Wspólnotowa skala klasyfikacji tusz bydła dorosłego:*I. *Definicje*

Stosuje się następujące definicje:

- 1) „tusza” oznacza ciało ubitego zwierzęcia po wykrwawieniu, wytrzewieniu i oskórowaniu;
- 2) „półtusza” oznacza produkt otrzymany poprzez podzielenie tuszy, o której mowa w pkt 1, symetrycznie przez środek każdego kręgu szyjnego, piersiowego, lędźwiowego i krzyżowego oraz przez środek mostka i spojenia miednicznego.

II. *Kategorie:*

Tusze dzieli się na następujące kategorie:

- A.: tusze niekastrowanych młodych samców w wieku poniżej 2 lat;
- B.: tusze innych niekastrowanych samców;
- C.: tusze kastrowanych samców;
- D.: tusze samic, które się cielily;
- E.: tusze innych samic.

III. *Klasyfikacja*

Tusze klasyfikuje się oceniając kolejno:

1. Uformowanie, zgodnie z następującymi definicjami:

Klasy uformowania tuszy, w szczególności jej istotne części (udziec, grzbiet, łopatka)

Klasa uformowania	Opis
S wybitne	Wszystkie profile ekstremalnie wypukłe; wyjątkowo rozwinięte mięśnie (typ tuszy o podwójnym umięśnieniu)
E doskonałe	Wszystkie profile wypukłe do superwypukłych; wyjątkowo rozwinięte mięśnie
U bardzo dobre	Profile zasadniczo wypukłe; bardzo dobrze rozwinięte mięśnie
R dobre	Kształty proste na całej długości; dobrze rozwinięte mięśnie
O dostateczne	Profile na ogół proste do zapadniętych; przeciętnie wykształcone mięśnie
P słabe	Wszystkie profile wklęsłe do bardzo wklęsłych; słabo rozwinięte mięśnie

2. Okrywą tłuszczową, zgodnie z następującymi definicjami:

Ilość tłuszczu na tuszy oraz w jamie piersiowej

Klasa pokrycia tłuszczem	Opis
1 niska	Od braku pokrycia do nieznacznej okrywy tłuszczowej
2 mała	Niewielka okrywa tłuszczowa, prawie wszędzie widoczne mięśnie
3 średnia	Poza udźcem i łopatką prawie wszędzie mięśnie pokryte tłuszczem, niewielkie złogi tłuszczu w jamie klatki piersiowej
4 wysoka	Mięśnie pokryte tłuszczem, ale na udźcu i łopatkę jeszcze częściowo widoczne, trochę wyraźnych złogów tłuszczu w jamie klatki piersiowej
5 bardzo wysoka	Cała tusza pokryta tłuszczem; duże złogi w jamie klatki piersiowej

Państwa członkowskie są uprawnione do dokonania dalszego podziału każdej z klas przedstawionych w pkt 1 i 2 na maksymalnie trzy podklasy.

IV. Prezentacja

Tusze i półtusze prezentowane są w następujący sposób:

- 1) bez głowy i racic, głowa jest oddzielona od tuszy w stawie szczytowo-potylicznym, a racice oddzielone w stawie nadgarstkowo-śródręcznym lub stopowo-śródstopowym;
- 2) bez narządów wewnętrznych jamy klatki piersiowej i jamy brzusznej, z nerkami, tłuszczem okołonerkowym i tłuszczem miednicznym lub bez;
- 3) bez narządów rozrodczych i przylegających mięśni, a w przypadku samic – bez wymienia i tłuszczu gruczołu mlecznego.

Do celów ustalenia cen rynkowych, możliwe jest określenie innego sposobu prezentacji zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

V. Klasyfikacja i identyfikacja

Rzeźnie zatwierdzone na mocy art. 4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽¹⁾ przyjmują środki gwarantujące, że wszystkie tusze i półtusze bydła dorosłego ubitego w takich rzeźniach i opatrzone znakiem jakości zdrowotnej, o którym mowa w art. 5 ust. 2 w związku z rozdziałem III sekcja I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽²⁾ są klasyfikowane i identyfikowane zgodnie ze skalą wspólnotową.

Przed identyfikacją poprzez znakowanie państwa członkowskie mogą przyznać upoważnienie do usuwania tłuszczu zewnętrznego z tusz lub półtuszy, jeżeli jest to uzasadnione okrywą tłuszczową.

B. Wspólnotowa skala klasyfikacji tusz wieprzowych:

I. Definicja

„Tusza” oznacza ciało ubitej świni po wykrwawieniu i wytrzewieniu, całe lub podzielone wzdłuż linii środkowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 206. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006.

II. *Klasyfikacja*

Tusze są dzielone na klasy w zależności od szacowanej zawartości chudego mięsa i odpowiednio klasyfikowane:

Klasy	Chude mięso jako % wagi tuszy
S	60 lub więcej (*)
E	55 lub więcej
U	50 lub więcej, ale mniej niż 55
R	45 lub więcej, ale mniej niż 50
O	40 lub więcej, ale mniej niż 45
P	mniej niż 40

(*) Dla świń ubijanych na swoim terytorium państwa członkowskie mogą wprowadzić osobną klasę „60 % lub więcej chudego mięsa” oznaczoną literą S.

III. *Prezentacja*

Tusze prezentowane są bez języka, szczeciny, racic, narządów płciowych, tłuszczu okołonerkowego, nerek oraz przepony.

W odniesieniu do świń ubitych na swoim terytorium, państwa członkowskie mogą zostać upoważnione do określenia innego sposobu prezentacji tusz wieprzowych, jeżeli spełniony zostanie jeden z poniższych warunków:

- 1) zwykła praktyka handlowa stosowana na ich terytorium różni się od standardowej prezentacji zdefiniowanej w akapicie pierwszym;
- 2) wymagają tego względy techniczne;
- 3) tusze są skórowane w jednolity sposób.

IV. *Zawartość chudego mięsa*

1. Zawartość chudego mięsa ocenia się za pomocą metod klasyfikowania zatwierdzonych przez Komisję. Można zatwierdzić jedynie statystycznie udowodnione metody szacowania, oparte na pomiarach fizycznych jednej lub kilku części anatomicznych tuszy wieprzowej. Zatwierdzenie metod klasyfikacji zależy od zgodności z maksymalną tolerancją błędów statystycznego przy dokonywaniu oceny.
2. Wartość handlowa tusz nie jest jednak ustalana wyłącznie na podstawie oszacowanej zawartości chudego mięsa.

V. *Identyfikacja tusz*

O ile Komisja nie postanowi inaczej, sklasyfikowane tusze są identyfikowane przez oznakowanie zgodnie ze skalą wspólnotową.

C. **Wspólnotowa skala klasyfikacji tusz baranich**I. *Definicja*

W odniesieniu do terminów „tusza” i „półtusza” stosuje się definicje zamieszczone w pkt A.I.

II. *Kategorie*

Tusze dzieli się na następujące kategorie:

- A tusze owiec poniżej dwunastu miesięcy;
- B tusze pozostałych owiec.

III. *Klasyfikacja:*

1. Tusze klasyfikuje się stosując przepisy pkt A.III *mutatis mutandis*. Termin „udziec” w pkt A.III.1 i w rzędzie 3 i 4 tabeli zamieszczonej w pkt A.III.2 zastępuje się terminem „ćwierć”.
2. W drodze odstępstwa od pkt 1 w przypadku jagniąt o wadze tuszy poniżej 13 kg państwa członkowskie mogą zostać upoważnione przez Komisję działającą bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 2, do zastosowania następujących kryteriów klasyfikacji:
 - a) masa tuszy;
 - b) kolor mięsa;
 - c) okrywa tłuszczowa.

IV. *Prezentacja*

Tusze i półtusze prezentowane są bez głowy (oddzielona w stawie szczytowo-potylicznym), racic (oddzielone w stawie nadgarstkowo-śródręcznym lub stępowo-śródstopowym), ogona (odciętego pomiędzy szóstym a siódmym kręgiem ogonowym), wymion, organów płciowych, wątroby i wnętrzności. Nerki i tłuszcz okołonerkowy zaliczane są do tuszy.

Państwa członkowskie mogą jednak zezwolić na stosowanie innych rodzajów prezentacji, jeżeli opisana prezentacja nie jest stosowana. W takich przypadkach należy określić dostosowania konieczne do przejścia od takich prezentacji do prezentacji referencyjnej zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 195 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

V. *Identyfikacja tusz:*

Sklasyfikowane tusze i półtusze są identyfikowane przez oznakowanie zgodne z klasyfikacją wspólnotową.

ZAŁĄCZNIK VI

KWOTY KRAJOWE I REGIONALNE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 53 I 56

Państwa członkowskie lub regiony (1)	Cukier (w tonach) (2)	Izoglukoza (3)	Syrop inulinowy (4)
Belgia	862 077	99 796	0
Bułgaria	4 752	78 153	—
Republika Czeska	367 937,8	—	—
Dania	420 746	—	—
Niemcy	3 655 455,5	49 330,2	—
Grecja	158 702	17 973	—
Hiszpania	887 163,7	110 111	—
Francja (kontynentalna)	3 640 441,9	—	0
Francuskie departamenty zamorskie	480 244,5	—	—
Irlandia	0	—	—
Włochy	753 845,5	28 300	—
Łotwa	0	—	—
Litwa	103 010	—	—
Węgry	298 591	191 845	—
Niderlandy	876 560	12 683,6	0
Austria	405 812,4	—	—
Polska	1 772 477	37 331	—
Portugalia (kontynentalna)	15 000	13 823	—
Region Autonomiczny Azorów	9 953	—	—
Rumunia	109 164	13 913	—
Słowacja	140 031	59 308,3	—
Słowenia	0	—	—
Finlandia	90 000	16 548	—
Szwecja	325 700	—	—
Zjednoczone Królestwo	1 221 474	37 967	—
RAZEM	16 599 138,3	767 082,1	0

ZAŁĄCZNIK VII

UZUPEŁNIAJĄCE KWOTY IZOGLUKOZY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 58 UST. 2

Państwa członkowskie	Kwota dodatkowa (w tonach)
Włochy	60 000
Litwa	8 000
Szwecja	35 000

ZAŁĄCZNIK VIII

SZCZEGÓŁOWE ZASADY TRANSFERU KWOT CUKRU LUB IZOGLUKOZY ZGODNIE Z ART. 60

I

Do celów niniejszego załącznika:

- a) „połączenie przedsiębiorstw” oznacza scalenie dwóch lub większej liczby przedsiębiorstw w jedno przedsiębiorstwo;
- b) „przeniesienie własności przedsiębiorstwa” oznacza przeniesienie lub przejęcie majątku przedsiębiorstwa posiadającego kwoty przez jedno przedsiębiorstwo lub większą liczbę przedsiębiorstw;
- c) „przeniesienie własności fabryki” oznacza przeniesienie własności jednostki produkcyjnej, włączając w to całą instalację niezbędną do produkcji danego produktu, na jedno przedsiębiorstwo lub większą liczbę przedsiębiorstw, powodujące częściowe lub całkowite przejęcie produkcji przedsiębiorstwa dokonującego przeniesienia własności;
- d) „dzierżawa fabryki” oznacza umowę dzierżawy jednostki produkcyjnej, włączając w to całą instalację niezbędną do produkcji cukru, mającą na celu jej funkcjonowanie, zawartą na okres co najmniej trzech kolejnych lat gospodarczych, której strony zobowiązują się nie rozwiązywać przed końcem trzeciego roku gospodarczego, z przedsiębiorstwem prowadzącym działalność w tym samym państwie członkowskim co dana fabryka, jeżeli przedsiębiorstwo, które dzierżawi fabrykę, po wejściu w życie umowy dzierżawy może być uważane w odniesieniu do całej swojej produkcji za przedsiębiorstwo produkujące wyłącznie cukier.

II

1. Bez uszczerbku dla pkt 2, w przypadku połączenia lub przeniesienia własności przedsiębiorstw produkujących cukier lub przeniesienia własności fabryk cukru, kwoty są korygowane w następujący sposób:
 - a) w przypadku połączenia przedsiębiorstw produkujących cukier państwa członkowskie przydzielają przedsiębiorstwu powstałemu w wyniku połączenia kwotę w wysokości równej sumie kwot przydzielonych danym przedsiębiorstwom produkującym cukier przed połączeniem;
 - b) w przypadku przeniesienia własności przedsiębiorstwa produkującego cukier państwo członkowskie przydziela nabywającemu przedsiębiorstwu kwotę produkcji cukru przedsiębiorstwa, którego własność przeniesiono, lub, jeżeli występuje więcej niż jedno nabywające przedsiębiorstwo, przydział jest dokonywany proporcjonalnie do przejętej przez każde z nich produkcji cukru;
 - c) w przypadku przeniesienia własności fabryki cukru, państwo członkowskie obniża kwotę przedsiębiorstwa przenoszącego własność fabryki oraz zwiększa kwotę przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw produkujących cukier, które nabyły daną fabrykę, o ilość obniżoną proporcjonalnie do przeniesionej produkcji.
2. W przypadku gdy kilku producentów buraków cukrowych lub trzciny cukrowej, których bezpośrednio dotyczy jedno z działań, o których mowa w pkt 1, wyraźnie wykazuje wolę dostarczania swoich buraków lub trzciny cukrowej przedsiębiorstwu produkującemu cukier, które nie jest stroną takich operacji, państwo członkowskie może dokonać przydziału na podstawie produkcji przejętej przez przedsiębiorstwo, któremu producenci zamierzają dostarczać swoje buraki lub trzinę.
3. W przypadku zamknięcia, w okolicznościach innych niż te, o których mowa w pkt 1:
 - a) przedsiębiorstwa produkującego cukier;
 - b) jednej fabryki lub większej liczby fabryk produkujących cukier,

państwo członkowskie może przydzielić część kwot związanych z takim zamknięciem jednemu przedsiębiorstwu lub większej liczbie przedsiębiorstw produkujących cukier.

Również w przypadku, o którym mowa w lit. b) poprzedniego akapitu, gdy część zainteresowanych producentów wykaże wyraźną wolę dostarczania swoich buraków lub trzciny cukrowej danemu przedsiębiorstwu produkującemu cukier, państwo członkowskie może przydzielić część kwot odpowiadającą danym burakom lub trzcinie przedsiębiorstwu, któremu ci producenci zamierzają dostarczać te produkty.

4. W przypadku powołania się na odstępstwo, o którym mowa w art. 50 ust. 6, zainteresowane państwo członkowskie może żądać od producentów buraków i przedsiębiorstw cukrowniczych, których dotyczy to odstępstwo, aby zawarli oni w swoich porozumieniach branżowych specjalne klauzule umożliwiające temu państwu członkowskiemu stosowanie pkt 2 i 3 niniejszego punktu.
5. W przypadku dzierżawy fabryki należącej do przedsiębiorstwa produkującego cukier, państwo członkowskie może obniżyć kwotę przedsiębiorstwa oddającego fabrykę w dzierżawę oraz przydzielić część, o którą została zmniejszona kwota, przedsiębiorstwu, które dzierżawi fabrykę w celu produkowania w niej cukru.

W przypadku zakończenia dzierżawy w okresie trzech lat gospodarczych, o których mowa w pkt, I lit. d), korekta kwot na mocy akapitu pierwszego niniejszego punktu zostaje unieważniona przez państwo członkowskie z mocą wsteczną od dnia, w którym dzierżawa stała się skuteczna. Jeżeli jednak zakończenie dzierżawy następuje na skutek działania siły wyższej, państwo członkowskie nie musi unieważniać korekty.

6. W przypadku gdy przedsiębiorstwo produkujące cukier nie jest w stanie nadal gwarantować, że wypełni swoje zobowiązania wynikające z przepisów wspólnotowych wobec danych producentów buraków cukrowych lub trzciny cukrowej, lub gdy sytuacja taka została stwierdzona przez właściwe organy danego państwa członkowskiego, państwo to może przydzielić, na jeden rok gospodarczy lub więcej lat gospodarczych, część danych kwot jednemu przedsiębiorstwu lub większej liczbie przedsiębiorstw produkujących cukier proporcjonalnie do przejętej produkcji.
7. W przypadku gdy państwo członkowskie przyznaje przedsiębiorstwu produkującemu cukier gwarancje cenowe i gwarancję zbytu w odniesieniu do przetwarzania buraków cukrowych na alkohol etylowy, to państwo członkowskie może, w porozumieniu z tym przedsiębiorstwem i zainteresowanymi producentami buraków, dokonać rozdziału całości lub części kwot na produkcję cukru między jedno przedsiębiorstwo lub większą liczbę przedsiębiorstw w odniesieniu do jednego roku gospodarczego lub większej liczby lat gospodarczych.

III

W przypadku połączenia lub przeniesienia własności przedsiębiorstw produkujących izoglukozę lub przeniesienia własności fabryki produkującej izoglukozę państwo członkowskie może przydzielić dane kwoty na produkcję izoglukozy jednemu przedsiębiorstwu lub większej liczbie przedsiębiorstw, bez względu na to czy posiadają jakąkolwiek kwotę produkcyjną.

IV

Działania podjęte zgodnie z pkt II i III stają się skuteczne, wyłącznie gdy spełnione są następujące warunki:

- a) uwzględniono interesy każdej z zainteresowanych stron;
- b) zainteresowane państwo członkowskie uważa, że środki takie poprawią strukturę sektora buraczanego, trzcinowego oraz produkcji cukru;
- c) dotyczą one przedsiębiorstw mających siedzibę na terytorium, w odniesieniu do którego w załączniku VI określono kwotę.

V

W przypadku gdy połączenie lub przeniesienie własności następuje pomiędzy dniem 1 października a 30 kwietnia następnego roku, środki, o których mowa w pkt II i III, stają się skuteczne w bieżącym roku gospodarczym.

W przypadku gdy połączenie lub przeniesienie własności przedsiębiorstw następuje pomiędzy dniem 1 maja a 30 września tego samego roku, środki, o których mowa w pkt II i III, stają się skuteczne w następnym roku gospodarczym.

VI

W przypadku zastosowania art. 59 ust. 3, państwa członkowskie przydzielają skorygowane kwoty najpóźniej do końca lutego w celu zastosowania ich w kolejnym roku gospodarczym.

VII

W przypadku zastosowania pkt II i III, państwa członkowskie informują Komisję o skorygowanych kwotach nie później niż 15 dni po upływie terminów, o których mowa w pkt V.

ZAŁĄCZNIK IX

KWOTY KRAJOWE I KWOTY REZERWY RESTRUKTURYZACYJNEJ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 66

1. Kwoty krajowe

Państwo członkowskie	w tonach
Belgia	3 360 087,000
Bułgaria	979 000,000
Republika Czeska	2 737 931,000
Dania	4 522 176,000
Niemcy	28 281 784,697
Estonia	646 368,000
Grecja	820 513,000
Hiszpania	6 116 950,000
Francja	24 599 335,000
Irlandia	5 395 764,000
Włochy	10 530 060,000
Cypr	145 200,000
Łotwa	728 648,000
Litwa	1 704 839,000
Luksemburg	273 084,000
Węgry	1 990 060,000
Malta	48 698,000
Niderlandy	11 240 814,000
Austria	2 791 645,558
Polska	9 380 143,000
Portugalia	1 948 550,000
Rumunia	3 057 000,000
Słowenia	576 638,000
Słowacja	1 040 788,000
Finlandia	2 443 069,324
Szwecja	3 352 545,000
Zjednoczone Królestwo	14 828 597,000

2. Wielkości specjalnej rezerwy restrukturyzacyjnej

Państwo członkowskie	Wielkości specjalnej rezerwy restrukturyzacyjnej w tonach
Bułgaria	39 180
Rumunia	188 400

ZAŁĄCZNIK X

REFERENCYJNA ZAWARTOŚĆ TŁUSZCZU, O KTÓREJ MOWA W ART. 70

Państwo członkowskie	Referencyjna zawartość tłuszczu (g/kg)
Belgia	36,91
Bułgaria	39,10
Republika Czeska	42,10
Dania	43,68
Niemcy	40,11
Estonia	43,10
Grecja	36,10
Hiszpania	36,37
Francja	39,48
Irlandia	35,81
Włochy	36,88
Cypr	34,60
Łotwa	40,70
Litwa	39,90
Luksemburg	39,17
Węgry	38,50
Niderlandy	42,36
Austria	40,30
Polska	39,00
Portugalia	37,30
Rumunia	38,50
Słowenia	41,30
Słowacja	37,10
Finlandia	43,40
Szwecja	43,40
Zjednoczone Królestwo	39,70

ZAŁĄCZNIK XI

A. Podział maksymalnej gwarantowanej ilości między państwa członkowskie, o którym mowa w art. 94 ust. 1:

Państwa członkowskie	W tonach
Belgia	13 800
Bułgaria	13
Republika Czeska	1 923
Niemcy	300
Estonia	30
Hiszpania	50
Francja	55 800
Łotwa	360
Litwa	2 263
Niderlandy	4 800
Austria	150
Polska	924
Portugalia	50
Rumunia	42
Słowacja	73
Finlandia	200
Szwecja	50
Zjednoczone Królestwo	50

B. Podział maksymalnej gwarantowanej ilości między państwa członkowskie, o którym mowa w art. 89

Państwa członkowskie	w tonach
Unia Gospodarcza Belgii i Luksemburga (BLEU)	8 000
Republika Czeska	27 942
Dania	334 000
Niemcy	421 000
Grecja	37 500
Hiszpania	1 325 000
Francja	1 605 000
Irlandia	5 000
Włochy	685 000
Litwa	650
Węgry	49 593
Niderlandy	285 000
Austria	4 400
Polska	13 538
Portugalia	30 000
Słowacja	13 100
Finlandia	3 000
Szwecja	11 000
Zjednoczone Królestwo	102 000

ZAŁĄCZNIK XII

DEFINICJE I NAZWY, KTÓRE DOTYCZĄ MLEKA I PRZETWORÓW MLECZNYCH I O KTÓRYCH MOWA
W ART. 114 UST. 1

I. Definicje:

Do celów niniejszego załącznika:

- a) „wprowadzanie do obrotu” oznacza posiadanie lub wystawienie w celu sprzedaży, oferowanie na sprzedaż, sprzedaż, dostawę lub każdy inny sposób wprowadzania na rynek;
- b) „nazwa” oznacza nazwę stosowaną na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu.

II. Użycie pojęcia „mleko”

1. Pojęcie „mleko” oznacza wyłącznie zwykłą wydzielinę z wymion – bez żadnych dodatków ani nie poddaną ekstrakcji – otrzymywaną z co najmniej jednego doju.

Pojęcie „mleko” może jednak być stosowane:

- a) do mleka przetworzonego bez zmiany składu lub do mleka, którego zawartość tłuszczu została znormalizowana na mocy art. 114 ust. 2 w powiązaniu z załącznikiem XIII;
 - b) w połączeniu z wyrazem lub wyrazami oznaczającymi typ, klasę jakości, pochodzenie lub przeznaczenie takiego mleka lub opisującymi technologiczny proces jego przetworzenia lub zmianę składu, której zostało ono poddane, pod warunkiem że zmiana ta jest ograniczona do dodania lub usunięcia naturalnych składników mleka.
2. Do celów niniejszego załącznika pojęcie „przetwory mleczne” oznacza produkty uzyskiwane wyłącznie z mleka, przy założeniu że można dodać substancje konieczne do ich wytworzenia, o ile nie stosuje się ich do zastąpienia – w całości lub w części – jakichkolwiek naturalnych składników mleka.

Wyłącznie dla przetworów mlecznych zarezerwowane są:

- a) następujące nazwy:
 - (i) serwatka;
 - (ii) śmietanka;
 - (iii) masło;
 - (iv) maślanka;
 - (v) masło topione;
 - (vi) kazeina;
 - (vii) bezwodny tłuszcz mleczny;
 - (viii) ser;
 - (ix) jogurt;
 - (x) kefir;
 - (xi) kumys;
 - (xii) viili/fil;
 - (xiii) smetana;
 - (xiv) fil;

b) nazwy w rozumieniu art. 5 dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych ⁽¹⁾ faktycznie stosowane do przetworów mlecznych.

3. Termin „mleko” oraz nazwy stosowane do przetworów mlecznych mogą być stosowane również w połączeniu ze słowem lub słowami oznaczającymi przetwory złożone, których żadna część nie zastępuje ani nie ma w zamierzeniu zastępować żadnego składnika mleka i w których mleko lub produkt mleczny są częścią zasadniczą – zarówno w kategoriach ilości, jak i charakterystyki produktu.
4. Pochodzenie mleka i przetworów mlecznych określonych przez Komisję jest podane, jeżeli nie jest to mleko krowie.

III. Stosowanie nazw w odniesieniu do produktów konkurencyjnych

1. Nazwy, o których mowa w pkt II niniejszego załącznika, nie mogą być stosowane do produktów innych niż wymienione w tym punkcie.

Przepis ten nie ma jednak zastosowania do nazw produktów, których dokładny charakter jest oczywisty ze względu na tradycyjne stosowanie, lub kiedy nazwy te są wyraźnie stosowane w celu opisanía charakterystycznej cechy produktu.

2. W odniesieniu do produktów innych niż opisane w pkt II niniejszego załącznika obowiązuje zakaz używania jakiegokolwiek etykiety, jakiegokolwiek dokumentu handlowego, materiału reklamowego, jakiegokolwiek formy reklamy w rozumieniu art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 84/450/EWG z dnia 10 września 1984 r. w sprawie reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej ⁽²⁾ lub jakiegokolwiek formy prezentacji, które wskazywałyby, implikowały lub sugerowały, że produkt ten jest przetworem mleczarskim.

Jednak w odniesieniu do produktu, który zawiera mleko lub przetwory mleczne, nazwa „mleko” lub nazwy wymienione w pkt II.2 akapit drugi niniejszego załącznika mogą być stosowane tylko do opisanía jego podstawowych surowców i wymienienia jego składników, zgodnie z dyrektywą 2000/13/WE.

IV. Wykazy produktów; powiadomienia

1. Państwa członkowskie udostępniają Komisji orientacyjny wykaz produktów, które uznają za odpowiadające na ich terytoriach produktom, o których mowa w pkt III.1 akapit drugi niniejszego załącznika.

W razie potrzeby państwa członkowskie uzupełniają później tę listę i informują o tym Komisję.

2. Każdego roku do dnia 1 października państwa członkowskie przedstawiają Komisji sprawozdanie dotyczące zmian na rynku przetworów mlecznych i produktów konkurencyjnych w ramach wykonywania przepisów niniejszego załącznika, tak aby Komisja mogła do dnia 1 marca następnego roku przedstawić sprawozdanie Radzie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/89/WE (Dz.U. L 308 z 25.11.2003, str. 15).

⁽²⁾ Dz.U. L 250 z 19.9.1984, str. 17. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/29/WE (Dz.U. L 149 z 11.6.2005, str. 22).

ZAŁĄCZNIK XIII

WPROWADZANIE DO OBROTU MLEKA PRZEZNACZONEGO DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI, O KTÓRYM MOWA W ART. 114 UST. 2**I. Definicje**

Do celów niniejszego załącznika:

- a) „mleko” oznacza produkt pochodzący z doju co najmniej jednej krowy;
- b) „mleko spożywcze” oznacza produkty, o których mowa w pkt III niniejszego załącznika, przeznaczone do dostarczenia konsumentowi bez dalszego przetwarzania;
- c) „zawartość tłuszczu” oznacza stosunek masy cząstek tłuszczu mleka do masy stu cząstek mleka w danym mleku;
- d) „zawartość białka” oznacza stosunek masy cząstek białka do masy stu cząstek mleka w danym mleku (uzyskany przez pomnożenie przez 6,38 całkowitej zawartości azotu w mleku wyrażonej jako procent masy).

II. Dostawa do końcowego konsumenta lub sprzedaż temu konsumentowi

1. Jedynie mleko spełniające wymogi określone dla mleka spożywczego może być dostarczane lub sprzedawane bez przetwarzania końcowemu konsumentowi, zarówno bezpośrednio, jak i poprzez pośredników, takich jak restauracje, szpitale, stołówki lub inne podobne placówki zbiorowego żywienia.
2. Nazwy handlowe stosowane do tych produktów są nazwami podanymi w pkt III niniejszego załącznika. Nazwy te stosuje się jedynie do produktów, o których mowa w tym punkcie, bez uszczerbku dla ich stosowania w opisach dotyczących składu.
3. Państwa członkowskie przyjmują środki mające na celu informowanie konsumentów o charakterze i składzie omawianych produktów, w przypadku gdy brak takich informacji może powodować dezorientację.

III. Mleko spożywcze

1. Następujące produkty są uznawane za mleko spożywcze:
 - a) surowe mleko: mleko, które nie zostało podgrzane w temperaturze powyżej 40 °C lub poddane obróbce mającej równoważny efekt;
 - b) mleko pełne: mleko poddane obróbce cieplnej, które jeśli chodzi o zawartość tłuszczu spełnia jeden z następujących wymogów:
 - (i) znormalizowane mleko pełne: mleko o zawartości tłuszczu co najmniej 3,50 % (m/m). Państwa członkowskie mogą jednak przewidzieć dodatkową kategorię mleka pełnego – o zawartości tłuszczu 4,00 % (m/m) lub wyższej;
 - (ii) nieznormalizowane mleko pełne: mleko o zawartości tłuszczu niezmienionej od etapu doju ani przez dodanie lub usunięcie tłuszczu mlecznego ani przez zmieszanie z mlekiem, którego naturalna zawartość tłuszczu została zmieniona. Zawartość tłuszczu nie może być jednak niższa niż 3,50 % (m/m);
 - c) mleko częściowo odtuszczone: mleko poddane obróbce cieplnej, którego zawartość tłuszczu została obniżona do nie mniej niż 1,50 % (m/m) i nie więcej niż 1,80 % (m/m);
 - d) mleko odtuszczone: mleko poddane obróbce cieplnej, którego zawartość tłuszczu została obniżona do nie więcej niż 0,50 % (m/m).
2. Bez uszczerbku dla pkt 1 lit. b) ppkt (ii) dozwolone są jedynie następujące zmiany:
 - a) modyfikacja naturalnej zawartości tłuszczu przez usunięcie lub dodanie śmietanki lub dodanie mleka pełnego, mleka częściowo odtuszczonego lub mleka odtuszczonego – po to by spełnione zostały wymogi dotyczące zawartości tłuszczu określone dla mleka spożywczego;
 - b) wzbogacenie mleka białkami mleka, solami mineralnymi lub witaminami;

- c) obniżenie zawartości laktozy przez konwersję na glukozę i galaktozę.

Modyfikacje składu mleka wymienione w lit. b) i c) są dopuszczalne tylko wtedy, gdy wzmianka o nich znajduje się na opakowaniu produktu, jest nieusuwalna, łatwa do zauważenia i czytelna. Takie oznakowanie nie zwalnia jednak z obowiązku podania na etykiecie informacji o wartości odżywczej, który to obowiązek został określony w dyrektywie Rady 90/496/EWG z dnia 24 września 1990 r. w sprawie oznaczania wartości odżywczej środków spożywczych⁽¹⁾. W przypadku gdy dodawane jest białko, zawartość białka we wzbogaconym mleku musi wynosić co najmniej 3,8 % (m/m).

Państwa członkowskie mogą jednak wprowadzić ograniczenia lub zakazać modyfikacji składu mleka, o których mowa w lit. b) i c).

3. Mleko spożywcze

- a) ma temperaturę zamrażania bliską średniej temperaturze zamrażania mleka surowego odnotowanej na obszarze pochodzenia odbieranego mleka;
- b) ma masę nie mniejszą niż 1 028 g/l w przypadku mleka zawierającego 3,5 % (m/m) tłuszczu w temperaturze 20 °C lub równoważną masę na litr w przypadku mleka mającego inną zawartość tłuszczu;
- c) zawiera co najmniej 2,9 % (m/m) białka w przypadku mleka zawierającego 3,5 % (m/m) tłuszczu lub równoważną zawartość w przypadku mleka o innej zawartości tłuszczu;

IV. Produkty przywożone

Produkty przywożone do Wspólnoty na sprzedaż jako mleko spożywcze spełniają wymogi niniejszego rozporządzenia.

V. Zastosowanie ma dyrektywa 2000/13/WE, zwłaszcza jeżeli chodzi o przepisy krajowe dotyczące etykietowania mleka spożywczego.

VI. Kontrole i kary oraz sprawozdania z nimi związane

Bez uszczerbku dla wszelkich przepisów szczegółowych, które Komisja może przyjąć zgodnie z art. 194 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie przyjmują wszystkie właściwe środki, by monitorować stosowanie niniejszego rozporządzenia, karać za jego naruszanie oraz zapobiegać i przeciwdziałać nadużyciom.

O środkach tych oraz o wszelkich zmianach należy poinformować Komisję w ciągu miesiąca po ich przyjęciu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 276 z 6.10.1990, str. 40. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

ZAŁĄCZNIK XIV

NORMY HANDLOWE DLA PRODUKTÓW SEKTORÓW JAJ I DROBIU, O KTÓRYCH MOWA W ART. 116A

A. Normy handlowe dla jaj kur z gatunku *Gallus gallus*

I. Zakres stosowania

1. Bez uszczerbku dla przepisów części C niniejszego załącznika dotyczącej przepisów regulujących produkcję i wprowadzanie do obrotu jaj wylęgowych i piskląt drobiu hodowlanego przepisy niniejszej części stosuje się w przypadku wprowadzania do obrotu we Wspólnocie jaj produkowanych we Wspólnocie, przywożonych z państw trzecich lub przeznaczonych do wywozu poza Wspólnotę.
2. Państwa członkowskie mogą zwalniać ze spełnienia wymogów przewidzianych w tej części niniejszego załącznika, z wyjątkiem pkt III.3, w przypadku jaj sprzedawanych bezpośrednio konsumentowi końcowemu przez producenta:
 - a) w miejscu produkcji; lub
 - b) na lokalnym rynku publicznym lub w handlu obwoźnym w regionie produkcji danego państwa członkowskiego.

W przypadku przyznania takiego zwolnienia, każdy producent ma możliwość zdecydowania o jego stosowaniu. W przypadku stosowania takiego zwolnienia nie można dokonywać żadnej klasyfikacji według jakości i wagi.

Państwa członkowskie mogą określić, zgodnie z prawem krajowym, definicje terminów: „lokalny rynek publiczny”, „handel obwoźny” oraz „region produkcji”.

II. Klasyfikacja według jakości i wagi

1. Jaja są klasyfikowane według jakości w następujący sposób:
 - klasa A lub „świeże”,
 - klasa B.
2. Jaja klasy A klasyfikuje się także według wagi. Klasyfikacja według wagi nie jest jednak wymagana w przypadku jaj dostarczanych przemysłowi spożywczemu i niespożywczemu.
3. Jaja klasy B są dostarczane wyłącznie przemysłowi spożywczemu i niespożywczemu.

III. Znakowanie jaj

1. Jaja klasy A są znakowane kodem producenta.

Jaja klasy B są znakowane kodem producenta lub innym oznaczeniem.

Państwa członkowskie mogą jednak odstąpić od tego wymogu w odniesieniu do jaj klasy B w przypadku gdy jaja te są wprowadzane do obrotu wyłącznie na ich terytorium.

2. Znakowanie jaj zgodnie z pkt 1 odbywa się w miejscu produkcji lub w pierwszym zakładzie pakowania, do którego dostarcza się jaja.
3. Jaja sprzedawane przez producenta konsumentowi końcowemu na lokalnym rynku publicznym w regionie produkcji danego państwa członkowskiego są znakowane zgodnie z pkt 1.

Państwa członkowskie mogą jednak odstąpić od tego wymogu w przypadku producentów posiadających nie więcej niż 50 kur niosek, pod warunkiem że nazwa i adres producenta są podane w punkcie sprzedaży.

IV. Przywóz jaj

1. Komisja, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, ocenia normy handlowe dla jaj obowiązujące w wywożących państwach trzecich na wniosek zainteresowanego państwa. Ocena ta obejmuje zasady znakowania i etykietowania, sposoby chowu i kontroli oraz stosowanie tych zasad. Jeżeli okaże się, że stosowane zasady dają wystarczające gwarancje w odniesieniu do równoważności z prawodawstwem wspólnotowym, jaja przywożone z zainteresowanych państw są znakowane numerem odróżniającym odpowiadającym kodowi producenta.
2. W razie potrzeby Komisja, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, prowadzi negocjacje z państwami trzecimi w celu znalezienia właściwych sposobów udzielania gwarancji, o których mowa w pkt 1, oraz w celu zawarcia porozumień odnoszących się do takich gwarancji.
3. Jeżeli nie zostaną udzielone wystarczające gwarancje w odniesieniu do równoważności przepisów, jaja przywożone z danego państwa trzeciego zostają oznaczone kodem pozwalającym zidentyfikować kraj pochodzenia oraz oznaczenie, że sposób chowu jest „nieokreślony”.

B. Normy handlowe dla mięsa drobiowego

I. Zakres stosowania

1. Bez uszczerbku dla przepisów części C niniejszego załącznika dotyczącej przepisów regulujących produkcję i wprowadzanie do obrotu jaj wylęgowych i piskląt drobiu hodowlanego, przepisy niniejszej części stosuje się w przypadku wprowadzania do obrotu we Wspólnocie – w ramach działalności gospodarczej lub handlowej – niektórych rodzajów i prezentacji mięsa drobiowego następujących gatunków, określonych w części XX załącznika I:
 - Gallus domesticus,
 - kaczek,
 - gęsi,
 - indyków,
 - perliczek.
2. Niniejszej części nie stosuje się do:
 - a) mięsa drobiowego przeznaczonego na wywóz ze Wspólnoty,
 - b) drobiu patroszonego z opóźnieniem, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽¹⁾.
3. Państwa członkowskie mogą odstąpić od stosowania wymogów niniejszego rozporządzenia w przypadkach bezpośredniej dostawy małych ilości mięsa drobiowego, o której mowa w art. 1 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 853/2004, przez producenta, którego roczna produkcja nie przekracza 10 000 ptaków.

II. Definicje

Bez uszczerbku dla definicji, które ustali Komisja, do celów stosowania niniejszej części:

- 1) „mięso drobiowe”: oznacza mięso drobiowe nadające się do spożycia przez ludzi, które nie zostało poddane żadnej obróbce, z wyjątkiem schłodzenia;
- 2) „świeże mięso drobiowe”: oznacza mięso drobiowe nieusztynione wskutek procesu wychładzania, które ma być utrzymywane przez cały czas w temperaturze nie niższej niż - 2 °C i nie wyższej niż 4 °C; państwa członkowskie mogą jednak ustalić inne wymogi odnośnie do temperatury rozbioru i przechowywania świeżego mięsa drobiowego w sklepach sprzedaży detalicznej lub na terenie przyległym do punktów sprzedaży, o ile rozbiór i przechowywanie służą wyłącznie bezpośredniej obsłudze konsumenta na miejscu;
- 3) „mrożone mięso drobiowe”: oznacza mięso drobiowe, które musi być zamrożone możliwie jak najszybciej w związku z wymogami normalnych procedur ubojowych i które ma być utrzymywane przez cały czas w temperaturze nie wyższej niż - 12 °C. Komisja może jednak ustalić określony przedział tolerancji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

- 4) „głęboko mrożone mięso drobiowe”: oznacza mięso drobiowe, które ma być utrzymywane przez cały czas w temperaturze nie wyższej niż - 18 °C, z zachowaniem tolerancji przewidzianej w dyrektywie Rady 89/108/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do głęboko mrożonych środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾.

III. Klasyfikacja według jakości i wagi

1. Mięso drobiowe jest klasyfikowane według jakości jako klasa A lub B, w zależności od budowy i wyglądu tusz lub ich części.

Klasę A dzieli się na klasę A1 i A2 zgodnie z kryteriami określonymi przez Komisję.

Klasyfikacja ta uwzględnia w szczególności umięśnienie, występowanie tkanki tłuszczowej oraz ilość uszkodzeń i urazów.

2. Mięso drobiowe jest wprowadzane do obrotu, gdy spełnia jeden z następujących warunków:

- jest świeże,
- jest mrożone, lub
- jest głęboko mrożone.

3. Paczkowane mięso drobiowe mrożone lub głęboko mrożone może być sklasyfikowane według kategorii wagowej.

C. Normy dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu jaj wylęgowych i piskląt drobiu hodowlanego

I. Zakres stosowania

1. Przepisy niniejszej części mają zastosowanie do wprowadzania do obrotu i transportu jaj wylęgowych i piskląt drobiu hodowlanego, jak również do inkubacji jaj wylęgowych w odniesieniu do handlu w obrębie Wspólnoty lub do celów handlowych.
2. Jednakże zakłady hodowli rodowodowej i inne zakłady hodowlane mające mniej niż 100 ptaków i wylęgarnie o zdolności produkcyjnej mniejszej niż 1000 jaj wylęgowych nie są związane przepisami niniejszej części.

II. Znakowanie i pakowanie jaj wylęgowych

1. Jaja wylęgowe, wykorzystywane do produkcji piskląt, są znakowane indywidualnie.
2. Jaja wylęgowe transportuje się w idealnie czystych opakowaniach, zawierających tylko jaja wylęgowe drobiu tego samego gatunku, kategorii i rodzaju, pochodzące z jednego przedsiębiorstwa.
3. Opakowanie jaj wylęgowych przywożonych z państw trzecich zawiera wyłącznie jaja wylęgowe drobiu tego samego gatunku, kategorii i rodzaju z tego samego kraju pochodzenia i od tego samego nadawcy.

III. Pakowanie piskląt

1. Pisklęta są pakowane według gatunku, rodzaju i kategorii drobiu.
2. W skrzynkach znajdują się jedynie pisklęta pochodzące z tej samej wylęgarni; na skrzynkach umieszczony jest co najmniej odróżniający numer wylęgarni.
3. Pisklęta pochodzące z państw trzecich mogą być przywożone jedynie pod warunkiem, że są pogrupowane zgodnie z pkt 1. W skrzynkach mogą znajdować się jedynie pisklęta z tego samego kraju pochodzenia i od tego samego nadawcy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 51. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/107/WE (Dz.U. 363 z 20.12.2006, str. 411).

ZAŁĄCZNIK XV

**NORMY, KTÓRE MAJĄ ZASTOSOWANIE DO TŁUSZCZÓW DO SMAROWANIA I O KTÓRYCH MOWA
W ART. 115**

I. Nazwy handlowe

1. Produkty, o których mowa w art. 115, nie mogą być dostarczane ani przekazywane bez przetworzenia konsumentowi końcowemu ani bezpośrednio, ani przez restauracje, szpitale, stołówki lub podobne zakłady, jeżeli nie spełniają wymogów określonych w dodatku.
2. Nazwy handlowe tych produktów to nazwy umieszczone w dodatku, bez uszczerbku dla zastosowania pkt II. 2 lub pkt III. 2 i 3 niniejszego załącznika.

Nazwy handlowe zawarte w dodatku są zastrzeżone dla produktów w nim opisanych.

Niniejszy punkt nie ma jednak zastosowania do:

- a) nazw produktów, których dokładny charakter jest oczywisty ze względu na tradycyjne stosowanie, lub kiedy nazwy są używane w sposób oczywisty w celu opisanego charakterystycznej jakości produktu;
- b) produktów skoncentrowanych (masło, margaryna, miksy) o zawartości co najmniej 90 % tłuszczu.

II. Etykietowanie i prezentacja

1. Przy etykietowaniu i prezentacji produktów, o których mowa w pkt I.1 niniejszego załącznika, należy zastosować reguły określone w dyrektywie 2000/13/WE, a ponadto wskazać następujące informacje:
 - a) nazwę handlową określoną w dodatku;
 - b) w przypadku produktów, o których mowa w dodatku – całkowity procent zawartości tłuszczu według masy w chwili produkcji;
 - c) w przypadku tłuszczów złożonych, o których mowa w dodatku w części C – zawartość tłuszczu roślinnego, mlecznego lub innego tłuszczu zwierzęcego w porządku malejącym, według masy, jako procent całkowitej masy w momencie produkcji;
 - d) w przypadku produktów, o których mowa w dodatku – procentowa zawartość soli musi być wskazana w szczególnie czytelny sposób w wykazie składników.
2. Niezależnie od pkt 1 lit. a) nazwy handlowe „minarine” lub „halvarine” mogą być stosowane do produktów, o których mowa w pkt 3 części B dodatku.
3. Nazwy handlowe, o których mowa w pkt 1 lit. a), mogą być stosowane wraz z co najmniej jednym terminem określającym gatunki roślin lub zwierząt, od których pochodzą te produkty, lub określającym przeznaczenie tych produktów oraz z innymi terminami dotyczącymi metod produkcji, o ile takie terminy nie stoją w sprzeczności z innymi przepisami wspólnotowymi, a zwłaszcza z rozporządzeniem Rady (WE) nr 509/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami ⁽¹⁾.

Można również stosować informacje o pochodzeniu geograficznym z zastrzeżeniem przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ⁽²⁾.

4. Termin „roślinny” może być używany wraz z nazwami handlowymi zawartymi w części B dodatku, pod warunkiem że produkt zawiera jedynie tłuszcz pochodzenia roślinnego, z tolerancją 2 % zawartości tłuszczów zwierzęcych. Tolerancja ta obowiązuje również w przypadku odwołania do gatunku roślinnego.
5. Informacja, o której mowa w pkt 1, 2 i 3, powinna być zrozumiała i powinna zostać przedstawiona w widocznym miejscu, tak by była łatwo dostrzegalna, czytelna i nieusuwalna.

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, str. 12.

6. Dla pewnych form reklamy Komisja może wprowadzić specjalne środki dotyczące informacji, o których mowa w pkt 1 lit. a) i b).

III. Terminologia

1. Termin „tradycyjny” może być używany wraz z nazwą „masło” przewidzianą w pkt 1 części A dodatku, jeżeli produkt otrzymywany jest bezpośrednio z mleka lub śmietanki.

Do celów niniejszego punktu „śmietanka” oznacza produkt otrzymywany z mleka, mający formę emulsji typu olej w wodzie i zawierający co najmniej 10 % tłuszczu mlecznego.

2. Zabronione jest stosowanie do produktów, o których mowa w dodatku, takich terminów, które oznaczają, implikują lub sugerują zawartość tłuszczu inną niż ta, o której mowa w tym dodatku.

3. W drodze odstępstwa od przepisów pkt 2 i dodatkowo:

- a) termin „o zmniejszonej zawartości tłuszczu” może być stosowany do produktów, o których mowa w dodatku, zawierających ponad 41 %, ale nie więcej niż 62 % tłuszczu;
- b) terminy „niskotłuszczowy” lub „lekki” mogą być stosowane do produktów, o których mowa w dodatku, zawierających najwyżej 41 % tłuszczu.

Terminem „o zmniejszonej zawartości tłuszczu” oraz terminami „niskotłuszczowy” lub „lekki” można jednak zastąpić odpowiednio terminy: „o zawartości trzech czwartych tłuszczu” lub „półtłuste” używane w dodatku.

IV. Przepisy krajowe

1. Z zastrzeżeniem przepisów niniejszego załącznika państwa członkowskie mogą przyjąć lub zachować przepisy krajowe określające odmienne poziomy jakości. Takie przepisy powinny umożliwiać przeprowadzenie oceny poziomów jakości na podstawie kryteriów odnoszących się przede wszystkim do zastosowanych surowców, organoleptycznych cech tych produktów oraz ich stabilności fizycznej i mikrobiologicznej.

Państwa członkowskie, które korzystają z tej możliwości, dopilnowują, by produkty innych państw członkowskich spełniające kryteria określone w tych przepisach mogły na niedyskryminujących warunkach używać terminów oznaczających na mocy tych przepisów, że kryteria te są spełnione.

2. Nazwy handlowe, o których mowa w pkt II.1 lit a), mogą zostać uzupełnione odniesieniem do poziomu jakości właściwego dla danego produktu.
3. Państwa członkowskie podejmują niezbędne działania, aby zagwarantować, że przeprowadzane będą kontrole stosowania wszystkich kryteriów, o których mowa w pkt 1 akapit drugi i które służą określeniu poziomów jakości. Regularne i częste kontrole muszą być rozszerzone na produkt końcowy i muszą być przeprowadzane przez co najmniej jeden organ prawa publicznego, który zostaje wyznaczony przez państwo członkowskie, lub przez zatwierdzony organ nadzorowany przez to państwo. Państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz wyznaczonych przez nie organów.

V. Produkty przywożone

Produkty przywożone do Wspólnoty muszą spełniać wymogi określone w niniejszym załączniku w przypadkach, o których mowa w pkt I.1 niniejszego załącznika.

VI. Kary

Bez uszczerbku dla wszelkich przepisów szczegółowych, które Komisja może przyjąć zgodnie z art. 194 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie określają skuteczne kary, które będą nakładane w przypadku naruszenia przepisów art. 111 i niniejszego załącznika, a także w odpowiednim przypadku środków krajowych istotnych dla jego stosowania; informują one o nich Komisję.

Grupa tłuszczów	Nazwy handlowe	Kategorie produktu
Definicje		Uzupełniający opis kategorii ze wskazaniem procentowej zawartości tłuszczu według masy
<p>A. Tłuszcze mleczne</p> <p>Produkty w formie stałej, miękkiej emulsji, zasadniczo typu woda w oleju, pozyskiwane wyłącznie z mleka lub niektórych produktów mlecznych; zasadniczym elementem ich wartości jest tłuszcz. Dodawane mogą być jednak także inne substancje niezbędne do ich produkcji, pod warunkiem że nie są one używane w celu zastąpienia – w całości ani w części – jakichkolwiek składników mleka.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Masło 2. Masło o zawartości trzech czwartych tłuszczu (*) 3. Masło półtłuste (**) 4. Tłuszcz mleczny do smarowania X % 	<p>Produkt zawierający nie mniej niż 80 % i nie więcej niż 90 % tłuszczu mlecznego, nie więcej niż 16 % wody i nie więcej niż 2 % suchej masy beztłuszczowej mleka.</p> <p>Produkt zawierający nie mniej niż 60 % i nie więcej niż 62 % tłuszczu mlecznego.</p> <p>Produkt zawierający nie mniej niż 39 % i nie więcej niż 41 % tłuszczu mlecznego.</p> <p>Produkt zawierający następujące ilości tłuszczu mlecznego:</p> <ul style="list-style-type: none"> — poniżej 39 %, — powyżej 41 %, ale poniżej 60 %, — powyżej 62 %, ale poniżej 80 %.
<p>B. Tłuszcze</p> <p>Produkty w formie stałej, miękkiej emulsji, zasadniczo typu woda w oleju, pozyskiwane ze stałych lub płynnych tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych nadających się do spożycia przez ludzi, zawierające nie więcej niż 3 % tłuszczu mlecznego w całkowitej zawartości tłuszczu.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Margaryna 2. Margaryna o zawartości trzech czwartych tłuszczu (***) 3. Margaryna półtłusta (****) 4. Tłuszcze do smarowania X % 	<p>Produkt otrzymywany z tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 80 % i nie więcej niż 90 % tłuszczu.</p> <p>Produkt otrzymywany z tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 60 % i nie więcej niż 62 % tłuszczu.</p> <p>Produkt otrzymywany z tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 39 % i nie więcej niż 41 % tłuszczu.</p> <p>Produkt otrzymywany z tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający następujące ilości tłuszczu:</p> <ul style="list-style-type: none"> — poniżej 39 %, — powyżej 41 %, ale poniżej 60 %, — powyżej 62 %, ale poniżej 80 %.
<p>C. Tłuszcze złożone z produktów roślinnych lub zwierzęcych</p> <p>Produkty w formie stałej, miękkiej emulsji, zasadniczo typu woda w oleju, pozyskiwane ze stałych lub płynnych tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych nadających się do spożycia przez ludzi, zawierające 10 % – 80 % tłuszczu mlecznego w całkowitej zawartości tłuszczu.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Miks tłuszczowy 2. Miks o zawartości trzech czwartych tłuszczu (*****) 3. Miks tłuszczowy półtłusty (*****) 4. Miks tłuszczowy do smarowania X % 	<p>Produkt otrzymywany z mieszaniny tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 80 % i nie więcej niż 90 % tłuszczu.</p> <p>Produkt otrzymywany z mieszaniny tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 60 % i nie więcej niż 62 % tłuszczu.</p> <p>Produkt otrzymywany z mieszaniny tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 39 % i nie więcej niż 41 % tłuszczu.</p> <p>Produkt otrzymywany z mieszaniny tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający następujące ilości tłuszczu:</p> <ul style="list-style-type: none"> — poniżej 39 %, — powyżej 41 %, ale poniżej 60 %, — powyżej 62 %, ale poniżej 80 %.
<p>(*) Odpowiadające „smør 60” w języku duńskim. (**) Odpowiadające „smør 40” w języku duńskim. (***) Odpowiadające „margarine 60” w języku duńskim. (****) Odpowiadające „margarine 40” w języku duńskim. (*****) Odpowiadające „blandingsprodukt 60” w języku duńskim. (******) Odpowiadające „blandingsprodukt 40” w języku duńskim.</p>		

Uwaga: Tłuszcz mleczny jako składnik produktów wymienionych w dodatku może zostać zmieniony tylko w wyniku procesów fizycznych.

ZAŁĄCZNIK XVI

OPISY I DEFINICJE OLIWY Z OLIWEK I OLIWY Z WYTŁOCZYN Z OLIWEK, O KTÓRYCH MOWA W ART. 118**1. OLIWY Z OLIWEK Z PIERWSZEGO TŁOCZENIA**

Oleje uzyskane z owoców drzewa oliwnego wyłącznie przy pomocy mechanicznych lub innych fizycznych środków, w warunkach nieprowadzących do zmian w oleju, które nie zostały poddane innej obróbce niż płukanie, dekantacja, odwirowanie lub filtrowanie, z wyłączeniem olejów uzyskanych przy użyciu rozpuszczalników lub środków wspomagających o działaniu chemicznym lub biochemicznym, lub w drodze procesu ponownej estryfikacji oraz jakichkolwiek mieszanek z olejami innego rodzaju.

Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia jest klasyfikowana i opisywana wyłącznie w następujący sposób:

a) Oliwa z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia

Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia o zawartości wolnych kwasów, wyrażonej jako zawartość kwasu oleinowego, nie większej niż 0,8 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii.

b) Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia

Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia o zawartości wolnych kwasów, wyrażonej jako zawartość kwasu oleinowego, nie większej niż 2 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii.

c) Oliwa z oliwek typu lampante

Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia, o zawartości wolnych kwasów, wyrażonej jako zawartość kwasu oleinowego, większej niż 2 g na 100 g, lub o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii.

2. RAFINOWANA OLIWA Z OLIWEK

Oliwa z oliwek uzyskana w drodze rafinacji oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia, o zawartości wolnych kwasów, wyrażonej jako zawartość kwasu oleinowego, nie większej niż 0,3 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii.

3. OLIWA Z OLIWEK – SKŁADAJĄCA SIĘ Z RAFINOWANEJ OLIWY Z OLIWEK ORAZ OLIWY Z OLIWEK Z PIERWSZEGO TŁOCZENIA

Oliwa z oliwek uzyskana w drodze mieszania rafinowanej oliwy z oliwek oraz oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia innej niż oliwa z oliwek typu lampante, o zawartości wolnych kwasów, wyrażonej jako zawartość kwasu oleinowego, nie większej niż 1 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii.

4. SUROWA OLIWA Z WYTŁOCZYN Z OLIWEK

Olej uzyskany z wytłoczn z oliwek w drodze obróbki przy pomocy rozpuszczalników lub środków fizycznych lub olej odpowiadający oliwie z oliwek typu lampante, z wyjątkiem pewnych szczególnych cech, z wyłączeniem oleju uzyskanego w drodze powtórnej estryfikacji oraz mieszanek z olejami innego rodzaju, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii.

5. RAFINOWANA OLIWA Z WYTŁOCZYN Z OLIWEK

Olej uzyskany w drodze rafinacji surowej oliwy z wytłoczn z oliwek o zawartości wolnych kwasów, wyrażonej jako zawartość kwasu oleinowego, nie większej niż 0,3 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii.

6. OLIWA Z WYTŁOCZYN Z OLIWEK

Olej uzyskany w drodze mieszania rafinowanej oliwy z oliwek oraz oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia innej niż oliwa z oliwek typu lampante, o zawartości wolnych kwasów, wyrażonej jako zawartość kwasu oleinowego, nie większej niż 1 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii.

ZAŁĄCZNIK XVII

NALEŻNOŚCI CELNE PRZYWOZOWE NA RYŻ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 137 I 139

1. *Należności celne przywozowe na ryż łuskany*
 - a) 30 EUR za tonę w następujących przypadkach:
 - (i) jeżeli zostanie stwierdzone, że przywóz ryżu łuskanego realizowany przez cały miniony rok gospodarczy nie osiągnął rocznej ilości referencyjnej, o której mowa w art. 137 ust. 3 akapit pierwszy, zmniejszonej o 15 %;
 - (ii) jeżeli zostanie stwierdzone, że przywóz ryżu łuskanego realizowany przez pierwszych sześć miesięcy roku gospodarczego nie osiągnął częściowej ilości referencyjnej, o której mowa w art. 137 ust. 3 akapit drugi, zmniejszonej o 15 %;
 - b) 42,5 EUR za tonę w następujących przypadkach:
 - (i) jeżeli zostanie stwierdzone, że przywóz ryżu łuskanego realizowany przez cały miniony rok gospodarczy przekracza roczną ilość referencyjną, o której mowa w art. 137 ust. 3 akapit pierwszy, zmniejszoną o 15 %, ale nie przekracza tej samej rocznej ilości referencyjnej zwiększonej o 15 %;
 - (ii) jeżeli zostanie stwierdzone, że przywóz ryżu łuskanego realizowany przez pierwszych sześć miesięcy roku gospodarczego przekracza częściową ilość referencyjną, o której mowa w art. 137 ust. 3 akapit drugi, zmniejszoną o 15 %, ale nie przekracza tej samej częściowej ilości referencyjnej zwiększonej o 15 %;
 - c) 65 EUR za tonę w następujących przypadkach:
 - (i) jeżeli zostanie stwierdzone, że przywóz ryżu łuskanego realizowany przez cały miniony rok gospodarczy przekracza roczną ilość referencyjną, o której mowa w art. 137 ust. 3 akapit pierwszy, zwiększoną o 15 %;
 - (ii) jeżeli zostanie stwierdzone, że przywóz ryżu łuskanego realizowany przez pierwszych sześć miesięcy roku gospodarczego przekracza częściową ilość referencyjną, o której mowa w art. 137 ust. 3 akapit drugi, zwiększoną o 15 %.
2. *Należności celne przywozowe za ryż bielony*
 - a) 175 EUR za tonę w następujących przypadkach:
 - aa) jeżeli zostanie stwierdzone, że przywóz ryżu częściowo bielonego i całkowicie bielonego realizowany przez cały miniony rok gospodarczy przekracza 387 743 ton;
 - bb) jeżeli zostanie stwierdzone, że przywóz ryżu częściowo bielonego i całkowicie bielonego realizowany przez pierwsze sześć miesięcy roku gospodarczego przekracza 182 239 ton;
 - b) 145 EUR za tonę w następujących przypadkach:
 - (i) jeżeli zostanie stwierdzone, że przywóz ryżu częściowo bielonego i całkowicie bielonego realizowany przez cały miniony rok gospodarczy nie przekracza 387 743 ton;
 - (ii) stwierdzone, że przywóz ryżu częściowo bielonego i całkowicie bielonego realizowany przez pierwsze sześć miesięcy roku gospodarczego nie przekracza 182 239 ton.

ZAŁĄCZNIK XVIII

ODMIANY RYŻU BASMATI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 138

Basmati 217

Basmati 370

Basmati 386

Kernel (Basmati)

Pusa Basmati

Ranbir Basmati

Super Basmati

Taraori Basmati (HBC-19)

Type-3 (Dehradun)

ZAŁĄCZNIK XIX

**PAŃSTWA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 153 UST. 3 I ART. 154 UST. 1 LIT. B) ORAZ W ZAŁĄCZNIKU III
CZĘŚĆ II PKT 12**

Barbados

Belize

Wybrzeże Kości Słoniowej

Republika Konga

Fidzi

Gujana

Indie

Jamajka

Kenia

Madagaskar

Malawi

Mauritius

Mozambik

Saint Kitts i Nevis – Anguilla

Surinam

Suazi

Tanzania

Trynidad i Tobago

Uganda

Zambia

Zimbabwe

ZAŁĄCZNIK XX

**WYKAZ TOWARÓW Z SEKTORA ZBÓŻ, RYŻU, CUKRU, MLEKA I JAJ DO CELÓW ART. 26 LIT. a) PKT (ii)
I PRYZYNAWANIA REFUNDACJI WYWOZOWYCH, O KTÓRYCH MOWA W CZĘŚCI III ROZDZIAŁ III
SEKCJA II**

Część I: Zboża

Kod CN	Opis
ex 0403	Maślanka, mleko ukwaszone i śmietanka ukwaszona, jogurt, kefir i inne fermentowane lub zakwaszone mleko i śmietanka, nawet zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, lub aromatycznego lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao:
0403 10	– Jogurt
0403 10 51 do 0403 10 99	– – – – Aromatyzowany lub zawierający dodatek owoców, orzechów lub kakao
0403 90	– Pozostałe:
0403 90 71 do 0403 90 99	– – Aromatyzowany lub zawierający dodatek owoców, orzechów lub kakao
ex 0710	Warzywa (niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie), zamrożone:
0710 40 00	– Kukurydza cukrowa
ex 0711	Warzywa zakonserwowane tymczasowo (na przykład w gazowym ditlenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia:
0711 90 30	– – – Kukurydza cukrowa
ex 1704	Wyroby cukiernicze (włącznie z białą czekoladą) niezawierające kakao, z wyjątkiem wyciągu (ekstraktu) z lukrecji objętego podpozycją 1704 90 10
1806	Czekolada i pozostałe przetwory spożywcze zawierające kakao
ex 1901	Ekstrakt słodowy; przetwory spożywcze z mąki, kasz, mączki, skrobi lub z ekstraktu słodowego, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 40 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowitej odtuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; przetwory spożywcze z towarów objętych pozycjami od 0401 do 0404, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 5 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowitej odtuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
1901 10 00	– Przetwory dla niemowląt, pakowane do sprzedaży detalicznej
1901 20 00	– Mieszaniny i ciasta, do wytworzenia wyrobów piekarniczych objętych pozycją 1905
1901 90	– Pozostałe:
1901 90 11 do 1901 90 19	– – Ekstrakt słodowy;
	– – Pozostałe:
1901 90 99	– – – Pozostałe
ex 1902	Makarony, nawet poddane obróbce cieplnej lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami), lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, nawet przygotowany:
	– Makarony niepoddane obróbce cieplnej, nienadziewane ani nieprzygotowane inaczej:
1902 11 00	– – Zawierające jaja
1902 19	– – Pozostałe
ex 1902 20	– Makarony nadziewane, nawet poddane obróbce cieplnej lub inaczej przygotowane:
	– – Pozostałe:
1902 20 91	– – – Gotowane
1902 20 99	– – – Pozostałe
1902 30	– Pozostałe makarony
1902 40	– Kuskus

Kod CN	Opis
1903 00 00	Tapioka i jej namiastki, przygotowane ze skrobi, w postaci płatków, ziaren, perełek, odsiewu lub w podobnych postaciach
1904	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż, lub produktów zbożowych (na przykład płatki kukurydziane); zboża (inne niż kukurydza) w postaci ziarna lub w postaci płatków, lub inaczej przetworzonego ziarna (z wyjątkiem mąki, kasz i mączki), wstępnie obgotowane lub inaczej przygotowane, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
1905	Chleb, bułki, pieczywo cukiernicze, ciasta i ciastka, herbatniki i pozostałe wyroby piekarnicze, nawet zawierające kakao; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby
ex 2001	Warzywa, owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym: – Pozostałe:
2001 90 30	– – Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>)
2001 90 40	– – Ignamy, słodkie ziemniaki i podobne jadalne części roślin, zawierające 5 % masy skrobi lub więcej
ex 2004	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:
2004 10	– Ziemniaki: – – Pozostałe:
2004 10 91	– – – W postaci mąki, mączki lub płatków
2004 90	– Pozostałe warzywa i mieszanki warzywne:
2004 90 10	– – Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>)
ex 2005	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:
2005 20	– Ziemniaki:
2005 20 10	– – W postaci mąki, mączki lub płatków
2005 80 00	– Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>)
ex 2008	Owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, inaczej przetworzone lub zakonserwowane, nawet zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, lub alkoholu, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone: – Pozostałe, włączając mieszanki, inne niż objęte podpozycją 2008 19: – – Pozostałe: – – – Niezawierające dodatku alkoholu: – – – – Niezawierające dodatku cukru: – – – – – Kukurydza inna niż kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>). – – – – – Ignamy, słodkie ziemniaki i podobne jadalne części roślin, zawierające 5 % masy skrobi lub więcej
2008 99	– – – – – Kukurydza inna niż kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>). – – – – – Ignamy, słodkie ziemniaki i podobne jadalne części roślin, zawierające 5 % masy skrobi lub więcej
2008 99 85	– – – – – Kukurydza inna niż kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>).
2008 99 91	– – – – – Ignamy, słodkie ziemniaki i podobne jadalne części roślin, zawierające 5 % masy skrobi lub więcej
ex 2101	Ekstrakty, esencje i koncentraty kawy, herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej) oraz przetwory na bazie tych produktów lub na bazie kawy, herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej); cykorii palona i pozostałe palone namiastki kawy oraz ich ekstrakty, esencje i koncentraty: – – Przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów lub na bazie kawy: – – – Pozostałe – – Ekstrakty, esencje i koncentraty herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej) i przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów, lub na bazie herbaty, lub maté (herbaty paragwajskiej): – – – Pozostałe – – Cykorii palona i pozostałe palone namiastki kawy oraz ich ekstrakty, esencje i koncentraty: – – – Cykorii palona i pozostałe palone namiastki kawy: – – – – Pozostałe – – Ekstrakty, esencje i koncentraty z cykorii palonej i pozostałych palonych namiastek kawy: – – – – Pozostałe
2101 12	– – Przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów lub na bazie kawy:
2101 12 98	– – – Pozostałe
2101 20	– Ekstrakty, esencje i koncentraty herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej) i przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów, lub na bazie herbaty, lub maté (herbaty paragwajskiej):
2101 20 98	– – – Pozostałe
2101 30	Cykorii palona i pozostałe palone namiastki kawy oraz ich ekstrakty, esencje i koncentraty: – – Cykorii palona i pozostałe palone namiastki kawy:
2101 30 19	– – – Pozostałe
2101 30 99	– – Ekstrakty, esencje i koncentraty z cykorii palonej i pozostałych palonych namiastek kawy: – – – Pozostałe
2101 30 99	– – – Pozostałe
ex 2102	Drożdże (aktywne lub nieaktywne); pozostałe mikroorganizmy jednokomórkowe, martwe (z wyłączeniem szczepionek objętych pozycją 3002); gotowe proszki do pieczenia: – Drożdże aktywne – – Drożdże piekarnicze
2102 10	– Drożdże aktywne
2102 10 31 i	– – Drożdże piekarnicze
2102 10 39	– – Drożdże piekarnicze

Kod CN	Opis
2105 00	Lody śmietankowe i pozostałe lody jadalne, nawet zawierające kakao
ex 2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
2106 90	– Pozostałe:
	– – Pozostałe:
2106 90 92	– – – – Niezawierające tłuszczu mleka, sacharozy, izoglukozy, glukozy lub skrobi, lub zawierające mniej niż 1,5 % masy tłuszczu mleka, 5 % masy sacharozy lub izoglukozy, 5 % masy glukozy lub skrobi
2106 90 98	– – – – Pozostałe
2202	Wody, włącznie z wodami mineralnymi i wodami gazowanymi, zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, lub wody aromatyzowane i pozostałe napoje bezalkoholowe, z wyłączeniem soków owocowych i warzywnych, objętych pozycją 2009
2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron aromatyzowane roślinami lub substancjami aromatycznymi
ex 2208	Alkohol etylowy nieskażony o zawartości alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; okowity, likiery i pozostałe napoje spirytusowe:
2208 30	– Whisky:
2208 30 32 do	– – Inne niż <i>Burbon whiskey</i>
2208 30 88	
2208 50	– Gin i gin Geneva
2208 60	– Wódka
2208 70	– Likieri i kordiały
2208 90	– Pozostałe:
	– – Pozostałe napoje spirytusowe, w pojemnikach o objętości:
	– – – 2 litry lub mniejszej:
2208 90 41	– – – – Ouzo
	– – – – Pozostałe:
	– – – – – Napoje spirytusowe (z wyłączeniem likierów):
	– – – – – – Pozostałe:
2208 90 52	– – – – – – Korn
2208 90 54	– – – – – – Tequila
2208 90 56	– – – – – – Pozostałe
2208 90 69	– – – – – Pozostałe napoje spirytusowe
	– – – – – – Większej niż 2 litry:
	– – – – – – Napoje spirytusowe (z wyłączeniem likierów):
2208 90 75	– – – – – – Tequila
2208 90 77	– – – – – – Pozostałe
2208 90 78	– – – – – – Pozostałe napoje spirytusowe
2905 43 00	– – Mannit
2905 44	– – D-sorbit (sorbitol)
ex 3302	Mieszaniny substancji zapachowych i mieszaniny (włącznie z roztworami alkoholowymi) oparte na jednej lub na wielu takich substancjach, w rodzaju stosowanych jako surowce w przemyśle; pozostałe preparaty oparte na substancjach zapachowych, w rodzaju stosowanych do produkcji napojów:
3302 10	– W rodzaju stosowanych w przemyśle spożywczym lub do produkcji napojów:
	– – W rodzaju stosowanych do produkcji napojów:
	– – – Preparaty zawierające wszystkie czynniki zapachowe charakterystyczne dla napojów:
	– – – – Pozostałe:
3302 10 29	– – – – – Pozostałe
3505	Dekstryny i pozostałe skrobie modyfikowane (na przykład skrobie wstępnie żelatynizowane lub estryfikowane); kleje oparte na skrobiach, na dekstrynach lub pozostałych skrobiach modyfikowanych
ex 3809	Środki wykańczalnicze, nośniki barwników przyspieszające barwienie, utrwalacze barwników i pozostałe preparaty (na przykład klejonki i zaprawy), w rodzaju stosowanych w przemyślach włókienniczym, papierniczym, skórzanym i podobnych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
3809 10	– Na bazie substancji skrobiowych
3824 60	– Sorbit, inny niż ten objęty podpozycją 2905 44

Część II: Ryż

Kod CN	Opis
ex 0403	Maślanka, mleko ukwaszone i śmietanka ukwaszona, jogurt, kefir i inne fermentowane lub zakwaszone mleko i śmietanka, nawet zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, lub aromatycznego lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao:
0403 10	– Jogurt
0403 10 51 do 0403 10 99	– – Aromatyzowany lub zawierający dodatek owoców, orzechów lub kakao
0403 90	– Pozostałe:
0403 90 71 do 0403 90 99	– – Aromatyzowane lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao
ex 1704	Wyroby cukiernicze (włącznie z białą czekoladą), niezawierające kakao:
1704 90 51 do 1704 90 99	– – Pozostałe
ex 1806	Czekolada i pozostałe przetwory spożywcze zawierające kakao z wyjątkiem towarów objętych podpozycjami 1806 10, 1806 20 70, 1806 90 60, 1806 90 70 i 1806 90 90
ex 1901	Ekstrakt słodowy; przetwory spożywcze z mąki, kasz, mączki, skrobi lub z ekstraktu słodowego, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 40 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowitej odtuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; przetwory spożywcze z towarów objętych pozycjami od 0401 do 0404, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 5 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowitej odtuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
1901 10 00	– Przetwory dla niemowląt, pakowane do sprzedaży detalicznej
1901 20 00	– Mieszanki i ciasta, do wytworzenia wyrobów piekarniczych objętych pozycją 1905
1901 90	– Pozostałe:
1901 90 11 do 1901 90 19	– – Ekstrakt słodowy;
	– – Pozostałe:
1901 90 99	– – – Pozostałe
ex 1902	Makarony, nawet poddane obróbce cieplnej lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami) lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, nawet przygotowany:
1902 20	– Makarony nadziewane, nawet poddane obróbce cieplnej lub inaczej przygotowane:
	– – Pozostałe
1902 20 91	– – – Gotowane
1902 20 99	– – – Pozostałe
1902 30	– Pozostałe makarony
1902 40	– Kuskus:
1902 40 90	– – Pozostały
1904	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż, lub produktów zbożowych (na przykład płatków kukurydzianych); zboża (inne niż kukurydza) w postaci ziarna lub w postaci płatków, lub inaczej przetworzonego ziarna (z wyjątkiem mąki, kasz i mączki), wstępnie obgotowane lub inaczej przygotowane, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
ex 1905	Chleb, bułki, pieczywo cukiernicze, ciasta i ciastka, herbatniki i pozostałe wyroby piekarnicze, nawet zawierające kakao; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby:
1905 90 20	– – Opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby
ex 2004	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:
2004 10	– Ziemniaki:
	– – Pozostałe:
2004 10 91	– – – W postaci mąki, mączki lub płatków
ex 2005	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:
2005 20	– Ziemniaki:
2005 20 10	– – W postaci mąki, mączki lub płatków

Kod CN	Opis
ex 2101	Ekstrakty, esencje i koncentraty kawy, herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej) oraz przetwory na bazie tych produktów lub na bazie kawy, herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej); cykorii palona i pozostałe palone namiastki kawy oraz ich ekstrakty, esencje i koncentraty:
2101 12	-- Przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów, lub na bazie kawy:
2101 12 98	--- Pozostałe
2101 20	- Ekstrakty, esencje i koncentraty herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej) i przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów, lub na bazie herbaty, lub maté (herbaty paragwajskiej):
2101 20 98	--- Pozostałe
2105 00	Lody śmietankowe i pozostałe lody jadalne, nawet zawierające kakao
ex 2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
2106 90	- Pozostałe:
	-- Pozostałe:
2106 90 92	--- Niezawierające tłuszczu mleka, sacharozy, izoglukozy, glukozy lub skrobi, lub zawierające mniej niż 1,5 % masy tłuszczu mleka, 5 % masy sacharozy lub izoglukozy, 5 % masy glukozy lub skrobi
2106 90 98	--- Pozostałe
ex 3505	Dekstryny i pozostałe skrobie modyfikowane (na przykład skrobie wstępnie żelatynizowane lub estryfikowane); kleje oparte na skrobiach, na dekstrynach lub pozostałych skrobiach modyfikowanych, z wyjątkiem skrobi objętych pozycją 3505 10 50
ex 3809	Środki wykańczalnicze, nośniki barwników przyspieszające barwienie, utrwalcze barwników i pozostałe preparaty (na przykład klejony i zaprawy), w rodzaju stosowanych w przemyśle włókienniczym, papierniczym, skórzanym i podobnych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
3809 10	- Na bazie substancji skrobiowych

Część III: Cukier

Kod CN	Opis
ex 0403	Maślanka, mleko ukwaszone i śmietanka ukwaszona, jogurt, kefir i inne fermentowane lub zakwaszone mleko i śmietanka, nawet zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, lub aromatycznego lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao:
0403 10	- Jogurt:
0403 10 51 do 0403 10 99	-- Aromatyzowany lub zawierający dodatek owoców, orzechów lub kakao
0403 90	- Pozostałe:
0403 90 71 do 0403 90 99	-- Aromatyzowany lub zawierający dodatek owoców, orzechów lub kakao
ex 0710	Warzywa (niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie), zamrożone:
0710 40 00	- Kukurydza cukrowa
ex 0711	Warzywa zakonserwowane tymczasowo (na przykład w gazowym ditlenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia:
0711 90	- Pozostałe warzywa; mieszanki warzyw:
	-- Warzywa:
0711 90 30	--- Kukurydza cukrowa
1702 50 00	- Fruktaza chemicznie czysta
ex 1704	Wyroby cukiernicze (włącznie z białą czekoladą) niezawierające kakao, z wyjątkiem wyciągu (ekstraktu) z lukrecji objętego podpozycją 1704 90 10
1806	Czekolada i pozostałe przetwory spożywcze zawierające kakao
ex 1901	Ekstrakt słodowy; przetwory spożywcze z mąki, kasz, mączki, skrobi lub z ekstraktu słodowego, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 40 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowitej odtuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; przetwory spożywcze z towarów objętych pozycjami od 0401 do 0404, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 5 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowitej odtuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
1901 10 00	- Przetwory dla niemowląt, pakowane do sprzedaży detalicznej
1901 20 00	- Mieszanki i ciasta, do wytworzenia wyrobów piekarniczych objętych pozycją 1905
1901 90	- Pozostałe:
	-- Pozostałe:
1901 90 99	--- Pozostałe

Kod CN	Opis
ex 1902	Makarony, nawet poddane obróbce cieplnej lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami), lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, nawet przygotowany:
1902 20	– Makarony nadziewane, nawet poddane obróbce cieplnej lub inaczej przygotowane: -- Pozostałe:
1902 20 91	--- Gotowane
1902 20 99	--- Pozostałe
1902 30	– Pozostałe makarony
1902 40	– Kuskus:
1902 40 90	-- Pozostały
1904	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż, lub produktów zbożowych (na przykład płatki kukurydziane); zboża (inne niż kukurydza) w postaci ziaren lub w postaci płatków lub inaczej przetworzonego ziarna (z wyjątkiem mąki, kasz i mączki), wstępnie obgotowane lub inaczej przygotowane, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
ex 1905	Chleb, bułki, pieczywo cukiernicze, ciasta i ciastka, herbatniki i pozostałe wyroby piekarnicze, nawet zawierające kakao; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby:
1905 10 00	– Chleb chrupki
1905 20	– Piernik z dodatkiem imbiru i podobne
1905 31	-- Słodkie herbatniki;
1905 32	-- Gofry i wafle
1905 40	– Sucharki, tosty z chleba i podobne wyroby tostowe
1905 90	– Pozostałe: -- Pozostałe:
1905 90 45	--- Herbatniki
1905 90 55	--- Wyroby ekstrudowane lub ekspandowane, pikantne lub solone --- Pozostałe:
1905 90 60	---- Z dodatkiem środka słodzącego
1905 90 90	---- Pozostałe
ex 2001	Warzywa, owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym:
2001 90	– Pozostałe:
2001 90 30	-- Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>)
2001 90 40	-- Ignamy, słodkie ziemniaki i podobne jadalne części roślin, zawierające 5 % masy skrobi lub więcej
ex 2004	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:
2004 10	– Ziemniaki -- Pozostałe
2004 10 91	--- W postaci mąki, mączki lub płatków
2004 90	– Pozostałe warzywa i mieszanki warzywne:
2004 90 10	-- Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>)
ex 2005	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:
2005 20	– Ziemniaki:
2005 20 10	-- W postaci mąki, mączki lub płatków
2005 80 00	– Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>)
ex 2101	Ekstrakty, esencje i koncentraty kawy, herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej) oraz przetwory na bazie tych produktów lub na bazie kawy, herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej); cykorii palona i pozostałe palone namiastki kawy oraz ich ekstrakty, esencje i koncentraty: – Ekstrakty, esencje i koncentraty kawy oraz przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów, lub na bazie kawy:
2101 12	-- Przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów, lub na bazie kawy:
2101 12 98	--- Pozostałe:
2101 20	– Ekstrakty, esencje i koncentraty herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej) i przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów, lub na bazie herbaty, lub maté (herbaty paragwajskiej): -- Przetwory
2101 20 98	--- Pozostałe
2101 30	– Cykorii palona i pozostałe palone namiastki kawy oraz ich ekstrakty, esencje i koncentraty: -- Cykorii palona i pozostałe palone namiastki kawy:

Kod CN	Opis
2101 30 19	--- Pozostałe
	-- Ekstrakty, esencje i koncentraty z cykorii palonej i pozostałych palonych namiastek kawy:
2101 30 99	--- Pozostałe
2105 00	Lody śmietankowe i pozostałe lody jadalne, nawet zawierające kakao
ex 2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
ex 2106 90	- Pozostałe:
	-- Pozostałe:
2106 90 92	--- Niezawierające tłuszczu mleka, sacharozy, izoglukozy, glukozy lub skrobi, lub zawierające mniej niż 1,5 % masy tłuszczu mleka, 5 % masy sacharozy lub izoglukozy, 5 % masy glukozy lub skrobi
2106 90 98	--- Pozostałe
2202	Wody, włącznie z wodami mineralnymi i wodami gazowanymi, zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, lub wody aromatyzowane i pozostałe napoje bezalkoholowe, z wyłączeniem soków owocowych i warzywnych, objętych pozycją 2009
2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron aromatyzowane roślinami lub substancjami aromatycznymi
ex 2208	Alkohol etylowy nieskażony o zawartości alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; okowity, likiery i pozostałe napoje spirytusowe:
2208 20	- Napoje spirytusowe otrzymane przez destylację wina z winogron lub wyłoków z winogron
ex 2208 50	- Gin Geneva
2208 70	- Likery i kordiały
ex 2208 90	- Pozostałe
2208 90 41 do 2208 90 78	-- Pozostałe napoje spirytusowe
2905 43 00	-- Mannit
2905 44	- D-sorbit (sorbitol)
ex 3302	Mieszaniny substancji zapachowych i mieszaniny (włącznie z roztworami alkoholowymi) oparte na jednej lub na wielu takich substancjach, w rodzaju stosowanych jako surowce w przemyśle; pozostałe preparaty oparte na substancjach zapachowych, w rodzaju stosowanych do produkcji napojów:
3302 10	- W rodzaju stosowanych w przemyśle spożywczym lub do produkcji napojów
	-- W rodzaju stosowanych do produkcji napojów:
	--- Preparaty zawierające wszystkie czynniki zapachowe charakterystyczne dla napojów:
	----- Pozostałe (o rzeczywistej zawartości alkoholu nieprzekraczającej 0,5 % obj.)
3302 10 29	----- Pozostałe
ex Dział 38	Produkty chemiczne różne:
3824 60	- Sorbit, inny niż ten objęty podpozycją 2905 44

Część IV: Mleko

Kod CN	Opis
ex 0405	Masło i inne tłuszcze oraz oleje otrzymane z mleka; tłuszcze mleczne do smarowania:
0405 20	- Tłuszcze mleczne do smarowania:
0405 20 10	-- O zawartości tłuszczu 39 % według masy i większej, ale mniejszej niż 60 % według masy
0405 20 30	-- O zawartości tłuszczu 60 % według masy i większej, ale nieprzekraczającej 75 % według masy
ex 1517	Margaryna; jadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów, z niniejszego działu, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje lub ich frakcje, objęte pozycją 1516:
1517 10	- Margaryna, z wyłączeniem margaryny płynnej:
1517 10 10	-- Zawierające więcej niż 10 % masy, ale nie więcej niż 15 % masy tłuszczów mleka
1517 90	- Pozostała:
1517 90 10	-- Zawierające więcej niż 10 % masy, ale nie więcej niż 15 % masy tłuszczów mleka

Kod CN	Opis
ex 1704	Wyroby cukiernicze (włącznie z białą czekoladą), niezawierające kakao:
ex 1704 90	– Pozostałe, z wyjątkiem wyciągu (ekstraktu) z lukrecji, zawierającego więcej niż 10 % masy sacharozy, ale niezawierającego innych dodanych substancji
ex 1806	Czekolada i pozostałe przetwory spożywcze zawierające kakao, z wyłączeniem proszku kakaowego słodzonego wyłącznie dodatkiem sacharozy z podpozycji ex 1806 10
ex 1901	Ekstrakt słodowy; przetwory spożywcze z mąki, kasz, mączki, skrobi lub z ekstraktu słodowego, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 40 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; przetwory spożywcze z towarów objętych pozycjami od 0401 do 0404, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 5 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
1901 10 00	– Przetwory dla niemowląt, pakowane do sprzedaży detalicznej
1901 20 00	– Mieszanki i ciasta, do wytworzenia wyrobów piekarniczych objętych pozycją 1905
1901 90	– Pozostałe:
	– – Pozostałe:
1901 90 99	– – – Pozostałe
ex 1902	Makarony, nawet poddane obróbce cieplnej lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami) lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, nawet przygotowany:
	– Makarony niepoddane obróbce cieplnej, nienadziewane ani nieprzygotowane inaczej:
1902 19	– – Pozostałe
1902 20	– – Makarony nadziewane, nawet poddane obróbce cieplnej lub inaczej przygotowane:
	– – – Pozostałe:
1902 20 91	– – – – Gotowane
1902 20 99	– – – – Pozostałe
1902 30	– Pozostałe makarony
1902 40	– Kuskus:
1902 40 90	– – Pozostały
1904	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż, lub produktów zbożowych (na przykład płatki kukurydziane); zboża (inne niż kukurydza) w postaci ziarna lub w postaci płatków, lub inaczej przetworzonego ziarna (z wyjątkiem mąki, kasz i mączki), wstępnie obgotowane lub inaczej przygotowane, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
ex 1905	Chleb, bułki, pieczywo cukiernicze, ciasta i ciastka, herbatniki i pozostałe wyroby piekarnicze, nawet zawierające kakao; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby:
1905 10 00	Chleb chrupki
1905 20	– Piernik z dodatkiem imbiru i podobne
	– Słodkie herbatniki; gofry i wafle:
1905 31	– – Słodkie herbatniki;
1905 32	– – Gofry i wafle
1905 40	– Sucharki, tosty z chleba i podobne wyroby tostowe
1905 90	– Pozostałe:
	– – Pozostałe:
1905 90 45	– – – Herbatniki
1905 90 55	– – – Wyroby ekstrudowane lub ekspandowane, pikantne lub solone
	– – – – Pozostałe:
1905 90 60	– – – – z dodatkiem środka słodzącego
1905 90 90	– – – – Pozostałe
ex 2004	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:
2004 10	– Ziemniaki:
	– – Pozostałe:
2004 10 91	– – – W postaci mąki, mączki lub płatków
ex 2005	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:
2005 20	– Ziemniaki:
2005 20 10	– W postaci mąki, mączki lub płatków
2105 00	Lody śmietankowe i pozostałe lody jadalne, nawet zawierające kakao

Kod CN	Opis
ex 2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
2106 90	– Pozostałe:
	– – Pozostałe:
2106 90 92	– – – Niezawierające tłuszczu mleka, sacharozy, izoglukozy, glukozy lub skrobi, lub zawierające mniej niż 1,5 % masy tłuszczu mleka, 5 % masy sacharozy lub izoglukozy, 5 % masy glukozy lub skrobi
2106 90 98	– – – Pozostałe
ex 2202	Wody, włącznie z wodami mineralnymi i wodami gazowanymi, zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, lub wody aromatyzowane i pozostałe napoje bezalkoholowe, z wyłączeniem soków owocowych i warzywnych, objętych pozycją 2009:
2202 90	– Pozostałe:
	– – Pozostałe, zawierające tłuszcz uzyskany z produktów objętych pozycjami od 0401 do 0404:
2202 90 91	– – – Mniej niż 0,2 % masy
2202 90 95	– – – 0,2 % masy lub więcej, ale mniej niż 2 % masy
2202 90 99	– – – 2 % masy lub więcej
ex 2208	Alkohol etylowy nieskażony o zawartości alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; okowity, likiery i pozostałe napoje spirytusowe:
2208 70	– Likiery i kordiały
2208 90	– Pozostałe:
	– – Pozostałe napoje spirytusowe, w pojemnikach o objętości:
	– – – 2 litry lub mniejszej:
	– – – – Pozostałe:
2208 90 69	– – – – Pozostałe napoje spirytusowe
	– – – – Większej niż 2 litry:
2208 90 78	– – – – Pozostałe napoje spirytusowe
ex 3302	Mieszaniny substancji zapachowych i mieszaniny (włącznie z roztworami alkoholowymi) oparte na jednej lub na wielu takich substancjach, w rodzaju stosowanych jako surowce w przemyśle; pozostałe preparaty oparte na substancjach zapachowych, w rodzaju stosowanych do produkcji napojów:
3302 10	– W rodzaju stosowanych w przemyśle spożywczym lub do produkcji napojów:
	– – W rodzaju stosowanych do produkcji napojów:
	– – – Preparaty zawierające wszystkie czynniki zapachowe charakterystyczne dla napojów:
	– – – – Pozostałe:
3302 10 29	– – – – Pozostałe
3501	Kazeina, kazeiniany i pozostałe pochodne kazeiny; kleje kazeinowe
ex 3502	Albuminy (włączając koncentraty dwu lub więcej białek serwatki, zawierające w przeliczeniu na suchą substancję więcej niż 80 % masy białka serwatki), albuminiany i pozostałe pochodne albumin:
3502 20	– Albumina mleka, włącznie z koncentratami złożonymi z dwóch lub więcej białek serwatki:
	– – Pozostała:
3502 20 91	– – – Suszona (na przykład w arkuszach, łuskach, płatkach, proszku)
3502 20 99	– – – Pozostała

Część V: Jaja

Kod CN	Opis
ex 0403 10 51 do ex 0403 10 99 i ex 0403 90 71 do ex 0403 90 99	Maślanka, mleko ukwaszone i śmietanka ukwaszona, jogurt, kefir i inne fermentowane lub zakwaszone mleko i śmietanka, aromatyzowane lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao, nawet zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, lub aromatycznego lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao:
1806	Czekolada i pozostałe przetwory spożywcze zawierające kakao
ex 1901	Przetwory spożywcze z towarów objętych pozycjami od 0401 do 0404, zawierające mniej niż 5 % masy kakao obliczone w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
1902 11 00	– Makarony niepoddane obróbce cieplnej, nienadziewane ani nieprzygotowane inaczej, zawierające jaja

Kod CN	Opis
ex 1904	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż, lub produktów zbożowych (na przykład płatki kukurydziane); zboża (inne niż kukurydza), w postaci ziarna lub w postaci płatków, lub inaczej przetworzonego ziarna (z wyjątkiem mąki, kasz i mączki) wstępnie obgotowane lub inaczej przygotowane, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
ex 1905	Chleb, bułki, pieczywo cukiernicze, ciasta i ciastka, herbatniki i pozostałe wyroby piekarnicze, nawet zawierające kakao; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby:
1905 20	– Piernik z dodatkiem imbiru i podobne
1905 31	– – Słodkie herbatniki
1905 32	– – Gofry i wafle
1905 40	– Sucharki, tosty z chleba i podobne wyroby tostowe
ex 1905 90	– Pozostałe, z wyłączeniem produktów objętych podpozycjami od 1905 90 10 do 1905 90 30
ex 2105 00	Lody śmietankowe i pozostałe lody jadalne, zawierające kakao
2208	Alkohol etylowy nieskażony o zawartości alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; okowity, likiery i pozostałe napoje spirytusowe:
ex 2208 70	– Likiery
3502	Albuminy (włączając koncentraty dwu lub więcej białek serwatki, zawierające w przeliczeniu na suchą substancję więcej niż 80 % masy białka serwatki), albuminiany i pozostałe pochodne albumin:
3502 11 90	– – – Pozostała suszona albumina jaja
3502 19 90	– – – Pozostała albumina jaja

ZAŁĄCZNIK XXI

WYKAZ NIEKTÓRYCH TOWARÓW ZAWIERAJĄCYCH CUKIER DO CELÓW PRYZNAWANIA REFUNDACJI WYWOZOWYCH, O KTÓRYCH MOWA W CZĘŚCI III ROZDZIAŁ III SEKCJA II

Produkty wymienione w załączniku I część X pkt b).

ZAŁĄCZNIK XXII

TABELA KORELACJI, O KTÓREJ MOWA W ART. 202

1. **Rozporządzenie (EWG) nr 234/68**

Rozporządzenie (EWG) nr 234/68	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. m)
Artykuł 2	Artykuł 54
Artykuły 3–5	Artykuł 113
Artykuł 6	—
Artykuł 7	Artykuł 173
Artykuł 8	Część III rozdział II sekcja I
Artykuł 9	Artykuł 135
Artykuł 10 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 10 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 10a	Artykuł 159
Artykuł 11	Artykuł 180
Artykuł 12	—
Artykuł 13	Artykuł 195
Artykuł 14	Artykuł 195
Artykuł 15	—
Artykuł 16	—
Artykuł 17	—
Artykuł 18	—

2. **Rozporządzenie (EWG) nr 827/68**

Rozporządzenie (EWG) nr 827/68	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. u)
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 135
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 129
Artykuł 2 ust. 3	Artykuł 128
Artykuł 3	Artykuł 159
Artykuł 4	—
Artykuł 5 akapit pierwszy	Artykuł 180
Artykuł 5 akapit drugi	Artykuł 182 ust. 1
Artykuł 6	Artykuł 195
Artykuł 7	—
Artykuł 8	—
Artykuł 9	—

3. **Rozporządzenie (EWG) nr 2729/75**

Rozporządzenie (EWG) nr 2729/75	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 149
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 150
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 151
Artykuł 3	Artykuł 152

4. **Rozporządzenie (EWG) nr 2759/75**

Rozporządzenie (EWG) nr 2759/75	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. q)
Artykuł 2	Artykuł 54
Artykuł 3 ust. pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 31 ust. 1 lit. f)
Artykuł 3 ust. pierwszy tiret drugie	Artykuł 10 ust. 2
Artykuł 3 ust. drugi	—
Artykuł 3 ust. trzeci	Artykuł 10 ust. 2
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 8 ust. 1 lit. f)
Artykuł 4 ust. 2	Artykuł 17 i art. 37
Artykuł 4 ust. 3	
Artykuł 4 ust. 5	Artykuł 42
Artykuł 4 ust. 6 tiret pierwsze	Artykuł 17 i art. 37 ust. 1
Artykuł 4 ust. 6 tiret drugie	Artykuł 43 lit. d)
Artykuł 4 ust. 6 tiret trzecie	Artykuł 43
Artykuł 5 ust. 1–3	Artykuł 24
Artykuł 5 ust. 4. lit. a)	Artykuł 43 lit. a)
Artykuł 5 ust. 4 lit. b)	Artykuł 24 ust. 1 i art. 31 ust. 2.
Artykuł 5 ust. 4 lit. c)	Artykuł 43
Artykuł 6	Artykuł 25
Artykuł 7 ust. 1	—
Artykuł 7 ust. 2	Artykuł 40
Artykuł 8 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 130 i art. 161 ust. 1
Artykuł 8 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 131 i art. 161 ust. 2
Artykuł 8 ust. 1 akapit trzeci	Artykuły 132, 133 i art. 161 ust. 2
Artykuł 8 ust. 2	Artykuł 134 i art. 161 ust. 3
Artykuł 9	Artykuł 135
Artykuł 10 ust. 1–3	Artykuł 141
Artykuł 10 ust. 4	Artykuł 143
Artykuł 11 ust. 1–3	Artykuł 144
Artykuł 11 ust. 4	Artykuł 148
Artykuł 12	Artykuł 186 lit. b)
Artykuł 13 ust. 1	Artykuł 162 ust. 1
Artykuł 13 ust. 2	Artykuł 163
Artykuł 13 ust. 3 i 4	Artykuł 164
Artykuł 13 ust. 5	Artykuł 170
Artykuł 13 ust. 6–10	Artykuł 167
Artykuł 13 ust. 11	Artykuł 169
Artykuł 13 ust. 12	Artykuł 170
Artykuł 14	Artykuły 160 i 174
Artykuł 15 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 15 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 16	Artykuł 159
Artykuł 19	—
Artykuł 20 ust. 1	Artykuł 44
Artykuł 20 ust. 2–4	Artykuł 46
Artykuł 21	Artykuł 180
Artykuł 22	Artykuł 192
Artykuł 24	Artykuł 195
Artykuł 25	—
Artykuł 26	—
Artykuł 27	—

5. **Rozporządzenie (EWG) nr 2771/75**

Rozporządzenie (EWG) nr 2771/75	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. s)
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 2 ust. 1
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 54
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 116
Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuły 130 i 161
Artykuł 3 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 131 i art. 161 ust. 2
Artykuł 3 ust. 1 akapit trzeci	Artykuły 132, 133 i art. 161 ust. 2
Artykuł 3 ust. 2	Artykuł 134 i art. 161 ust. 3
Artykuł 4	Artykuł 135
Artykuł 5 ust. 1–3	Artykuł 141
Artykuł 5 ust. 4	Artykuł 143
Artykuł 6 ust. 1–3	Artykuł 144
Artykuł 6 ust. 4	Artykuły 145 i 148
Artykuł 7	Artykuł 186 lit. b)
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 162 ust. 1
Artykuł 8 ust. 2	Artykuł 163
Artykuł 8 ust. 3 i 4	Artykuł 164
Artykuł 8 ust. 5	Artykuł 170
Artykuł 8 ust. 6–11	Artykuł 167
Artykuł 8 ust. 12	Artykuł 169
Artykuł 8 ust. 13	Artykuł 170
Artykuł 9	Artykuł 160
Artykuł 10 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 10 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 11	Artykuł 159
Artykuł 13	—
Artykuł 14 ust. 1 lit. a)	Artykuł 44
Artykuł 14 ust. 1 lit. b)	Artykuł 45
Artykuł 14 ust. 2 i 3	Artykuł 46
Artykuł 15	Artykuł 192
Artykuły 16 i 17	Artykuł 195
Artykuł 18	—
Artykuł 19	Artykuł 180
Artykuł 20	—
Artykuł 21	—

6. **Rozporządzenie (EWG) nr 2777/75**

Rozporządzenie (EWG) nr 2777/75	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. t)
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 2 ust. 1
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 54
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 116
Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuły 130 i 161
Artykuł 3 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 131 i art. 161 ust. 2
Artykuł 3 ust. 1 akapit trzeci	Artykuły 132, 133 i art. 161 ust. 2
Artykuł 3 ust. 2	Artykuł 134 i art. 161 ust. 3
Artykuł 4	Artykuł 135
Artykuł 5 ust. 1–3	Artykuł 141
Artykuł 5 ust. 4	Artykuł 143
Artykuł 6 ust. 1–3	Artykuł 144
Artykuł 6 ust. 4	Artykuły 145 i 148
Artykuł 7	Artykuł 186 lit. b)

Rozporządzenie (EWG) nr 2777/75	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 162 ust. 1
Artykuł 8 ust. 2	Artykuł 163
Artykuł 8 ust. 3 i 4	Artykuł 164
Artykuł 8 ust. 5	Artykuł 170
Artykuł 8 ust. 6–10	Artykuł 167
Artykuł 8 ust. 11	Artykuł 169
Artykuł 8 ust. 12	Artykuł 170
Artykuł 9	Artykuły 160 i 174
Artykuł 10 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 10 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 11	Artykuł 159
Artykuł 13	—
Artykuł 14 ust. 1 lit. a)	Artykuł 44
Artykuł 14 ust. 1 lit. b)	Artykuł 45
Artykuł 14 ust. 2 i 3	Artykuł 46
Artykuł 15	Artykuł 192
Artykuły 16 i 17	Artykuł 195
Artykuł 18	—
Artykuł 19	Artykuł 180
Artykuł 20	—
Artykuł 21	—

7. **Rozporządzenie (EWG) nr 2782/75**

Rozporządzenie (EWG) nr 2782/75	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 121 lit. f) ppkt (i)
Artykuł 2	Punkt C.I załącznika XIV
Artykuł 3	Artykuł 121 lit. f) ppkt (ii)
Artykuł 4	Artykuł 192
Artykuł 5	Punkt C.II załącznika XIV oraz art. 121 lit. f) ppkt (iii)
Artykuł 6	Punkt C.II pkt 3) załącznika XIV oraz art. 121 lit. f) ppkt (iii)
Artykuł 7	Artykuł 121 lit. f) ppkt (iv)
Artykuł 8	Artykuł 121 lit. f) ppkt (v)
Artykuł 9	Artykuł 121 lit. f) ppkt (vi)
Artykuł 10	Artykuł 192
Artykuł 11	Punkt C.III pkt 1) i 2) załącznika XIV
Artykuł 12	Punkt C.III pkt 3) załącznika XIV oraz art. 121 lit. f) ppkt (iii)
Artykuł 13	Artykuł 121 lit. f) ppkt (vii)
Artykuł 14	Artykuł 121 lit. f)
Artykuł 15	Artykuł 121 lit. f)
Artykuł 16	Artykuł 192 i 194
Artykuł 17	Artykuł 121 lit. f)

8. **Rozporządzenie (EWG) nr 707/76**

Rozporządzenie (EWG) nr 707/76	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 122
Artykuły 2 i 3	Artykuł 127

9. **Rozporządzenie (EWG) nr 1055/77**

Rozporządzenie (EWG) nr 1055/77	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 39 ust. 1–4
Artykuł 2	Artykuł 39 ust. 5
Artykuł 3	Artykuł 39 ust. 6 i 7
Artykuł 4	Artykuł 43
Artykuł 5	Artykuł 39 ust. 1 akapit drugi

10. **Rozporządzenie (EWG) nr 2931/79**

Rozporządzenie (EWG) nr 2931/79	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 172

11. **Rozporządzenie (EWG) nr 3220/84**

Rozporządzenie (WE) nr 3220/84	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 42 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)
Artykuł 1 ust. 2 akapit pierwszy	—
Artykuł 1 ust. 2 akapit drugi	Artykuł 43 lit. m) ppkt (iv)
Artykuł 2 ust. 1 akapit pierwszy	Punkt B. I oraz III załącznika V
Artykuł 2 ust. 1 akapit drugi	Punkt B. III załącznika V
Artykuł 2 ust. 2 i 3 akapit pierwszy	Artykuł 43 lit. m)
Artykuł 2 ust. 3 akapit drugi	Artykuł 43
Artykuł 2 ust. 3 akapit trzeci	Punkt B. IV pkt 1) załącznika V
Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 43 oraz punkt B. II załącznika V
Artykuł 3 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 43
Artykuł 3 ust. 1 akapit trzeci	Punkt B. IV pkt 2) załącznika V
Artykuł 3 ust. 2 i 3	Punkt B. II załącznika V
Artykuł 3 ust. 4	Artykuł 43 lit. m) ppkt (iv)
Artykuł 4 i 5	Artykuł 43 lit. m)

12. **Rozporządzenie (EWG) nr 1898/87**

Rozporządzenie (EWG) nr 1898/87	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 114 ust. 1 w powiązaniu z pkt I załącznika XII
Artykuł 2	Artykuł 114 ust. 1 w powiązaniu z pkt II załącznika XII
Artykuł 3	Artykuł 114 ust. 1 w powiązaniu z pkt III załącznika XII
Artykuł 4 ust. 1 i 3	Artykuł 114 ust. 1 w powiązaniu z pkt IV załącznika XII
Artykuł 4 ust. 2	Artykuł 121

13. **Rozporządzenie (EWG) nr 3730/87**

Rozporządzenie (EWG) nr 3730/87	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 27 ust. 1 i. 2
Artykuł 2	Artykuł 27 ust. 3
Artykuł 3	Artykuł 27 ust. 4

Rozporządzenie (EWG) nr 3730/87	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 4	Artykuł 27 ust. 5
Artykuł 5	—
Artykuł 6	Artykuł 43

14. **Rozporządzenie (EWG) nr 1186/90**

Rozporządzenie (WE) nr 1186/90	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1 akapit pierwszy	Punkt A. V ustęp pierwszy załącznika V
Artykuł 1 ust. 1 akapit drugi	—
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 43 lit. m)
Artykuł 2 lit. a)	Artykuł 43 lit. m)
Artykuł 2 lit. b)	Artykuł 43 lit. m) ppkt (iii)
Artykuł 3	Artykuł 194

15. **Rozporządzenie (EWG) nr 1906/90**

Rozporządzenie (EWG) nr 1906/90	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Punkt B.I pkt 1) załącznika XIV
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 121 lit. e) ppkt (ii)
Artykuł 1 ust. 3	Punkt B.I pkt 2) załącznika XIV
Artykuł 1 ust. 3a	Punkt B.I pkt 3) załącznika XIV
Artykuł 2 ust. 1	Punkt B.II pkt 1) załącznika XIV
Artykuł 2 ust. 2– 4	Artykuł 121 lit. e) ppkt (i)
Artykuł 2 ust. 5–7	Punkt B.II pkt 2)–4) załącznika XIV
Artykuł 2 ust. 8	Artykuł 121 lit. e) ppkt (i)
Artykuł 3 ust. 1 oraz 2	Punkt B.III pkt 1) oraz 2) załącznika XIV
Artykuł 3 ust. 3	Punkt B.III pkt 3) załącznika XIV oraz art. 121 lit. e)
Artykuł 4	Artykuł 121 lit. e) ppkt (iv)
Artykuł 5 ust. 1–5	Artykuł 121 lit. e) ppkt (iv)
Artykuł 5 ust. 6	Artykuł 121 lit. e) ppkt (v) oraz art. 194
Artykuł 6	Artykuł 121 lit. e) ppkt (vi)
Artykuł 7	Artykuł 121 lit. e) ppkt (vii) oraz art. 194
Artykuł 8	Artykuł 192 oraz 194
Artykuł 9	Artykuł 121 lit. e)
Artykuł 10	Artykuł 194
Artykuł 11	Artykuł 192

16. **Rozporządzenie (EWG) nr 2204/90**

Rozporządzenie (EWG) nr 2204/90	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 119
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 121 lit. i)
Artykuł 2	Artykuł 119 w powiązaniu z pkt 2 części V załącznika III
Artykuł 3 ust. 1	Artykuł 121 lit. i) i art. 194
Artykuł 3 ust. 2	Artykuły 192 i 194
Artykuł 4	—
Artykuł 5	Artykuł 121

17. **Rozporządzenie (EWG) nr 2075/92**

Rozporządzenie (EWG) nr 2075/92	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. n)
Artykuł 13	Artykuł 104 ust. 1 i 2
Artykuł 14a	Artykuł 104 ust. 3
Artykuł 15	Artykuł 135
Artykuł 16 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 16 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 16a	Artykuł 159
Artykuł 17	Artykuł 194
Artykuł 18	Artykuł 180
Artykuł 20	—
Artykuł 21	Artykuł 192
Artykuły 22 i 23	Artykuł 195
Artykuł 24	—

18. **Rozporządzenie (EWG) nr 2077/92**

Rozporządzenie (EWG) nr 2077/92	Niniejsze rozporządzenie
Artykuły 1, 2 i art. 4 ust. 1	Artykuł 123
Artykuł 3, art. 4 ust. 2 i 3, art. 5 i 6	Artykuł 127
Artykuł 7	Artykuł 177
Artykuł 8	Artykuł 178
Artykuł 9	Artykuł 127
Artykuł 10	Artykuł 126
Artykuły 11 i 12	Artykuł 127

19. **Rozporządzenie (EWG) nr 2137/92**

Rozporządzenie (EWG) nr 2137/92	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 42 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 2 ust. pierwszy lit. a)	Point C. I i IV załącznika V
Artykuł 2 ust. pierwszy lit. b)	Punkt C. I załącznika V
Artykuł 2 ust. drugi	Punkt C. IV ust. drugi załącznika V
Artykuł 3 ust. 1	Punkt C. II załącznika V
Artykuł 3 ust. 2 akapit pierwszy i drugi	Punkt C. III ust. 1 załącznika V
Artykuł 3 ust. 2 akapit trzeci	Punkt C. III ust. 2 załącznika V i art. 43 lit. m)
Artykuł 3 ust. 3	Artykuł 43 lit. m)
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 43 lit. m)
Artykuł 4 ust. 2	Punkt C. V załącznika V
Artykuł 4 ust. 3	Artykuł 43 lit. m)
Artykuł 5	Artykuł 42 ust. 2
Artykuł 6	Artykuł 43 lit. m)
Artykuł 7 ust. 1	—
Artykuł 7 ust. 2	Artykuł 43 lit. m)
Artykuł 7 ust. 3	—
Artykuł 9	—

20. **Rozporządzenie (EWG) nr 404/93**

Rozporządzenie (EWG) nr 404/93	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1 i 2	Artykuł 1 ust. 1 lit. k)
Artykuł 1 ust. 3	Artykuł 3 ust. 1 lit. a)
Artykuł 2	Artykuł 113 ust. 1 i 2
Artykuł 3	Artykuł 113 ust. 3
Artykuł 4	Artykuły 121 i 194
Artykuł 15 ust. 1	Artykuł 135
Artykuł 15 ust. 2–4	Artykuł 141
Artykuł 15 ust. 5	Artykuł 143
Artykuł 21	Artykuł 128
Artykuł 22	Artykuł 129
Artykuł 23	Artykuł 159
Artykuł 24	Artykuł 180
Artykuł 27	Artykuł 195
Artykuł 28	—
Artykuł 29	Artykuł 192

21. **Rozporządzenie (WE) nr 2991/94**

Rozporządzenie (WE) nr 2991/94	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 115
Artykuł 2	Artykuł 115 w powiązaniu z pkt I załącznika XV
Artykuł 3	Artykuł 115 w powiązaniu z pkt II załącznika XV
Artykuł 4	Artykuł 115 w powiązaniu z pkt III.1 załącznika XV
Artykuł 5	Artykuł 115 w powiązaniu z pkt III.2 załącznika XV
Artykuł 6	Artykuł 115 w powiązaniu z pkt IV załącznika XV
Artykuł 7	Artykuł 111 w powiązaniu z pkt V załącznika XII
Artykuł 8	Artykuł 121
Artykuł 9	—
Artykuł 10	Artykuł 115 w powiązaniu z pkt VI załącznika XV

22. **Rozporządzenie (WE) nr 2200/96**

Rozporządzenie (WE) nr 2200/96	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1 i 2	Artykuł 1 ust. 1 lit. i)
Artykuł 1 ust. 3	Artykuł 3 ust. 2
Artykuł 46	Artykuł 195
Artykuł 47	—

23. **Rozporządzenie (WE) nr 2201/96**

Rozporządzenie (WE) nr 2201/96	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1 i 2	Artykuł 1 ust. 1 lit. j)
Artykuł 1 ust. 3	Artykuł 3 ust. 2
Artykuł 29	Artykuł 195
Artykuł 30	—

24. **Rozporządzenie (WE) nr 2597/97**

Rozporządzenie (WE) nr 2597/97	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 114 ust. 2
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 114 ust. 2 w powiązaniu z pkt I załącznika XIII
Artykuł 2	Artykuł 114 ust. 2 w powiązaniu z pkt II załącznika XIII
Artykuł 3	Artykuł 114 ust. 2 w powiązaniu z pkt III.1 i 2 załącznika XIII
Artykuł 4	Artykuł 114 ust. 2 w powiązaniu z pkt III.3 załącznika XIII
Artykuł 5	Artykuł 114 ust. 2 w powiązaniu z pkt IV załącznika XIII
Artykuł 6	Artykuł 114 ust. 2 w powiązaniu z pkt V załącznika XIII
Artykuł 7 ust. 1	Artykuł 114 ust. 2 w powiązaniu z pkt VI załącznika XIII
Artykuł 7 ust. 2	Artykuł 121

25. **Rozporządzenie (WE) nr 1254/1999**

Rozporządzenie (WE) nr 1254/1999	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. o)
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 2 ust. 1
Artykuł 2	Artykuł 54
Artykuł 26 ust. 1	Artykuł 34
Artykuł 26 ust. 2	Artykuł 8 ust. 1 lit. d)
Artykuł 26 ust. 3	Artykuł 31 ust. 1 lit. c)
Artykuł 26 ust. 4	Artykuły 8 ust. 3 i art. 31 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 26 ust. 5	Artykuł 31 ust. 2 i art. 43
Artykuł 27 ust. 1	Artykuł 7, art. 10 lit. d), art. 14 i art. 43 lit. a)
Artykuł 27 ust. 2	Artykuł 21 ust. 2
Artykuł 27 ust. 3	Artykuł 21 ust. 1, art. 40 i art. 43 lit. e)
Artykuł 27 ust. 4 akapit pierwszy	Artykuł 43
Artykuł 27 ust. 4 akapit drugi	Artykuł 14
Artykuł 28	Artykuł 25 i art. 43 lit. e)
Artykuł 29 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 130
Artykuł 29 ust. 1 akapit drugi	Artykuły 130 i 161
Artykuł 29 ust. 1 akapit trzeci	Artykuł 131 i art. 161 ust. 2
Artykuł 29 ust. 1 akapit czwarty	Artykuły 132, 133 i art. 161 ust. 2
Artykuł 29 ust. 2	Artykuł 135 i art. 155 ust. 3
Artykuł 30	Artykuł 135
Artykuł 31	Artykuł 141
Artykuł 32 ust. 1 akapit pierwszy i ust. 2 i 3	Artykuł 144
Artykuł 32 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 146 ust. 1
Artykuł 32 ust. 4	Artykuł 148
Artykuł 33 ust. 1	Artykuł 162 ust. 1
Artykuł 33 ust. 2	Artykuł 163
Artykuł 33 ust. 3 i 4	Artykuł 164
Artykuł 33 ust. 5	Artykuł 170
Artykuł 33 ust. 6–9 akapit pierwszy	Artykuł 167
Artykuł 33 ust. 9 akapit drugi	Artykuł 168
Artykuł 33 ust. 10	Artykuł 167 ust. 7
Artykuł 33 ust. 11	Artykuł 169
Artykuł 33 ust. 12	Artykuł 170
Artykuł 34	Artykuły 160 i 174
Artykuł 35 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 35 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 36	Artykuł 159
Artykuł 37	Artykuł 42 i 43
Artykuł 38	Artykuł 186 lit. a)
Artykuł 39 ust. 1	Artykuł 44

Rozporządzenie (WE) nr 1254/1999	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 39 ust. 2–4	Artykuł 46
Artykuł 40	Artykuł 180
Artykuł 41	Artykuł 192
Artykuły 42 i 43	Artykuł 195
Artykuł 44	—
Artykuł 45	Artykuł 190
Artykuły 46–49	—
Artykuł 50 tiret pierwsze	—
Artykuł 50 tiret drugie	Artykuł 191

26. **Rozporządzenie (WE) nr 1255/1999**

Rozporządzenie (WE) nr 1255/1999	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. p)
Artykuł 2	Artykuł 3 ust. 1 lit. c) pkt (v)
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 8 ust. 1 lit. e)
Artykuł 4 ust. 2	Artykuł 8 ust. 3
Artykuł 5	—
Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 15 ust. 1 i art. 22
Artykuł 6 ust. 1 akapit drugi i trzeci	Artykuł 15 ust. 2 akapit drugi
Artykuł 6 ust. 1 akapit czwarty	Artykuł 15 ust. 2 akapit pierwszy
Artykuł 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) tiret pierwsze	Artykuł 10 lit. e)
Artykuł 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) tiret drugie i trzecie oraz lit. b)	Artykuł 10 w powiązaniu z art. 43 lit. a)
Artykuł 6 ust. 2 akapit drugi i trzeci	Artykuł 10 w powiązaniu z art. 43 lit. a)
Artykuł 6 ust. 3 akapit pierwszy	Artykuł 28 lit. a)
Artykuł 6 ust. 3 akapit drugi i trzeci	Artykuł 29
Artykuł 6 ust. 3 akapit czwarty	Artykuł 43 lit. d) pkt (i)
Artykuł 6 ust. 3 akapit piąty	Artykuł 43 lit. d) pkt (iii)
Artykuł 6 ust. 4 akapit pierwszy i akapit drugi zdanie pierwsze	Artykuł 25 i art. 43 lit. f)
Artykuł 6 ust. 4 akapit drugi zdanie drugie	Artykuł 43 lit. d) pkt (iii)
Artykuł 6 ust. 5	—
Artykuł 6 ust. 6	Artykuł 6 ust. 2 lit. b) i d)
Artykuł 7 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 10 lit. f), art. 16 akapit pierwszy i art. 43 lit. a)
Artykuł 7 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 23 akapit drugi
Artykuł 7 ust. 1 akapit trzeci	Artykuł 23 akapit pierwszy i art. 43 lit. a)
Artykuł 7 ust. 1 akapit czwarty	Artykuł 43 lit. k)
Artykuł 7 ust. 2	Artykuł 15 akapit drugi
Artykuł 7 ust. 3 akapit pierwszy	Artykuł 31 ust. 1 lit. d), art. 35 i art. 43 lit. a)
Artykuł 7 ust. 3 akapit drugi	Artykuł 31 ust. 2
Artykuł 7 ust. 3 akapit trzeci	Artykuł 43 lit. d) pkt (i) i (iii)
Artykuł 7 ust. 4	Artykuł 25 i art. 43 lit. e)
Artykuł 7 ust. 5	Artykuł 6 ust. 2 lit. c)
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 28 lit. b)
Artykuł 8 ust. 2 i 3	Artykuł 30 i art. 43 lit. d) pkt (i) i (iii)
Artykuł 9 ust. 1	Artykuł 31 ust. 1 lit. e) i art. 36 ust. 1
Artykuł 9 ust. 2	Artykuł 31 ust. 2
Artykuł 9 ust. 3	Artykuł 43 lit. d) pkt (iii)
Artykuł 9 ust. 4	Artykuł 36 ust. 2
Artykuł 10 lit. a)	Artykuł 15 ust. 3 i art. 43
Artykuł 10 lit. b)	Artykuł 29 akapit drugi, art. 30 akapit pierwszy i art. 31 ust. 2
Artykuł 10 lit. c)	Artykuł 43
Artykuł 11	Artykuł 99
Artykuł 12	Artykuł 100
Artykuł 13	Artykuł 101

Rozporządzenie (WE) nr 1255/1999	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 14	Artykuł 102
Artykuł 15	Artykuły 99–102
Artykuł 26 ust. 1	Artykuły 130 i 161
Artykuł 26 ust. 2 akapit pierwszy	Artykuł 131 i art. 161 ust. 2
Artykuł 26 ust. 2 akapit drugi	Artykuły 132, 133 i art. 161 ust. 2
Artykuł 26 ust. 3	Artykuł 134 i art. 161 ust. 3
Artykuł 27	Artykuł 135
Artykuł 28	Artykuł 141
Artykuł 29 ust. 1–3	Artykuł 144
Artykuł 29 ust. 4	Artykuły 145 i 148
Artykuł 30	Artykuł 171
Artykuł 31 ust. 1	Artykuł 162 ust. 1 i 2
Artykuł 31 ust. 2	Artykuł 163
Artykuł 31 ust. 3 i 4	Artykuł 164
Artykuł 31 ust. 5	Artykuł 170
Artykuł 31 ust. 6–12	Artykuł 167
Artykuł 31 ust. 13	Artykuł 169
Artykuł 31 ust. 14	Artykuł 170
Artykuł 32	Artykuł 160
Artykuł 33 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 33 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 34	Artykuł 187
Artykuł 35	Artykuł 159
Artykuł 36 ust. 1	Artykuł 44
Artykuł 36 ust. 2–4	Artykuł 46
Artykuł 37	Artykuł 180
Artykuł 38	Artykuł 181
Artykuł 39	Artykuł 183
Artykuł 40	Artykuł 192
Artykuły 41 i 42	Artykuł 195
Artykuł 43	—
Artykuł 44	—
Artykuł 45	Artykuł 190
Artykuł 46	—
Artykuł 47 tiret pierwsze	—
Artykuł 47 tiret drugie	Artykuł 191

27. **Rozporządzenie (WE) nr 2250/1999**

Rozporządzenie (WE) nr 2250/1999	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 2 ust. 2 w powiązaniu z pkt 1 części V załącznika III

28. **Rozporządzenie (WE) nr 1493/1999**

Rozporządzenie (WE) nr 1493/1999	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1 i 2	Artykuł 1 ust. 1 lit. l)
Artykuł 1 ust. 4	Artykuł 3 ust. 1 lit. d)
Artykuły 74 i 75	Artykuł 195
Artykuł 76	—

29. **Rozporządzenie (WE) nr 1673/2000**

Rozporządzenie (WE) nr 1673/2000	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. h)
Artykuł 1 ust. 2 lit. a)	Artykuł 2 ust. 2 lit. a)
Artykuł 1 ust. 2 lit. b)	Artykuł 91 ust. 2
Artykuł 1 ust. 3	—
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 91 ust. 1
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 193
Artykuł 2 ust. 3 i 4	Artykuł 92
Artykuł 2 ust. 5	Artykuł 93
Artykuł 3 ust. 1 i 3	Artykuł 94
Artykuł 3 ust. 2, 4 i 5	—
Artykuł 4	—
Artykuł 5	Artykuł 130 i 157
Artykuł 6	Artykuł 128
Artykuł 7	Artykuł 159
Artykuł 8	Artykuł 180
Artykuł 9 akapit pierwszy	Artykuł 95
Artykuł 9 akapit drugi	Artykuł 194
Artykuł 10	Artykuł 195
Artykuł 11	Artykuł 190
Artykuł 12	—
Artykuł 13	—
Artykuł 14 tiret pierwsze	—
Artykuł 14 tiret drugie	Artykuł 191
Artykuł 15	—

30. **Rozporządzenie (WE) nr 2529/2001**

Rozporządzenie (WE) nr 2529/2001	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. r)
Artykuł 2	Artykuł 54
Artykuł 12	Artykuł 31 ust. 1 lit. g) i art. 38
Artykuł 13 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuły 130 i 161
Artykuł 13 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 132 i art. 161 ust. 2
Artykuł 13 ust. 1 akapit trzeci	Artykuł 131 i art. 161 ust. 2
Artykuł 13 ust. 1 akapit czwarty	Artykuł 133 i art. 161 ust. 2
Artykuł 13 ust. 2	Artykuł 134i art. 161 ust. 3
Artykuł 14	Artykuł 135
Artykuł 15	Artykuł 141
Artykuł 16 ust. 1 od 3	Artykuł 144
Artykuł 16 ust. 4 lit. a) i b)	Artykuł 145
Artykuł 16 ust. 4 lit. c) do e)	Artykuł 148
Artykuł 17	Artykuły 160 i 174
Artykuł 18 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 18 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 19	Artykuł 159
Artykuł 20	Artykuł 42 i 43
Artykuł 21	Artykuł 186 lit. a)
Artykuł 22 ust. 1	Artykuł 44
Artykuł 22 ust. 2–4	Artykuł 46
Artykuł 23	Artykuł 180
Artykuł 24	Artykuł 192
Artykuł 25	Artykuł 195
Artykuł 26	Artykuł 191

Rozporządzenie (WE) nr 2529/2001	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 27	Artykuł 190
Artykuł 28	—
Artykuł 29	—
Artykuł 30	—

31. Rozporządzenie (WE) nr 670/2003

Rozporządzenie (WE) nr 670/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 3 lit. a)
Artykuł 2	Artykuł 120
Artykuł 3	Artykuł 189
Artykuł 4 ust. 1	Artykuły 130 i 161
Artykuł 4 ust. 2	Artykuły 131, 132 i art. 161 ust. 2
Artykuł 4 ust. 3	Artykuł 133 i art. 161 ust. 2
Artykuł 4 ust. 4	Artykuł 134 i art. 161 ust. 3
Artykuł 5	Artykuł 135
Artykuł 6 ust. 1–3	Artykuł 144
Artykuł 6 ust. 4	Artykuły 145 i 148
Artykuł 7	Artykuł 160
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 8 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 9	Artykuł 159
Artykuł 10 ust. 1	Artykuł 180
Artykuł 10 ust. 2 i 3	Artykuł 182 ust. 4
Artykuł 11	Artykuł 192
Artykuł 12	Artykuł 195
Artykuł 13	—
Artykuł 14	—
Artykuł 15 lit. a)	—
Artykuł 15 lit. b)	Artykuł 191

32. Rozporządzenie (WE) nr 1784/2003

Rozporządzenie (WE) nr 1784/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. a)
Artykuł 2	Artykuł 3 ust. 1 lit. c) pkt (i)
Artykuł 3	—
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 8 ust. 1 lit. a)
Artykuł 4 ust. 2	Artykuł 8 ust. 2
Artykuł 4 ust. 3	Artykuł 8 ust. 1 lit. a)
Artykuł 4 ust. 4	Artykuł 8 ust. 3
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 6 ust. 2 lit. a), art. 10 lit. a) i art. 43 lit. a)
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 11
Artykuł 5 ust. 3	Artykuł 18
Artykuł 6 lit. a)	Artykuły 41 i art. 43 lit. j)
Artykuł 6 lit. b)	Artykuł 43 lit. a)
Artykuł 6 lit. c)	Artykuł 43 lit. c)
Artykuł 6 lit. d)	Artykuł 43 lit. d)
Artykuł 6 lit. e)	Artykuł 43 lit. f)
Artykuł 7	Artykuł 47
Artykuł 8 ust. 1 i 2	Artykuł 96
Artykuł 8 ust. 3	Artykuł 98

Rozporządzenie (WE) nr 1784/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 9 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuły 130 i 161
Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 131 i art. 161 ust. 2
Artykuł 9 ust. 1 akapit trzeci	Artykuły 132, 133 i art. 161 ust. 2
Artykuł 9 ust. 2	Artykuł 134 i art. 161 ust. 3
Artykuł 10 ust. 1	Artykuł 135
Artykuł 10 ust. 2 i 3	Artykuł 136
Artykuł 10 ust. 4	Artykuł 143
Artykuł 11	Artykuł 141
Artykuł 12 ust. 1 do 3	Artykuł 144
Artykuł 12 ust. 4 akapit pierwszy	Artykuły 145 i 148
Artykuł 12 ust. 4 akapit drugi	Artykuł 146 ust. 2
Artykuł 13 ust. 1	Artykuł 162 ust. 1 i 2
Artykuł 13 ust. 2	Artykuł 163
Artykuł 13 ust. 3	Artykuł 164
Artykuł 14	Artykuł 167
Artykuł 15 ust. 1 i 3	Artykuł 166
Artykuł 15 ust. 2	Artykuł 164 ust. 4
Artykuł 15 ust. 4	Artykuł 166 i art. 170
Artykuł 16	Artykuł 162 ust. 3
Artykuł 17	Artykuł 169
Artykuł 18	Artykuł 170
Artykuł 19	Artykuły 160 i 174
Artykuł 20 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 20 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 21	Artykuł 187
Artykuł 22	Artykuł 159
Artykuł 23	Artykuł 180
Artykuł 24	Artykuł 192
Artykuł 25	Artykuł 195
Artykuł 26	—
Artykuł 27	Artykuł 191
Artykuł 28	Artykuł 190
Artykuł 29	—
Artykuł 30	—

33. **Rozporządzenie (WE) nr 1785/2003**

Rozporządzenie (WE) nr 1785/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. b)
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 2 ust. 1
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 5
Artykuł 3	Artykuł 3 ust. 1 lit. d)
Artykuł 4	—
Artykuł 6 ust. 1	Artykuł 8 ust. 1 lit. b)
Artykuł 6 ust. 2 zdanie pierwsze	Artykuł 8 ust. 2
Artykuł 6 ust. 2 zdanie drugie i trzecie	Artykuły 41 i art. 43 lit. j)
Artykuł 6 ust. 3	Artykuł 43 lit. a) i k)
Artykuł 7 ust. 1	Artykuł 10 lit. b) i art. 12
Artykuł 7 ust. 2	Artykuł 19 i art. 43 lit. b)
Artykuł 7 ust. 3	Artykuł 25 i art. 43 lit. e)
Artykuł 7 ust. 4 i 5	Artykuł 43
Artykuł 8	Artykuł 48
Artykuł 9	Artykuł 192
Artykuł 10 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuły 130 i 161
Artykuł 10 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 131 i art. 161 ust. 2

Rozporządzenie (WE) nr 1785/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 10 ust. 1 akapit trzeci	Artykuły 132, 133 i art. 161 ust. 2
Artykuł 10 ust. 1a	Artykuł 130
Artykuł 10 ust. 2	Artykuł 134 i art. 161 ust. 3
Artykuł 11 ust. 1	Artykuł 135
Artykuł 11 ust. 4	Artykuł 143
Artykuł 11a	Artykuł 137
Artykuł 11b	Artykuł 138
Artykuł 11c	Artykuł 139
Artykuł 11d	Artykuł 140
Artykuł 12	Artykuł 141
Artykuł 13 ust. 1–3	Artykuł 144
Artykuł 13 ust. 4	Artykuł 148
Artykuł 14 ust. 1	Artykuł 162 ust. 1 i 2
Artykuł 14 ust. 2	Artykuł 163
Artykuł 14 ust. 3 i 4	Artykuł 164
Artykuł 15	Artykuł 167
Artykuł 16	Artykuł 164 ust. 4
Artykuł 17 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)	Artykuł 167 ust. 7
Artykuł 17 ust. 1 lit. akapit pierwszy lit. b) i c)	Artykuł 167 ust. 6
Artykuł 17 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 170
Artykuł 17 ust. 2	Artykuł 167 ust. 7
Artykuł 18	Artykuł 169
Artykuł 19	Artykuł 170
Artykuł 20	Artykuły 160 i 174
Artykuł 21 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 21 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 22	Artykuł 187
Artykuł 23	Artykuł 159
Artykuł 24	Artykuł 180
Artykuł 25	Artykuł 192
Artykuł 26	Artykuł 195
Artykuł 27	—
Artykuł 28	Artykuł 191
Artykuł 29	Artykuł 190
Artykuł 30	—
Artykuł 31	—
Artykuł 32	—

34. **Rozporządzenie (WE) nr 1786/2003**

Rozporządzenie (WE) nr 1786/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. d)
Artykuł 2	Artykuł 3 ust. 1 lit. b) pkt (i)
Artykuł 3	—
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 86 ust. 1
Artykuł 4 ust. 2	Artykuł 88 ust. 1
Artykuł 5	Artykuł 89
Artykuł 6	Artykuł 88 ust. 2
Artykuł 7	Artykuł 87
Artykuł 8	Artykuł 192
Artykuł 9 akapit pierwszy	Artykuł 86 ust. 2
Artykuł 9 akapit drugi	Artykuł 90 lit. i)
Artykuł 10 lit. a) i b)	Artykuł 90 lit. b)
Artykuł 10 lit. c)	Artykuł 86 ust. 1 lit. a) i art. 90 lit. e)
Artykuł 11	Artykuł 90 lit. a)

Rozporządzenie (WE) nr 1786/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 12	Artykuł 90 lit. g)
Artykuł 13	Artykuł 194
Artykuł 14	Artykuł 135
Artykuł 15 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 15 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 16	Artykuł 159
Artykuł 17	Artykuł 180
Artykuł 18	Artykuł 195
Artykuł 19	—
Artykuł 20 lit. a)	Artykuł 90
Artykuł 20 lit. b)	Artykuł 194
Artykuł 20 lit. c)	Artykuł 90 lit. c)
Artykuł 20 lit. d)	Artykuł 90 lit. f)
Artykuł 20 lit. e)	Artykuł 90 lit. d)
Artykuł 20 lit. f)	Artykuł 194
Artykuł 20 lit. g)	Artykuł 90 lit. g)
Artykuł 20 lit. h)	Artykuł 90 lit. h)
Artykuł 21	—
Artykuł 22	Artykuł 192
Artykuł 23	Artykuł 184 ust. 1
Artykuł 24	Artykuł 190
Artykuł 25	—

35. **Rozporządzenie (WE) nr 1788/2003**

Rozporządzenie (WE) nr 1788/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 66 i art. 78 ust. 1 akapit pierwszy
Artykuł 2	Artykuł 78 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 3	Artykuł 78 ust. 2–4
Artykuł 4	Artykuł 79
Artykuł 5	Artykuł 65
Artykuł 6	Artykuł 67
Artykuł 7	Artykuł 68
Artykuł 8	Artykuł 69
Artykuł 9	Artykuł 70
Artykuł 10	Artykuł 80
Artykuł 11	Artykuł 81
Artykuł 12	Artykuł 83
Artykuł 13	Artykuł 84
Artykuł 14	Artykuł 71
Artykuł 15	Artykuł 72
Artykuł 16	Artykuł 73
Artykuł 17	Artykuł 74
Artykuł 18	Artykuł 75
Artykuł 19	Artykuł 76
Artykuł 20	Artykuł 77
Artykuł 21	Artykuł 82
Artykuł 22	—
Artykuł 23	Artykuł 195
Artykuł 24	Artykuł 85
Artykuł 25	—
Artykuł 26	—

36. **Rozporządzenie (WE) nr 797/2004**

Rozporządzenie (WE) nr 797/2004	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 105 ust. 1
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 1 ust. 3 lit. b)
Artykuł 1 ust. 3 akapit pierwszy zdanie pierwsze	Artykuł 180
Artykuł 1 ust. 3 akapit pierwszy zdanie drugie i akapit drugi	Artykuł 105 ust. 2
Artykuł 2	Artykuł 106
Artykuł 3	Artykuł 107
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 190
Artykuł 4 ust. 2 i 3	Artykuł 108
Artykuł 5	Artykuł 109
Artykuł 6	Artykuł 195
Artykuł 7	Artykuł 182 ust. 2
Artykuł 8	—

37. **Rozporządzenie (WE) nr 865/2004**

Rozporządzenie (WE) nr 865/2004	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. g)
Artykuł 2	Artykuł 3 ust. 1 lit. c)
Artykuł 3	—
Artykuł 4	Artykuł 118
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 113
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 194
Artykuł 5 ust. 3	Artykuł 126 lit. h)
Artykuł 6	Artykuły 31 i 33
Artykuł 7 ust. 1	Artykuł 125
Artykuł 7 ust. 2	Artykuł 123
Artykuł 8	Artykuł 103
Artykuł 9 lit. a)	Artykuł 127
Artykuł 9 lit. b) i c)	Artykuł 103 ust. 2 akapit trzeci
Artykuł 9 lit. d)	Artykuł 194
Artykuł 9 lit. e)	Artykuł 127
Artykuł 10 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 130
Artykuł 10 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 131
Artykuł 10 ust. 2	Artykuły 132 i 133
Artykuł 10 ust. 3	Artykuł 161
Artykuł 10 ust. 4	Artykuł 134 i art. 161 ust. 3
Artykuł 11 ust. 1	Artykuł 135
Artykuł 11 ust. 2	Artykuł 186 lit. b)
Artykuł 12 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 12 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 13	Artykuł 160
Artykuł 14	Artykuł 159
Artykuł 15	Artykuł 180
Artykuł 16	—
Artykuł 17	Artykuł 192
Artykuł 18	Artykuł 195
Artykuł 19	Artykuł 191
Artykuł 20	Artykuł 190
Artykuł 24	—
Artykuł 25	—

38. **Rozporządzenie (WE) nr 1947/2005**

Rozporządzenie (WE) nr 1947/2005	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. e)
Artykuł 2	Artykuł 3 ust. 1 lit. c)
Artykuł 3	—
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 130
Artykuł 4 ust. 2	Artykuł 131
Artykuł 4 ust. 3	Artykuły 132 i 133
Artykuł 5	Artykuł 135
Artykuł 6 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 6 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 7	Artykuł 159
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 180
Artykuł 8 ust. 2	Artykuł 182 ust. 2
Artykuł 9	Artykuł 192
Artykuł 10	Artykuł 195
Artykuł 11	Artykuł 134
Artykuł 12	—

39. **Rozporządzenie (WE) nr 1952/2005**

Rozporządzenie (WE) nr 1952/2005	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. f)
Artykuł 2	Artykuł 2 ust. 1
Artykuł 3	—
Artykuł 4	Artykuł 117 ust. 1–3
Artykuł 5	Artykuł 117 ust. 4 i 5
Artykuł 6	Artykuł 122
Artykuł 7	Artykuł 127
Artykuł 8	Artykuł 135
Artykuł 9	Artykuł 158
Artykuł 10 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 10 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 11	Artykuł 159
Artykuł 12	Artykuł 180
Artykuł 13	—
Artykuł 14	Artykuł 185 ust. 1–3
Artykuł 15	Artykuł 192
Artykuł 16	Artykuł 195
Artykuł 17 tiret pierwsze	Artykuł 121 lit. g)
Artykuł 17 tiret drugie	Artykuł 127
Artykuł 17 tiret trzecie	Artykuł 127
Artykuł 17 tiret czwarte	Artykuł 185 ust. 4
Artykuł 17 tiret piąte	Artykuł 192
Artykuł 18	—
Artykuł 19	—

40. **Rozporządzenie (WE) nr 318/2006**

Rozporządzenie (WE) nr 318/2006	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. c)
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 3 ust. 1 lit. e)
Artykuł 2	Artykuł 2 ust. 1

Rozporządzenie (WE) nr 318/2006	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 3	Artykuł 8 ust. 1 lit. c)
Artykuł 4	Artykuł 9
Artykuł 5	Artykuł 49
Artykuł 6	Artykuł 50
Artykuł 7	Artykuł 56
Artykuł 8	—
Artykuł 9	Artykuł 58
Artykuł 10	Artykuł 59
Artykuł 11	Artykuł 60
Artykuł 12	Artykuł 61
Artykuł 13 ust. 1 i 2	Artykuł 62
Artykuł 13 ust. 3	Artykuł 97
Artykuł 14	Artykuł 63
Artykuł 15	Artykuł 64
Artykuł 16	Artykuł 51
Artykuł 17	Artykuł 57
Artykuł 18 ust. 1	Artykuł 31 ust. 1 lit. a) i art. 32 ust. 1
Artykuł 18 ust. 2 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 10 lit. c) i art. 13 lit. l)
Artykuł 18 ust. 2 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 43 lit. d) pkt (i)
Artykuł 18 ust. 2 akapit drugi	Artykuł 20
Artykuł 18 ust. 3	Artykuł 26
Artykuł 19	Artykuł 52
Artykuł 20	Artykuł 13 ust. 2, art. 32 ust. 2, art. 52 ust. 5 i art. 63 ust. 5
Artykuł 21	Artykuł 129
Artykuł 22	Artykuł 128
Artykuł 23 ust. 1	Artykuły 130 i 161
Artykuł 23 ust. 2	Artykuł 131 i art. 161 ust. 2
Artykuł 23 ust. 3	Artykuły 132, 133 i art. 161 ust. 2
Artykuł 23 ust. 4	Artykuł 134 i art. 161 ust. 3
Artykuł 24	Artykuł 160
Artykuł 25	Artykuł 159
Artykuł 26 ust. 1	Artykuł 135
Artykuł 26 ust. 2	Artykuł 186 lit. a) i art. 187
Artykuł 26 ust. 3	Artykuł 142
Artykuł 27	Artykuł 141
Artykuł 28	Artykuł 144
Artykuł 29	Artykuł 157
Artykuł 30	Artykuł 154
Artykuł 31	Artykuł 155
Artykuł 32 ust. 1 i 2	Artykuł 162 ust. 1 i 2
Artykuł 32 ust. 3	Artykuł 170
Artykuł 33 ust. 1	Artykuł 163
Artykuł 33 ust. 2	Artykuł 164
Artykuł 33 ust. 3 i 4	Artykuł 167
Artykuł 34	Artykuł 169
Artykuł 35	Artykuły 187 i 188
Artykuł 36 ust. 1	Artykuł 180
Artykuł 36 ust. 2–4	Artykuł 182 ust. 3
Artykuł 37	Artykuł 186 lit. a) i art. 188
Artykuł 38	Artykuł 192
Artykuł 39	Artykuł 195
Artykuł 40 ust. 1 lit. a)	Artykuł 43 lit. b) i art. 49 ust. 3 akapit drugi
Artykuł 40 ust. 1 lit. b) i c)	Artykuł 85
Artykuł 40 ust. 1 lit. d)	Artykuły 53, 85 i 192
Artykuł 40 ust. 1 lit. e)	Artykuł 143, art. 144 ust. 1, art. 145 i 148
Artykuł 40 ust. 1 lit. f)	Artykuł 192 ust. 2
Artykuł 40 ust. 1 lit. g)	Artykuły 170 i 187

Rozporządzenie (WE) nr 318/2006	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 40 ust. 2 lit. a)	Artykuł 53 lit. a)
Artykuł 40 ust. 2 lit. b)	Artykuł 43 ust. 3 i art. 50 ust. 1
Artykuł 40 ust. 2 lit. c)	Artykuł 85 lit. d)
Artykuł 40 ust. 2 lit. d)	Artykuł 43, art. 53 lit b) i c) i art. 85 lit. b)
Artykuł 40 ust. 2 lit. e)	Artykuły 130 i 161
Artykuł 40 ust. 2 lit. f)	Artykuł 5 akapit drugi i art. 156
Artykuł 40 ust. 2 lit. g)	Artykuł 186 lit. a) i art. 188
Artykuł 41	—
Artykuł 42	Artykuł 191
Artykuł 43	Artykuł 190
Artykuł 44	—
Artykuł 45	—

41. **Rozporządzenie (WE) nr 1028/2006**

Rozporządzenie (WE) nr 1028/2006	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Punkt A.I załącznika XIV
Artykuł 2	Artykuł 121 lit. d) pkt (i)
Artykuł 3	Punkt A.II załącznika XIV
Artykuł 4	Punkt A.III załącznika XIV
Artykuł 5	Artykuł 121 lit. d) pkt (v)
Artykuł 6	Punkt A.IV załącznika XIV
Artykuł 7	Artykuł 194
Artykuł 8	Artykuł 194
Artykuł 9	Artykuł 192
Artykuł 10	Artykuł 195
Artykuł 11 ust. 1	Artykuł 121 lit. d) pkt (ii)
Artykuł 11 ust. 2	Artykuł 121 lit. d) pkt (iii)
Artykuł 11 ust. 3	Artykuł 121 lit. d) pkt (iv)
Artykuł 11 ust. 4	Artykuł 121 lit. d) pkt (v)
Artykuł 11 ust. 5	Artykuł 194
Artykuł 11 ust. 6	Artykuł 121 lit. d) pkt (vi)
Artykuł 11 ust. 7	Artykuł 192
Artykuł 11 ust. 8	Artykuł 121 lit. d) pkt (vii)
Artykuł 11 ust. 9	Artykuły 121 i 194

42. **Rozporządzenie (WE) nr 1183/2006**

Rozporządzenie (WE) nr 1183/2006	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 42 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)
Artykuł 2 lit. a) wprowadzenie	Punkt A. I ust. 1 załącznika V
Artykuł 2 lit. a) tiret pierwsze, drugie i trzecie	Punkt A. IV ust. 1 załącznika V
Artykuł 2 lit. b)	Punkt A. I ust. 2 załącznika V
Artykuł 3	Punkt A. IV ust. 2 załącznika V i art. 43 lit. m) pkt (ii)
Artykuł 4 ust. 1 akapit pierwszy	Punkt A. II załącznika V
Artykuł 4 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 43 lit. m)
Artykuł 4 ust. 2 i 3	Punkt A. III załącznika V
Artykuł 4 ust. 4	Punkt A. III ust. 2 akapit drugi załącznika V
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 43
Artykuł 5 ust. 2	Punkt A. V ust. 1 załącznika V
Artykuł 5 ust. 3	Punkt A. V ust. 2 załącznika V
Artykuł 6	Artykuł 42 ust. 2
Artykuł 7	Artykuł 43

43. **Rozporządzenie (WE) nr 1184/2006**

Rozporządzenie (WE) nr 1184/2006	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 175
Artykuł 2	Artykuł 176
Artykuł 3	—

44. **Rozporządzenie (WE) nr 1544/2006**

Rozporządzenie (WE) nr 1544/2006	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 111
Artykuł 2	Artykuły 112, 192 i 194
Artykuł 3	Artykuł 3 ust. 1 lit. b) pkt (ii)
Artykuł 4	Artykuł 195
Artykuł 5	Artykuł 190
Artykuł 6	—